

Belgische Senaat

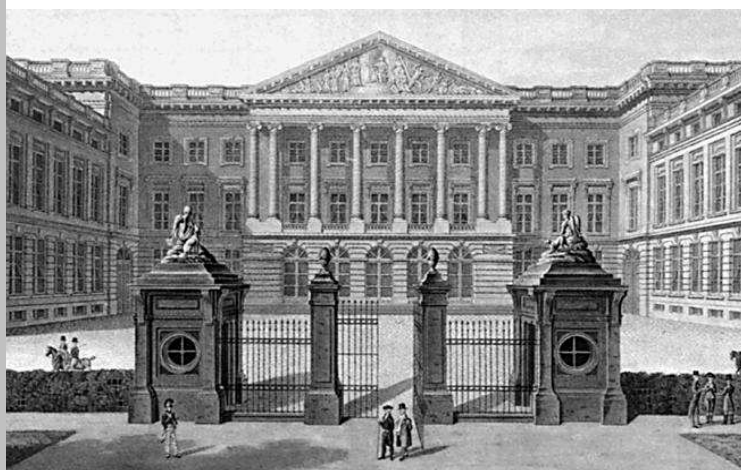
Gewone Zitting 2008-2009

4-46

Plenaire vergaderingen
Donderdag 23 oktober 2008

Namiddagvergadering

Handelingen

Session ordinaire 2008-2009

Sénat de Belgique

Annales

Séances plénières

Jeudi 23 octobre 2008

Séance de l'après-midi

4-46

De **Handelingen** bevatten de integrale tekst van de redevoeringen in de oorspronkelijke taal. Deze tekst werd goedgekeurd door de sprekers. De vertaling – *cursief gedrukt* – verschijnt onder de verantwoordelijkheid van de dienst Verslaggeving. Van lange uiteenzettingen is de vertaling een samenvatting.

De nummering bestaat uit het volgnummer van de legislatuur sinds de hervorming van de Senaat in 1995, het volgnummer van de vergadering en de paginering.

Voor bestellingen van Handelingen en Vragen en Antwoorden van Kamer en Senaat:
Dienst Publicaties Kamer van volksvertegenwoordigers, Natieplein 2 te 1008 Brussel, tel. 02/549.81.95 of 549.81.58.

Deze publicaties zijn gratis beschikbaar op de websites van Senaat en Kamer:
www.senate.be www.dekamer.be

Afkortingen – Abréviations

CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cdH	centre démocrate Humaniste
Ecolo	Écologistes confédérés pour l'organisation de luttes originales
FN	Front National
LDD	Lijst Dedecker
MR	Mouvement réformateur
Open Vld	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	Parti Socialiste
sp.a+Vl.Pro	socialistische partij anders + VlaamsProgressieven
VB	Vlaams Belang

Les **Annales** contiennent le texte intégral des discours dans la langue originale. Ce texte a été approuvé par les orateurs. Les traductions – *imprimées en italique* – sont publiées sous la responsabilité du service des Comptes rendus. Pour les interventions longues, la traduction est un résumé.

La pagination mentionne le numéro de la législature depuis la réforme du Sénat en 1995, le numéro de la séance et enfin la pagination proprement dite.

Pour toute commande des Annales et des Questions et Réponses du Sénat et de la Chambre des représentants: Service des Publications de la Chambre des représentants, Place de la Nation 2 à 1008 Bruxelles, tél. 02/549.81.95 ou 549.81.58.

Ces publications sont disponibles gratuitement sur les sites Internet du Sénat et de la Chambre:
www.senate.be www.lachambre.be

Inhoudsopgave

Inoverwegingneming van voorstellen	8
Mondelinge vragen.....	8
Mondelinge vraag van de heer Paul Wille aan de eerste minister over «de Global Green New Deal» (nr. 4-424)	8
Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de bekrachtiging van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning» (nr. 4-427)	10
Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien en de positie van het Nederlands» (nr. 4-425)	11
Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het standpunt dat België zal innemen tijdens de komende onderhandelingen over een verdrag inzake wapenhandel» (nr. 4-426).....	15
Mondelinge vraag van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de organisatie van een conventie tegen seksuele terreur» (nr. 4-429).....	17
Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de voorwaarden voor het verlenen van een staatswaarborg voor verbintenissen die zijn aangegaan door de financiële instellingen» (nr. 4-434)	18
Mondelinge vraag van mevrouw Christine Defraigne aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid en aan de minister van Klimaat en Energie over «de mogelijke gevaren van bepaalde producten uit de “Roze Doos” die moeders in de kraamkliniek krijgen» (nr. 4-420).....	20
Mondelinge vraag van de heer Hugo Coveliers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de problemen omtrent de rechtsgeldigheid van de koninklijke besluiten nr. 78 en 79» (nr. 4-422)	22
Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de wijziging van de terugbetalingsmodaliteiten van medicinale zuurstof» (nr. 4-423).....	24
Mondelinge vraag van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de toegankelijkheid van het treinverkeer voor personen met een handicap» (nr. 4-428)	26
Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse	

Sommaire

Prise en considération de propositions.....	8
Questions orales	8
Question orale de M. Paul Wille au premier ministre sur «le Global Green New Deal» (n° 4-424)	8
Question orale de M. Philippe Mahoux au ministre des Affaires étrangères sur «la ratification de la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées» (n° 4-427)	10
Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre des Affaires étrangères sur «la Convention sur la délivrance de brevets européens et la position du néerlandais» (n° 4-425)	11
Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre des Affaires étrangères sur «la position de la Belgique lors des futures négociations d'un traité sur le commerce des armes» (n° 4-426)	15
Question orale de Mme Els Schelfhout au ministre des Affaires étrangères sur «l'organisation d'une convention contre la terreur sexuelle» (n° 4-429)	17
Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les conditions posées à l'octroi de la garantie de l'État sur les engagements d'établissements de crédit» (n° 4-434)	18
Question orale de Mme Christine Defraigne à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique et au ministre du Climat et de l'Énergie sur «les dangers potentiels de certains produits se trouvant dans la “Boîte rose” remise aux mamans en maternité» (n° 4-420)	20
Question orale de M. Hugo Coveliers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les problèmes relatifs à la validité des arrêtés royaux n ^{os} 78 et 79» (n° 4-422)	22
Question orale de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la modification des modalités de remboursement de l'oxygène médical» (n° 4-423).....	24
Question orale de Mme Helga Stevens à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la non-accessibilité du trafic ferroviaire pour les personnes handicapées» (n° 4-428).....	26
Question orale de M. Philippe Monfils au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur et au	

Zaken en aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «de slechte toepassing door de plaatselijke overheden van de recente wijzigingen in de wapenwet» (nr. 4-421)	28	vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «la mauvaise application par les autorités locales des récentes modifications apportées à la loi sur les armes» (n° 4-421)	28
Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de vereenvoudiging van de aanvraagprocedure voor een parkeerkaart» (nr. 4-419)	30	Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «la simplification de la procédure de demande de la carte de stationnement» (n° 4-419)	30
Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de minister van Klimaat en Energie over «de kernuitstap» (nr. 4-431)	32	Question orale de M. Bart Martens au ministre du Climat et de l'Énergie sur «la sortie du nucléaire» (n° 4-431)	32
Mondelinge vraag van mevrouw Marleen Temmerman aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «het stopzetten van de subsidies voor “Marie Stopes International” door de Amerikaanse regering» (nr. 4-432)	34	Question orale de Mme Marleen Temmerman au ministre de la Coopération au développement sur «le gel des subsides destinés à “Marie Stopes International” à l'instigation du gouvernement américain» (n° 4-432)	34
Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden en aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «het tekort aan opvangplaatsen voor asielzoekers» (nr. 4-433)	36	Question orale de Mme Freya Piryns à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes et à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «le manque de places d'accueil pour des demandeurs d'asile» (n° 4-433)	36
Mondelinge vraag van de heer Wouter Beke aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de klachten inzake de reclame van financiële instellingen» (nr. 4-430)	38	Question orale de M. Wouter Beke au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «les plaintes concernant la publicité des institutions financières» (n° 4-430)	38
Voordracht van kandidaten voor een ambt van staatsraad (N) bij de Raad van State	40	Présentation de candidats pour une fonction de conseiller d'État (N) au Conseil d'État	40
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «het onderscheid tussen hetero- en halebikoppels bij het invullen van belastingaangifteformulieren» (nr. 4-412)	41	Demande d'explications de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la distinction entre les couples hétéros et les couples lesbiens au niveau des formulaires de déclaration fiscale» (n° 4-412)	41
Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de onderhandelingen met de tabaksproducenten over de Rodin Stichting» (nr. 4-437)	42	Demande d'explications de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les négociations avec les producteurs de tabac concernant la Fondation Rodin» (n° 4-437)	42
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de toebedeling van subsidies door de Nationale Loterij» (nr. 4-453)	43	Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la répartition des subsides par la Loterie Nationale» (n° 4-453)	43
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de vernieuwing van het beheerscontract met de Nationale Loterij» (nr. 4-454)	46	Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «le renouvellement du contrat de gestion avec la Loterie Nationale» (n° 4-454)	46
Vraag om uitleg van de heer Jean-Paul Procureur aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de kosten van het verblijf in een rusthuis» (nr. 4-417)	47	Demande d'explications de M. Jean-Paul Procureur à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le coût des séjours en maison de repos» (n° 4-417)	47
Vraag om uitleg van de heer François Roelants du Vivier aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het		Demande d'explications de M. François Roelants du Vivier à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la	

wereldwijde tekort aan medische isotopen en de gevolgen voor de Belgische patiënten» (nr. 4-462).....	49	pénurie mondiale d'isotopes médicaux et ses conséquences pour les patients belges» (n° 4-462)	49
Vraag om uitleg van mevrouw Nele Jansegers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het vaccin tegen het HPV-virus» (nr. 4-450)	51	Demande d'explications de Mme Nele Jansegers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le vaccin contre le virus HPV» (n° 4-450)	51
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de bestaande Ordes» (nr. 4-471)	53	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les Ordres existants» (n° 4-471)	53
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de betalingstermijnen van de erelonen van de artsen die aangewezen zijn door de FOD Sociale Zekerheid – Directie-Generaal Personen met een handicap» (nr. 4-460).....	54	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les délais de paiement des honoraires des médecins désignés pour le SPF Sécurité Sociale – Service aux handicapés» (n° 4-460)	54
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de numerus clausus en de opstelling van een artsenkadaster» (nr. 4-461).....	56	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le numerus clausus et l'établissement d'un cadastre des médecins» (n° 4-461).....	56
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de consultatie van artsenverenigingen omtrent e-Health» (nr. 4-472)	58	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la consultation des associations de médecins dans le cadre de e-Health» (n° 4-472)	58
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het uitgangsexamen voor kinesisten» (nr. 4-473).....	59	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'examen de sortie pour les kinésithérapeutes» (n° 4-473).....	59
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over «de uitbetaling van schadevergoedingen door het Asbestfonds» (nr. 4-474).....	61	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur «le paiement des dédommagements par le Fonds amiante» (n° 4-474)	61
Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de opleiding tot ziekenhuishygiënist» (nr. 4-475).....	62	Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la formation d'hygiéniste hospitalier» (n° 4-475)	62
Vraag om uitleg van mevrouw Nele Jansegers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de precieze voorwaarden voor de terugbetaling van Tysabri voor MS-patiënten» (nr. 4-478)	65	Demande d'explications de Mme Nele Jansegers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les conditions exactes pour le remboursement du Tysabri pour des patients souffrant de la sclérose en plaques» (n° 4-478).....	65
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de mogelijkheid een activiteit uit te oefenen tijdens het vaderschapsverlof» (nr. 4-481)	70	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la possibilité d'exercer une activité durant le congé de paternité» (n° 4-481)	70
Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de uitvoering van de wet van 15 mei 2007 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg» (nr. 4-440)	71	Demande d'explications de M. Geert Lambert à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'exécution de la loi du 15 mai 2007 relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé» (n° 4-440).....	71
Vraag om uitleg van de heer Berni Collas aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken		Demande d'explications de M. Berni Collas au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «la	

over «de vertaling van het cursusmateriaal dat gebruikt wordt ter voorbereiding van het examen dat toegang verleent tot de graad van adjudant» (nr. 4-487).....73	traduction de documentation à la présentation des examens donnant accès au grade d'adjudant» (n° 4-487) 73
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «het gebruik van valse adressen door de verantwoordelijke uitgevers» (nr. 4-457)75	Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «l'utilisation d'adresses fictives par des éditeurs responsables» (n° 4-457) 75
Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «het tekort aan rechters en substituten bij de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen» (nr. 4-488)76	Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «le manque de juges et de substituts au tribunal de première instance d'Arlon» (n° 4-488) 76
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de ratificatie van het internationale Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap» (nr. 4-414).....80	Demande d'explications de Mme Helga Stevens au ministre des Affaires étrangères et à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «la ratification de la Convention internationale sur les droits des personnes handicapées des Nations unies» (n° 4-414)..... 80
Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de minister van Landsverdediging over «gevoelig beeldmateriaal op het internet» (nr. 4-438)81	Demande d'explications de M. Geert Lambert au ministre de la Défense sur «le matériel visuel sensible disponible sur l'Internet» (n° 4-438) 81
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de uitbouw van het personenverkeer per trein in de Gentse Zeehaven» (nr. 4-413)82	Demande d'explications de Mme Helga Stevens à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques et au secrétaire d'État à la Mobilité sur «le développement du transport ferroviaire de passagers dans la zone du port maritime de Gand» (n° 4-413)..... 82
Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de eerste minister over «uitzendwerk bij de overheid» (nr. 4-439)86	Demande d'explications de M. Geert Lambert au premier ministre sur «le travail intérimaire dans le service public» (n° 4-439)..... 86
Vraag om uitleg van de heer Berni Collas aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de gevolgen van de liberalisering van de postdiensten voor het loopbaanbeheer» (nr. 4-442)86	Demande d'explications de M. Berni Collas à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «les impacts de la libéralisation des services postaux sur la gestion des carrières» (n° 4-442) 86
Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de privatisering van de postdiensten» (nr. 4-482)88	Demande d'explications de M. Marc Elsen à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la privatisation des services postaux» (n° 4-482) 88
Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.....89	Assemblée réunie de la Commission communautaire commune du Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale 89
Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie90	Assemblée de la Commission communautaire française 90
Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie90	Assemblée de la Commission communautaire flamande 90
Regeling van de werkzaamheden90	Ordre des travaux 90
Berichten van verhindering90	Excusés 90
Bijlage	Annexe
In overweging genomen voorstellen91	Propositions prises en considération 91
Vragen om uitleg99	Demandes d'explications 99
Niet-evocaties.....100	Non-évocations 100

Indiening van een wetsontwerp	101	Dépôt d'un projet de loi	101
Grondwettelijk Hof – Arresten	101	Cour constitutionnelle – Arrêts	101
Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen	104	Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles	104
Vaste Commissie voor taaltoezicht	105	Commission permanente de contrôle linguistique	105

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.05 uur.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen.

(Instemming)

(De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van de heer Paul Wille aan de eerste minister over «de Global Green New Deal» (nr. 4-424)

De heer Paul Wille (Open Vld). – De eerste minister heeft enige dagen geleden gezegd dat hij werkt aan een anticrisisplan, en daar ben ik blij om. Het verheugt mij ook dat hij het nuttig heeft geacht hier aanwezig te zijn om te antwoorden op mijn vraag. Die vraag is een gevolg van de publicatie van de *Global Green New Deal* dat gisteren door het UNEP (*United Nations Environmental Programme*) werd voorgesteld. Het is een feit dat de financiële crisis in ruime mate zal uitmonden in een economische crisis. Vertrekpunt van het ambitieuze plan is het gegeven dat het duurzaam herstel van ons milieu één van de juiste middelen zou zijn om onze economie nieuw leven in te blazen. Dat wordt het *Green Economy Initiative* genoemd. In het verleden heeft Roosevelt's New Deal inspiratie geput uit de vele moeilijkheden van die periode. Het zou vermetel zijn te zeggen dat we ons in dezelfde situatie bevinden, maar gelet op de problemen rond de klimaatsverandering, de noodzaak om in de huidige omstandigheden jobs te creëren voor 1,3 miljard mensen die geen job of geen voltijdse job hebben, de eindigheid van de productiemiddelen en de noodzaak om tegen 2050 te zorgen voor voeding voor 6 miljard mensen, en binnenkort misschien 9 miljard, is het stellen van een vraag met deze draagwijdte wel vermetel. In het genoemde rapport wordt niet alleen uitgegaan van de korte termijn vanuit een economisch standpunt rond de bankcrisis, maar wordt ook gekeken naar de lange termijn en wordt de vraag gesteld of we er niet voor moeten zorgen dat de huidige economie evolueert naar een duurzame economie. Dit is geen theoretische discussie, want in Duitsland bijvoorbeeld werden tussen 2001 en 2006 5,2 miljard overheidssubsidies gegeven voor ecovriendelijke woningen, waardoor 20,9 miljard privé-investeringen werden gerealiseerd en er 140 000 arbeidsplaatsen bijkwamen!

Kent de eerste minister dat nieuwe programma? Indien hij het nog niet heeft gelezen, raad ik hem dit lijvige rapport ten stelligste aan. Hoe reageert hij op het *Green Economy Initiative* en de *Green New Deal*?

Hoe reageert hij op de stelling dat we van deze crisis gebruik

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 05.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(La liste des propositions prises en considération figure en annexe.)

Questions orales

Question orale de M. Paul Wille au premier ministre sur «le Global Green New Deal» (n° 4-424)

M. Paul Wille (Open Vld). – Le premier ministre a dit voici quelques jours qu'il travaillait à un plan anticrise et je m'en réjouis. Je me félicite également qu'il ait jugé utile d'être présent aujourd'hui pour répondre à ma question. Celle-ci fait suite à la publication du *Global Green New Deal* présenté hier par l'UNEP (*United Nations Environmental Programme*). Il s'avère que la crise financière va déboucher, dans une large mesure, sur une crise économique. Ce plan ambitieux part du fait que le rétablissement durable de notre environnement serait l'un des moyens adéquats pour insuffler une nouvelle vie à notre économie. C'est ce que l'on appelle le *Green Economy Initiative*. Dans le passé, le Roosevelt's New Deal a tiré son inspiration des nombreuses difficultés qui ont marqué cette période. Il serait osé de dire que nous nous trouvons dans la même situation, mais compte tenu des problèmes liés au changement climatique, à la nécessité de créer, dans les circonstances actuelles, des emplois pour 1,3 milliard de personnes qui ne travaillent pas ou seulement à temps partiel, à l'épuisement des moyens de production et à la nécessité de prévoir, d'ici 2050, de la nourriture pour 6 milliards de personnes, et peut-être 9 milliards quelque temps plus tard, il est effectivement osé de poser une question de cette importance. Dans le rapport précité, on ne considère pas seulement le court terme dans une optique économique par rapport à la crise bancaire mais on tient également compte du long terme et on pose la question de savoir si nous ne devons pas veiller à ce que l'économie actuelle évolue vers une économie durable. Ce n'est pas une discussion théorique car, en Allemagne, par exemple, 5,2 milliards de subsides publics ont été alloués entre 2001 et 2006 pour la construction de maisons écologiques, ce qui a permis de réaliser 20,9 milliards d'investissements privés et de créer 140 000 emplois !

Le premier ministre est-il au courant de ce nouveau programme ? S'il n'en a pas encore pris connaissance, je lui conseille vivement de le faire. Que pense-t-il de la *Green Economy Initiative* et du *Green New Deal* ?

moeten maken om ook de ecologische crisis aan te pakken en is hij van plan dit soort ideeën op te nemen in zijn anticrisisplan?

Is de eerste minister het ermee eens dat we de moed moeten hebben om op lange termijn te werken door een invulling te geven aan het concept duurzame economie en hoe kan dit in zijn plan?

Onderschrijft de eerste minister de *Global Green New Deal* van de UNEP en zo ja, zal hij er eventueel middelen voor uittrekken?

De heer Yves Leterme, eerste minister. – Op momenten van crisis, zoals degene die we nu beleven, is het goed na te denken over de algemene oriëntatie van onze economie, onder meer vanuit het oogpunt van de duurzame ontwikkeling. Crisissen zijn uitdagingen en op het ogenblik dat we internationaal gaan nadenken over het inperken van de financiële crisis en de weerslag ervan op de reële economie, is het ook van belang dat we het hebben over wat de algemene oriëntatie kan zijn van een herschikking van een aantal elementen van die reële economie.

Ik wil eerst de initiatieven toelichten die ik samen met mijn collega's in de federale regering neem, ook om de verwachtingen enigszins te temperen en de zaak juist te kaderen. Het is niet de bedoeling in de maand november een nieuw relanceplan of een pakket van maatregelen uit te werken of belangrijke budgettaire injecties te doen. Onze bedoeling is een inventaris op te maken van wat op Europees, federaal en gewestelijk niveau wordt ondernomen als antwoord op de vertraging van de economische groei. We komen daarvoor met de gewestregeringen samen op 5 november. We gaan kijken of die maatregelen beter op elkaar kunnen worden afgestemd en welke lacunes er eventueel zijn. Na 5 november kunnen we dan optreden waar dat nodig is.

Ik heb voor het eerst kennis genomen van het document waarnaar de heer Wille verwijst, toen ik zijn vraag onder ogen kreeg. Het lijkt mij evident dat wanneer we investeren om de crisis te boven te komen, we vooral ook investeren in projecten en initiatieven die de duurzame ontwikkeling van onze economie ten goede komen. Vanmorgen hebben we bijvoorbeeld nog een ontmoeting gehad met voorzitter Maystadt van de Europese Investeringsbank. Hij heeft van de Ecofin-Raad de opdracht gekregen om middelen te verzamelen en in te zetten in projecten die te maken hebben met het voor Europa zo typische KMO-weefsel, met infrastructuur en met energie. Vooral die laatste projecten hebben raakvlakken met de derde pijler van de duurzame ontwikkeling, namelijk de groene of ecologische pijler.

We zullen een analyse maken van het *Green Economy Initiative* en onderzoeken wat de relevante inhoud daarvan voor ons land is.

Uiteraard moeten we reageren met initiatieven die het duurzame karakter van onze economie versterken. De stelling dat we van deze crisis gebruik moeten maken om ook de ecologische crisis aan te pakken, is volkomen juist. De kostenfactor energie moeten we bestrijden met alternatieven die de CO₂-uitstoot inperken en die de duurzame ontwikkeling van onze samenleving en economie bevorderen.

Comment réagit-il au constat que nous devons utiliser cette crise pour nous attaquer également à la crise écologique et compte-t-il reprendre ce type d'idées dans son plan anticrise ?

Le premier ministre est-il d'accord sur le fait que nous devons avoir le courage de travailler à long terme en donnant un contenu au concept d'économie durable et comment peut-il en tenir compte dans son plan ?

Souscrit-il au Global Green New Deal de l'UNEP et dans l'affirmative, dégagera-t-il des moyens dans ce cadre ?

M. Yves Leterme, premier ministre. – Dans des moments de crise comme ceux que nous vivons actuellement, il convient de réfléchir à l'orientation générale de notre économie, entre autres sous l'angle du développement durable. Les crises sont des défis et quand nous examinerons, à l'échelle internationale, comment limiter la crise financière et son impact sur l'économie réelle, nous devons également nous interroger sur l'orientation générale à donner à un réajustement d'un certain nombre d'éléments de cette économie réelle.

Je voudrais tout d'abord détailler les initiatives que j'ai prises avec mes collègues du gouvernement fédéral, notamment en vue de tempérer les attentes et de définir précisément les actions. Il ne s'agit pas d'élaborer, au mois de novembre, un nouveau plan de relance ou un paquet de mesures ni de procéder à d'importantes injections de capitaux. Notre objectif est de réaliser un inventaire de ce qui est entrepris sur le plan européen, fédéral et au niveau des régions en vue de remédier au ralentissement de la croissance économique. Le gouvernement fédéral examinera cette question avec les gouvernements régionaux le 5 novembre. Nous verrons si ces mesures peuvent être mieux harmonisées et identifierons les éventuelles lacunes. Après le 5 novembre, nous pourrions agir où il le faudra.

J'ai pris pour la première fois connaissance du document auquel M. Wille se réfère, lorsque j'ai reçu sa question. Il me paraît évident qu'investir en vue de surmonter la crise, c'est surtout investir dans des projets et initiatives favorisant le développement durable de notre économie. Ce matin, nous avons rencontré M. Maystadt, président de la Banque européenne d'investissement. Le Conseil Ecofin l'avait chargé de rassembler des moyens et de les utiliser pour des projets liés au tissu économique qui caractérise l'Europe, à l'infrastructure et à l'énergie. Ces derniers projets en particulier ont des points communs avec le troisième pilier du développement durable, à savoir le pilier écologique.

Nous procéderons à une analyse de la Green Economy Initiative et en étudierons les éléments pertinents pour notre pays.

En effet, nous devons réagir en prenant des initiatives qui renforcent le caractère durable de notre économie. Je suis entièrement d'accord sur le fait que nous devons utiliser cette crise pour nous attaquer à la crise écologique. Nous devons combattre les facteurs du coût de l'énergie avec des solutions qui limitent les émissions de CO₂ et favorisent le développement durable de notre société et de notre économie.

Je suis également d'accord sur le fait que nous devons avoir le courage de travailler à long terme en donnant un contenu

Ik ben het ermee eens dat we de moed moeten hebben om op lange termijn te werken door invulling te geven aan het concept duurzame economie. Dat betekent bijvoorbeeld dat, wanneer we het op de Europese Raad van december zullen hebben over het zogenaamde klimaat- en energiepakket dat moet worden vastgelegd in het vooruitzicht van het post-Kyototijdperk en de bijeenkomst in Kopenhagen, we moeten weerstaan aan de verleiding om de ecologische teugels te vieren omdat het nu economisch wat minder gaat. Het Europees overleg dat we op 15 oktober gehad hebben onder de 27 lidstaten was wat dat betreft zeer leerrijk: een achttal Oost-Europese landen en ook Italië zijn geneigd om het ecologische beleid nu wat soepeler op te nemen en de doelstellingen wat naar beneden bij te sturen. President Sarkozy heeft er die avond op gewezen dat we deze fout niet mogen maken. Ik ben het daarmee eens. Met betrekking tot de drie pijlers van de duurzame ontwikkeling heb ik vorig weekend in Québec ook gezegd dat we moeten investeren in de versterking van onze economie, maar dat de sociale pijler, die gestalte geeft aan onze internationale solidariteit via ontwikkelingssamenwerking, en de ecologische pijler niet mogen veronachtzaamd worden.

Alvorens op de laatste vraag over de *Global New Deal* en de middelen die we daarvoor zouden uittrekken te antwoorden, ga ik de zaak eerst nog eens goed bekijken, maar ik neem uw suggesties zeker mee, ook ten aanzien van de collega's in de gewestregeringen die ter zake een belangrijke bevoegdheid hebben.

De heer Paul Wille (Open Vld). – Toen ik de eerste minister zag binnenkomen, vond ik dat een positief signaal. Het principe 'kennen is kunnen' is bewezen. We delen nu de kennis over het stuk. Iedereen moet het lezen. Een gewoon parlementslid heeft daarvoor meer tijd dan een eerste minister. Ik ben tevreden met het antwoord dat in alle discussies, ook degene die de lange termijn betreffen, met dit document rekening zal worden gehouden.

Mondelinge vraag van de heer Philippe Mahoux aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de bekrachtiging van het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning» (nr. 4-427)

De heer Philippe Mahoux (PS). – Op 20 december 2006 keurde de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning goed. Gedwongen verdwijning kan worden omschreven als het oppakken of het vasthouden van een persoon in opdracht van de Staat, waarna het lot van de verdwenen persoon wordt verzwegen. De tekst van de Verenigde Naties neemt deze daad op in het internationaal strafrecht, zowel in vredes- als in oorlogstijd.

Als we denken aan de zowat 40 000 geregistreerde verdwijningen van mannen, vrouwen en kinderen gedurende de voorbije 25 jaar in meer dan 90 landen, is het belang van deze tekst voor de bescherming van de mensenrechten duidelijk, zeker nu we dit jaar de zestigste verjaardag van de Universele verklaring van de Rechten van de Mens vieren. Ingrid Betancourt heeft tijdens haar bezoek aan ons parlement het lot van de verdwenen personen, meer bepaald de personen vastgehouden door de FARC, aangevoerd.

au concept de l'économie durable. Cela signifie par exemple que, lorsque nous évoquerons, au conseil européen du mois de décembre, le paquet climat et énergie qui doit être défini dans la perspective de l'ère post-Kyoto et du sommet de Copenhague, nous devrons résister à la tentation de relâcher les efforts au plan écologique à cause de la situation économique qui se dégrade.

La concertation européenne du 15 octobre au niveau des 27 États membres était très instructive à cet égard : huit pays d'Europe centrale et orientale, ainsi que l'Italie, ont actuellement tendance à adapter à la baisse les objectifs la politique écologique. Le Président Sarkozy a indiqué que nous ne devons pas commettre cette erreur. Je suis d'accord avec lui. Pour les trois piliers du développement économique, j'ai également dit le week-end dernier, à Québec, que nous devons investir dans le renforcement de notre économie mais que le pilier social qui concrétise notre solidarité internationale par le biais de la coopération au développement, et le pilier écologique ne pouvaient pas être négligés.

Avant de répondre à la dernière question de M. Wille sur le Global New Deal et les moyens que nous utiliserions dans ce cadre, j'examinerai attentivement le sujet, mais je prendrai ses suggestions en considération, y compris à l'égard des collègues des gouvernements régionaux qui ont une compétence importante en cette matière.

M. Paul Wille (Open Vld). – Lorsque le premier ministre est entré en séance, j'ai pensé que c'était un signal positif. Le principe « savoir, c'est pouvoir » est démontré. Nous connaissons à présent tous deux le document. Tout le monde doit en prendre connaissance. Un simple parlementaire a plus de temps pour ce faire qu'un premier ministre. Je suis satisfait de la réponse selon laquelle on tiendra compte de ce document dans toutes les discussions, y compris celles qui porteront sur le long terme.

Question orale de M. Philippe Mahoux au ministre des Affaires étrangères sur «la ratification de la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées» (n° 4-427)

M. Philippe Mahoux (PS). – Le 20 décembre 2006, l'Assemblée générale des Nations unies a adopté la Convention internationale pour la protection de toutes les personnes contre les disparitions forcées, qui peuvent être définies comme l'enlèvement ou la détention d'une personne commis par des agents de l'État, suivi de la dissimulation du sort réservé à la personne disparue. Le texte des Nations unies érige ce fait en crime de droit international, en temps de paix comme en temps de guerre.

Eu égard aux quelque 40 000 personnes (hommes, femmes et enfants) dont la disparition a été recensée au cours de ces 25 dernières années dans plus de 90 pays, on comprendra toute l'importance que ce texte revêt pour la protection des Droits de l'Homme, alors qu'on fête cette année le 60ème anniversaire de la Déclaration universelle des Droits de l'Homme. Lors de sa visite dans notre parlement, Ingrid Betancourt n'a pas manqué d'évoquer le sort des personnes disparues, c'est-à-dire aux mains des FARC. L'importance de la question que

Daardoor wordt het belang van het probleem benadrukt.

Het verdrag werd ter ondertekening opengesteld op 6 februari 2007 in Parijs. België heeft het, in navolging van 56 andere landen, ondertekend. Tot op heden hebben echter slechts vijf landen, waaronder heel recentelijk Frankrijk, de tekst geratificeerd. Het verdrag bepaalt dat het in werking treedt de dertigste dag nadat het twintigste ratificatie-instrument bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties is neergelegd.

Kan de minister me medelen binnen welke termijn zijn diensten de ratificatieprocedure zullen starten, voor zover dat nog niet is gebeurd?

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – *Ik dank u dat u mijn aandacht vestigt op de ratificatieprocedure van deze nieuwe internationale akte.*

De procedurewerkzaamheden zijn aangevat op het federale niveau: de FOD Justitie, die deze procedure leidt, is gestart met het opstellen van de toelichting.

Op dit ogenblik kan ik niet precies zeggen wanneer het dossier afgewerkt zal zijn. Ik zal er bij mijn collega van Justitie op aandringen dat de zaken snel vooruitgaan. De praktijk leert echter dat dit een tijd kan duren. De gefedereerde entiteiten moeten ook de goedkeuring van hun parlementen bekomen.

De federale regering heeft in ieder geval de politieke wil om het dossier zo vlug mogelijk vooruit te doen gaan. België was overigens een van de eerste ondertekenaars van het verdrag. We beschouwen het dus zeker als een prioriteit.

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Het is dus wel degelijk een gemengd verdrag dat door alle parlementen moet worden geratificeerd. Is de tekst al naar de andere parlementen gezonden of wordt daarmee gewacht tot de Senaat haar werkzaamheden heeft beëindigd?*

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – *In de regel zenden wij de instrumenten naar de parlementen van de gefedereerde entiteiten zodra wij erover beschikken. Zij hebben de tekst van dit verdrag dus al ontvangen en moeten hun werkzaamheden nu plannen met het oog op de ratificatie. De parlementen van de gefedereerde entiteiten moeten in feite zelfs niet wachten op de ratificatie door het federale parlement. Het zijn parallelle procedures.*

De heer Philippe Mahoux (PS). – *Ik ben in ieder geval blij dat de minister van plan is de zaken snel te doen vooruitgaan. Het is belangrijk dat we dat verdrag zo snel mogelijk ratificeren.*

Mondelinge vraag van de heer Jurgen Ceder aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het Verdrag inzake de verlening van Europese octrooien en de positie van het Nederlands» (nr. 4-425)

De heer Jurgen Ceder (VB). – *Op 22 oktober stond het Protocol van Londen geagendeerd op de agenda van de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging van de Senaat. De bespreking en stemming*

vous adresse s'en trouve ainsi renforcée.

Cette Convention a été ouverte à la signature le 6 février 2007 à Paris et la Belgique, à l'instar de 56 autres pays, a signé cette Convention. On relève cependant qu'à ce jour, seuls cinq pays – dont la France, tout récemment – ont ratifié ce texte. Or, la Convention prévoit qu'elle entrera en vigueur le trentième jour après la date du dépôt auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies du vingtième instrument de ratification ou d'adhésion.

Pouvez-vous m'indiquer le délai dans lequel vos services comptent entamer, s'ils ne l'ont déjà fait, cette procédure de ratification ?

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – *Je tiens à vous remercier d'attirer mon attention sur le processus de ratification de ce nouvel instrument international.*

Je peux vous informer que les travaux de la procédure sont lancés au niveau fédéral, avec notamment la rédaction d'un exposé des motifs. Le SPF Justice est le département qui pilote cet exercice au niveau fédéral.

Il est impossible à ce stade d'anticiper avec précision le moment où le dossier sera finalisé. Je vais insister auprès de mon collègue de la Justice pour que les choses aillent vite. L'expérience montre toutefois que cela peut prendre un certain temps. Les entités fédérées doivent, elles aussi, s'assurer de l'assentiment de leur assemblée.

Je vous assure de la volonté politique du gouvernement fédéral de faire progresser le dossier dans les meilleurs délais possibles, avec le même esprit que celui qui a animé la Belgique lorsqu'elle a tenu à compter parmi les premiers signataires de la convention. Il s'agit donc bien d'une priorité pour nous.

M. Philippe Mahoux (PS). – *Il s'agit donc bien d'une convention mixte que tous les parlements doivent ratifier. Le texte a-t-il déjà été envoyé aux autres parlements ou bien attend-on que le Sénat ait terminé ses travaux pour le transmettre ?*

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – *Nous avons comme règle d'envoyer les instruments aux parlements des entités fédérées dès que nous en disposons. Ceux-ci ont donc déjà reçu le texte de cette convention. À eux d'organiser leurs travaux en vue de la ratification. En fait, les parlements des entités fédérées ne doivent même pas attendre la ratification par le Parlement fédéral. Ils peuvent ratifier la convention indépendamment de notre assentiment. Il s'agit de procédures parallèles.*

M. Philippe Mahoux (PS). – *Je me réjouis en tout cas que vous ayez l'intention d'accélérer les choses. Il importe que nous ratifions cette convention le plus vite possible.*

Question orale de M. Jurgen Ceder au ministre des Affaires étrangères sur «la Convention sur la délivrance de brevets européens et la position du néerlandais» (n° 4-425)

M. Jurgen Ceder (VB). – *Le 22 octobre, le Protocole de Londres figurait à l'ordre du jour de la commission des Relations extérieures et de la Défense du Sénat. La discussion*

werden uitgesteld tot een latere datum.

Het Protocol van Londen voert een nieuw regime in voor de vertaling van Europese octrooien. Ik vind het bedenkelijk dat niet alle talen als officiële talen gelden en dat die status alleen verleend wordt aan het Engels, het Duits en het Frans. Zelfs indien men van mening zou zijn dat het aantal officiële talen om financiële redenen beperkt moet worden, is het niet duidelijk waarom het Frans wordt erkend. Op dit ogenblik wordt slechts 5% van de octrooiaanvragen in het Frans ingediend, tegenover 80% in het Engels. Om werkelijk kostenbesparend te zijn, had men slechts één taal moeten erkennen.

Het grootste deel van het kwaad is echter al geschied bij de goedkeuring van het oorspronkelijke octrooiverdrag en door de wet op de Europese octrooien die op 21 april 2007 door de Kamer werd goedgekeurd. Op dit ogenblik kan voor octrooiaanvragen die in het Frans of het Duits worden ingediend al geen vertaling meer worden gevraagd. Het gaat nu vooral om de octrooien waarvan de aanvraag in het Engels is gebeurd en die 80% uitmaken van het geheel van octrooien dat bij het Europees octrooibureau wordt ingediend en meer dan 60% van de octrooien die België als doelland hebben.

Het meest negatieve aspect voor Vlaanderen en het Nederlands zit echter in het dubbele regime voor vertalingen. Landen die één van de officiële talen als landstaal hebben, kunnen geen verdere vertaling vragen. Dat geldt onder meer voor Frankrijk, Duitsland, Ierland en België. Landen als Nederland bijvoorbeeld, kunnen dat wel vragen voor octrooien die in hun land gelden. Dit heeft als pervers gevolg dat België geen vertaling naar het Nederlands zal kunnen eisen voor octrooien die gelden in dit land, doordat het Frans een officiële taal van het Europees octrooibureau is. Daarmee zijn de Vlamingen, de meerderheid van dit land, de enige taalgroep in Europa, die de in eigen land geldende octrooien niet in de eigen taal vertaald kunnen krijgen.

Waarom heeft de minister van Buitenlandse Zaken ingestemd met een dergelijke nadelige regeling voor de grootste taalgroep in dit land?

Italië, Spanje en Polen zullen het protocol niet ratificeren. Wat belet België hetzelfde te doen?

Wat kan en zal de minister ondernemen om de positie van het Nederlands bij het Europees octrooibureau te verbeteren?

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – Mijn collega, de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen, en ikzelf zijn voor de ratificatie van het protocol van Londen niet ondoordacht te werk gegaan.

Teneinde de nieuwe taalregeling voor Europese octrooien van het protocol van Londen goed te begrijpen, is een goed begrip van de huidige toestand noodzakelijk. De aanvraag van een Europees octrooi moet tot op heden gebeuren in een van de drie proceduretalen van het Europees Octrooibureau, namelijk het Frans, het Duits of het Engels. Het Nederlands is nooit een proceduretaal van het Octrooibureau geweest.

Indien het octrooi na het doorlopen van de Europese verleningsprocedure wordt verleend in een taal die niet overeenstemt met een van de nationale talen van België, dan moet binnen de drie maanden na de verlening een vertaling in een van de nationale talen worden neergelegd bij de Belgische

et le vote furent reportés à une date ultérieure.

Le Protocole de Londres instaure un nouveau régime de traduction des brevets européens. Je trouve préoccupant que seuls l'anglais, l'allemand et le français soient reconnus comme langues officielles. Même si la réduction du nombre de langues officielles était jugée nécessaire pour des motifs financiers, pourquoi le français est-il reconnu alors que seulement 5% des demandes de brevet sont introduites en français, contre 80% en anglais ? Pour réaliser de réelles économies, il n'aurait fallu ne reconnaître qu'une seule langue.

Le mal a commencé au moment de l'adoption de la Convention sur le brevet européen et a empiré lors du vote de la loi relative aux brevets européens par la Chambre, le 21 avril 2007. On ne peut déjà plus demander de traduction pour les demandes de brevet introduites en français ou en allemand. À présent, il s'agit surtout des brevets demandés en anglais : 80% de l'ensemble de brevets introduits auprès de l'Office européen des brevets et plus de 60% des brevets désignant la Belgique.

L'aspect le plus négatif pour la Flandre et pour le néerlandais est le double régime en matière de traduction. Les pays ayant une des langues officielles comme langue nationale ne peuvent demander de traduction supplémentaire : la France, l'Allemagne, l'Irlande, la Belgique... Les Pays-Bas, par exemple, peuvent demander une traduction pour les brevets désignant leur pays. Effet pervers de cette mesure : la Belgique ne pourra pas exiger de traduction en néerlandais de brevets désignant ce pays, du fait que le français est une langue officielle de l'Office européen des brevets. Les Flamands, majoritaires dans ce pays, constituent le seul groupe linguistique européen qui ne peut obtenir la traduction dans sa langue des brevets valables dans son pays.

Pourquoi le ministre des Affaires étrangères a-t-il adhéré à des dispositions aussi désavantageuses pour le plus grand groupe linguistique du pays ?

L'Italie, l'Espagne et la Pologne ne ratifieront pas le protocole. Qu'est-ce qui empêche la Belgique d'adopter la même attitude ?

Que compte faire le ministre pour améliorer la position du néerlandais auprès de l'Office européen des brevets ?

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – Mon collègue, le ministre pour l'Entreprise et la Simplification, et moi-même n'avons pas agi à la légère concernant le Protocole de Londres.

Il faut connaître la situation actuelle pour comprendre le nouveau régime linguistique institué par le Protocole de Londres. Une demande de brevet européen doit être introduite dans une des trois langues officielles de l'Office européen des brevets, à savoir le français, l'allemand ou l'anglais. Le néerlandais n'a jamais été une langue officielle de cet office.

Si, au terme de la procédure européenne d'octroi, le brevet est délivré dans une langue qui ne correspond à aucune langue nationale de la Belgique, une traduction dans une des langues nationales doit être déposée à l'Office belge de la propriété intellectuelle. Cette disposition découle de la

Dienst voor de Intellectuele Eigendom. Die bepaling vloeit voort uit het Europees Octrooiverdrag van 5 oktober 1973. Praktisch komt dat erop neer dat een Europees octrooi dat in het Frans of het Duits is opgesteld, nu reeds na de verlening niet meer moet worden vertaald om geldig te zijn in België. Enkel een Engelstalig Europees octrooi moet naar het Nederlands, het Frans of het Duits worden vertaald.

Bij de vertaling van de Engelstalige octrooien is het daarenboven niet vereist dat dit in alle nationale talen gebeurt. De octrooihouder kan een van de drie nationale talen kiezen.

Uit de gegevens van de Dienst voor de Intellectuele Eigendom blijkt dat 91,12% van alle neergelegde vertalingen van Engelse Europese octrooien in het Frans waren opgesteld; slechts 8,69% van de octrooihouders verkiest het Nederlands voor de vertaling.

Uit deze gegevens blijkt dat een hele reeks Europese octrooien nu reeds niet in het Nederlands beschikbaar zijn. Die situatie heeft tot op heden nog nooit tot problemen aanleiding gegeven. De praktijk toont aan dat vertalingen slechts zeer uitzonderlijk worden geraadpleegd bij de Dienst voor de Intellectuele Eigendom. Vertalingen worden voornamelijk geraadpleegd in het raam van een juridische procedure.

Voor de technologiebewaking worden momenteel geen vertalingen gebruikt. Vlaamse onderzoekers, ingenieurs, industriëlen en octrooigemachtigden die met innovatie bezig zijn, werken bij voorkeur met de originele tekst van de octrooiaanvraag. Veel vaktermen zijn immers moeilijk te vertalen en geven bij vertaling aanleiding tot verwarring in plaats van bij te dragen tot de duidelijkheid.

Daarenboven gebeurt de technologiebewaking door ondernemingen vanaf de publicatie van de Europese octrooiaanvraag. Die aanvraag is in het Frans, het Duits of het Engels opgesteld. De gemiddelde duur van de verleningsprocedure is vier jaar. Wanneer een bedrijf pas vier jaar na de indiening de octrooien van haar concurrenten bekijkt, is het natuurlijk schromelijk te laat.

Gelet op de bestaande regeling komt de ratificatie van het protocol van Londen er in de eerste plaats op vraag van de Vlaamse bedrijven zelf. VBO, Voka, UWE, VOB, UNIZO, Agoria, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven waren vragende partij voor de ratificatie.

Voor de octrooiaanvragers betekent het protocol van Londen immers een significante kostenbesparing. De gemiddelde vertaalkost van een octrooi bedraagt 70 euro per pagina. Als men rekent dat een gemiddeld octrooi ongeveer 20 pagina's beslaat, spreken we over een indirecte kostenbesparing van gemiddeld 1 400 euro. Zeer technische octrooien zijn langer en kunnen soms tot 100 pagina's tellen; dat betekent een kostenbesparing van 7 000 euro. Als men weet dat slechts 1% van de neergelegde vertalingen ooit wordt geconsulteerd, begrijpt men dat nu reeds de vertalingen slechts heel beperkt worden gebruikt en dat de vertaalversie vooral een zware administratieve last is voor vele ondernemingen. De aanzienlijke bedragen voor vertalingen worden afgehouden van de fondsen voor onderzoek en ontwikkeling van de ondernemingen. Door het protocol van Londen zullen die

Convention sur le brevet européen du 5 octobre 1973. En pratique, un brevet européen établi en français ou en allemand ne doit plus être traduit pour être valable en Belgique. Seul un brevet européen établi en anglais doit être traduit en néerlandais, en français ou en allemand.

Le titulaire du brevet peut choisir l'une des trois langues nationales.

Il ressort des données de l'Office de la propriété intellectuelle que les traductions déposées de brevets européens anglais ont été réalisées en français à raison de 91,12% ; seuls 8,69% des titulaires de brevet préfèrent une traduction en néerlandais.

Par conséquent, une série de brevets européens ne sont pas disponibles en néerlandais. Jusqu'à présent, cette situation n'a pas posé problème. On ne consulte qu'exceptionnellement – dans le cadre d'une procédure juridique – ces traductions auprès de l'Office de la propriété intellectuelle.

Pour le moment, on n'utilise pas de traductions dans le cadre de la vieille technologique. Les chercheurs, ingénieurs, industriels et agents en brevets flamands centrés sur l'innovation travaillent de préférence sur la base du texte original de la demande de brevet. De nombreux termes techniques sont en effet difficiles à traduire, ce qui génère un risque de confusion.

De plus, la vieille technologique ne commence qu'après la publication de la demande de brevet européen, laquelle est établie en français, en allemand ou en anglais. Or, la procédure d'octroi dure en moyenne quatre ans ; à ce moment, il est un peu tard pour étudier les brevets de ses concurrents.

La ratification du Protocole de Londres correspond à une demande des entreprises flamandes elles-mêmes ; la FEB, Voka, l'UWE, l'UEB, UNIZO, Agoria, le Conseil socio-économique de la Flandre et le Conseil central de l'Économie étaient demandeurs.

Le Protocole de Londres génère en effet une économie considérable pour les demandeurs de brevet. Le coût moyen de traduction d'un brevet est de 70 euros par page ; l'économie est donc en moyenne de 1 400 euros pour un brevet de 20 pages. Les brevets très techniques sont plus longs. Ils comportent parfois une centaine de pages ; l'économie réalisée s'élève alors à 7 000 euros. Sachant qu'un pour cent seulement des traductions déposées sont consultées, on peut en conclure que les traductions constituent surtout une charge administrative coûteuse pour de nombreuses entreprises. Les montants considérables consacrés aux traductions sont prélevés des fonds de recherche et de développement des entreprises. Le Protocole de Londres permettra une libération de ces fonds.

C'est pourquoi l'Office de la propriété intellectuelle a, le 29 novembre 2006, délivré un avis positif concernant la ratification du Protocole de Londres. En novembre, l'office émettra à nouveau un avis concernant les mesures d'accompagnement de ce protocole.

Il faut enfin savoir que la non ratification du Protocole de Londres porterait préjudice à l'industrie belge. En effet, si nous n'adhérions pas à ce protocole, le nombre de brevets européens désignant la Belgique diminuerait certainement.

fondsen opnieuw vrijkomen.

Om deze redenen heeft de Raad voor Intellectuele Eigendom op 29 november 2006 de ratificatie van het Protocol van Londen positief geadviseerd. In november zal de Raad echter opnieuw een advies uitbrengen over de begeleidingsmaatregelen van het Protocol van Londen.

Tenslotte wil ik erop wijzen dat het niet ratificeren van het Protocol van Londen negatieve effecten zou hebben voor de Belgische industrie. Immers, wanneer we niet zouden toetreden tot dit Protocol, is een daling te verwachten van het aantal Europese octrooien dat België aanduidt. De lidstaten die een nationale taal gemeenschappelijk hebben met een nationale taal van België, meer in het bijzonder Frankrijk, Zwitserland, Duitsland, Nederland, Monaco en Luxemburg, hebben immers reeds alle het Protocol geratificeerd. Hierdoor zal een aanvrager van een Europees octrooi een vertaling dienen op te stellen enkel voor de validering van het octrooi in België. Hieruit besluit ik dat tegen deze regeling alleen de Vlaamse volksbeweging gekant is.

Italië, Spanje en Polen hebben het Protocol inderdaad nog niet geratificeerd. Veertien andere staten hebben dat echter al wel gedaan, meer in het bijzonder Kroatië, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, IJsland, Letland, Liechtenstein, Luxemburg, Monaco, Nederland, Slovenië, Zweden, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk.

Sta me toe specifiek naar de ratificatie door Zwitserland te verwijzen. De Zwitserse situatie is vergelijkbaar met de Belgische. Zwitserland heeft immers ook nationale talen die een officiële taal van het Europees Octrooibureau zijn, namelijk het Frans en het Duits. Daarnaast hebben ze echter ook het Italiaans als officiële taal.

Zoals hiervoor gesteld, worden vertalingen voornamelijk geraadpleegd in het raam van een juridische procedure. Ik heb er, als Vlaming, samen met de minister voor Ondernemen over gewaakt dat het Protocol van Londen niets wijzigt aan de vereiste dat in geval van juridische procedures een Nederlandse vertaling van het octrooi noodzakelijk blijft. Het Europese octrooi zal voor Vlaamse bedrijven dus nog steeds in het Nederlands beschikbaar blijven wanneer zij dit nodig hebben bij een geschil.

Daarenboven is de praktijk bij de Belgische KMO's gegroeid om alvorens een Europees octrooi in te dienen, eerst een Belgisch octrooi aan te vragen, wat uiteraard in het Nederlands kan worden opgesteld. Na de adviserende schriftelijke opinie van het Europees octrooibureau, naargelang het geval in het Nederlands, Frans of Duits, over het al dan niet vervuld zijn van de octrooierbaarheidsvereisten, besluit de octrooihouder vervolgens om zijn octrooi al dan niet uit te breiden naar Europa. Op die manier zullen vele Europese octrooien, ingediend door Belgische ondernemingen, nog steeds in het Nederlands beschikbaar blijven.

Daarnaast werkt het Europees Octrooibureau aan een project ter ontwikkeling van performante vertaalsoftware van het Engels naar het Nederlands. Deze software zou worden geïnstalleerd op de bestaande octrooidatabank, teneinde alle octrooiinformatie in het Nederlands voor documentaire informatiedoeleinden beschikbaar te houden.

Les États membres qui ont une langue nationale en commun avec une langue nationale belge, plus particulièrement la France, la Suisse, l'Allemagne, les Pays-Bas, Monaco et le Luxembourg, ont déjà tous ratifié le protocole. Le demandeur d'un brevet européen devra dès lors faire une traduction seulement pour valider le brevet en Belgique. J'en déduis que seul le Mouvement populaire flamand est opposé à ce texte.

En effet, l'Italie, l'Espagne et la Pologne n'ont pas encore ratifié le protocole. Quatorze autres États l'ont fait : la Croatie, le Danemark, la France, l'Allemagne, l'Islande, la Lettonie, le Liechtenstein, le Luxembourg, Monaco, les Pays-Bas, la Slovénie, la Suède, la Suisse et le Royaume-Uni.

Permettez-moi d'évoquer spécifiquement le cas de la Suisse, dont la situation est comparable à celle de la Belgique. La Suisse a deux langues nationales en commun avec des langues officielles de l'Office européen des brevets, à savoir le français et l'allemand. La troisième est l'allemand.

Comme indiqué ci-dessus, les traductions sont principalement consultées dans le cadre d'une procédure juridique. En tant que Flamand, j'ai veillé, avec le ministre pour l'Entreprise, à ce que le Protocole de Londres ne change rien à l'obligation de traduire le brevet en néerlandais en cas de procédure juridique. Le brevet européen sera donc encore disponible en néerlandais pour les entreprises flamandes qui en auraient besoin dans le cadre d'un litige.

De plus, avant d'introduire un brevet européen, les PME belges demandent de plus en plus souvent un brevet belge, qui peut évidemment être rédigé en néerlandais. Après avoir reçu l'avis consultatif de l'Office européen des brevets concernant le respect ou non des conditions de brevetabilité, le titulaire du brevet décide ensuite d'élargir ou non celui-ci. De nombreux brevets européens introduits par des entreprises belges resteront ainsi disponibles en néerlandais.

Par ailleurs, l'Office européen des brevets mène un projet de développement d'un logiciel de traduction de l'anglais vers le néerlandais. Ce logiciel serait intégré dans la banque de données existante, afin que toutes les informations en néerlandais concernant les brevets restent disponibles.

De heer Jurgen Ceder (VB). – Het is correct dat de Vlamingen niet de enige taalgroep in Europa zijn die geen vertaling naar hun taal willen. Ook de Italiaanssprekende bevolking in Zwitserland wil dat niet.

In de praktijk wordt inderdaad nog zelden naar het Nederlands vertaald. Dat vind ik verkeerd, want ik blijf van oordeel dat voor België teksten systematisch naar het Nederlands moeten worden vertaald. Vertalen naar het Frans gebeurt toch ook automatisch, omdat dit een van de officiële talen is. Om die reden zouden de teksten bijgevolg ook automatisch naar het Nederlands moeten worden vertaald. Indien er inderdaad zelden naar het Nederlands wordt vertaald, is de kostenbesparing door het niet vertalen trouwens beperkt.

Ik heb nog twee bijkomende vragen.

Ten eerste, is België het enige land waarvan de taal van de meerderheid van de bevolking wordt uitgeschakeld bij het Europees Merkenbureau?

Ten tweede, wat zal België doen als besloten wordt om, in het kader van kostenbesparingen aangezien toch nog slechts 5% van de aanvragen in het Frans gebeurt, het Frans niet meer te beschouwen als officiële taal bij het Europees Merkenbureau? Duits is immers ook een officiële taal in ons land en de Franstaligen zouden de teksten in het Duits kunnen lezen.

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – Omdat mijn antwoord uitvoerig en technisch was en ik daarenboven aanneem dat de twee bijkomende vragen eerder als grap waren bedoeld, zal ik er niet op ingaan.

Mondelinge vraag van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Buitenlandse Zaken over «het standpunt dat België zal innemen tijdens de komende onderhandelingen over een verdrag inzake wapenhandel» (nr. 4-426)

Mevrouw Olga Zrihen (PS). – Tijdens deze maand oktober 2008 moet België onderhandelingen beginnen binnen de VN om een internationaal verdrag over de wapenhandel op te stellen en goed te keuren.

Volgens vele rapporten van talrijke ngo's en studiecentra ligt de handel in klassieke en lichte wapens mee aan de basis van massieve mensenrechtenschendingen.

De noodzaak om een internationaal juridisch instrument goed te keuren op dat vlak vloeit voort uit de bestaande verscheidenheid en lacunes in de verschillende nationale wapenwetgevingen. Dat vergemakkelijkt de uitbreiding van het geweld tot al te veel derde partijen, waarvan de burgerbevolking het eerste slachtoffer is.

Het is belangrijk dat het toekomstig internationaal verdrag de partijen een verbod tot wapentransfers oplegt wanneer er een groot risico bestaat dat ze worden gebruikt voor grove schendingen van de mensenrechten en van het internationaal humanitair recht. Momenteel hebben al 108 staten in gezamenlijke publieke verklaringen erkend dat deze transfers van klassieke en lichte wapens moet worden verboden indien ze daarvoor worden gebruikt.

Welk standpunt zal de Belgische regering innemen bij de komende VN-onderhandelingen over deze problematiek?

M. Jurgen Ceder (VB). – *Les Flamands ne sont effectivement pas le seul groupe linguistique européen à ne pas vouloir de traduction dans sa langue. Les italophones de Suisse ne le veulent pas non plus.*

Je trouve regrettable que les traductions en néerlandais soient si rares. Elles devraient être automatiques. L'économie ainsi réalisée est limitée.

J'ai encore deux questions à poser. Tout d'abord, la Belgique est-il le seul pays dont la langue majoritaire est ainsi évincée du Bureau européen des marques ? Ensuite, que fera la Belgique s'il est décidé de ne plus considérer le français comme une langue officielle ? Les francophones devraient lire les textes en allemand, qui est aussi une langue nationale !

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – *Ma réponse ayant été aussi complète que technique, je ne répondrai pas à ces deux questions supplémentaires, dont j'imagine en outre qu'elles étaient plutôt une plaisanterie.*

Question orale de Mme Olga Zrihen au ministre des Affaires étrangères sur «la position de la Belgique lors des futures négociations d'un traité sur le commerce des armes» (n° 4-426)

Mme Olga Zrihen (PS). – Au cours de ce mois d'octobre 2008, la Belgique sera appelée à entamer des négociations au sein des Nations unies en vue de formuler et d'adopter un traité international sur le commerce des armes.

Selon de multiples rapports issus de nombreuses ONG et de centres d'études, il apparaît que le commerce d'armes classiques et légères participe aux violations massives des droits humains.

Plus encore, la nécessité adopter un instrument juridique international en ce domaine résulte des disparités et lacunes existantes au sein des diverses législations nationales sur les armes, lesquelles facilitent la prolifération de la violence à l'encontre d'un trop grand nombre de tiers, la population civile en étant la première victime.

Par ailleurs, il importe que ce futur traité international impose aux parties signataires l'interdiction des transferts d'armes lorsqu'il existe un risque important que celles-ci soient utilisées pour commettre de graves violations des droits humains et du droit international humanitaire. Actuellement, 108 États ont effectivement reconnu, dans des déclarations publiques conjointes, qu'il fallait interdire ces transferts d'armes classiques et d'armes légères si leur usage s'inscrivait dans cette perspective.

Quelle position les autorités belges comptent-elles défendre

België speelt een voortrekkersrol in de wetgeving op de clustermunitie. Zal België daaruit inspiratie putten voor zijn standpunt over de handel in klassieke en lichte wapens?

Volgens sommige bronnen zou België niet formeel de naleving van het internationaal humanitair recht hebben vermeld als een evaluatiecriterium voor het al dan niet legaal karakter van wapenhandel. Is dat juist?

Moet België geen standpunt innemen dat uitdrukkelijk de integratie van het internationaal humanitair recht in het verdrag over de wapenhandel steunt en zijn actieve steun bevestigen aan de uitvoering van dit verdrag?

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – *De houding van België wordt gedefinieerd in het kader van de EU die binnen de VN met één stem spreekt over het opstarten van onderhandelingen over een verdrag over de wapenhandel.*

België werd van bij het begin betrokken bij het initiatief voor een internationaal verdrag over de wapenhandel. We zijn verschillende keren actief tussengekomen op internationaal niveau. Dat optreden kadert in ons algemeen beleid om een pioniersrol te vervullen inzake veiligheid voor personen. Die inspireert ook onze internationale campagne tegen de antipersoonsmijnen, de clustermunitie en de illegale wapenhandel.

België patroneert mee een ontwerpresolutie in de Eerste commissie van de Algemene Vergadering van de VN over het openen van onderhandelingen over een internationaal verdrag over wapenhandel. Deze resolutie beoogt voor alles een onderhandelingsproces op gang te brengen door de oprichting van een operationele structuur met een concreet tijdschema.

De resolutie geeft aan de groep experts een duidelijk mandaat: eerst zoeken naar elementen waarover een consensus mogelijk is, zoals de parameters, het toepassingsgebied enz. om deze op te nemen in een instrument dat juridisch bindend zal zijn.

De mede-auteurs hebben dus gekozen voor een pragmatische en geleidelijke aanpak waarbij de praktische voorwaarden worden geschetst zodat de onderhandelingen over de kern van de zaak kunnen beginnen. Ze willen de nood aan een voldoende ambitieuze tekst verzoenen met de nood aan een zo breed mogelijke steun binnen de internationale gemeenschap.

Wij hebben deze aanpak gesteund omdat we denken dat die een stevig kader mogelijk maakt voor een onderhandeling ten gronde waarin wij onze overtuigingen inzake mensenrechten en humanitair recht naar voor kunnen brengen.

Het standpunt van België over de criteria voor wapenexport is bekend en is medegedeeld aan de secretaris-generaal van de VN. De EU-gedragscode wijst ons de te volgen weg. België was trouwens het eerste land om de criteria van deze gedragscode in zijn nationale wetgeving te integreren.

lors des futures négociations qui seront entamées au sein des Nations unies sur cette problématique ?

La Belgique fait office de référence en matière de législation sur les *clusters munitions*. Le gouvernement belge s'inspira-t-il de son engagement en ce domaine pour définir son attitude quant à la problématique du commerce des armes classiques et légères ?

Selon certaines sources issues de la société civile, il semblerait que la Belgique n'ait pas mentionné formellement le respect du droit international humanitaire parmi les critères d'évaluation déterminant le caractère légal ou non du commerce des armes. Qu'en est-il réellement ?

La Belgique ne devrait-elle pas présenter une position plus claire soutenant explicitement l'intégration du droit international humanitaire dans le traité sur le commerce des armes tout en affirmant son soutien actif à la mise en œuvre de ce traité ?

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – La position de la Belgique se définit dans le cadre de l'Union européenne qui s'exprime d'une seule voix au sein des Nations unies sur l'ouverture de négociations d'un traité sur le commerce des armes.

La Belgique a été associée dès le début au lancement de l'initiative d'un traité international sur le commerce des armes. À de multiples reprises, nous sommes activement intervenus sur la scène internationale. Cette action s'inscrit dans notre politique générale de pionnier en matière de sécurité humaine qui inspire notre campagne internationale contre les mines antipersonnel, les sous-munitions et le trafic illicite d'armes.

La Belgique vient de coparrainer un projet de résolution en Première commission de l'Assemblée générale des Nations unies sur l'ouverture de négociations d'un traité international sur le commerce des armes. Cette résolution vise avant tout à lancer le processus de négociations par la constitution d'une structure opérationnelle munie d'un calendrier concret.

Par ailleurs, la résolution donne au groupe d'experts un mandat clair : examiner en premier lieu les éléments sur lesquels un consensus pourrait se dégager, tels que les paramètres, le champ d'application, etc. en vue de leur inclusion dans un instrument qui, au final, serait juridiquement contraignant.

Les coauteurs ont donc opté pour une approche pragmatique et graduelle, établissant les conditions pratiques pour que la négociation sur les questions de fond puisse enfin commencer. Ils ont eu le souci de concilier la nécessité d'un texte suffisamment ambitieux avec celui de recueillir le plus large soutien possible au sein de la communauté internationale.

Nous avons soutenu cette approche car nous pensons qu'elle permet de créer un cadre robuste pour une négociation de fond, où nous pourrions faire valoir nos convictions en matière de droits de l'homme et de droits humanitaires.

La position de la Belgique sur les critères applicables aux exportations d'armes est bien connue et a été communiquée au secrétaire général des Nations unies. Le code de conduite de l'Union européenne nous indique le chemin à suivre. La

België is voorstander van de idee dat wapenhandel nooit mag leiden tot schendingen van de mensenrechten en van het humanitair recht. De omschrijving van een dergelijke verwijzing in een toekomstig juridisch instrument over wapenhandel moet tijdens de onderhandelingen worden vastgelegd.

Gisteren heb ik in de Kamercommissie voor de Buitenlandse Betrekkingen op twee gelijkaardige vragen geantwoord.

Mondelinge vraag van mevrouw Els Schelfhout aan de minister van Buitenlandse Zaken over «de organisatie van een conventie tegen seksuele terreur» (nr. 4-429)

Mevrouw Els Schelfhout (CD&V). – Op 24 juni 2008 verklaarde de minister ter gelegenheid van het benefietconcert *Verscheur de stilte* voor de slachtoffers van seksueel geweld in Oost-Congo, dat hij zijn diplomaten de opdracht zou geven met een honderdtal landen contact op te nemen om een internationale conferentie te organiseren die een conventie tegen seksuele terreur zou moeten opstellen.

Sindsdien hebben we daar niets meer over vernomen, al blijft de problematiek meer dan schrijnend en is ze verre van opgelost. Integendeel! Uit cijfers blijkt dat het seksueel geweld in Oost-Congo in 2007 licht terugliep, maar de trieste situatie sinds augustus 2008 heeft deze winst in enkele maanden tijd helaas helemaal tenietgedaan. Heel wat ngo's trekken zich uit het gebied terug. Onlangs nog werd het Panziziekenhuis bestormd en tijdelijk gesloten.

Er moet dus dringend werk worden gemaakt van acties die het buitensporig geweld en de seksuele terreur een halt toeroepen. Welke acties nodig zijn, wil ik even in het midden laten. Alleszins is wel duidelijk dat de aanwezigheid van de MONUC in de regio onvoldoende is, maar de discussie over de versterking van de MONUC wil ik hier zeker niet voeren.

Wel heb ik de volgende concrete vragen.

Heeft de minister al contacten gelegd met het oog op een internationale conferentie? Wat was de reactie van de aangesproken landen? Komt de conferentie er? Bestaat er al een ontwerp tekst voor de conventie en wat staat er dan in? Indien dit niet het geval zou zijn, is er dan een streefdatum voor een conferentie en/of een conventie?

De heer Karel De Gucht, minister van Buitenlandse Zaken. – Ik dank mevrouw Schelfhout voor haar vraag en blijvende interesse in het onderwerp.

Tijdens mijn uiteenzetting over de situatie in Oost-Congo gisteren in de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen van de Kamer ben ik uitvoerig op dit onderwerp ingegaan en ik bevestig hier opnieuw mijn standpunt.

Ik ben nog steeds van plan om een internationale conferentie te beleggen die een conventie tegen seksueel geweld in conflictgebieden opstelt. Het is evenwel belangrijk dat dergelijke initiatieven goed worden voorbereid en afgetoetst met de diverse stakeholders, willen we de slaagkansen zo hoog mogelijk houden. Mijn departement heeft al een stand van zaken opgemaakt van het internationale juridische

Belgique fut d'ailleurs le premier pays à avoir inséré les critères de ce code de conduite dans sa législation nationale.

La Belgique est favorable à l'idée que le commerce des armes ne pourra en aucun cas contribuer à des violations des droits de l'homme et du droit humanitaire. Les modalités d'une telle référence dans un futur instrument juridique sur le commerce des armes devront nécessairement être définies lors des négociations.

Je vous signale qu'hier, en commission des Relations extérieures de la Chambre, j'ai répondu à deux questions dans le même domaine.

Question orale de Mme Els Schelfhout au ministre des Affaires étrangères sur «l'organisation d'une convention contre la terreur sexuelle» (n° 4-429)

Mme Els Schelfhout (CD&V). – À l'occasion du concert *Verscheur de stilte* donné, le 24 juin 2008, en faveur des victimes de violences sexuelles dans l'Est du Congo, le ministre a déclaré qu'il chargerait ses diplomates de contacter une centaine de pays pour organiser une conférence internationale qui devrait aboutir à une convention contre la terreur sexuelle.

Depuis lors, nous n'avons plus rien entendu dire à ce sujet bien que ce problème soit loin d'être résolu. En effet, les chiffres montrent que la violence sexuelle dans l'Est du Congo a légèrement diminué en 2007, mais la situation catastrophique depuis août 2008 a malheureusement réduit à néant ce gain en quelques mois. De nombreuses ONG quittent la région. Récemment encore, l'hôpital Panzi a été attaqué et provisoirement fermé.

Il faut donc entreprendre d'urgence des actions pour mettre fin à la violence excessive et à la terreur sexuelle. Je ne tiens pas à discuter maintenant des actions qui sont nécessaires. Il est évident que la présence de la MONUC dans la région est insuffisante, mais je ne veux pas mener non plus discuter ici du renforcement de la MONUC.

Je souhaiterais poser les questions suivantes.

Le ministre a-t-il pris des contacts en vue d'organiser une conférence internationale ? Quelle a été la réaction des pays contactés ? La conférence aura-t-elle lieu ? Existe-t-il déjà un projet de texte pour la convention et que contient-il ? Dans la négative, une date est-elle prévue pour une conférence et, ou une convention ?

M. Karel De Gucht, ministre des Affaires étrangères. – Je remercie Mme Schelfhout de sa question et de son intérêt constant pour le sujet.

Lors de mon exposé sur la situation dans l'est du Congo hier en commission des Affaires étrangères de la Chambre, j'ai longuement abordé ce sujet et je confirme à nouveau mon point de vue ici.

J'envisage toujours d'organiser une conférence internationale qui rédigera une convention contre la violence sexuelle dans les zones de conflit. Pour avoir toutes les chances de réussir, de telles initiatives doivent être bien préparées et examinées avec les différentes parties prenantes. Mon département a fait un état des lieux de l'arsenal juridique international dont nous disposons déjà pour

arsenaal waarover we nu al beschikken om hiertegen op te treden. Ook werd een eerste evaluatie gemaakt van de standpunten die hierover internationaal worden verdedigd. Grosso modo zijn er twee scholen: degenen die vinden dat het huidige instrumentarium volstaat, en anderen – zoals ikzelf – die vinden dat een versterking raadzaam is.

De volgende stap wordt het bijeenbrengen van een aantal stakeholders in de komende maanden. We zijn hierover de nodige consultaties aan het voeren, en ik zal het Parlement op de hoogte houden van de vooruitgang ter zake.

Het is echt mijn bedoeling hiermee op te schieten, maar ik stel vast dat niet iedereen, ook internationaal niet, op dezelfde golfengete zit. Op zich is dat niet erg. Als we ons alleen maar zouden bezighouden met zaken waarover iedereen het eens is, dan zou het leven heel wat minder spannend zijn. We willen de komende maanden dus wel degelijk vooruitgang boeken en mensen samenbrengen om het initiatief te ondersteunen. We zijn er volop mee bezig.

Mondelinge vraag van de heer Josy Dubié aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de voorwaarden voor het verlenen van een staatswaarborg voor verbintenissen die zijn aangegaan door de financiële instellingen» (nr. 4-434)

De heer Josy Dubié (Ecolo). – Kamer en Senaat hebben bij hoogdringendheid enkele dagen geleden de wet tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten goedgekeurd. Het uitvoeringsbesluit van 16 oktober 2008 werd in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Artikel 3 van dat besluit bepaalt: 'De Staatswaarborg kan enkel worden verleend op voorwaarde dat (i) de gewaarborgde entiteit alle nuttige maatregelen ter ondersteuning van zijn financiële situatie, zijn solvabiliteit en zijn liquiditeitspositie heeft genomen dan wel zich ertoe heeft verbonden om die maatregelen te nemen en (ii) het belang van de Belgische economie en de bescherming van alle deposanten zulks rechtvaardigen.'

Artikel 4 van dat besluit maakt het u mogelijk op dat vlak op te treden: 'De minister van Financiën bepaalt de andere modaliteiten en voorwaarden met betrekking tot de Staatswaarborg, met inbegrip van de plafonnering ervan, de voorwaarden met betrekking tot de vergoeding ervan, alsook alle overige modaliteiten die de naleving moeten garanderen van de in artikel 3 bedoelde voorwaarden.'

In de buurlanden, met name in Nederland en Frankrijk, maar ook in de VS in het kader van het plan-Paulson, hebben de regeringen hun tussenkomst verbonden aan een reeks ethische engagementen. Er wordt onder meer verwezen naar de gouden parachutes, de afscheidsvergoedingen en de eindejaarsbonussen in de raden van bestuur en marktenzalen.

Deze week leerden we hoe de heer Gilbert Mittler, voormalig financieel directeur van Fortis, zichzelf vier miljoen euro toekende op het ogenblik dat de directie van de groep werd gereorganiseerd en de crisis die we thans kennen al aan de gang was.

De eerste minister was daarover verontwaardigd en in Le Soir van vandaag zegt hij dat het choquerend, schandelijk en

intervenir dans ce domaine. Une première évaluation des points de vue défendus au niveau international a également été réalisée. Il y a grosso modo deux écoles : ceux qui estiment que les instruments actuels sont suffisants et ceux qui, comme moi, estiment qu'un renforcement est indiqué.

L'étape suivante sera la réunion, dans les prochains mois, de plusieurs parties prenantes. Nous menons les consultations nécessaires à cet égard et j'informerai le parlement de l'avancement du dossier.

Mon objectif est d'aller de l'avant, mais je constate que tout le monde ne voit pas les choses de cette manière, même au niveau international. Ce n'est pas grave en soi. Si nous ne nous occupons que de choses sur lesquelles tout le monde est d'accord, la vie serait beaucoup moins palpitante. Nous mettons tout en œuvre pour progresser dans ce dossier et réunir les personnes concernées pour soutenir cette initiative.

Question orale de M. Josy Dubié au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les conditions posées à l'octroi de la garantie de l'État sur les engagements d'établissements de crédit» (n° 4-434)

M. Josy Dubié (Ecolo). – La Chambre et le Sénat ont adopté en urgence, il y a quelques jours, la loi modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers. Vous avez publié au *Moniteur belge* l'arrêté royal d'exécution de cette disposition adoptée le 16 octobre 2008.

L'article 3 de cette disposition énonce ce qui suit : « La garantie de l'État ne peut être accordée que pour autant que l'entité garantie ait pris ou se soit engagée à prendre toute mesure utile au soutien de sa situation financière, de sa solvabilité et de sa liquidité et que l'intérêt de l'économie et la protection de l'ensemble des déposants le justifient. »

L'article 4 de cet arrêté vous habilite à agir en cette matière : « Le ministre des Finances détermine les autres modalités et conditions de la garantie en ce compris son plafond, ses conditions de rémunération et toute autre modalité destinée à assurer le respect des conditions visées à l'article 3 de l'arrêté. »

Dans les pays voisins, notamment aux Pays-Bas et en France, mais aussi aux États-Unis dans le contexte du plan Paulson, les gouvernements ont lié leur intervention à une série d'engagements éthiques. On cite notamment les fameux parachutes dorés, les indemnités de départ, mais aussi les bonus de fin d'année qui ont cours dans les conseils d'administration et les salles des marchés.

Cette semaine, nous avons appris comment M. Gilbert Mittler, l'ancien directeur financier de Fortis, s'est octroyé 4 millions d'euros au moment de la réorganisation de la direction du groupe, alors que la crise que nous connaissons aujourd'hui était déjà bien engagée.

Le premier ministre s'en est ému et ses propos sont repris dans *Le Soir* d'aujourd'hui : « Il est franchement choquant, scandaleux et inacceptable de voir des dirigeants d'institutions financières qui semblent avoir perdu toute

onaanvaardbaar is dat leiders van financiële instellingen elk ethisch bewustzijn lijken te hebben verloren.

Wij zijn verheugd over deze woorden maar ik wijs erop dat wij al enige tijd geleden voorstellen hebben gedaan om dergelijke situaties te regelen. Er werd echter nog maar eens voorrang gegeven aan de zelfregulering, de fameuze Code Lippens, die ons heeft gebracht waar we vandaag staan.

U weet dat we in de Kamer een wetsvoorstel hebben ingediend – dat ik vandaag ook in de Senaat zal indienen – dat de gouden parachutes efficiënter wil bestrijden. Dat voorstel maakt het mogelijk onmiddellijk te kunnen reageren op de uitbetaling van dergelijke gouden parachutes door op overdreven hoge bedragen een ontradende belasting te heffen. Ik nodig u dus uit, mijnheer de minister, om, als u even verantwoordigd bent als de heer Leterme, dit voorstel te steunen.

Welke voorwaarden hebt u gesteld in toepassing van artikel 4 van het vermelde koninklijk besluit om banken die de staatswaarborg vragen, te verbieden zichzelf onfatsoenlijke vergoedingen en bonussen toe te kennen?

Welke maatregelen zult u nemen om die aanzienlijke sommen, die de eerste minister onfatsoenlijk, choquerend en onaanvaardbaar noemt, te recupereren?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – *Zoals gewoonlijk stelt u een belasting als oplossing voor. Soms gaan we daarmee akkoord, zoals voor de vliegtuigtickets, maar er kan niet altijd een fiscale oplossing zijn.*

Wat hebben wij gedaan? Er werden al maatregelen genomen in het ene geval, Dexia, waar de staatswaarborg werd verleend als antwoord op de vraag van de bank. De voorzitter van de raad van bestuur en de afgevaardigd-bestuurder werden allebei vervangen. Na een onderhoud met de overheid heeft de CEO zelf beslist aan een gouden parachute te verzaken.

In het dossier waar de staatswaarborg speelde, is het probleem dus geregeld.

Wat de waarborg zelf betreft, werd de tekst niet alleen snel in het parlement goedgekeurd, waarvoor ik de beide assemblees nogmaals dank, maar werd ook het uitvoeringsbesluit onmiddellijk genomen. We zijn nu bezig om de voorwaarden voor het verlenen van die waarborg op punt te stellen.

Voor Dexia zal dat gebeuren in overleg met de landen waarvan u het optreden toejuichte. Ik denk met name aan Frankrijk en het initiatief van president Sarkozy, wiens ideeën u nu blijkbaar tot op zekere hoogte schijnt te delen.

Als we tussenkomen, hetzij als aandeelhouders, hetzij bij het verlenen van onze waarborg, eisen wij uiteraard dat geen bonussen op de lonen of buitengewone vergoedingen aan de leidinggevendenden van de instelling meer worden uitgekeerd. Dat is het minste wat kan worden gedaan.

Tijdens de volgende Ministerraad van 7 november zal ik met mijn collega van Justitie een wetsontwerp indienen om deze situatie te regelen. Volgens mij hebben gouden parachutes op zich geen zin. Ze moeten verdwijnen. Als de onderneming een catastrofe tegemoet gaat, slecht werd bestuurd of wanneer fouten werden begaan, is er geen enkele reden om een

conscience éthique. ».

Nous nous félicitons évidemment de ces propos virils mais je signale que nous avons déjà fait il y a quelque temps des propositions pour tenter de réguler ce genre de situation et qu'encore une fois, c'est l'autorégulation qui a été privilégiée, le fameux « code Lippens » qui nous a conduits là où nous sommes aujourd'hui.

Vous savez que nous avons déposé à la Chambre une proposition de loi – que je vais introduire aujourd'hui au Sénat – qui vise à mieux lutter contre les parachutes dorés. Cette proposition a pour originalité de pouvoir agir dès à présent sur le paiement de ces parachutes dorés en y prélevant immédiatement une contribution dissuasive à partir d'un montant exagéré. Je vous invite donc, monsieur le ministre, si vous êtes aussi indigné que le dit M. Leterme, à soutenir cette proposition.

Ma question est la suivante : quelles conditions avez-vous posées en application de l'article 4 de l'arrêté royal précité en vue d'interdire aux banques qui sollicitent la garantie de l'État de s'octroyer des indemnités et des bonus indécentes ?

Comment comptez-vous agir pour récupérer ces sommes considérables que le premier ministre estime indécentes, choquantes et inacceptables ?

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. – Comme d'habitude, vous proposez une solution de taxation. Il nous arrive parfois d'être d'accord sur ce point, comme dans le cas des billets d'avion, mais on ne peut pas toujours chercher une solution fiscale.

Qu'avons-nous fait ? Des dispositions ont déjà été prises dans le seul cas, celui du groupe Dexia, où la garantie de l'État pouvait être mise en œuvre en fonction de la demande de la banque. Le président du conseil et l'administrateur délégué ont tous deux été remplacés. Après quelques entretiens avec les autorités publiques, le CEO a d'ailleurs décidé lui-même de renoncer à tout parachute doré.

Dans le dossier où la garantie de l'État pouvait intervenir, le problème est donc réglé.

Par ailleurs, en ce qui concerne la garantie elle-même, non seulement le texte a été voté rapidement au parlement, et j'en remercie encore les deux assemblées, mais l'arrêté d'exécution a été pris immédiatement. Nous sommes en train de mettre en place les conditions d'octroi de cette garantie.

Dans le cas de Dexia, cela se fera en commun avec les pays dont vous saluez l'action : je songe notamment à la France à l'initiative du président Sarkozy dont vous semblez à présent partager une partie des idées.

Bien entendu, lorsque nous interviendrons soit en tant qu'actionnaires soit en apportant notre garantie, nous exigerons que l'existence de cette dernière ne permette plus de verser des bonus salariaux ou des indemnités exceptionnelles aux dirigeants de l'institution. C'est la moindre des choses.

Le 7 novembre, lors du prochain conseil des ministres, je présenterai, avec mon collègue de la Justice, un projet de loi visant à régler cette situation. Selon moi, les parachutes dorés en tant que tels n'ont pas de sens. Il faut les faire disparaître.

uitzonderlijke vergoeding toe te kennen. Welke afscheidsvergoedingen kunnen anderzijds wel worden uitgekeerd aan verantwoordelijken van een onderneming op het einde van hun mandaat, als zij hun ontslag geven of krijgen, bijvoorbeeld bij een verandering van aandeelhouderschap, of wanneer zij hun opdracht beëindigen na die correct te hebben uitgevoerd?

Er bestaan in ons land opzegmechanismen voor arbeiders, bedienden en kaderpersoneel. Er is dus geen enkele reden om afscheidsvergoedingen te verbieden, in tegenstelling tot gouden parachutes.

Het debat over dit onderwerp tussen regering en parlement zal interessant zijn. In tegenstelling tot ministers hebben parlementsleden een parachutesysteem. Op het einde van hun mandaat krijgen kamerleden en senatoren een gegarandeerd inkomen gedurende een min of meer lange periode. Nadat we de gouden parachutes hebben geëlimineerd, moeten we ons afvragen hoe we op een normale wijze een persoon kunnen vergoeden op het einde van zijn mandaat of bij een vervroegd ontslag. Dat debat heeft betrekking op arbeiders, bedienden, kaderpersoneel, leiders van ondernemingen en parlementsleden.

De heer Josy Dubié (Ecolo). – *U hebt de heer Sarkozy genoemd. Hij was geloofwaardiger geweest indien hij te gepasten tijde maatregelen had genomen. Toen Daniel Bernard, de CEO van Carrefour, werd ontslagen wegens onbekwaamheid, heeft hij 28 miljoen euro gekregen. De vakbonden van Carrefour hebben berekend dat de loopbaan van een caissière al voor de geboorte van Christus had moeten beginnen om dat bedrag te verdienen.*

U weet dat de wet geen terugwerkende kracht heeft. Het enige middel om de aanzienlijke sommen die de eerste minister als onverschuldigd en onaanvaardbaar heeft betiteld, terug te vorderen, is het heffen van een belasting boven een bepaald plafond. Ons voorstel gaat in die richting en ik nodig u uit om het te lezen. Iedereen, zelfs een CEO, heeft recht op een afscheidsvergoeding. Wij willen alleen maar belasten wat totaal onaanvaardbaar en overdreven is, dat is alles.

Mondelinge vraag van mevrouw Christine Defraigne aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid en aan de minister van Klimaat en Energie over «de mogelijke gevaren van bepaalde producten uit de “Roze Doos” die moeders in de kraamkliniek krijgen» (nr. 4-420)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

Mevrouw Christine Defraigne (MR). – *Diverse recente studies uit het buitenland hebben aangetoond dat bepaalde producten voor baby's die moeders in de kraamkliniek krijgen, schadelijke stoffen bevatten. Het Comité français pour le développement durable en santé roept de Franse kraamklinieken op om kersverse moeders geen ‘geboortevaliezen’ of ‘Roze Dozen’ meer mee te geven.*

Si l'entreprise concernée va vers la catastrophe, si elle a été mal gérée ou si des fautes ont été commises, il n'y a aucune raison de prévoir une indemnité exceptionnelle. Par contre, quelles indemnités de sortie peut-on verser à des responsables d'entreprises à la fin de leur mandat, quand ils remettent leur démission, quand on les fait démissionner, par exemple à la suite d'un changement d'actionnaire, ou quand ils terminent leur mandat en ayant correctement rempli leur mission ?

Il existe, dans notre pays, des mécanismes de préavis, tant pour les ouvriers que pour les employés et les cadres. Il n'y a dès lors aucune raison que l'on interdise les indemnités de sortie, contrairement aux parachutes dorés.

Ce débat sera intéressant entre le gouvernement et le parlement. En effet, à la différence des ministres, les parlementaires bénéficient d'un système de parachute. À la fin de leur mandat, les députés et les sénateurs se voient garantir un revenu pendant un temps plus ou moins long. Dès que nous aurons éliminé les parachutes dorés, nous devons nous demander comment indemniser normalement une personne qui quitte ses fonctions à la fin de son mandat ou à la suite d'une démission anticipée. Ce débat concerne les ouvriers, les employés, les cadres, les dirigeants d'entreprises et les parlementaires.

M. Josy Dubié (Ecolo). – *Vous avez cité M. Sarkozy. Il aurait été plus crédible s'il avait pris ses mesures en temps opportun. Lorsque Daniel Bernard, le PDG de Carrefour, a été viré pour incompétence, il a touché 28 millions d'euros. Les syndicats de Carrefour ont calculé que pour gagner la même chose, une caissière aurait dû assumer un temps de travail remontant jusques avant la naissance de Jésus-Christ.*

Vous savez que la loi n'a pas d'effet rétroactif. Le seul moyen de récupérer éventuellement les sommes considérables que le premier ministre a qualifiées d'indues et d'inacceptables est d'agir par le biais de la taxation, au-delà d'un certain plafond. Notre proposition va dans ce sens, et je vous invite à la lire. Chacun, même un PDG, a droit à une indemnité de sortie. Pour notre part, nous voulons taxer ce qui est totalement inacceptable et exagéré, et rien d'autre.

Question orale de Mme Christine Defraigne à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique et au ministre du Climat et de l'Énergie sur «les dangers potentiels de certains produits se trouvant dans la “Boîte rose” remise aux mamans en maternité» (n° 4-420)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

Mme Christine Defraigne (MR). – *Diverses études parues récemment à l'étranger montrent qu'une série de produits destinés aux bébés et remis à la maternité contiennent des substances nocives pour nos enfants. Ainsi, le Comité français pour le développement durable en santé appelle les maternités françaises à ne plus distribuer de « valises de naissance », c'est-à-dire des « boîtes roses », aux femmes qui viennent*

In de dozen zouden producten zitten die parabenen, EDTA, BHA en bisfenol A bevatten. Die laatste stof zou terug te vinden zijn in bepaalde zuigflessen, onder andere die van een zeer bekend merk. Ze komt vrij via het plastic en besmet de melk en bijgevolg ook de baby's, die zeer kwetsbaar zijn.

Die studie is niet de enige die over dat onderwerp werd uitgevoerd. Een jaar eerder heeft de Amerikaanse organisatie Environment California een gelijkaardige studie gepubliceerd.

De vraag is of de kraamklinieken zelf moeten beslissen of ze die 'Roze Dozen' al dan niet verbieden of de inhoud ervan controleren. Moet er geen algemene regel komen?

Is de minister op de hoogte van die buitenlandse studies? Wat is haar standpunt ter zake? Is er in België een algemene bewustmakingscampagne rond dit thema of beperkt die zich tot bepaalde kraamklinieken?

Werden in België analyses gedaan van producten die in de dozen zitten die aan kersverse moeders worden overhandigd? Hebben onze kraamklinieken richtlijnen ontvangen? Komt er een bewustmakingscampagne bij onze bevolking?

Welke maatregelen zullen worden genomen om dit probleem op een algemene wijze aan te pakken?

Het probleem is niet beperkt tot de kraamklinieken, maar geldt ook voor de zuigflessen en de andere producten uit de 'Roze Dozen' die in de handel zijn. Zal de minister maatregelen nemen?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – *Ik lees het antwoord van de minister van Sociale zaken en Volksgezondheid. Dit antwoord werd opgesteld in overleg met de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid.*

Wat de risico's van dergelijke producten betreft, verwijzen de Belgische en Europese overheden in eerste instantie naar de adviezen van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid (EAV), die een objectieve en wetenschappelijk onderbouwde evaluatie van de risico's waarborgt.

Er moet trouwens worden opgemerkt dat de producten die in de 'Roze Dozen' zitten, ook in de handel verkrijgbaar zijn. Volgens onze informatie wordt in België echter geen enkele zuigfles in polycarbonaat verdeeld. De dozen bevatten hoofdzakelijk informatie, verzorgingsproducten en enkele staaltjes babyvoeding.

Het probleem van het gebruik van bisfenol A bij de fabricatie van materialen in polycarbonaten die in contact komen met voedingsproducten, en meer in het bijzonder in zuigflessen, is bekend.

De Belgische overheid volgt de risicoanalyse van de EAV. De eerste evaluatie had plaats in 2006 en heeft ertoe geleid dat wettelijke normen werden vastgelegd. Op vraag van de Europese Commissie heeft de EAV besloten het gebruik van bisfenol A opnieuw te evalueren nadat nieuwe gegevens aan het licht waren gekomen, onder andere uit Canadese en Amerikaanse studies. De conclusies van die nieuwe evaluatie

d'accoucher.

Les produits offerts dans ces boîtes contiendraient des substances telles que les parabens, l'EDTA, la BHA et le bisphénol A. On retrouve ce dernier dans certains biberons, notamment d'une marque bien connue. Il est libéré par le plastique et contamine le lait et par conséquent les bébés qui sont particulièrement vulnérables.

Cette étude n'est pas isolée. En effet, une année auparavant, l'organisation américaine *Environment California* publiait un rapport qui allait dans la même direction.

La question est de savoir s'il faut laisser aux maternités la décision d'accepter ou d'interdire la distribution de ces « boîtes roses », ou de contrôler leur contenu. Ne faut-il pas réagir de manière plus générale ?

Madame la ministre, êtes-vous au courant de ces études réalisées à l'étranger et quelle est votre opinion à leur propos ? En Belgique, y a-t-il une sensibilisation générale à cette question ou cela se limite-t-il à certaines maternités ?

Des analyses ont-elles été réalisées en Belgique quant au contenu des boîtes remises chez nous aux mères qui viennent d'accoucher ? Nos maternités ont-elles reçu des directives ? Une sensibilisation de notre population est-elle envisagée ?

Au-delà du constat, quelles mesures seront-elles prises pour gérer cette question de manière générale ?

Du reste, le problème ne s'arrête aux portes des maternités, il se pose aussi pour la mise en vente des biberons et autres produits contenus dans les « boîtes roses ». Prendrez-vous des mesures ?

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je vous lis la réponse de la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. Cette réponse a été rédigée en concertation avec la ministre des PME, de l'Agriculture et de la Politique scientifique.

En ce qui concerne les risques liés à ce type de produits, les autorités belges et européennes se réfèrent prioritairement aux avis remis par l'Autorité européenne de sécurité des aliments (EFSA). Le recours à cet organisme garantit l'objectivité scientifique de l'évaluation des risques.

Par ailleurs, il est important de remarquer que les produits qui se trouvent dans les « boîtes roses » sont également vendus dans la distribution. Toutefois, selon nos informations, aucun biberon en polycarbonate n'est distribué dans ces boîtes roses en Belgique. Ces boîtes contiennent essentiellement du matériel d'information, des produits de soins corporels et quelques aliments pour nourrissons.

En outre, la question de l'utilisation du bisphénol A dans la fabrication de matériaux en polycarbonates entrant en contact avec les denrées alimentaires et plus particulièrement utilisée pour les biberons est bien connue.

Les autorités belges s'en tiennent à l'évaluation de risque réalisée par l'EFSA. La première évaluation a eu lieu en 2006 et a entraîné la fixation de normes légales. À la demande de la Commission européenne, l'EFSA a décidé de procéder à la réévaluation de l'usage du bisphénol A à la lumière des nouvelles données disponibles et notamment de données

zijn in juni 2008 bekendgemaakt. Zo zouden de geldende Europese normen ruim volstaan om alle categorieën van consumenten, dus ook de meest kwetsbare, zoals zuigelingen, te beschermen. In de besluiten wordt verduidelijkt dat het niet nodig is om de normen te herzien. Gelet op de resultaten van die nieuwe evaluatie hebben de Europese Commissie en de lidstaten geen plannen om de bestaande regels aan te passen.

In België wordt deze materie geregeld in het koninklijk besluit van 3 juli 2005 betreffende materialen en voorwerpen van kunststof bestemd om met voedingsmiddelen in aanraking tot komen. In dat besluit worden de Europese richtlijn 2002/72/EG en haar wijzigingen omgezet en wordt een limiet vastgelegd voor de specifieke migratie van bisfenol A.

De controles in de sector van de materialen die bestemd zijn om met voedingsmiddelen in aanraking te komen, worden uitgeoefend door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Controles op de migratie van bisfenol A in zuigflessen van polycarbonaat hebben aangetoond dat alle concentraties onder de limieten voor specifieke migratie lagen.

De risicoanalyse van het EAV is zeer recent en ze toont aan dat er geen enkele reden is om de norm aan te passen. Er werd ook geen enkele overschrijding van de norm vastgesteld. Er zijn dan ook geen plannen voor een specifieke bewustmakingscampagne.

Mevrouw Christine Defraigne (MR). – *Ik dank de staatssecretaris voor het antwoord. Ik zou graag hebben dat ik haar optimisme en vertrouwen kon delen. Niemand controleert de inhoud van die dozen echt. Aangezien ze in de kraamklinieken worden verspreid, genieten ze – zoals mevrouw Temmerman ook aangeeft – een zekere geloofwaardigheid en legitimiteit. Het is een beetje alsof ze van de artsen zelf komen. Aangezien niemand de inhoud ervan echt controleert, kan er eigenlijk van alles in zitten en zijn ontsparingen mogelijk.*

Ik betreurt dat men geen bewustmakingscampagne wil voeren en dat men de normen afdoende acht.

Ik ben ervan overtuigd dat de kwestie grondiger moet worden onderzocht.

Mondelinge vraag van de heer Hugo Coveliers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de problemen omtrent de rechtsgeldigheid van de koninklijke besluiten nr. 78 en 79» (nr. 4-422)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

De heer Hugo Coveliers (VB). – *Mijn vraag betreft koninklijke besluiten van het einde van de jaren zeventig waarover lange tijd discussie bestond. Het zijn volmachtbesluiten over een belangrijk gedeelte van de sociale zekerheid en het statuut van de geneesheren, waarmee veel geld en belangen zijn gemoeid.*

canadiennes et américaines. Les conclusions de cette réévaluation ont été rendues au mois de juin 2008. Il y est précisé que les normes européennes en vigueur sont largement suffisantes pour assurer un maximum de protection de toutes les catégories de consommateurs y compris les plus sensibles comme les nourrissons. Dans les conclusions, on précise aussi qu'il n'est pas nécessaire de réviser la norme. Au vu des résultats de cette réévaluation, la Commission européenne et les États membres n'envisagent pas de modifier la situation réglementaire existante.

En Belgique, cette matière est réglementée par l'arrêté royal du 3 juillet 2005 relatif aux matériaux et objets en matière plastique destinés à entrer en contact avec les denrées alimentaires, arrêté qui transpose la directive européenne (2002/72/CE et ses modifications) et fixe une limite de migration spécifique stricte pour le bisphénol A.

Les contrôles dans le secteur des matériaux destinés à entrer en contact avec les denrées alimentaires sont effectués par l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire (AFSCA). Sur des échantillons, les contrôles de la migration de bisphénol A dans les biberons en polycarbonates ont montré que toutes les concentrations mesurées étaient inférieures à la limite spécifique de migration.

Étant donné que l'évaluation de risque effectuée par l'EFSA est très récente et indique qu'il n'y a aucune nécessité d'adapter la norme, et comme aucun dépassement de celle-ci n'a été observé, il n'est pas prévu de mettre en place une campagne de sensibilisation particulière.

Mme Christine Defraigne (MR). – Je remercie la secrétaire d'État de sa réponse. Je voudrais partager son bel optimisme et sa confiance. Personne ne contrôle réellement le contenu des boîtes. Celles-ci étant distribuées dans les maternités, comme le faisait remarquer Mme Temmerman, elles bénéficient d'une sorte d'accréditation et d'une certaine légitimité. C'est un peu comme si elles provenaient des médecins eux-mêmes. Or, comme personne ne contrôle les contenus, tout est possible, et il peut y avoir des dérapages.

Je regrette que l'on ne mène pas de campagne de sensibilisation et que l'on se contente de normes jugées suffisantes.

Je reste persuadée que la question mérite un examen plus approfondi.

Question orale de M. Hugo Coveliers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les problèmes relatifs à la validité des arrêtés royaux n°s 78 et 79» (n° 4-422)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

M. Hugo Coveliers (VB). – *Ma question porte sur des arrêtés royaux pris à la fin des années 1970 et faisant depuis longtemps l'objet de discussions. Il s'agit d'arrêtés de pouvoirs spéciaux relatifs à une partie importante de la sécurité sociale et au statut des médecins, auxquels sont liés beaucoup d'argent et d'intérêts.*

Minister Onkelinx zei in antwoord op een vraag van collega De Schamphelaere dat er volgens haar een verschil is tussen de koninklijke besluiten die goedgekeurd werden in de Ministerraad, en de versies die ter bekendmaking werden gegeven. In strafrechttaal zou men zeggen dat er een vermoeden van valsheid in geschrifte is. Maar volgens de minister leek de term ‘vervalsing’ toch wat overdreven. Hoe noemt men dan een koninklijk besluit dat wordt goedgekeurd, maar nadien gewijzigd wordt gepubliceerd? Voor mij is dat valsheid in geschrifte, maar dat zal wel beroepsmisvorming zijn.

De minister kan opwerpen dat alleen de rechterlijke macht kan oordelen of de koninklijke besluiten vervalst zijn en dat de termijn om te vervolgen wegens valsheid in geschrifte in elk geval verstreken is. Maar indien de koninklijke besluiten gewijzigd zijn door personen die er niets mochten aan wijzigen, rijst de vraag naar de strafbaarheid van al diegenen die gebruik maken van die valse stukken. Het Hof van Cassatie bevestigt immers in een arrest van 7 januari 1998 dat de bewuste besluiten door onregelmatigheden aangetast zouden kunnen zijn.

Als de minister van Volksgezondheid en voormalig minister van Justitie willens en wetens deze valse stukken gebruikt, zal haar dat ongetwijfeld worden verweten. Zal de minister dus een eind maken aan het gebruik van stukken die mogelijk vals kunnen zijn?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

Ik verwijs naar de antwoorden die ik vroeger gaf op de vragen over deze zaak. Zoals de zaken er nu voorstaan, is er geen reden om a priori de juridische geldigheid van de twee koninklijke besluiten op losse schroeven te zetten, want ze worden nu reeds meer dan veertig jaar toegepast en daarenboven zijn ze na publicatie al verschillende keren gewijzigd door het parlement. Aangezien er vandaag geen nieuw element te vermelden valt, is er dus geen reden om mijn standpunt en dat van mijn voorgangers te wijzigen.

De heer Hugo Coveliers (VB). – Als de staatssecretaris nog vaak naar de Senaat komt en een beetje Nederlands leert, zal ze wellicht verstaanbare antwoorden kunnen geven. Dit antwoord was nauwelijks te verstaan.

Minister Onkelinx beweert dat er geen reden is om de koninklijke besluiten op losse schroeven te zetten aangezien ze reeds veertig jaar worden toegepast. Zij moet toch weten dat het gebruik van valse stukken, ook al gebeurt dat gedurende veertig jaar, niets afdoet aan de strafbaarheid ervan. Dat zal haar echtgenoot haar – voor één keer gratis en niet betaald door de Belgische Staat – toch kunnen uitleggen. Ze heeft zelf in haar antwoord aan mevrouw De Schamphelaere toegegeven dat er verschillen zijn tussen de versies. Een uitgeschreven cheque waarin ‘lichte’ wijzigingen zijn aangebracht, is toch een vervalste cheque? Een openbaar document dat is goedgekeurd door een regering en nadien wordt gepubliceerd met een andere tekst, dat is toch een vervalsing.

De minister loopt groot gevaar. Ik waarschuw haar uitdrukkelijk: ze maakt gebruik van valse stukken. Dat is

La ministre Onkelinx a indiqué, en réponse à une question de ma collègue De Schamphelaere, qu’il y a à son sens une différence entre les arrêtés royaux adoptés en Conseil des ministres et les versions publiées. En droit pénal, on parlerait d’une suspicion de faux en écriture. Toutefois, selon la ministre, le terme « falsification » semble quelque peu exagéré. Comment nommer dès lors un arrêté royal qui a été adopté mais qui a ensuite été modifié avant d’être publié ? Pour moi, il s’agit d’un faux en écriture mais ce doit être une déformation professionnelle.

La ministre peut objecter que seul le pouvoir judiciaire peut apprécier si les arrêtés royaux ont été falsifiés et si le délai de poursuite pour faux en écriture a expiré. Cependant, si les arrêtés royaux ont été modifiés par des personnes qui ne pouvaient le faire, on se demande si ceux qui utilisent ces documents falsifiés sont punissables. La Cour de cassation a en effet confirmé, dans un arrêt du 7 janvier 1998, que les arrêtés en question pourraient souffrir d’irrégularités.

Si la ministre de la Santé publique et ancienne ministre de la Justice utilise sciemment ces documents falsifiés, on le lui reprochera sans aucun doute. La ministre mettra-t-elle donc un terme à l’utilisation de documents pouvant s’avérer faux ?

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d’État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je vous lis la réponse de Mme Onkelinx.

Je me réfère aux réponses que j’ai données précédemment aux questions sur ce sujet. Étant donné la manière dont les choses se présentent aujourd’hui, il n’y a aucune raison de remettre a priori en cause la validité juridique des deux arrêtés royaux car ils sont appliqués depuis plus de quarante ans. En outre, depuis leur publication, ils ont été modifiés à plusieurs reprises par le parlement. Aucun élément nouveau n’étant à signaler aujourd’hui, il n’y a aucune raison de changer mon point de vue et celui de mes prédécesseurs.

M. Hugo Coveliers (VB). – Si la secrétaire d’État revient encore souvent au Sénat et apprend un peu le néerlandais, elle pourra peut-être donner des réponses compréhensibles. Cette réponse est à peine intelligible.

La ministre Onkelinx affirme qu’il n’y a aucune raison de remettre en cause les arrêtés royaux puisqu’ils sont déjà appliqués depuis quarante ans. Elle doit toutefois savoir que le fait d’utiliser des faux documents pendant quarante ans n’enlève rien à leur caractère punissable. Son conjoint pourra le lui expliquer, et pour une fois gratuitement et non pas aux frais de l’État belge. Elle a elle-même concédé, dans sa réponse à Mme De Schamphelaere, que les versions diffèrent. Un chèque sur lequel ont été apportées de « légères » modifications n’est-il pas un chèque falsifié ? Un document public adopté par un gouvernement et ensuite publié avec un autre texte, est un document falsifié.

La ministre court un grand danger. Je la mets expressément en garde : elle utilise des faux documents. C’est punissable. Si quelqu’un dépose demain une plainte devant la Cour de cassation contre ce qui constitue pour elle une utilisation de

strafbaar. Indien morgen iemand bij het Hof van Cassatie klacht indient tegen haar wegens het gebruik van valse stukken, dan riskeert ze ten minste een vervolging. Daarvoor wil ik haar behoeden.

Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de wijziging van de terugbetalingsmodaliteiten van medicinale zuurstof» (nr. 4-423)

De voorzitter. – Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Ik heb vernomen dat de minister maatregelen zal nemen die de levering en terugbetaling van medische zuurstof ingrijpend zullen wijzigen. Die maatregelen moeten de uitgaven van de overheid voor zuurstof doen dalen. In 2006 werd aan 23 200 patiënten meer dan 21 353 000 euro terugbetaald voor zuurstof alleen, zonder de huur van de flessen, de zuurstofbril, enzovoort. Sinds 2002 zien we een gemiddelde stijging van 37% per jaar.

De minister streeft in de eerste plaats naar een daling van de kostprijs voor zuurstof, voorgeschreven door huisartsen en geleverd door apotheken. Medisch zuurstofgas wordt nog uitsluitend terugbetaald voor patiënten met bepaalde aandoeningen. De terugbetaling wordt bovendien beperkt in de tijd, behalve voor patiënten met clusterhoofdpijn.

Terminale patiënten krijgen de voorgeschreven gasvormige medische zuurstof terugbetaald voor één periode van 12 maanden. De behandelende arts moet de medisch adviseur vragen om de patiënt te erkennen als 'palliatieve thuispatiënt'. Die regel geldt ook voor de terugbetaling van andere kosten verbonden aan een palliatieve therapie.

Patiënten met clusterhoofdpijn, een specifieke vorm van migraine – de pijnaanvallen kunnen worden gestopt door gedurende 15 minuten 10 liter zuurstof per minuut in te ademen – die als zodanig door een neuroloog of neurochirurg gediagnosticeerd zijn, krijgen de voorgeschreven zuurstof en de bijkomende kosten zonder beperking terugbetaald. Die patiënten zijn geen grote zuurstofgebruikers want ze kunnen maandenlang vrij zijn van aanvallen en hebben al die tijd geen zuurstof nodig.

Alle andere patiënten met bijvoorbeeld astma, emfyseem, chronische bronchitis, krijgen nog gedurende twee maanden per jaar de voorgeschreven gasvormige medische zuurstof terugbetaald. Die twee maanden zijn bedoeld als overbrugging, in afwachting dat de patiënt naar het ziekenhuis gaat om zich door een pneumoloog te laten behandelen. Die pneumoloog zal een OZT-behandeling met vloeibare zuurstof of met een concentrator starten.

De patiënten met emfyseem of chronic obstructive pulmonary disease (COPD) vormen de grootste groep zuurstofgebruikers. Meestal gaat het om rokers of vroegere rokers die een deel van hun longcapaciteit definitief hebben verloren. Zij leven vaak nog jaren na het stellen van de diagnose en gebruiken al die tijd zuurstof à rato van twee tot vier liter per minuut gedurende 6 tot 24 uur per dag. Die patiënten zullen dus voor

faux documents, la ministre risque tout au moins des poursuites. C'est pourquoi je tiens à la mettre en garde.

Question orale de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la modification des modalités de remboursement de l'oxygène médical» (n° 4-423)

M. le président. – Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, répondra.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). – J'ai appris que la ministre compte prendre des mesures qui modifieront profondément la délivrance et le remboursement de l'oxygène médical. Ces mesures ont pour objectif de réduire les dépenses publiques relatives à l'oxygène. En 2006, plus de 21 353 000 euros ont été remboursés à 23 200 patients uniquement pour de l'oxygène, sans parler de la location des bouteilles, des lunettes à oxygène, etc. Depuis 2002, on observe une augmentation de 37% par an en moyenne.

La ministre recherche en premier lieu une diminution du coût de l'oxygène prescrit par les médecins généralistes et délivré par les pharmacies. L'oxygène médical est encore remboursé exclusivement à des patients souffrant d'affections déterminées. De plus, le remboursement est limité dans le temps sauf pour les patients souffrant de céphalées en grappe.

Des patients en phase terminale ont droit pendant une période de douze mois au remboursement de l'oxygène médical gazeux prescrit. Le médecin traitant doit demander au conseiller médical de reconnaître le patient comme « patient palliatif à domicile ». Cette règle s'applique également au remboursement d'autres frais liés à une thérapie palliative.

Les patients souffrant de céphalées en grappe, une forme particulière de migraine dont les crises de douleurs peuvent être stoppées par l'inhalation pendant 15 minutes de 10 litres d'oxygène par minutes, et dont l'affection a été diagnostiquée par un neurologue ou un neurochirurgien, ont droit au remboursement non limité de l'oxygène prescrit et des frais accessoires. Ces patients ne sont pas de gros consommateurs d'oxygène, les crises étant espacées de plusieurs mois au cours desquels ils n'ont pas besoin d'oxygène.

Tous les autres patients souffrant par exemple d'asthme, d'emphysème ou de bronchite chronique ont encore droit pendant deux mois par an au remboursement de l'oxygène médical gazeux prescrit. Ces deux mois sont considérés comme une période de transition, en attendant que le patient se rende à l'hôpital pour y être traité par un pneumologue. Celui-ci commencera une oxygénothérapie d'entretien à domicile avec de l'oxygène liquide ou un concentrateur.

Les patients atteints d'emphysème ou de bronchopneumopathie chronique obstructive, BPCO, forment le groupe le plus important d'utilisateurs d'oxygène. Il s'agit généralement de fumeurs ou d'anciens fumeurs ayant perdu définitivement une partie de leur capacité pulmonaire. Une fois le diagnostic posé, les patients vivent souvent encore

de keuze worden gesteld. Ze zullen de gasvormige medische zuurstof ofwel volledig zelf moeten betalen, ofwel naar een pneumoloog gaan en overschakelen op vloeibare zuurstof of concentrator.

Die maatregel zal ook tot gevolg hebben dat de drempel voor de toegang tot zuurstof wordt verhoogd. Dat stemt niet overeen met de vaststelling dat het aantal potentiële zuurstofpatiënten toeneemt. Het aantal COPD-patiënten in België wordt immers geschat op 680 000, terwijl de totale uitgaven voor zuurstof van het RIZIV in 2007 slechts betrekking hadden op 24 651 patiënten. Het is bewezen dat COPD-patiënten baat hebben bij zuurstoftoediening, op voorwaarde dat ze niet meer roken, maar door de drempelverhoging zal ook een deel van die 24 651 patiënten afhaken en geen zuurstof meer willen nemen. Ze zijn vaak te ziek voor een ambulante verzorging in een hospitaal en zullen de zuurstofconcentrator als een minder comfortabel toestel ervaren dan hun vroegere medicinale zuurstoffles. Een concentrator maakt veel lawaai, wat vooral 's nachts erg hinderlijk is.

De uitgaven voor gasvormige zuurstof zullen dus dalen, maar de uitgaven voor vloeibare zuurstof en voor oxyconcentrator zullen stijgen, alsook de kosten voor de therapeutische begeleiding door een pneumoloog. Vloeibare zuurstof wordt slechts terugbetaald bij zeer zware zuurstofdesaturatie en er zal dus hoofdzakelijk worden overgeschakeld van zuurstofgas naar een concentrator.

De verschuiving van een daling van de uitgaven voor geneesmiddelen – gasvormige medische zuurstof – naar een stijging van de terugbetaling van medische hulpmiddelen en bijkomende onkosten voor de dienstverlening door pneumologen wordt nergens onderzocht. Niemand weet dus welke reële budgettaire gevolgen de maatregel zal hebben, behalve dan dat er een kostenverschuiving zal zijn, waardoor zuurstof uit de top-25 van de jaarlijks gepubliceerde infospot zal verdwijnen. De reële kosten verdwijnen dan wel uit het geneesmiddelenbudget, maar moeten met andere budgetten worden betaald. Dat zal wel minder opvallen.

Volgens mij blijft het ook belangrijk vast te stellen dat deze maatregel als ongewenst neveneffect zal hebben dat nog minder COPD-patiënten toegang zullen hebben tot zuurstoftherapie.

Waarom worden huisartsen, die de patiënt toch grotendeels opvolgen in eerste lijn, in dit verhaal uitgesloten? De jongere generatie opgeleide huisartsen weet toch hoe ze een correcte zuurstoftherapie moet instellen, of twijfelt de minister aan hun capaciteiten?

Hoe zal de minister dit probleem oplossen voor de ernstige, vaak bejaarde COPD-patiënten, die niet meer in staat zijn hun woonst te verlaten tenzij met een ambulance of ziekenvervoer? Werd voorzien in een overgangsmaatregel voor die patiënten, voornamelijk bejaarden, die al jaren thuis medicinale zuurstof nemen? Zal de minister pneumologen en ziekenhuizen geen te grote werklast bezorgen?

Legt ze het beheer van de zuurstofbedeling volledig in handen van ziekenhuizen? Heeft ze al zicht op de extra kosten die dit voor het RIZIV zal teweegbrengen in het raam van deze zogenaamde besparingsmaatregel?

pendant des années et utilisent alors de l'oxygène à raison de deux à quatre litres par minute pendant 6 à 24 heures par jour. Ces patients devront donc faire un choix. Soit ils devront prendre en charge eux-mêmes le coût intégral de l'oxygène médical gazeux, soit ils devront consulter un pneumologue et passer à l'utilisation de l'oxygène liquide ou d'un concentrateur. Cette mesure aura aussi pour effet de restreindre l'accès à l'oxygène. Cela ne concorde pas avec le constat que le nombre potentiel de patients sous oxygénothérapie augmente. Le nombre de patients BPCO en Belgique est évalué à 680 000 alors que les dépenses totales de l'INAMI pour l'oxygène en 2007 ne concernaient que 24 651 patients. Il est démontré que l'administration d'oxygène est bénéfique pour les patients atteints de BPCO à condition qu'ils ne fument plus, mais à cause de la restriction de l'accessibilité, une partie de ces 24 651 patients y renonceront. Souvent ils sont trop malades pour un traitement ambulatoire en hôpital et ils découvriront que leur ancienne bouteille d'oxygène était plus confortable que le concentrateur qui est assez bruyant, ce qui est particulièrement gênant la nuit.

Les dépenses pour l'oxygène gazeux diminueront donc mais les dépenses pour l'oxygène liquide ou pour les concentrateurs d'oxygène augmenteront, tout comme les coûts d'accompagnement thérapeutique par un pneumologue. L'oxygène liquide n'étant remboursé que pour d'importantes saturations en oxygène, on verra principalement un passage de l'oxygène gazeux au concentrateur.

Le glissement d'une diminution des dépenses pour des médicaments – oxygène médical gazeux – vers une augmentation du remboursement de dispositifs médicaux et de frais accessoires pour la prestation de soins par des pneumologues ne fait l'objet d'aucune analyse. On ignore donc quelles seront les conséquences budgétaires réelles de la mesure, sauf qu'il y aura un déplacement des frais qui fera disparaître l'oxygène du top-25 de l'infospot publié annuellement. Les coûts réels disparaissent du budget des médicaments mais c'est pour être supportés par d'autres budgets, probablement de manière moins frappante.

Cette mesure aura comme effet secondaire indésirable qu'un nombre encore plus limité de patients atteints de BPCO auront accès à l'oxygénothérapie.

Pour quelle raison les médecins généralistes qui suivent le patient en première ligne sont-ils exclus du processus ? Les jeunes médecins sont pourtant qualifiés pour instaurer correctement une oxygénothérapie, à moins que la ministre ne mette leurs capacités en doute ?

Comment la ministre compte-t-elle résoudre le problème pour les patients souffrant de BPCO, souvent âgés et gravement atteints, qui ne sont plus à même de quitter leur domicile si ce n'est en ambulance ? La ministre a-t-elle prévu une mesure de transition pour les patients, âgés pour la plupart, auxquels l'oxygène est administré à domicile depuis des années ? Ne craint-elle pas un alourdissement excessif de la charge de travail des pneumologues et des hôpitaux ?

La gestion de la distribution d'oxygène est-elle totalement confiée aux hôpitaux ? La ministre a-t-elle déjà fait évaluer les frais supplémentaires qu'entraînera cette soi-disant mesure d'économie pour l'INAMI ?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik lees het antwoord van de minister van Volksgezondheid.

Voor nieuwe COPD-patiënten kan de huisarts gedurende twee maanden een zuurstoftherapie instellen, waarna een bezoek aan de pneumoloog wenselijk is voor de eventuele verdere behandeling. Huisartsen worden dus actief betrokken bij deze hervorming, ook na het bezoek aan de pneumoloog. De inbreng van de pneumoloog is cruciaal omdat de huidige behandelingen, wat dosis en duur betreft, niet altijd optimaal zijn om een therapeutisch nut te bereiken. We denken dat de nettokosten niet zullen stijgen omdat een betere en vroegere behandeling van deze patiënten de complicaties bij COPD doet verminderen.

De vergoedingsvoorwaarden, zoals opgesteld door de Commissie tegemoetkoming geneesmiddelen, werden reeds ter kennis gebracht van de betrokken bedrijven die gasvormige medische zuurstof in de handel brengen. De nieuwe vergoedingsvoorwaarden voor de tegemoetkoming in het gebruik van zuurstofgas werden nog niet gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*. Vóór die publicatie wens ik dat er nog overleg wordt gepleegd tussen de vertegenwoordigers van de artsen die zitting hebben in de Nationale Commissie Geneesheren-Ziekenfondsen en de leden van de Commissie Tegemoetkoming Geneesmiddelen. Na dit overleg zullen de artsen en de apothekers worden geïnformeerd.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – De minister herhaalt dingen die ik zelf heb gezegd; dat wordt in het medisch jargon echolalie genoemd. Ik heb van verschillende pneumologen echter gehoord dat ze nog niet werden geïnformeerd.

Mondelinge vraag van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de ontoegankelijkheid van het treinverkeer voor personen met een handicap» (nr. 4-428)

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – De voorbije weken was het opnieuw zover: de NMBS faalde herhaaldelijk en jammerlijk op het vlak van de toegankelijkheid van het treinverkeer voor personen met een beperkte mobiliteit.

In een eerste geval was er sprake van compleet incompetente begeleiding van een blinde reiziger: de man viel tot twee keer toe omdat de begeleider niet aangaf waar er trappen waren.

In een tweede geval werd beslist om de vraag om assistentie van een persoon met een handicap, een leerling die deelnam aan een schooluitstap, af te wijzen, aangezien assistentie in het station Brussel-Centraal tijdens de spitsuren van 7 uur tot 9 uur en van 16 uur tot 18 uur niet mogelijk is.

NMBS-mensen schermen in dit laatste geval nog maar eens met het veiligheidsargument: een mobiele laadhelling installeren op die momenten van de dag zou te veel risico's inhouden. Twee jaar geleden was assistentie op dat tijdstip wel nog mogelijk. Ik kan hieruit alleen besluiten dat het veiligheidsargument een nepargument is.

Al in januari en april jongstleden klaagden ikzelf en andere senatoren soortgelijke discriminerende toestanden in andere stations aan. Telkens bevestigde de minister dat toegankelijkheid van het treinverkeer een absolute prioriteit

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Pour les nouveaux patients atteints de BPCO, une oxygénothérapie peut être instaurée pour une durée de deux mois par le médecin généraliste. Ensuite la consultation d'un pneumologue est souhaitable pour la poursuite éventuelle du traitement. Les médecins généralistes sont donc activement associés à cette réforme, y compris après la consultation du pneumologue. L'intervention de ce dernier est cruciale parce que les traitements actuels ne sont pas toujours menés de manière optimale, en termes de dose et de durée, pour assurer une réelle utilité thérapeutique. Les frais nets n'augmenteront pas puisqu'un traitement mieux adapté et plus précoce de ces patients permet de réduire les complications de la BPCO.

Les conditions d'indemnisation telles que fixées par la Commission de remboursement des médicaments ont déjà été notifiées aux entreprises qui commercialisent l'oxygène médical gazeux. Les nouvelles conditions d'intervention dans les frais d'utilisation de l'oxygène gazeux n'ont pas encore été publiées au Moniteur Belge. Avant cette publication, je souhaite une concertation entre les représentants des médecins siégeant à la Commission nationale médico-mutualiste et les membres de la Commission de remboursement des médicaments. Après cette concertation, les médecins et les pharmaciens seront informés.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). – La ministre répète ce que j'ai dit. En jargon médical, on qualifie cela d'écholalie. Plusieurs pneumologues m'ont affirmé qu'ils n'avaient pas encore été informés.

Question orale de Mme Helga Stevens à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la non-accessibilité du trafic ferroviaire pour les personnes handicapées» (n° 4-428)

Mme Helga Stevens (Indépendante). – Ces dernières semaines, la SNCB a, à plusieurs reprises, manqué à ses obligations concernant l'accessibilité du trafic ferroviaire aux personnes handicapées. C'est lamentable.

Dans le premier cas qui m'a été rapporté, on déplore l'incompétence totale de la personne chargée de l'accompagnement d'un voyageur aveugle. Dans le second cas, la demande d'assistance d'un étudiant handicapé a été refusée parce qu'elle est impossible à la gare de Bruxelles-Central aux heures de pointe (de 7 à 9 heures et de 16 à 18 heures). Le personnel de la SNCB a avancé des motifs de sécurité : il est trop risqué d'installer une rampe mobile à ce moment de la journée. L'argument ne tient pas la route.

Déjà interrogée en janvier et en avril, la ministre a affirmé que l'accès au trafic ferroviaire pour les personnes handicapées était une priorité absolue. De plus, le nouveau contrat de gestion de la SNCB, entré en vigueur le 1er janvier, précise que l'accompagnement sera assuré partout où cette possibilité était offerte précédemment.

Je voudrais savoir quand la SNCB cessera enfin de discriminer les personnes à mobilité réduite. Quelles initiatives la ministre prendra-t-elle pour la formation des

is. In april stelde ze letterlijk: ‘Wanneer iemand 24 uur vooraf een aanvraag om assistentie doet, dan kan hij er zeker van zijn dat hij die assistentie zal krijgen.’ Ook de nieuwe beheersovereenkomst, die van kracht is sinds 1 januari jongstleden, bepaalt uitdrukkelijk dat begeleiding overal waar dat vroeger het geval was, moet worden aangeboden.

Oorspronkelijk wilde ik de minister vragen haar belofte na te komen en er persoonlijk voor te zorgen dat de jongeman waarvan sprake bij zijn aankomst in Brussel-Centraal op 21 oktober de gevraagde assistentie zou krijgen. Vorige week was er echter geen mogelijkheid om vragen te stellen in deze vergadering.

Ik wil nu graag horen wanneer de NMBS eindelijk zal ophouden personen met een beperkte mobiliteit te discrimineren. Welke initiatieven zal de minister nemen met betrekking tot de opleiding van begeleiders van mensen met een beperkte mobiliteit? Het kan toch niet dat mensen het risico lopen om een letsel op te lopen ten gevolge van incompetente begeleiding!

Het is uiteraard positief dat het nieuwe beheerscontract een hoofdstuk toegankelijkheidsbeleid bevat, maar tegelijk is het zonneklaar dat lang niet alle NMBS-verantwoordelijken en -medewerkers het begrip toegankelijkheid hoog in het vaandel voeren. Er mogen dan al mooie doelstellingen worden geformuleerd, het belangrijkste is dat de situatie op het terrein en het denken van de NMBS-top en alle NMBS-werknemers veranderen.

Ik kijk uit naar het antwoord en hoop dat er snel een einde komt aan die schandelijke toestanden.

Mevrouw Inge Vervotte, minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven. – Ik heb het al vaker gezegd en blijf het herhalen: de toegankelijkheid van de trein voor personen met een handicap is en blijft voor mij een absolute prioriteit.

Vanaf 1 november zal er gestart worden met de assistentie vanaf de eerste tot de laatste trein in 103 stations op voorwaarde dat er 24 uur op voorhand een reservering is gebeurd en dat de aanvraag door het callcenter is goedgekeurd. Brussel-Centraal is opgenomen in de lijst en de assistentie zal er gegarandeerd worden. De weigering tot assistentie tijdens de spitsuren in dit station, waarnaar u verwijst, was te wijten aan een tijdelijke situatie. Er waren belangrijke werken op het perron aan de gang. Daarom werden tijdelijk richtlijnen gegeven om de assistentie tijdens de spitsuren niet uit te voeren. De NMBS bevestigt evenwel zijn engagement.

Om de begeleiding door het personeel van personen met beperkte mobiliteit te verbeteren, zijn er opleidingen gepland voor al het personeel dat assistentie verleent. De lesgevers zullen bij het opstellen van de bijscholingen bijgestaan worden door een centrum voor blinden en slechtzienden en door een organisatie die betrokken is bij de begeleiding van rolstoelgebruikers.

Ik bevestig dus mijn engagement en dat van de NMBS. De aangekondigde uitbreiding zal effectief zijn vanaf 1 november.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben blij dat ze het engagement van de NMBS herbevestigt, al moeten we nog

accompagneurs de personnes à mobilité réduite ?

Je me réjouis bien sûr que le nouveau contrat de gestion contienne un chapitre consacré à l'accessibilité mais il est clair que certains responsables et collaborateurs de la SNCB se soucient encore peu de ce problème. L'essentiel est que la situation sur le terrain change, de même que la mentalité des dirigeants et collaborateurs de la SNCB. J'espère qu'on mettra promptement fin à ces situations scandaleuses.

Mme Inge Vervotte, ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques. – *Je l'ai déjà dit et je le répète : l'accessibilité des trains aux personnes handicapées est et reste une priorité absolue.*

Dès le 1er novembre, l'assistance sera offerte dans 103 gares, depuis le premier train jusqu'au dernier, à condition qu'une réservation ait été faite 24 heures à l'avance et que la demande ait été acceptée par le call center.

Le refus d'assistance aux heures de pointe à Bruxelles-Central était dû à des difficultés temporaires. D'importants travaux étaient en cours sur le quai et des directives temporaires avaient donc été données pour que l'assistance ne soit pas assurée aux heures de pointe. La SNCB réaffirme néanmoins son engagement.

Pour améliorer l'accompagnement offert aux personnes à mobilité réduite, la SNCB formera le personnel chargé de l'assistance. Les formateurs seront épaulés par un centre pour aveugles et malvoyants et par des organisations s'occupant de l'accompagnement de personnes en fauteuil roulant.

L'extension annoncée sera effective à partir du 1er novembre.

Mme Helga Stevens (Indépendante). – *Je me réjouis que la SNCB réaffirme son engagement.*

even afwachten hoe de concrete uitvoering in de praktijk zal gebeuren.

Ik begrijp nu de achtergrond van het geval dat aanleiding gaf tot mijn vraag. Het betrof blijkbaar een tijdelijke situatie die te wijten was aan werkzaamheden op het perron. Ik vraag me echter af waarom de NMBS niet de minste moeite heeft gedaan om in dit geval een alternatieve oplossing te bieden, bijvoorbeeld het uitstappen op een andere plaats, zodat de leerling via een andere reisweg zijn bestemming kon bereiken. Dit zou in overeenstemming zijn geweest met het concept redelijke aanpassing uit de wet van 2003 betreffende het verbod op discriminatie. Zoiets kan volgens mij op korte termijn worden geregeld. Indien zich tijdelijke knelpunten voordoen, mag toch worden verwacht dat inspanningen worden gedaan om alternatieven voor te stellen. Daar wordt iedereen beter van, ook de NMBS.

Mevrouw Inge Vervotte, minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven. – Dat is al zo geregeld.

Mondelinge vraag van de heer Philippe Monfils aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken en aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «de slechte toepassing door de plaatselijke overheden van de recente wijzigingen in de wapenwet» (nr. 4-421)

De heer Philippe Monfils (MR). – Mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op de onlangs gewijzigde wapenwet. Ze is u niet onbekend, want u hebt een beslissend steentje aan het totstandkomen ervan bijgedragen.

De wet is van kracht geworden op 1 september jongstleden en ze bepaalt overgangstermijnen.

Artikel 11/1 voorziet in de mogelijkheid het voorhanden hebben van een wapen zonder munitie te vergunnen aan personen die wensen een wapen in hun vermogen te behouden, waarvoor een vergunning was afgegeven of waarvoor geen vergunning vereist was vóór de inwerkingtreding van de zogenaamde wet Onkelinx van juni 2006.

Die wijziging had tot doel om personen die momenteel een wapen voorhanden hebben en daarvoor geen enkele wettige reden kunnen invoeren, toe te staan die wapens desalniettemin in hun vermogen te behouden. Dat is overigens de betekenis van het arrest van het Grondwettelijk Hof.

De provinciale wapendiensten en de lokale politie hebben blijkbaar nog geen acte genomen van die wijzigingen. Er heerst dus echt verwarring.

Meermaals kreeg ik documenten van de provincies in handen die me zo verrasten dat ik me begon af te vragen of de plaatselijke besturen wel bereid zijn die wetgeving correct uit te voeren.

Een van de fouten bestaat erin dat men een wettig motief eist bij een vergunningsaanvraag tot het voorhanden hebben van wapens zonder munitie, terwijl men precies bij ontstentenis aan een dergelijk motief een beroep doet op die procedure.

Sommige politiezones leggen aan aanvragers van een vergunning tot het voorhanden hebben van wapens zonder munitie een opleidingsperiode op, terwijl de wet in dat geval

Je comprend les circonstances qui ont joué dans le cas qui m'a inspiré cette question. Je me demande toutefois pourquoi la SNCB n'a pas pris la peine d'offrir une solution de rechange. Ceci aurait été conforme au concept d'aménagement raisonnable visé dans la loi de 2003 interdisant la discrimination. Cette solution peut à mon sens être mise en œuvre à bref délai.

Mme Inge Vervotte, ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques. – C'est déjà le cas.

Question orale de M. Philippe Monfils au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur et au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «la mauvaise application par les autorités locales des récentes modifications apportées à la loi sur les armes» (n° 4-421)

M. Philippe Monfils (MR). – Monsieur le ministre ma question porte sur la mauvaise application de la loi sur les armes, loi récemment modifiée et que vous connaissez bien, puisque vous y avez apporté votre contribution décisive.

Cette loi, entrée en vigueur le 1er septembre dernier, prévoit des délais en ce qui concerne les dispositions transitoires.

L'article 11/1 inséré dans la loi introduit la possibilité d'autorisation de détention d'armes sans munitions pour les personnes désirant conserver, dans leur patrimoine, une arme qui avait fait l'objet d'une autorisation ou pour laquelle une autorisation n'était pas requise avant l'entrée en vigueur en juin 2006 de la loi dite «loi Onkelinx».

L'objectif de cette modification était de permettre aux détenteurs d'armes actuels, ne pouvant justifier d'un des motifs légitimes prévus par la loi, de néanmoins conserver les armes dans leur patrimoine. C'est d'ailleurs le sens de l'arrêt de la Cour constitutionnelle.

Or, ces modifications semblent aujourd'hui ne pas encore avoir été intégrées par les services armes des provinces ainsi que la police locale où règne une véritable confusion.

J'ai eu l'occasion de prendre connaissance à plusieurs reprises de documents émanant des provinces et j'ai été tellement surpris que j'ai commencé à m'interroger sur la volonté des autorités locales à appliquer correctement cette législation.

Parmi les erreurs constatées, je citerai le fait de devoir invoquer obligatoirement un motif légitime pour une demande de détention d'armes sans munitions alors que c'est précisément parce que l'on n'a pas de motif légitime que l'on souhaite bénéficier de ce système.

Je citerai également l'ordre donné par certaines zones de police aux demandeurs d'une autorisation de détention sans munitions, de suivre une période de formation alors que la loi

geen onderzoek voorschrijft omdat de wapens per definitie niet worden gebruikt.

Gezien de werklust aanvaarden andere diensten dergelijke vergunningsaanvragen pas na een wachtermijn van zes maanden, terwijl iedereen weet dat de overgangsperiode op 1 november verstrijkt.

Zeer onlangs nog hebben sommige politiezones voor wapens die hen gepresenteerd werden, een voorlopige vergunning zonder vermelding van datum afgegeven, waardoor de aanvragers zich aan vervolging blootstellen omdat ze onmogelijk kunnen aantonen dat ze zich binnen de periode van twee maanden hebben aangemeld.

Hoe legt de minister die ontstellende vergissingen van de wapendiensten uit? In Wallonië zijn me nogal wat voorvallen van dat type bekend.

Kan de minister mij vertellen of er gemeenschappelijke en volledige richtlijnen aan de verantwoordelijken van provinciale wapendiensten en politiezones zijn gegeven? Zo ja, wanneer en via welke kanalen? Zo neen, wat is de minister zinnens te ondernemen, nu de overgangsperiode over een week afloopt en er zich in de praktijk nog talloze moeilijkheden voordoen?

Welke maatregelen overweegt de minister om de provinciale en lokale besturen, waarvan sommige vandaag weigeren om de wet correct toe te passen, erop te wijzen dat die wet door een verpletterende parlementaire meerderheid is goedgekeurd en dat de politie ze dus zonder discussie moet toepassen?

Bepaalde gevallen grenzen aan de insubordinatie en dat is onaanvaardbaar. Agenten die de wet niet op prijs stellen, hebben twee uitwegen: ofwel dringen ze bij de minister aan op een wetswijziging, ofwel stellen ze zich kandidaat bij de parlementsverkiezingen en komen ze tussenbeide in onze assemblees. Anders zijn ze gehouden goedgekeurde wetten uit te voeren. Ik vraag de minister een rondzendbrief vóór het verstrijken van de overgangsperiode, anders bevindt iedereen die een niet aangegeven wapen heeft, zich in de illegaliteit.

De heer Jo Vandeurzen, vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen. – *Ik deel de verontwaardiging van de heer Monfils over de slechte uitvoering van de wapenwetgeving. Volgens mijn inlichtingen doet het probleem zich gelukkig niet overal voor. Het blijft beperkt tot bepaalde politiezones.*

De gouverneurs ontvangen geregeld duidelijke richtlijnen van de Federale Wapendienst. Ze kunnen praktische vragen stellen op de maandelijkse overlegvergaderingen en overigens is er ook direct contact mogelijk. De besluiten van de vergaderingen worden overgenomen in geschreven verslagen die als rondzendbrief gelden.

De diensten van de gouverneurs worden dus genoegzaam voorgelicht. Ze weten dus hoe ze de wet en de nieuwe regels inzake het passief voorhanden hebben van wapens moeten toepassen. Sommige provincies beklagen zich weliswaar over personeelstekort. Het arbeidsvolume is aanzienlijk, de achterstand stapelt zich op en soms is het niet langer mogelijk op de vragen van het publiek in te gaan.

ne prévoit pas d'examen dans ce cas puisque, par définition, les armes ne seront pas utilisées.

D'autres services ont indiqué qu'il fallait attendre six mois avant d'introduire la demande d'autorisation, car ils étaient surchargés, alors que tout le monde sait que le système transitoire se clôture le 1er novembre.

Enfin, tout récemment encore, certaines zones de police ont accepté l'arme qui leur était présentée et ont délivré l'autorisation provisoire demandée sans y mentionner de date, ce qui leur permettait de poursuivre ensuite les demandeurs car ceux-ci ne pouvaient pas prouver qu'ils s'étaient présentés dans la période des deux mois.

Comment le ministre explique-t-il ces erreurs ahurissantes des services armes ? J'ai en effet rencontré de nombreux cas de ce type en Wallonie.

Le ministre peut-il me dire si des instructions communes et complètes ont été envoyées aux responsables des services armes provinciaux et aux zones de police ? Si oui, quand et par quels moyens ? Si non, que compte encore faire le ministre étant donné que la période transitoire se clôture dans une semaine et que de nombreuses difficultés subsistent à la base ?

Quelles mesures le ministre compte-t-il prendre pour rappeler aux autorités provinciales et locales dont certaines, je n'hésite pas à le dire, refusent d'appliquer correctement la loi, que celle-ci a été votée par une écrasante majorité de parlementaires et que les forces de police doivent l'appliquer sans discuter ?

Certaines attitudes confinent en effet à de véritables refus d'obéissance, ce qui est inacceptable. Si certains membres de la police n'apprécient pas la loi, ils ont deux possibilités : soit ils contactent leur ministre pour la faire changer, soit ils deviennent candidats parlementaires et interviennent au niveau de nos assemblées. Sinon, ils ne leur reste qu'à exécuter la loi qui a été votée. Je demande au ministre d'envoyer une circulaire ministérielle avant la fin du système transitoire, où tous ceux qui détiennent une arme non déclarée deviendront des personnes dans l'illégalité.

M. Jo Vandeurzen, vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles. – Je partage l'indignation de M. Monfils devant la mauvaise application par certaines autorités de la législation sur les armes. Heureusement, selon mes informations, le problème ne se pose pas partout. Il se situe principalement au niveau de certaines zones locales.

Les gouverneurs reçoivent régulièrement des instructions claires du Service fédéral des armes. Ils peuvent poser des questions pratiques lors des réunions de concertation mensuelles et, par ailleurs, des contacts directs sont toujours possibles. Les conclusions des réunions sont reprises dans des rapports écrits ayant valeur de circulaire.

Les services des gouverneurs sont donc suffisamment informés. Ils savent comment il faut appliquer la loi et les nouvelles règles en matière de détention passive d'armes. Il est vrai que certaines provinces se plaignent d'un manque de personnel. Le volume de travail est considérable, les retards s'accumulent et il n'est parfois plus possible de répondre aux

Een beknopte voorlichtingsbrochure voor al wie een wapen voorhanden heeft, is verkrijgbaar bij de provincies. Alle wetteksten zijn overigens goed leesbaar bijeengebracht op de webstek van mijn departement. Die informatie is uiteraard toegankelijk voor de plaatselijke besturen en politiezones, maar blijkbaar doen ze niet allemaal de moeite om ze te raadplegen. Sinds 2006 vraagt de Federale Wapendienst aan de gouverneurs om de informatie en de richtlijnen door te geven aan de lokale politie. Tot mijn spijt stel ik vast dat dit niet overal of niet vaak genoeg gebeurt. Tijds- en personeelsgebrek worden eens te meer ingeroepen. Er is klaarblijkelijk een probleem waarvoor we een oplossing moeten trachten te vinden. Vanochtend werden de provinciale diensten verzocht om dringend voorlichtingsvergaderingen te organiseren.

Gisteren hebben mevrouw Galant en de heer Frédéric me hierover in de Kamer geïnterpelleerd. Ik heb hen gesuggereerd om mijn kabinet op te bellen om te zien wat zo spoedig mogelijk kan worden ondernomen.

De heer Philippe Monfils (MR). – *Ik trek de goede wil van de minister niet in twijfel, maar ik moet wel onafgebroken de wettekst kopiëren voor mensen die zich moeten verdedigen tegen uit de lucht gegrepen interpretaties ervan. Een voorbeeld: ‘een vergunning voor vijf jaar’ terwijl de nieuwe wet bepaalt dat de vergunning geldt voor onbepaalde duur behoudens verificatie om de vijf jaar door de gouverneur.*

Ik ben echt wel kwaad als ik zie hoe burgers verplicht zijn om de teksten aan te dragen voor politieagenten die ze niet hebben kunnen of willen lezen.

Ik wil geen namen noemen, maar ambtenaren hadden geen kennis van sommige van uw officiële antwoorden aan Volksvertegenwoordigers over verschillende aspecten van de wet. Ze waren er evenmin van op de hoogte dat in het Parlement schriftelijke vragen kunnen worden gesteld, waarop door de betrokken minister wordt geantwoord.

Ik wil vermijden dat burgers benadeeld worden enkel en alleen omdat ze door de eerstelijnsdiensten op het verkeerde been worden gezet.

Daarom zou ik het waarderen, mocht u dat probleem oplossen en ervoor zorgen dat die bepalingen eenvormig worden toegepast. Het personeelstekort laat zich gevoelen voor de definitieve vergunning, maar niet voor de voorlopige, want daarvoor volstaat het zijn wapen te tonen. De duur van het onderzoek door de gouverneur is niet zozeer een probleem voor wie een wapen voorhanden heeft, wel voor de diensten van de provinciale administratie.

Ik dank u bij voorbaat voor de inspanningen die u zich zonder enige twijfel zult getroosten om die bepalingen zo goed mogelijk door de plaatselijke besturen te doen toepassen.

Mondelinge vraag van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de vereenvoudiging van de aanvraagprocedure voor een parkeerkaart» (nr. 4-419)

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – Mensen die een parkeerkaart aanvragen vanwege hun handicap, moeten

questions du public.

Les informations essentielles pour les détenteurs d'armes sont reprises dans une brochure disponible auprès des provinces. En outre, l'ensemble des textes légaux sont regroupés et bien visibles sur le site internet de mon département. Ces informations sont évidemment accessibles aux administrations et aux polices locales mais, apparemment, elles ne font pas toutes l'effort de les consulter. Depuis 2006, le Service fédéral des armes demande aux services des gouverneurs de répercuter les informations et les instructions aux police locales. Je constate à regret que cela ne se fait pas partout ou pas assez souvent. Une fois encore, le manque de temps et de personnel est invoqué. Il y a manifestement un problème, qu'il faut essayer de résoudre. Pas plus tard que ce matin, les services provinciaux ont reçu un appel leur demandant d'organiser d'urgence des réunions d'information.

Hier, à la Chambre, j'ai suggéré aux députés Galant et Frédéric qui m'interpellaient à ce sujet de téléphoner à mon cabinet pour voir ce qu'il était possible de faire dans les meilleurs délais.

M. Philippe Monfils (MR). – Je ne doute pas de la bonne volonté du ministre mais je n'arrête pas de faire fonctionner ma photocopieuse. Je suis amené à distribuer le texte de la loi à une foule de citoyens obligés de se défendre face à des interprétations fantaisistes. Un exemple parmi d'autres : « autorisation pour cinq ans » alors que la nouvelle loi dit « autorisation à durée indéterminée sauf vérification tous les cinq ans par le gouverneur ».

Je suis vraiment exaspéré quand je vois que les citoyens sont obligés d'apporter les textes à des policiers qui n'ont pas su ou pas voulu les lire.

Je ne veux pas citer de noms, mais des fonctionnaires ignoraient certaines réponses officielles que vous avez données à des collègues de la Chambre concernant plusieurs aspects de la loi. Ils n'étaient pas au courant non plus de l'existence, au parlement, d'un système officiel de questions et réponses.

Je veux éviter que des citoyens soient lésés uniquement parce qu'ils ont été induits en erreur par les services de base.

C'est la raison pour laquelle je vous saurais gré de bien vouloir résoudre ce problème et de veiller à une application uniforme de ces dispositions. Le manque de personnel concerne l'autorisation définitive, mais pas l'autorisation provisoire, puisqu'il suffit, pour obtenir celle-ci, de présenter son arme. Le temps que durera l'examen par le gouverneur n'est pas l'affaire du détenteur de l'arme, mais celle des services administratifs provinciaux.

Je vous remercie d'avance des efforts que vous ne manquerez pas de consentir pour une application la meilleure possible de ces dispositions par les autorités locales.

Question orale de M. Patrik Vankrunkelsven à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «la simplification de la procédure de demande de la carte de stationnement» (n° 4-419)

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – Les personnes qui demandent une carte de stationnement en raison de leur

daar soms heel lang op wachten, ook al is het voor iedereen evident dat ze daar recht op hebben.

Wanneer er nog geen dossier bij de bevoegde FOD is van de aanvrager, kan een procedure tot aanvraag van een parkeerkaart zes tot acht maanden duren. Indien de aanvrager reeds over een officieel attest beschikt, kan de duurtijd beperkt worden tot twee maanden.

Indien de aanvrager nog niet over een officieel attest beschikt, moet hij zich wenden tot het gemeentebestuur waar hij gedomicilieerd is. Het gemeentebestuur zal hem het formulier voor de aanvraag van de parkeerkaart samen met de in te vullen medische documenten overhandigen. Zodra de medische documenten zijn ingevuld door een arts naar keuze, kan de betrokkene deze formulieren samen met het ingevulde aanvraagformulier terugsturen naar de directie-generaal Personen met een handicap. De termijn die nodig is voor het medisch onderzoek, varieert per regio van drie tot zes maanden.

Welke maatregelen overweegt de staatssecretaris te nemen om de aanvraagprocedure voor een parkeerkaart voor personen met een handicap te verkorten en te vereenvoudigen?

Ziet zij de mogelijkheid een snellere spoedprocedure in te voeren, eventueel via een elektronische aanvraag?

Ziet zij de mogelijkheid om, na een positief attest van de arts, de aanvrager reeds een parkeerkaart te geven met beperkte geldigheid in afwachting van zijn definitieve invaliditeitskaart?

Mevrouw Julie Fernandez Fernandez, staatssecretaris voor Personen met een handicap, toegevoegd aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. – Ik bevestig dat er inderdaad twee procedures bestaan, afhankelijk of er al dan niet reeds een medische evaluatie gebeurde door de administratie.

Uit de eerste informatie waarover ik beschik, blijkt inderdaad dat de termijnen soms lang zijn.

In het kader van mijn algemene beleidsnota 2009 zal ik een kwaliteitsplan inzake de inkorting van de behandelingstermijnen voor de aanvragen van een tegemoetkoming voorstellen. Hierover werd een precieze en becijferde analyse gemaakt.

Ik zal in de komende maanden eenzelfde analyse doorvoeren voor de parkeerkaarten. Mijn administratie zal de tijdelijke aflevering op basis van een attest van de behandelende arts in haar onderzoek betrekken. Behalve voor de medische gegevens, wordt de elektronische overdracht nu reeds toegepast.

De heer Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – Als ik vandaag verneem dat men nog met een analyse moet beginnen, kan ik alleen maar vaststellen dat men tijdens deze regeerperiode nog niet veel aandacht heeft besteed aan deze zogenaamd belangrijke problematiek.

Wij stellen voor dat in afwachting van een snellere procedure op het erewoord van de behandelende arts een voorlopige kaart zou worden afgeleverd die zes maanden geldig is. De huidige procedure kan ondertussen doorlopen. Ik vrees dat als nu nog een analyse moet worden gemaakt, het nog twee tot

handicap doivent parfois l'attendre très longtemps, même s'il est évident pour tout le monde qu'elles y ont droit.

Lorsqu'il n'y a pas encore de dossier déposé par le demandeur auprès du SPF concerné, une procédure de demande de carte de stationnement peut durer de six à huit mois. Si le demandeur dispose d'une attestation officielle, le temps d'attente peut se limiter à deux mois.

Si le demandeur n'a pas encore une attestation officielle, il doit s'adresser à l'administration de la commune où il est domicilié. Elle lui fournira le formulaire de demande de la carte ainsi que les documents médicaux à remplir. Dès que ces derniers sont complétés par le médecin de son choix, l'intéressé peut les renvoyer avec le formulaire rempli à la direction générale Personnes handicapées. Le délai nécessaire à l'examen médical varie selon les régions de trois à six mois.

Quelles mesures la secrétaire d'État envisage-t-elle de prendre pour réduire et simplifier la procédure de demande d'une carte de stationnement pour les personnes handicapées ?

Voit-elle la possibilité d'instaurer une procédure d'urgence, plus rapide, éventuellement par une demande électronique ?

Juge-t-elle possible de donner déjà, après réception d'une attestation positive du médecin, une carte de stationnement au demandeur ? Elle aurait une validité limitée en attendant la carte définitive d'invalidité.

Mme Julie Fernandez Fernandez, secrétaire d'État aux Personnes handicapées, adjointe à la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique. – Je confirme l'existence de deux procédures, selon que l'administration a déjà ou non effectué une évaluation médicale.

D'après mes premières informations, il apparaît en effet que les délais sont parfois longs.

Dans le cadre de ma note de politique générale 2009, je proposerai un plan qualitatif relatif à la réduction des délais de traitement des demandes d'intervention. Une analyse précise et chiffrée a eu lieu à cet effet.

Dans les prochains mois, j'effectuerai une telle analyse pour les cartes de stationnement. Mon administration inclura dans son analyse la délivrance provisoire sur la base d'une attestation du médecin traitant. La transmission électronique est déjà utilisée actuellement, sauf pour les données médicales.

M. Patrik Vankrunkelsven (Open Vld). – J'apprends aujourd'hui qu'on doit encore commencer une analyse. Je ne puis dès lors que constater que, depuis le début de la présente législature, on n'a pas encore accordé beaucoup d'attention à ce problème dit important.

Nous proposons qu'en attendant une procédure plus rapide basée sur une déclaration sur l'honneur du médecin traitant, une carte provisoire, valable six mois, soit délivrée. La procédure actuelle peut continuer. Je crains que, si une analyse doit encore être faite, on ne doive attendre deux ou

drie jaar zal duren voordat er een beslissing komt.

Mondelinge vraag van de heer Bart Martens aan de minister van Klimaat en Energie over «de kernuitstap» (nr. 4-431)

De heer Bart Martens (sp.a+Vl.Pro). – Vice-eersteminister Milquet haalt deze dagen de kranten als ‘Madame Oui’. Ze zegt ja tegen een levensduurverlenging van onze kerncentrales. Ze bedoelt hiermee niet alleen de meest moderne centrales, die normaal gezien vanaf 2025 zouden moeten worden gesloten, maar ook de drie kleinste centrales, de oudste en meest onveilige, die normaal in 2015 zouden moeten worden gesloten.

Het is op zijn minst opmerkelijk dat een lid van de regering dergelijke uitspraken doet voordat de resultaten bekend zijn van de studie naar de ideale energiemix in België, een studie waartoe in het regeerakkoord werd beslist. Op basis van die studie zou de regering vóór het einde van 2009 de nodige beslissingen nemen. Het is echter zeer de vraag of die studie veel zoden aan de dijk zal zetten. Het lijkt immers op een selffulfilling prophecy. Zolang er onduidelijkheid is over de kernuitstap, zal niet voldoende in alternatieven worden geïnvesteerd.

Het feit dat vice-eersteminister Milquet pleit voor het openhouden van de kleinste en oudste kerncentrales dreigt de elektriciteitsbevoorrading nog meer in het gedrang te brengen. Buitenlandse voorbeelden tonen aan dat de levensduurverlenging vaak gepaard gaat met de onvoorziene sluiting van kerncentrales. In Duitsland sloot E. ON in 2003 de reactor van Stade om economische redenen; het was onrendabel om de 31 jaar oude centrale op een veilige manier te blijven exploiteren. Ook in het Verenigd Koninkrijk – dat een sterk verouderd kernpark heeft – wordt de kernindustrie steeds meer door incidenten en langdurige stilleggingen geplaagd.

Ook binnen de partij van minister Maignette zijn er grote pleitbezorgers van het verlengen van de levensduur van de kerncentrales. Enkele weken geleden diende zijn partijgenote, senator Lizin, een wetsvoorstel in met de vraag om de levensduur van de kerncentrales te verlengen tot 50 jaar.

Van bij zijn aantreden heeft de minister steeds benadrukt dat hij en zijn partij de wetgeving op de kernuitstap niet zouden betwisten. Dat was ook een belofte waarmee de PS in 2007 naar de kiezer is gegaan. De partij beloofde uitdrukkelijk de wet op de kernuitstap te willen respecteren en alle mogelijke middelen te zullen inzetten om die uitstap ook effectief waar te maken. Ook Open Vld pleitte in haar programma voor de sluiting van de oude reactoren vanaf 2015; eventueel konden de modernste centrales voor de partij langer open blijven om de weg naar de centrales van de vierde generatie open te houden.

Na de uitspraken van vice-eersteminister Milquet vraag ik mij af hoe ernstig de resultaten van de studie over de ideale energiemix in België moeten zullen worden genomen. Wat is de stand van zaken van die studie? Wanneer worden de resultaten bekendgemaakt? Is de minister het ermee eens dat door dergelijke uitspraken verkeerde signalen worden uitgestuurd naar de concurrenten van Electrabel die de nodige investeringen in andere energievormen willen doen? Wijzen dergelijke uitspraken misschien op een afspraak met

trois ans de plus avant que soit prise une décision.

Question orale de M. Bart Martens au ministre du Climat et de l'Énergie sur «la sortie du nucléaire» (n° 4-431)

M. Bart Martens (sp.a+Vl.Pro). – Ces derniers jours, la vice-première ministre Milquet apparaît dans les journaux comme « Madame Oui ». Oui à la prolongation de la durée de vie de nos centrales nucléaires et pas seulement des plus modernes qui auraient dû fermer à partir de 2025, mais aussi des trois plus petites, plus anciennes et plus dangereuses qui auraient dû fermer en 2015.

Il est à tout le moins curieux qu'un membre du gouvernement se livre à de telles déclarations avant que soient connus les résultats de l'étude sur le bouquet énergétique idéal en Belgique, une étude décidée dans le cadre de l'accord de gouvernement. Cette étude prévoit que le gouvernement doit prendre les décisions qui s'imposent avant la fin de 2009. Il n'est toutefois pas du tout certain que cette étude fera sensiblement avancer les choses. Tant qu'il subsistera des incertitudes sur la sortie du nucléaire, on n'investira pas suffisamment dans des solutions de rechange.

Le fait que Mme Milquet plaide pour le maintien des centrales nucléaires les plus petites et les plus anciennes risque de mettre encore davantage en péril l'approvisionnement en électricité. Des exemples étrangers montrent qu'en prolongeant la durée de vie des réacteurs, on provoque souvent des fermetures non prévues. En 2003, E. ON a fermé le réacteur de Stade en Allemagne parce que l'exploitation, dans de bonnes conditions de sécurité, de cette centrale vieille de 31 ans n'était pas rentable. Le Royaume-Uni, qui a un parc nucléaire très ancien, est de plus en plus souvent confronté à des incidents et à des arrêts de longue durée de ses centrales nucléaires.

Au sein même du parti du ministre Maignette, certains sont très favorables à la prolongation de la durée de vie des centrales nucléaires. Voici quelques semaines, Mme Lizin a déposé une proposition de loi visant à prolonger cette durée de vie de 50 ans.

Depuis son entrée en fonction, le ministre a toujours souligné que lui et son parti ne contesteraient pas la législation sur la sortie du nucléaire. Le PS avait d'ailleurs fait cette promesse avant les élections en 2007 ; il disait vouloir respecter la loi sur la sortie du nucléaire et tout mettre en œuvre pour la concrétiser. L'Open Vld aussi avait plaidé dans son programme pour la fermeture des anciens réacteurs à partir de 2015, les centrales plus modernes pouvant éventuellement fonctionner plus longtemps en attendant les centrales de la quatrième génération.

Après les déclarations de Mme Milquet, je me demande dans quelle mesure il faudra prendre au sérieux les résultats de l'étude sur le bouquet énergétique idéal en Belgique. Où en est cette étude ? Quand ses résultats seront-ils publiés ? Le ministre trouve-t-il aussi que ces déclarations sont un mauvais signal adressé aux concurrents d'Electrabel qui veulent investir dans d'autres formes d'énergie ? Ces déclarations indiquent peut-être qu'un accord a été conclu avec Electrabel pour que les centrales nucléaires continuent à fonctionner, une sorte de monnaie d'échange pour les 250 millions de contribution au budget 2008 et aux 500 millions

Electrabel, waarbij het langer openhouden van de kerncentrales als pasmunt zal dienen voor de 250 miljoen die wordt gevraagd als bijdrage voor de federale begroting 2008 en de 500 miljoen waarop gerekend wordt voor de begroting 2009?

In antwoord op een mondelinge vraag van 10 april jongstleden liet de minister weten dat de prospectieve studie voor de elektriciteit 'over enkele weken' klaar zou zijn. Wat zijn de resultaten van deze studie? Als ze nog niet klaar is, tegen wanneer worden dan resultaten verwacht? Wat leert deze studie over de bevoorradingszekerheid voor ons land? Zitten er concrete investeringsplannen voor nieuwe elektriciteitscentrales in de pipeline?

Tot slot wil ik nogmaals vragen naar het standpunt van de partij van de minister over de kernuitstap, gelet op de dissonante geluiden van diverse PS-kopstukken, hoewel ik hiermee allicht mijn boekje te buiten ga.

De heer Paul Magnette, minister van Klimaat en Energie. – De samenstelling van de groep van experts die aangekondigd werd in het regeerakkoord en die de studie over de ideale energiemix in België moet maken, heeft wat vertraging opgelopen. Ik heb de namen van de vertegenwoordigers van de publieke instellingen pas vorige week gekregen. Het koninklijk besluit houdende oprichting van deze groep is klaar, maar moet nog aan de Ministerraad worden voorgelegd.

Deze groep zou in december zijn werkzaamheden moeten kunnen aanvatten en zou ten laatste op 30 juni 2009 aan de minister van Klimaat en Energie een voorlopig verslag moeten geven. Dat zal daarna voor discussie worden toegezonden aan de Centrale Raad voor het bedrijfsleven en aan de Federale Raad voor duurzame ontwikkeling. Het zal uiteraard aan ook de Ministerraad en het Parlement worden bezorgd. Een eindverslag zal uiterlijk 15 oktober 2009 beschikbaar zijn.

Ik zal de resultaten van dit verslag heel ernstig nemen. Het lastenboek is wel nauwkeurig: de commissie is ermee belast om een of meerdere scenario's uit te werken voor een ideale energiemix die voldoet aan de vereisten op het vlak van bevoorradingszekerheid, competitiviteit en bescherming van het leefmilieu/klimaat, meer bepaald in het huidige kader van het energie-klimaatpakket, evenals een kosten-batenanalyse van deze scenario's.

Ik wil uitsluiten dat er verkeerde signalen worden gestuurd aan ontwikkelaars van duurzame energie. De federale regering ondersteunt heel sterk de offshore windenergie. Bovendien doen de regio's substantiële inspanningen om alternatieve energie te promoten. Teneinde de klimaatopwarming te bestrijden, moet het voor iedereen duidelijk zijn dat de ontwikkeling van duurzame energie noodzakelijk is.

Wat de eventuele compensaties aan Electrabel voor de 250 miljoen euro betreft, heb ik altijd gezegd dat ze niet bestonden.

De prospectieve studie voor de elektriciteit zal op 26 november 2008 worden voorgelegd.

De heer Bart Martens (sp.a+VL.Pro). – De vertraging bij het aanstellen van de commissie en het starten van de studie zal het moeilijk maken om nog voor einde 2009 resultaat te

de contribution au budget 2009 ?

En réponse à une question orale du 10 avril dernier, le ministre avait répondu que l'étude prospective sur l'électricité serait terminée dans quelques semaines. Quels sont les résultats de cette étude ? Si elle n'est pas encore terminée, quand aurons-nous les résultats ? Que nous apprend-elle sur la sécurité de l'approvisionnement de notre pays ? Existe-t-il des projets concrets d'investissement pour de nouvelles centrales électriques ?

Pour terminer, je voudrais à nouveau demander au ministre quel est le point de vue de son parti sur la sortie du nucléaire, compte tenu des échos dissonants émanant des différents ténors PS. Mais peut-être vais-je trop loin.

M. Paul Magnette, ministre du Climat et de l'Énergie. – *La mise sur pied du groupe d'experts chargé de l'étude sur le bouquet énergétique idéal a subi quelque retard. Je n'ai reçu que la semaine dernière les noms des représentants des institutions publiques. L'arrêté royal portant création de ce groupe est prêt mais doit encore être soumis au Conseil des ministres.*

Ce groupe devrait pouvoir entamer ses travaux en décembre et un rapport provisoire devrait être soumis au plus tard le 30 juin 2009 au ministre du Climat et de l'Énergie. Il sera ensuite envoyé pour discussion au Conseil central de l'Économie et au Conseil fédéral du développement durable. Il sera bien entendu transmis au Conseil des ministres et au Parlement. Un rapport définitif sera disponible au plus tard le 15 octobre 2009.

Je prendrai très au sérieux les résultats de ce rapport. Le cahier des charges est précis : la commission est chargée d'élaborer un ou plusieurs scénarios en vue d'un bouquet énergétique idéal, qui satisfasse aux exigences en matière de sécurité de l'approvisionnement, de compétitivité et de défense de l'environnement-climat, plus particulièrement dans le cadre actuel du paquet énergétique et climatique ainsi qu'une analyse coûts-bénéfices de ces scénarios.

Je veux éviter que de mauvais signaux soient envoyés à ceux qui développent des énergies renouvelables. Le gouvernement fédéral apporte un soutien important à l'énergie éolienne offshore. De plus, les Régions font des efforts considérables pour promouvoir les énergies de recharge. Pour lutter contre le réchauffement climatique, il faut que chacun prenne conscience de la nécessité de développer des énergies renouvelables.

Pour les éventuelles compensations visées, je répète qu'elles n'existaient pas.

L'étude prospective sur à l'électricité sera présentée le 26 novembre 2008.

M. Bart Martens (sp.a+VL.Pro). – *En raison du retard pris par la constitution de la commission et le lancement de l'étude, on pourra difficilement disposer des résultats avant la*

krijgen. In dat korte tijdsbestek zal men de scenario's voor de energiebevoorrading immers niet meer kunnen onderzoeken.

Ik vraag me ook af of die studie alleen zal onderzoeken of de kernuitstap haalbaar is. Wordt er ook een scenario in opgenomen met de wijze waarop dat zal gebeuren? Gaat men dus uit van een backcasting in plaats van een doortrekking van de trends op het vlak van de energievraag en de energievoorziening? Ik zou het lastenboek dan ook graag inkijken.

Ik betwist niet dat de federale overheid heel wat inspanningen doet op het vlak van offshore windenergie, maar de concurrenten van Electrabel moeten ook kunnen investeren in moderne gascentrales. Dat is volgens mij de enige mogelijkheid om niet alleen kerncentrales, maar ook de oudere steenkoolcentrales te vervangen. Zolang onduidelijkheid heerst over de kernuitstap, blijft het investeringsklimaat echter ondermijnd.

Mondelinge vraag van mevrouw Marleen Temmerman aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over «het stopzetten van de subsidies voor “Marie Stopes International” door de Amerikaanse regering» (nr. 4-432)

De voorzitter. – De heer Bernard Clerfayt, staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Financiën, antwoordt.

Mevrouw Marleen Temmerman (sp.a+Vl.Pro). – Begin oktober eiste de Amerikaanse regering van de regeringen van zeven Afrikaanse landen, namelijk Malawi, Sierra Leone, Ghana, Zimbabwe, Uganda, Tanzania en iets later ook Kenia, dat ze de toevoer van voorbehoedsmiddelen aan Marie Stopes International, MSI, zouden stopzetten. Marie Stopes International is de grootste ngo voor gezinsplanning ter wereld en heeft volgens berekeningen in 2007 alleen al 5 tot 7 miljoen ongewenste zwangerschappen voorkomen en bijgevolg ook 1 tot 1,5 miljoen abortussen.

Het *United States Agency for International Development*, USAID, het bevoegde agentschap van de regering-Bush, biedt geen rechtstreekse hulp aan Marie Stopes International, maar maakt misbruik van zijn macht als grootste donor van de betrokken landen om de regeringen te dwingen de levering van voorbehoedsmiddelen aan Marie Stopes International stop te zetten. Deze maatregel heeft niet alleen betrekking op contraceptiva die door USAID worden gefinancierd en aan het ministerie van Gezondheid worden geleverd, maar ook op projecten van de Europese Unie, het United Nations Population Fund, UNFPA, en andere organisaties. USAID liet verstaan deze maatregel te nemen omdat Marie Stopes International samenwerkt met UNFPA, dat ervan wordt beschuldigd met de Chinese overheid samen te werken op het vlak van gedwongen abortussen en onvrijwillige sterilisaties. De algemeen directeur van Marie Stopes International ontkent elke betrokkenheid en wijst er integendeel op dat Marie Stopes International zich in China juist heeft ingezet om vrijwillige gezinsplanning aan te bieden en de keuze van de patiënt centraal te stellen.

Deze maatregel lijkt dus een puur politieke antiabortusbeslissing, die een bedreiging vormt voor vele vrouwenlevens. Hij treft vooral Afrikaanse vrouwen, aan wie de mogelijkheid wordt ontzegd hun kinderwens te controleren. De gezondheidsimpact van deze beslissing zal

fin 2009 et il est vrai que le peu de temps dont nous disposerons ne nous permettra plus d'examiner les scénarios en matière d'approvisionnement énergétique.

Je me demande aussi si cette étude se contentera d'examiner la praticabilité d'une sortie du nucléaire ou si elle envisagera également la manière dont cela se fera. Utilisera-t-on le backcasting ou continuera-t-on à suivre la même tendance en matière de demande et d'approvisionnement énergétiques ? Je souhaiterais dès lors consulter le cahier des charges.

Je ne conteste pas que l'autorité fédérale fait d'énormes efforts en matière d'énergie éolienne offshore, mais les concurrents d'Electrabel doivent aussi pouvoir investir dans des centrales à gaz modernes. C'est pour moi le seul moyen de remplacer les centrales nucléaires mais aussi les centrales à charbon les plus anciennes. Tant qu'il subsistera des incertitudes sur la sortie du nucléaire, le climat des investissements s'en ressentira.

Question orale de Mme Marleen Temmerman au ministre de la Coopération au développement sur «le gel des subsides destinés à “Marie Stopes International” à l'instigation du gouvernement américain» (n° 4-432)

M. le président. – M. Bernard Clerfayt, secrétaire d'État, adjoint au ministre des Finances, répondra.

Mme Marleen Temmerman (sp.a+Vl.Pro). – Début octobre, le gouvernement américain a exigé des gouvernements de sept pays africains – le Malawi, le Sierra Leone, le Ghana, le Zimbabwe, l'Ouganda, la Tanzanie et, par après, le Kenya – de cesser la fourniture de moyen contraceptifs à Marie Stopes International (MSI). Marie Stopes International est l'ONG la plus importante au monde en matière de planning familial. Selon les calculs, elle aurait évité cinq à sept millions de grossesses non désirées en 2007 et, par conséquent, un à un million et demi d'avortements.

L'USAID – United States Agency for International Development – l'agence compétente de l'administration Bush, n'apporte pas d'aide directe à MSI mais abuse de son pouvoir, en tant que grand donateur, pour contraindre les gouvernements des pays concernés à arrêter la fourniture de moyens contraceptifs à Marie Stopes International. Cette mesure ne concerne pas seulement les contraceptifs financés par USAID et livrés au ministère de la Santé, mais également des projets de l'Union européenne, de l'UNFPA – United Nations Population Fund – et d'autres organisations. USAID a laissé entendre qu'il fallait prendre cette mesure parce Marie Stopes International collabore avec l'UNFPA qui, lui, est accusé de collaborer avec le gouvernement chinois dans le domaine des avortements et des stérilisations forcés. Le directeur général de Marie Stopes International dément toute implication et indique au contraire que MSI s'est engagée en Chine pour proposer des services de planning familial volontaire et pour que le libre choix du patient soit respecté.

Cette mesure semble donc être une pure décision politique anti-avortement et représente une menace pour la vie de nombreuses femmes. Elle touche surtout des femmes africaines à qui on refuse la possibilité de contrôler leur désir d'enfant. Cette décision aura un impact considérable sur la santé l'an prochain. On estime qu'il y aura 150 000 à 220 000 grossesses non désirées et 62 000 à 87 000

het volgende jaar enorm zijn. Men schat dat er komend jaar 150 000 tot 220 000 ongewenste zwangerschappen en 62 000 tot 87 000 onveilige abortussen meer zullen zijn, met alle gevolgen van dien, ook op het gebied van moedersterfte.

Hoe kijkt de minister aan tegen deze beslissing van de regering-Bush?

Hoe staat de minister tegenover de ontwikkeling waarbij een organisatie die niet handelt vanuit dezelfde ethische ideologie als een regering, om die reden door die regering wordt drooggelegd?

Hoeveel geld geeft België aan projecten voor gezinsplanning in het Zuiden en via welke organisaties?

Hoe evalueert de minister de activiteiten van Marie Stopes International?

De belangrijkste vraag is: zal België een extra inspanning leveren, nu bekend is dat één van de grootste organisaties voor gezinsplanning door USAID wordt drooggelegd?

De heer Bernard Clerfayt, staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Financiën. – Ik lees het antwoord van minister Michel.

Elke overheid is verantwoordelijk voor haar beleid en haar beslissingen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en staat daarbij onder toezicht van haar parlement. België voert niet hetzelfde beleid als de Verenigde Staten. Gezinsplanning krijgt een centrale plaats in de beleidsnota *Seksuele en reproductieve gezondheid en rechten*. Reproductieve rechten maken deel uit van de basisgezondheidszorg die we in het kader van onze ontwikkelingsprogramma's aan de bevolking aanbieden.

In 2007 gaf het departement Ontwikkelingssamenwerking in totaal 41 791 303 euro steun in het kader van de rubriek 'bevolking, gezondheid en vruchtbaarheid'.

De gezinsplanning is een belangrijke component van onze actie op dat vlak.

Ik geef enkele voorbeelden van projecten die DGOS in 2007 ondersteund heeft en die op gezinsplanning zijn gericht. Er is de seksuele en reproductieve gezondheidseducatie in Cuba, voor een bedrag van 54 258 euro, uitgevoerd door de ngo FOS–Socialistische Solidariteit.

Ten tweede is er de bevordering van seksuele en reproductieve rechten van jongeren in Ecuador voor een bedrag van 483 730 euro, gerealiseerd door de BTC en, ten derde, is er het programma van UNICEF 'bescherming moeder en kinderen' in Senegal voor een bedrag van 30 091 euro, gerealiseerd door het vrijwilligersprogramma van de Verenigde Naties.

De Belgische ontwikkelingssamenwerking kreeg nog niet de gelegenheid samen te werken met MSI. Op het vlak van indirecte hulp subsidieert ons land door ons erkende ngo's.

De budgettaire beslissingen en keuzes voor de ontwikkelingssamenwerking zijn op dit moment voorwerp van discussie. De algemene beleidsnota zal binnenkort aan het parlement worden voorgelegd.

Mevrouw Marleen Temmerman (sp.a+Vl.Pro). – Ik hoop dat de staatssecretaris de boodschap aan minister Michel kan

avortements, pratiqués dans des conditions dangereuses, en plus l'année prochaine, avec toutes les conséquences que cela suppose, notamment sur la mortalité maternelle.

Quelle est la position du ministre face à cette décision de l'administration Bush ?

Que pense le ministre d'un gouvernement qui prive une organisation de moyens parce qu'elle n'a pas la même idéologie que lui ?

Combien d'argent la Belgique consacre-t-elle aux projets de planning familial dans le Sud ? Par le biais de quelles organisations ?

Que pense le ministre des activités de Marie Stopes International ?

M. Bernard Clerfayt, secrétaire d'État, adjoint au ministre des Finances. – *Je vous lis la réponse du ministre Michel.*

Chaque gouvernement est responsable de sa politique et de ses décisions dans le domaine de la coopération au développement et est sous la surveillance de son parlement. La Belgique ne mène pas la même politique que les États-Unis. Le planning familial occupe une place centrale dans la note politique Santé et droits en matière de sexualité et de reproduction. Les droits reproductifs font partie des soins de santé de base que nous offrons à la population dans le cadre de notre programme de coopération.

En 2007, le département Coopération au développement a accordé un subside total de 41 791 303 euros dans le cadre de la rubrique « population, santé et fécondité ».

Le planning familial est une composante essentielle de notre action dans ce domaine.

Je vous donne quelques exemples de projets axés sur le planning familial soutenus, en 2007, par les DGCD : l'éducation à la santé sexuelle et reproductive à Cuba, pour un montant de 54 258 euros, exécutée par l'ONG FOS–Solidarité socialiste ; la promotion des droits sexuels et reproductifs des jeunes en Équateur, pour un montant de 483 730 euros, réalisée par la CTB et enfin, le programme « protection mère et enfants » de l'Unicef au Sénégal, pour un montant de 30 091 euros, réalisé dans le cadre du programme des Volontaires des Nations unies.

La coopération belge au développement n'a pas encore eu l'occasion de collaborer avec MSI. Dans le domaine de l'aide indirecte, notre pays apporte son soutien par le biais d'ONG agréées.

Les décisions et choix budgétaires en matière de coopération au développement font actuellement l'objet de discussions. La note de politique sera prochainement soumise au parlement.

Mme Marleen Temmerman (sp.a+Vl.Pro). – *J'espère que le secrétaire d'État pourra transmettre le message au ministre*

overbrengen om bij de begrotingscontrole rekening te houden met deze urgente en nieuwe situatie.

De heer Bernard Clerfayt, staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Financiën. – Die boodschap heeft de minister al gekregen door uw vraag, mevrouw Temmerman.

Mondelinge vraag van mevrouw Freya Piryns aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden en aan de minister van Migratie- en Asielbeleid over «het tekort aan opvangplaatsen voor asielzoekers» (nr. 4-433)

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Zowel de dienst Vreemdelingenzaken als Fedasil trokken de afgelopen maanden aan de alarmbel in verband met het tekort aan opvangplaatsen voor nieuwkomers in open centra.

Eind augustus kondigde Fedasil noodmaatregelen aan tegen de overbezetting van het opvangnetwerk. Met een bezettingsgraad begin augustus van 95%, meer dan 15 000 mensen, heeft het opvangnetwerk zijn grenzen bereikt; er vertrekken te weinig mensen uit de opvangcentra en er zijn ook meer aankomsten. De verschillende noodmaatregelen, zoals het verplicht vertrek van bewoners met een verblijfstitel en het creëren van overcapaciteit in de centra, zouden op korte termijn effect moeten hebben.

Ondertussen is het duidelijk geworden dat er meer structurele oplossingen nodig zijn. DVZ liet afgelopen week in een open brief weten dat ze weigeren nog langer asielzoekers op straat te dumpen. Het probleem is dus duidelijk nog niet opgelost.

In een reactie liet de minister weten niet te willen zorgen voor extra plaatsen zolang de minister van Asiel en Migratie, mevrouw Turtelboom, geen regularisatiecriteria heeft vastgelegd. De onenigheid binnen de regering heeft nu dus niet alleen gevolgen voor de duizenden mensen zonder papieren in ons land, maar ook voor alle andere vluchtelingen.

Ministers rollen al ruziënd over de straatstenen, terwijl ze elkaar de schuld in de schoenen schuiven. Het is een schande dat mensen daardoor op straat worden gezet en aan hun lot worden overgelaten.

Fedasil heeft beslist om voor een beperkte periode een overcapaciteit te creëren in enkele federale opvangcentra. Die tijdelijke extra plaatsen worden vooral ingericht in gemeenschappelijke ruimten, zoals sportzalen, of door het plaatsen van tenten. Vindt de minister het te verantwoorden dat het peil van comfort in de opvangcentra ernstig naar beneden wordt gehaald door het creëren van overcapaciteit? Vindt ze tenten een geschikte manier van opvang?

Een richtlijn van Fedasil aan de federale en de Rode Kruisopvangcentra bepaalt dat personen met een verblijfstitel – erkende vluchtelingen, personen die subsidiaire bescherming genieten of personen die geregulariseerd werden – de opvangstructuur uiterlijk na twee maanden moeten verlaten. Op welke manier worden deze personen met een verblijfstitel nadien begeleid?

Hoe staat het met de aangekondigde maatregel waardoor personen met een verblijfstitel in de toekomst vlotter de overstap moeten kunnen maken van materiële steun – verleend door opvangcentra – naar financiële steun? Die maatregel houdt in dat het OCMW van de gemeente waar de

Michel, afin que le contrôle budgétaire tienne compte de l'urgence et de la nouveauté de cette situation.

M. Bernard Clerfayt, secrétaire d'État, adjoint au ministre des Finances. – *Le ministre a déjà reçu ce message grâce à votre question, Madame Temmerman.*

Question orale de Mme Freya Piryns à la ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes et à la ministre de la Politique de Migration et d'Asile sur «le manque de places d'accueil pour des demandeurs d'asile» (n° 4-433)

Mme Freya Piryns (Groen!). – *Au cours de ces derniers mois, tant l'Office des étrangers que Fedasil, ont tiré la sonnette d'alarme concernant le manque de places d'accueil pour les arrivants dans les centres ouverts.*

À la fin du mois d'août, Fedasil a annoncé des mesures d'urgence contre la surpopulation dans le réseau d'accueil. Avec un taux d'occupation de 95%, soit plus de 15 000 personnes, au début du mois d'août, le réseau d'accueil a atteint ses limites ; trop peu de gens quittent les centres d'accueil et les arrivées sont plus nombreuses. Les diverses mesures, telles que le départ obligatoire d'occupants disposant d'un titre de séjour et la création d'une surcapacité dans les centres, devraient avoir un effet à court terme.

Entre-temps, il est apparu clairement que des solutions structurelles supplémentaires sont nécessaires. L'Office des étrangers a fait savoir hier, dans une lettre ouverte, qu'il refusait de laisser plus longtemps des demandeurs d'asile à la rue.

La ministre a réagi en faisant savoir qu'elle ne voulait pas dégager des places supplémentaires tant que la ministre de la Politique de migration et d'asile, Mme Turtelboom, n'aurait pas fixé de critères de régularisation. Dès lors, le désaccord au sein du gouvernement n'a pas seulement des conséquences pour les milliers de sans-papiers dans notre pays mais également pour d'autres réfugiés.

C'est une honte que, parce que les ministres se querellent, des gens sont mis à la rue et abandonnés à leur sort.

Fedasil a décidé de créer une surcapacité pour une période limitée dans quelques centres d'accueil fédéraux. Ces places supplémentaires temporaires sont surtout aménagées dans des espaces communs tels que des salles de sports, ou dans des tentes. La ministre trouve-t-elle justifiable que le niveau de confort dans les centres d'accueil soit sérieusement réduit à cause de la création d'une surcapacité ? Des tentes lui paraissent-elles un moyen adéquat pour accueillir les réfugiés ?

Une directive de Fedasil aux centres d'accueil du Fédéral et de la Croix-Rouge dispose que les personnes possédant un titre de séjour – réfugiés reconnus, personnes bénéficiant d'une protection subsidiaire ou ayant fait l'objet d'une régularisation – doivent quitter la structure d'accueil au plus tard après deux mois. De quelle façon ces personnes sont-elles ensuite accompagnées ?

Qu'en est-il de la mesure annoncée permettant aux personnes disposant d'un titre de séjour de passer plus rapidement d'une aide matérielle – accordée par les centres d'accueil – à une aide financière ? Cette mesure implique que le CPAS de

betrokkene zich vestigt, bevoegd wordt voor zaken zoals de huurwaarborg of de installatiepremie in plaats van het OCMW van de gemeente van de opvangstructuur.

Hoe kan de minister verantwoorden dat mensen de nacht op straat moeten doorbrengen, dat ze uit de open asielcentra worden weggestuurd, dat de dienst Vreemdelingenzaken – zoals hij zelf zegt – mensen op straat zet om druk uit te oefenen op een minister uit de eigen meerderheid? De minister heeft gelijk als ze zegt dat collega Turtelboom haar omzendbrief onmiddellijk moet publiceren omdat er veel mensen op zitten wachten. Dat daarvoor in de regering op elkaar druk wordt uitgeoefend is echter niet correct.

Ik roep haar dan ook op om er op andere manieren voor te zorgen dat die omzendbrief er eindelijk komt.

Mevrouw Marie Arena, minister van Maatschappelijke Integratie, Pensioenen en Grote Steden. – De maatregelen van Fedasil waardoor de capaciteit van de opvangcentra wordt overschreden, zijn spoedmaatregelen die genomen zijn in een moeilijke situatie. Ik beseft dat overbevolking gevolgen heeft voor de kwaliteit van de opvang, maar het doel van die maatregelen is zoveel mogelijk mensen op te vangen. Een buitengewone situatie vergt buitengewone maatregelen. Het is niet mijn bedoeling te kiezen voor overschrijding van de capaciteit van de centra als een definitieve maatregel. Zodra er structurele oplossingen zijn, zullen de dringende maatregelen worden afgeschaft.

De resultaten van de in augustus genomen richtlijnen betreffende het vertrek van mensen die een verblijfstitel hebben, worden nu merkbaar. Asielzoekers die het statuut van vluchteling hebben of een subsidiaire bescherming krijgen, of vluchtelingen wier verblijf geregulariseerd wordt, moeten immers de opvangstructuur in principe binnen een termijn van 45 dagen tot 2 maanden verlaten.

Die termijn is heel kort en gezien de huisvestingsproblemen valt hij ook moeilijk te eerbiedigen. Goedkope woningen zijn zeldzaam en voor mensen met een laag inkomen is het moeilijk een gezonde en goedkope woning te vinden. Dat geldt ook voor mensen met een verblijfstitel die de opvangstructuren verlaten en moeten rondkomen met een OCMW-uitkering. Het 'Fedasilpubliek' bevindt zich wat dat betreft, in dezelfde situatie als Belgen met een laag inkomen.

De richtlijnen van augustus bepalen wel dat Fedasil de betrokkenen bij hun vertrek moet begeleiden bij het zoeken naar een woning en in hun contacten met een OCMW.

Het was evenwel moeilijk om te bepalen welk OCMW bevoegd is om iemand bij zijn vertrek uit een opvangstructuur ten laste te nemen. In juli 2008 heeft de ministerraad de knoop doorgemaakt: het OCMW van de gemeente waar een woning wordt gevonden, neemt betrokkene ten laste en kent hem een installatiepremie en een huurwaarborg toe.

Ik wil geen enkele minister van de meerderheid beïnvloeden via mensen voor wie we geen plaats in het netwerk vinden. Van die alarmerende situatie mag geen gebruik gemaakt worden. Mochten we bijkomende plaatsen kunnen vinden, dan zou de maatregel voluit uitgevoerd kunnen worden. Ik moet wel rekening houden met de moeilijke financiële situatie van Fedasil, maar ik kan de opvang van mensen van wie het

la commune où l'intéressé s'installe soit chargé de la garantie locative ou la prime d'installation, au lieu du CPAS de la commune où se trouve le centre d'accueil.

Comment la ministre justifie-t-elle le fait que des réfugiés doivent passer la nuit dans la rue, qu'ils soient renvoyés des centres d'asile ouverts et que l'Office des étrangers – comme il le dit lui-même – mette des personnes à la rue, afin de faire pression sur un ministre ? La ministre a raison lorsqu'elle dit que sa collègue Turtelboom doit publier immédiatement sa circulaire parce que de nombreuses personnes l'attendent. Cependant, il n'est pas correct que divers membres du gouvernement exercent des pressions les uns sur les autres à cet effet.

C'est pourquoi j'invite la ministre à recourir à d'autres moyens pour que cette circulaire soit enfin publiée.

Mme Marie Arena, ministre de l'Intégration sociale, des Pensions et des Grandes villes. – Les mesures prises par Fedasil à la suite desquelles la capacité des centres d'accueil est dépassée, sont des mesures d'urgence. Je suis consciente du fait que la surpopulation a des conséquences sur la qualité de l'accueil mais l'objectif de ces mesures est d'accueillir le plus de personnes possible. À situation exceptionnelle, mesures exceptionnelles. Je ne souhaite pas faire du dépassement de la capacité une mesure définitive. Dès que des solutions structurelles auront été dégagées, les mesures d'urgence seront supprimées.

Les résultats des directives prises en août en ce qui concerne le départ des personnes disposant d'un titre de séjour sont à présent perceptibles. Les demandeurs d'asile qui ont reçu le statut de réfugiés ou bénéficient d'une protection subsidiaire, ou les réfugiés dont le séjour a été régularisé, doivent en principe quitter la structure d'accueil dans un délai de 45 jours à deux mois.

Ce délai, très court, est difficile à respecter compte tenu des problèmes d'hébergement. Les personnes à faibles revenus ont des difficultés à trouver un logement sain et bon marché. C'est également valable pour les personnes bénéficiant d'un titre de séjour, qui quittent la structure d'accueil et doivent s'en sortir avec un revenu du CPAS. Sur ce plan, les personnes concernées se trouvent dans la même situation que les Belges bénéficiant de faibles revenus.

Les circulaires du mois d'août disposent effectivement que Fedasil doit accompagner les personnes qui quittent le centre dans leur recherche d'un logement et dans leur contacts avec un CPAS.

Il était toutefois difficile de définir quel CPAS devait prendre en charge ces personnes. En juillet 2008, le conseil des ministres a tranché la question : le CPAS de la commune où un logement a été trouvé prend les personnes concernées à sa charge et leur octroie une prime d'installation ainsi que le montant de la garantie locative.

Je ne veux influencer aucun ministre en me servant des personnes pour qui nous ne trouvons aucune place dans le réseau d'accueil. C'est une situation alarmante. Si nous pouvions trouver des places supplémentaires, la mesure visée pourrait être intégralement exécutée. Je dois tenir compte de la situation difficile de Fedasil sur le plan financier mais je ne peux transférer, purement et simplement, aux CPAS l'accueil

dossier onontvankelijk is verklaard, niet zomaar aan de OCMW's overdragen. Nu de winter in aantocht is, hebben de OCMW's het immers al moeilijk om goedkope woningen te vinden.

Tot slot stel ik toch vast dat de verzadiging van het opvangnetwerk ook verband houdt met de vertraging die de uitvoering van het regeerakkoord ter zake heeft opgelopen. Ik denk in het bijzonder aan de regularisatie van mensen die in een lange asielprocedure of in een procedure voor de Raad van State verwickeld zijn.

Mevrouw Freya Piryns (Groen!). – Ik dank de minister voor haar eerlijke antwoord.

Zoals ik in mijn vraag liet blijken, ben ik het ermee eens dat de regularisatie er snel moet komen, zodat heel wat mensen die vandaag in opvangcentra zitten, de kans krijgen om buiten een echt leven uit te bouwen.

Ik dank de minister ook voor haar aandacht voor de huisvestingsproblemen van houders van een verblijfstitel. Ik hoop samen met haar dat daarvoor snel oplossingen worden gevonden.

Mondelinge vraag van de heer Wouter Beke aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de klachten inzake de reclame van financiële instellingen» (nr. 4-430)

De heer Wouter Beke (CD&V). – De regelgeving inzake de reclame valt onder het hoofdstuk VII van de wet betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument van 14 juli 1991.

Hierin wordt naast de vergelijkende reclame ook de misleidende reclame geregeld.

Artikel 94/2, 6° van bovengenoemde wet verbiedt bijvoorbeeld alle reclame die afbrekende gegevens bevat ten opzichte van een andere verkoper, zijn producten, zijn diensten of zijn activiteit.

Recentelijk hebben bepaalde financiële instellingen enkele reclameboodschappen de wereld ingestuurd die op het randje balanceren van wat conform is met die wet.

In die reclame wordt gewezen op de absolute financiële zekerheid waarover de consument beschikt indien hij met die bepaalde financiële instellingen in zee gaat. Hieruit kan men impliciet afleiden dat de concurrerende financiële instellingen die zekerheid niet kunnen bieden en dus niet voldoende kredietwaardig zouden zijn.

In het huidige klimaat van wantrouwen van spaarder en belegger in de financiële wereld lijken mij dergelijke reclameboodschappen naast mogelijk afbrekend ook vrij ongepast te zijn en te getuigen van weinig goede smaak.

Met dergelijke reclameboodschappen krijgen de spaarders en beleggers een totaal verkeerd signaal. Ze schaden immers niet alleen de inspanningen die de regering heeft gedaan om het financiële vertrouwen te herstellen, maar ook het algemeen belang.

Heeft de minister een idee van het aantal klachten over de reclame van banken en verzekeraars dat bij de diensten die

des personnes dont le dossier a été déclaré irrecevable. Maintenant que l'hiver approche, les CPAS ont déjà des difficultés à trouver des logements bon marché.

Enfin, je constate que la saturation du réseau d'accueil est également liée au retard pris dans l'exécution de l'accord de gouvernement en la matière. Je pense en particulier à la régularisation des personnes impliquées dans une longue procédure d'asile ou dans une procédure devant le Conseil d'État.

Mme Freya Piryns (Groen!). – Je remercie la ministre pour sa réponse honnête.

Comme je l'ai laissé entendre dans ma question, je suis d'accord sur le fait que la régularisation doit intervenir rapidement, de sorte que de nombreuses personnes se trouvant aujourd'hui dans les centres d'accueil aient la possibilité de se construire une vie digne de ce nom en dehors de ceux-ci.

Je remercie également la ministre d'être attentive aux problèmes de logement des détenteurs d'un titre de séjour. J'espère comme elle qu'ils seront rapidement résolus.

Question orale de M. Wouter Beke au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «les plaintes concernant la publicité des institutions financières» (n° 4-430)

M. Wouter Beke (CD&V). – La réglementation sur la publicité relève du chapitre VII de la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur.

On y aborde à la fois la publicité comparative et la publicité trompeuse.

L'article 94/2, 6° de la loi précitée interdit par exemple toute publicité qui comporte des éléments dénigrants à l'égard d'un autre vendeur, ses produits, ses services ou ses activités.

Certaines institutions financières ont récemment lancé des messages publicitaires à la limite de la légalité, en soulignant par exemple la sécurité financière absolue qu'aurait un consommateur en choisissant une banque déterminée, ce qui sous-entend que ses concurrents n'offriraient pas la même sécurité. Dans le climat actuel de méfiance des épargnants et des investisseurs à l'égard du monde financier, de tels messages publicitaires sont non seulement dénigrants mais aussi déplacés et de mauvais goût.

Ces messages nuisent non seulement aux efforts consentis par le gouvernement pour rétablir la confiance envers le monde financier, mais aussi à l'intérêt général.

Le ministre a-t-il une idée du nombre de plaintes qu'ont reçues ses services à propos de publicités de banques et d'assureurs ? De quelles plaintes s'agit-il ?

Le ministre ou ses services ont-ils déjà pris des mesures formelles ou informelles pour lutter contre ces messages publicitaires ? Dans l'affirmative, lesquelles ? Dans la négative, des mesures sont-elles envisagées ?

onder zijn departement vallen zijn binnengekomen?

Om welke klachten gaat het?

Werden door de minister of zijn bevoegde diensten tegen dergelijke reclameboodschappen al formele of informele maatregelen genomen? Zo ja, welke? Zo neen, zijn er maatregelen op komst?

De heer Vincent Van Quickenborne, minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen. – Mijn beleidscel, de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie en de ombudsdienst van de banken hebben de voorbije weken inderdaad klachten gekregen over reclame, vooral over reclame voor de beleggingsproducten die door de inmiddels in moeilijkheden geraakte bank *Lehman Brothers Treasury Co. B.V.*, een besloten vennootschap naar Nederlands recht, werden uitgegeven en in ons land door bank- en verzekeringsinstellingen aan de man werden gebracht.

Via onder andere het kabinet van de eerste minister hebben wij in de voorbije weken ongeveer 170 klachten ontvangen.

Op het ogenblik onderzoekt mijn administratie of de commercialisering van bedoelde producten beantwoordt aan wat de wet van 14 juli betreffende de handelspraktijken voorschrijft. Zo moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van misleidende reclame. Er worden consumenten gehoord en er wordt een tegensprekelijk onderzoek gevoerd.

De conclusies van dat onderzoek kunnen pas worden verwacht nadat alle betrokken partijen zijn gehoord en er een algehele juridische evaluatie kan worden gemaakt.

Ik heb mijn administratie gevraagd om vaart te zetten achter het onderzoek zodat we de resultaten over enkele weken kennen.

Afhankelijk van die resultaten zullen de nodige maatregelen worden genomen.

Uw vraag gaat meer over het algemene klimaat en de algemene boodschappen. Ik heb in dat opzicht vorige week vrijdag overleg gepleegd met Febelfin, de financiële sector, en met Assuralia, de verzekeringssector. Ik heb ze uitdrukkelijk gevraagd om positief te reageren op wat op 13 oktober 2008 in de pers werd verspreid. Dergelijke reclame moet met de nodige voorzichtigheid en ethiek worden gevoerd.

Febelfin heeft mij geantwoord dat zij haar leden heeft opgeroepen bij te dragen tot een sereen klimaat rond de product- en dienstverlening en het belang van de klant vooraan te plaatsen door het verstrekken van feitelijke en objectieve informatie. Er moet in woord en daad blijk worden gegeven van ethisch gedrag. Febelfin vraagt de bankinstellingen met andere woorden de situatie rustig te benaderen en de financiële crisis niet te misbruiken om de klanten verkeerde informatie te geven. Met correcte en eerlijke reclame kunnen de banken deloyale concurrentie bestrijden en daar hebben ze allemaal baat bij.

Er wordt in mijn departement hard gewerkt en ik heb de financiële sector gevraagd om bij de reclameboodschappen de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen.

De heer Wouter Beke (CD&V). – Ik dank de minister voor

M. Vincent Van Quickenborne, ministre pour l'Entreprise et la Simplification. – Ma cellule stratégique, la Direction générale Contrôle et médiation du SPF Économie et le service de médiation Banques ont effectivement reçu des plaintes ces dernières semaines à propos notamment de publicités pour des produits d'investissements de la banque Lehman Brothers Treasury Co. B.V., une société privée de droit néerlandais, qui a entre-temps connu des difficultés.

Cette semaine, nous avons reçu environ 170 plaintes, notamment par le biais du cabinet du premier ministre.

Mon administration examine en ce moment si la commercialisation de ces produits répond aux prescriptions de la loi du 14 juillet sur les pratiques du commerce et s'il s'agit ou non de publicité mensongère. Des consommateurs sont entendus et une enquête contradictoire est en cours.

Les conclusions de cette enquête ne seront disponibles que lorsque toutes les parties concernées auront été entendues et qu'une évaluation juridique globale aura eu lieu.

J'ai demandé à mon administration de s'activer pour que nous puissions disposer des résultats dans quelques semaines.

Des mesures seront prises en fonction de ces résultats.

Votre question porte plus précisément sur le climat général et les messages généraux. Vendredi dernier, j'ai rencontré à ce propos Febelfin, le secteur financier, et Assuralia, le secteur des assurances, auxquels j'ai demandé de réagir positivement à ce qui avait paru dans la presse le 13 octobre dernier. Ce genre de publicité doit se faire avec toutes les précautions et l'éthique voulues.

Febelfin m'a dit avoir appelé ses membres à instaurer un climat serein autour des produits et services fournis et à privilégier l'intérêt du client en lui communiquant des informations objectives. Le comportement éthique doit se traduire par des paroles et des actes. Autrement dit, Febelfin demande aux institutions bancaires de rester calmes et de ne pas profiter de la crise financière pour fournir aux clients des informations erronées. Les banques ont tout intérêt à lutter contre la concurrence déloyale par des publicités correctes et honnêtes.

Mon département travaille avec acharnement. J'ai demandé au secteur financier qu'il fasse preuve d'une certaine réserve dans ses messages publicitaires.

M. Wouter Beke (CD&V). – Je remercie le ministre d'avoir

het initiatief dat hij heeft genomen om met de sector om de tafel te zitten en voor zijn steun aan onze oproep. Ik denk niet dat het, op het ogenblik dat de verschillende overheden van het land veel geld en energie besteden om stabiliteit te brengen, gepast is te proberen de concurrenten voetje te lichten door de indruk te geven dat men zelf sterker en beter is en meer zekerheid kan bieden dan de andere. De bank in kwestie is daar niet bij gebaat, en zeker niet de sector. Er moet zekerheid en vertrouwen komen. De minister en de verschillende regeringen doen daar inspanningen voor die op termijn kunnen lonen.

Voordracht van kandidaten voor een ambt van staatsraad (N) bij de Raad van State

De voorzitter. – Bij brief van 1 oktober 2008, deelt de eerste voorzitter van de Raad van State mee dat de algemene vergadering in haar openbare zitting van 16 september 2008, overeenkomstig artikel 70 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, overgegaan is tot het opmaken van de lijst van kandidaten voor een vacant ambt van staatsraad in het Nederlandstalig kader.

Zeven personen hebben zich kandidaat gesteld. Drie kandidaten werden inmiddels tot staatsraad benoemd. Dienvolgens blijven er nog vier kandidaten over:

- de heer Pierre Barra, eerste auditeur in de Raad van State;
- de heer Peter Sourbron, eerste auditeur in de Raad van State;
- de heer Jan Van den Berghe, ondervoorzitter in de rechtbank van eerste aanleg te Gent;
- de heer Luc Vermeire, eerste auditeur in de Raad van State.

De Raad van State heeft een drievoudige lijst van kandidaten voorgedragen, evenwel zonder eenparigheid van stemmen:

- de heer Pierre Barra als eerste kandidaat;
- de heer Peter Sourbron als tweede kandidaat;
- de heer Luc Vermeire als derde kandidaat.

Aangezien de voordracht niet unaniem is kan de Senaat, binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen vanaf de ontvangst van de mededeling van de voordracht van de Raad:

- hetzij de door de Raad van State voorgedragen lijsten bevestigen;
- hetzij tweede lijsten voordragen met drie namen, die uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

De commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden heeft op 21 oktober 2008 de kandidaten gehoord.

Het Bureau stelt voor dat de Senaat de door de Raad van State voorgedragen lijst bevestigt. (*Instemming*)

(Voorzitter: de heer Hugo Vandenberghe, eerste ondervoorzitter.)

pris l'initiative de réunir le secteur et de soutenir notre appel. Alors que les différentes autorités du pays dépensent beaucoup d'argent et d'énergie pour ramener la stabilité, je ne pense pas qu'il soit opportun de vouloir faire croire qu'on est plus fort, meilleur, et qu'on offre plus de sécurité que ses concurrents. Cela ne profite ni aux banques ni au secteur. Il faut rétablir la sécurité et la confiance. Les efforts accomplis par le ministre et les différents gouvernements finiront par être payants.

Présentation de candidats pour une fonction de conseiller d'État (N) au Conseil d'État

M. le président. – Par lettre du 1er octobre 2008, le premier président du Conseil d'État porte à la connaissance du Sénat qu'en son audience publique du 16 septembre 2008, l'assemblée générale a procédé, conformément à l'article 70 des lois coordonnées sur le Conseil d'État, à l'établissement d'une liste de candidats pour une fonction vacante de conseiller d'État dans le cadre néerlandophone.

Sept personnes se sont portées candidates. Entre-temps, trois candidats ont été nommés conseiller d'État. Dès lors, il reste quatre candidats :

- M. Pierre Barra, premier auditeur au Conseil d'État ;
- M. Peter Sourbron, premier auditeur au Conseil d'État ;
- M. Jan Van den Berghe, vice-président du tribunal de première instance à Gand ;
- M. Luc Vermeire, premier auditeur au Conseil d'État.

Le Conseil d'État a présenté une liste triple de candidats, sans unanimité toutefois :

- M. Pierre Barra comme premier candidat ;
- M. Peter Sourbron comme deuxième candidat ;
- M. Luc Vermeire comme troisième candidat.

Étant donné que la présentation n'est pas unanime, le Sénat peut, dans un délai ne pouvant dépasser trente jours à compter de la réception de la présentation du Conseil :

- soit confirmer les listes présentées par le Conseil d'État ;
- soit présenter des deuxième listes de trois noms qui font l'objet d'une motivation formelle.

Le 21 octobre 2008, la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives a entendu les candidats.

Le Bureau propose que le Sénat confirme la liste présentée par le Conseil d'État. (*Assentiment*)

(M. Hugo Vandenberghe, premier vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «het onderscheid tussen hetero- en halebikoppels bij het invullen van belastingaangifteformulieren» (nr. 4-412)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Vóór de zomervakantie hebben alle goedmenende burgers van dit land opnieuw, zij het vaak met enige tegenzin, hun jaarlijkse plicht vervuld en hun belastingbrief ingediend. Het viel me dit jaar op dat het aanslagbiljet, ondanks de talrijke aanpassingen van de voorbije jaren, een anomalie bevat. De instructies op het formulier vermelden namelijk: ‘Opgelet! Waar 2 kolommen zijn voorzien, moeten personen die alleen een aangifte indienen, steeds de linkerkolom invullen. Gehuwden en wettelijk samenwonenden van een verschillend geslacht die een gezamenlijke aangifte indienen, moeten de gegevens van de man in de linkerkolom en die van de vrouw in de rechterkolom invullen. Gehuwden en wettelijk samenwonenden van hetzelfde geslacht die een gezamenlijke aangifte indienen, moeten de gegevens van de oudste persoon in de linkerkolom en die van de jongste in de rechterkolom invullen.’

Waarom wordt dat onderscheid gemaakt tussen koppels van verschillend geslacht en koppels van hetzelfde geslacht? Ik begrijp het natuurlijk wel: toen het voor halebikoppels mogelijk werd een gezamenlijke aangifte te doen, ontstond er een administratief probleem: de vroegere regel die altijd opging – man links, vrouw rechts – bleek voor deze koppels niet te werken. De oplossing was, ietwat Kafkaïaans, voor de halebikoppels een nieuwe regel in te stellen, namelijk de oudste persoon links en de jongste rechts. Die maatregel was echter niet van toepassing voor heterokoppels, hoewel de partners nochtans slechts bij hoge uitzondering precies even oud zijn. Misschien speelde hier een wat al te groot respect voor de traditie.

In deze tijden van administratieve vereenvoudiging stel ik voor tegen volgend jaar de formulieren voor de belastingaangifte in die zin aan te passen, zodat er voor de in te vullen kolommen geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen hetero- en halebikoppels: de oudste partner krijgt steeds de linkerkolom toegewezen, de jongste partner de rechterkolom. Het aanslagbiljet wordt toch jaarlijks aangepast en volgens mij zal de hier voorgestelde wijziging het aanpassingsvermogen van het gemiddelde heterokoppel zeker niet overstijgen.

Graag had ik van de minister vernomen wat hij vindt van mijn voorstel.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Het gecontesteerde tekstfragment is in de voorbereiding van

Demande d'explications de Mme Helga Stevens au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la distinction entre les couples hétéros et les couples lesbigays au niveau des formulaires de déclaration fiscale» (n° 4-412)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Helga Stevens (Indépendante). – Cette année, j'ai été frappée de constater qu'en dépit des nombreuses adaptations y apportées les années précédentes, le formulaire de déclaration d'impôt présente une anomalie. Le formulaire contenant les instructions précise que les couples mariés ou cohabitants de sexe différent doivent inscrire les données relatives à l'homme dans la colonne de gauche et celles concernant la femme dans la colonne de droite. Les couples mariés ou cohabitants de même sexe doivent, eux, indiquer dans la colonne de gauche les données relatives au partenaire le plus âgé et, dans la colonne de droite, celles qui concernent le partenaire le plus jeune.

Pourquoi cette distinction ? Pourquoi ne pas appliquer la nouvelle règle fondée sur l'âge aux couples lesbigays ? Il est pourtant très rare que les partenaires d'un couple hétérosexuel aient précisément le même âge. Peut-être se montre-t-on ici trop respectueux de la tradition.

En cette période de simplification administrative, je propose que, dès l'an prochain, les formulaires soient adaptés dans ce sens, de manière à mettre fin à la distinction entre couples hétérosexuels et couples lesbigays dans les colonnes à compléter dans la déclaration d'impôt : la colonne de gauche est toujours attribuée au partenaire le plus âgé et celle de droite au partenaire le plus jeune. Je pense que le couple hétérosexuel moyen pourra sans difficulté s'adapter à cette modification.

J'aimerais savoir ce qu'en pense le ministre.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Le passage que vous contestez a été inscrit dans la notice à la

de aangifte in de personenbelasting opgenomen als gevolg van, enerzijds, de openstelling van het huwelijk voor personen van hetzelfde geslacht vanaf 1 juni 2003, en, anderzijds, de gelijkstelling van wettelijk samenwonenden met gehuwden vanaf aanslagjaar 2005. Door die ontwikkelingen was het voor aanslagjaar 2005 voor het eerst mogelijk dat personen van hetzelfde geslacht een gemeenschappelijke aangifte moesten indienen.

Bij de opmaak van de aangifte van dat aanslagjaar is ernstig overwogen om de klassieke werkwijze waarbij de gegevens van de man in de linker- en die van de vrouw in de rechterkolom werden ingevuld, voor iedereen te vervangen door een nieuwe werkwijze waarbij de gegevens van de oudste partner in de linker- en die van de jongste partner in de rechterkolom zouden worden ingevuld.

Door de aanzienlijke complicaties die dit zou teweegbrengen op het vlak van de organisatie van de belastingdiensten enerzijds, en de niet te verwaarlozen foutenlast die dit zou veroorzaken bij gehuwden van een verschillend geslacht die de linker- en de rechterkolom uit gewoonte zouden invullen zoals voorheen, is toen uiteindelijk geopteerd voor de huidige pragmatische werkwijze waarbij een onderscheid gemaakt wordt tussen koppels van een verschillend geslacht, die de linker- en de rechterkolom kunnen blijven invullen volgens het geslacht van de partners, en koppels van hetzelfde geslacht die de linker- en de rechterkolom invullen volgens de leeftijd van de partners.

Dat onderscheid wordt in de voorbereiding van de aangifte ondubbelzinnig uitgelegd in een voorafgaande opmerking die speciaal in het rood is afgedrukt.

Aangezien deze pragmatische werkwijze geen enkel paar enig financieel nadeel berokkent en ze inmiddels reeds 4 aanslagjaren zonder noemenswaardige problemen wordt toegepast, zie ik geen reden om de belastingplichtigen volgend aanslagjaar opnieuw met een wijziging ter zake te confronteren.

Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de onderhandelingen met de tabaksproducenten over de Rodin Stichting» (nr. 4-437)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – Als antwoord op mijn vraag om uitleg van 29 mei 2008 verklaart minister Reynders dat hij niet beschikt over briefwisseling of contracten tussen het ministerie van Financiën, de tabaksfabrikanten en/of de Rodin Foundation over het subsidiëren van die Rodin Foundation.

In zijn antwoord op een vraag van mevrouw De Permentier op 22 november 2001 in de Kamer verklaart hij nochtans het volgende: 'Er werd voorgesteld een fonds op te richten dat overeenkomstig een samenwerkingsakkoord samen met de

suite, d'une part, de l'instauration du mariage pour les personnes de même sexe le 1er juin 2003 et, d'autre part, de l'assimilation des cohabitants légaux aux couples mariés à partir de l'année d'imposition 2005. Cette année, il était pour la première fois possible pour des personnes de même sexe de déposer une déclaration commune.

Lors de la confection du document de déclaration pour cette année d'imposition, on a envisagé sérieusement de remplacer le procédé classique (colonne de gauche pour l'homme, de droite pour la femme) par un nouveau système attribuant la colonne de gauche au partenaire le plus âgé et la colonne de droite au plus jeune.

Compte tenu des complications que ce changement aurait entraîné pour les services fiscaux et de la quantité non négligeable d'erreurs qui auraient été commises par les couples mariés de sexe différent, on a finalement opté pour la méthode pragmatique actuelle qui établit une distinction entre couples hétérosexuels et couples homosexuels.

Cette distinction est clairement expliquée sur la notice par une remarque liminaire spécialement imprimée en rouge.

Dès lors que cette méthode pragmatique ne cause aucun préjudice financier à aucun couple et a déjà été appliquée pendant quatre ans d'imposition sans poser véritablement problème, je ne vois aucune raison d'imposer aux contribuables une nouvelle modification pour la prochaine année d'imposition.

Demande d'explications de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les négociations avec les producteurs de tabac concernant la Fondation Rodin» (n° 4-437)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – En réponse à ma demande d'explications du 29 mai 2008, le ministre Reynders a déclaré qu'il ne disposait pas de correspondance ou de contrats entre le ministère des Finances, les producteurs de tabac et/ou la Fondation Rodin au sujet du subventionnement de cette Fondation.

Répondant à une question de Mme De Permentier à la Chambre le 22 novembre 2001, il a pourtant déclaré : « Un fonds à gérer avec les Communautés par un accord de coopération a été proposé. J'ai négocié une participation des

Gemeenschappen zou worden beheerd. Na onderhandelingen heb ik met de producenten afgesproken dat zij daarin voor een bedrag van 75 miljoen zouden participeren. De producenten zullen geen recht van inzage in de inhoud van de preventiecampagnes krijgen.’

Het lijkt me opmerkelijk dat de minister verklaart onderhandeld te hebben met de producenten en in het parlement uitleg geeft over het verloop van de onderhandelingen, maar tegelijk over geen enkel document met betrekking tot die onderhandelingen beschikt. Als er afspraken gemaakt worden met de tabaksproducenten over een dossier van een dergelijk belang en over dergelijke bedragen, dan lijkt het me evident dat daarover documenten zijn opgesteld en dat de minister in het bezit moet zijn van die documenten.

Ik stel mijn vraag dan ook opnieuw: is de minister, na het arrest van de Raad van State waarin hij veroordeeld wordt, van plan de documenten ter beschikking te stellen? Zal hij dat automatisch doen binnen een korte termijn of moet er opnieuw geprocedeerd worden om de informatie te krijgen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister van Financiën.

Ik verzoek de senator het arrest van het hof van beroep te Brussel, 9de kamer, van 1 oktober 2004 inzake de Rodin Stichting – appellant – en de firma Philip Morris Belgium – gedaagde – te raadplegen.

Dit arrest, dat overigens de feiten en antecedenten betreffende het dossier herneemt, toont aan dat, met betrekking tot de problematiek verbonden aan de vrijwillige bijdragen van de tabaksproducenten ten voordele van de Rodin Stichting, er geen briefwisseling werd gevoerd tussen mijn diensten of mijn administratie en de tabaksproducenten of de Rodin Stichting.

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – Ik vind het onbegrijpelijk dat de minister van Financiën blijft zeggen dat er geen document is. Wie dergelijke onderhandelingen voert, beschikt wel degelijk over documenten. De wetgeving op de openbaarheid van bestuur verplicht de overheid ertoe die documenten ter beschikking van de burger te stellen.

Ik zal het hierbij niet laten. Ik vind het ongehoord dat de minister beweert dat er geen documenten bestaan over onderhandelingen waarvan hijzelf in de Kamer heeft gezegd dat hij ze gevoerd heeft.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de toebedeling van subsidies door de Nationale Loterij» (nr. 4-453)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

producteurs à hauteur de 75 millions. Les producteurs n'auront aucun droit de regard sur le contenu des campagnes de prévention. »

Il me semble curieux que le ministre déclare avoir négocié avec les producteurs, explique au parlement le déroulement des négociations mais dit en même temps ne disposer d'aucun document relatif à ces négociations.

Si des accords sont conclus avec les producteurs de tabac sur un dossier d'une telle importance impliquant de tels montants, il me semble évident que des documents ont été rédigés et que le ministre est en leur possession.

C'est pourquoi je réitère ma question :

Après l'arrêt rendu par le Conseil d'État qui le condamne, le ministre envisage-t-il de mettre les documents à disposition ? Le fera-t-il automatiquement et à brève échéance ou doit-on de nouveau entamer une procédure pour les obtenir ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre des Finances.

J'invite le sénateur à consulter l'arrêt de la cour d'appel de Bruxelles, 9ème chambre, du 1er octobre 2004, au sujet de la Fondation Rodin, demanderesse, et la société Philip Morris Belgium, défenderesse.

Cet arrêt, qui reprend d'ailleurs les faits et antécédents du dossier, montre qu'aucun courrier n'a été échangé entre mes services ou mon administration et les producteurs de tabac ou la Fondation Rodin en ce qui concerne le problème lié aux versements volontaires des producteurs de tabac au profit de la Fondation Rodin.

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – Je trouve incroyable que le ministre des Finances continue à prétendre qu'il n'y a pas de document. Quiconque mène de telles négociations doit en disposer. La loi sur la publicité de l'administration oblige l'autorité à mettre ces documents à la disposition du citoyen.

Je n'en resterai pas là. Il est inouï que le ministre prétende qu'il n'existe aucun document sur des négociations alors qu'à la Chambre il a déclaré les avoir menées.

Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la répartition des subsides par la Loterie Nationale» (n° 4-453)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – De wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij bepaalt dat de criteria voor de toekenning van de bijzondere bedragen vastliggen in het beheerscontract. In het beheerscontract staat dat het subsidiecomité de adviezen richt aan de minister op basis van de criteria die door de minister zijn opgesteld.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 4-1350 omtrent de subsidieaanvragen die bij de Nationale Loterij worden ingediend, stelt de minister dat noch hijzelf noch zijn voorgangers regels hebben uitgevaardigd om de ingediende dossiers te beoordelen. Er zijn bijgevolg reglementair gezien tot op heden geen criteria voorhanden om te oordelen of een dossier een gunstig dan wel een ongunstig gevolg moet krijgen en om de hoogte van de toegekende bedragen te bepalen. De minister voegt er zelfs aan toe dat hij 'het niet opportuun heeft gevonden om op een formele manier de regels vast te leggen'. Dit is dus, steeds volgens de minister, 'geen gevolg van een vergetelheid, maar integendeel bewust bedoeld om in alle soepelheid een subsidiëring mogelijk te maken'.

Dat is een heel merkwaardig antwoord en wel omdat de wetgever heeft gewild dat er wel degelijk een aantal regels worden vastgelegd om de subsidies te verdelen.

De wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij bepaalt in artikel 22 dat de Koning de bedragen bepaalt die worden toegekend aan verenigingen en instellingen 'volgens de nadere regels zoals vastgesteld in het beheerscontract'.

Het beheerscontract van 4 april 2003 op zijn beurt bepaalt in artikel 25 dat de verrichtingen betreffende de verdeling van de subsidies gebeurt 'conform de regels door de minister opgesteld binnen de 6 maanden na ondertekening van het beheerscontract'.

Het hieraan toegevoegde protocol betreffende artikel 25 verduidelijkt verder dat het subsidiecomité 'de gewichtigheid, het belang en de intrinsieke waarde van de subsidieaanvragen beoordeelt in overeenstemming met de regels die door de minister werden vastgelegd'. Voorts bepaalt dit protocol dat het subsidiecomité kan beslissen subsidieaanvragen te verwerpen 'op basis van de criteria bepaald door de minister'.

De wetgeving verwijst dus naar het beheerscontract, dat naar de minister verwijst. De minister antwoordt dan dat zijn voorgangers geen regels hebben vastgesteld en hij dat evenmin zal doen. Bovendien gaat het niet om een vergetelheid. Het is precies de bedoeling geen regels op te leggen om de subsidies zo soepel mogelijk te kunnen verdelen.

Vindt de minister het met het oog op de rechtszekerheid niet wenselijk dat conform de wet en het beheerscontract zo spoedig mogelijk regels worden uitgevaardigd met een aantal duidelijke criteria voor de toewijzing van de subsidies, zodat de huidige toestand kan worden genormaliseerd. Als men dat niet doet, dan acht ik het mogelijk dat een vereniging die haar aanvraag voor subsidies of een toelage afgewezen ziet, zich de vraag stelt op basis van welke criteria die afwijzing is gebeurd. Wanneer dan blijkt dat er geen criteria zijn, ofschoon de minister wettelijk de opdracht heeft gekregen om

M. Joris Van Hauthem (VB). – La loi du 19 avril 2002 sur la rationalisation du fonctionnement et de la gestion de la Loterie Nationale dispose que les modalités d'octroi des montants spéciaux sont fixées par le contrat de gestion. Celui-ci précise que le Comité des subsides communique les avis au ministre sur la base des critères fixés par le ministre.

Dans sa réponse à ma question écrite n° 4-1350 relative aux demandes de subsides introduites auprès de la Loterie Nationale, le ministre mentionne que ni lui ni ses prédécesseurs n'ont fixé de règles d'appréciation des dossiers. Du point de vue réglementaire, il n'existe donc pas à ce jour de critères permettant de décider s'il convient de réserver ou non une suite favorable à un dossier ni de fixer le montant du subside octroyé. Le ministre précise même qu'il n'a pas jugé opportun de fixer formellement les règles. Il ajoute que cela ne découle pas d'un oubli mais revêt, au contraire, un caractère délibéré visant à permettre, en toute souplesse, un subventionnement.

C'est une réponse remarquable, d'autant que la volonté du législateur était que des règles d'octroi des subsides soient fixées.

La loi du 19 avril 2002 dispose en son article 22 que le Roi fixe les montants qui sont alloués aux associations et institutions selon les modalités prévues dans le contrat de gestion.

Le contrat de gestion du 4 avril 2003 précise en son article 25 que les opérations relatives à la distribution des subsides s'effectuent conformément aux règles établies par le ministre dans les six mois qui suivent la signature du contrat de gestion.

Le protocole annexé à l'article 25 précise que le Comité des subsides juge de l'importance, de l'intérêt et de la valeur intrinsèque des demandes de subsides conformément aux règles fixées par le ministre. Ce protocole précise également que le Comité des subsides peut décider de rejeter des demandes de subsides, sur la base des critères fixés par le ministre.

La législation renvoie donc au contrat de gestion, lequel se réfère au ministre.

En vue d'assurer la sécurité juridique et de normaliser la situation actuelle, le ministre n'estime-t-il pas souhaitable que, conformément à la loi et au contrat de gestion, des règles soient édictées le plus vite possible, avec des critères précis pour l'octroi des subsides ? En l'absence de règles et de critères, le risque existe que des associations dont la demande est rejetée s'interrogent sur les raisons du refus. Il pourrait en résulter un imbroglio juridique inextricable.

die criteria op te stellen, dan dreigt een onontwarbaar juridisch kluwen te ontstaan.

Hoe komt het dat er geen criteria zijn? Is de minister bereid die criteria alsnog vast te stellen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Reynders.

Allereerst wijs ik het geachte lid erop dat hij mij verkeerd citeert. In mijn antwoord op zijn vraag nr. 4-1350 over de subsidies van de Nationale Loterij heb ik niet gezegd dat ik het niet opportuun heb gevonden om op een formele manier regels vast te leggen. Ik heb enkel vastgesteld dat mijn voorgangers dat blijkbaar niet opportuun vonden.

Zoals ik in mijn hoger geciteerd antwoord al aangaf, neemt het Subsidiecomité van de Nationale Loterij wel degelijk criteria in acht bij het onderzoek van de aanvragen. Ik herinner eraan dat in de eerste acht maanden van dit jaar 396 aanvragen met toepassing van die regels werden behandeld, waarvan 107 een gunstig gevolg kregen.

De afgewezen aanvragen hebben, evenmin als de honderden in de voorbije jaren afgewezen aanvragen, aanleiding gegeven tot enige betwisting, wat aantoont dat het systeem correct werkt.

Ik kan wel meedelen dat ik de bedoeling heb om bij de komende onderhandelingen over een nieuw beheerscontract met de Nationale Loterij aandacht te schenken aan de subsidiëringsregels.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Als de minister in zijn antwoord opmerkt dat ik hem verkeerd citeer, dan verdraait hij de waarheid.

Ik stelde in mijn schriftelijke vraag: ‘Welke zijn de regels die door de minister werden vastgelegd voor de beoordeling van de subsidieaanvragen, zoals bedoeld in artikel 1.2. van het protocol bij artikel 25 van het voornoemde beheerscontract?’.

Het antwoord luidt: ‘Ik moet constateren dat geen enkele van mijn voorgangers tot wiens bevoegdheid de Nationale Loterij behoorde, het opportuun heeft gevonden om op een formele manier de regels vast te leggen waarnaar het geachte lid verwijst. Het lijkt mij waarschijnlijk dat hun beslissing om géén formele regels te bepalen geen gevolg is van een vergetelheid, maar integendeel bewust bedoeld is om in alle soepelheid een subsidiëring mogelijk te maken van een brede waaier van projecten, initiatieven en activiteiten die belangwekkend zijn door hun kwaliteit en het als zodanig verdienen om in overweging te worden genomen.’

Ik heb de minister dus niet verkeerd geciteerd. Hij stelt dat zijn voorgangers geen criteria hebben vastgelegd omdat ze dat waarschijnlijk niet opportuun achtten. In het antwoord stelt de minister verder: ‘Het Subsidiecomité neemt in werkelijkheid diverse voorwaardelijke criteria in acht wanneer het subsidieaanvragen onderzoekt. Zo moeten, bijvoorbeeld, de subsidieaanvragers privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersonen zijn, zonder enig winstoogmerk ...’. Het gaat in feite om formele criteria.

Of het nu opportuun is om criteria vast te leggen of niet, de wet verwijst naar het beheerscontract. In het beheerscontract

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Tout d'abord, je signale à l'honorable membre qu'il me cite erronément. Dans ma réponse à sa question n° 4-1350 au sujet des subsides de la Loterie Nationale, je n'ai pas dit que je ne trouvais pas opportun de fixer des règles de manière formelle. J'ai seulement constaté que mes prédécesseurs ne l'avaient vraisemblablement pas trouvé opportun.

Comme je l'ai déjà indiqué dans ma réponse susmentionnée, le Comité des subsides de la Loterie Nationale prend bel et bien des critères en considération lors de l'examen des demandes. Je rappelle qu'au cours des huit premiers mois de cette année, 396 demandes ont été traitées en appliquant ces règles et 107 ont reçu une suite favorable.

Les demandes rejetées, tout comme les centaines de demandes qui ont été rejetées au cours des années précédentes, n'ont jamais donné lieu à une contestation, ce qui démontre que le système fonctionne correctement.

J'ai l'intention, lors des prochaines négociations sur un nouveau contrat de gestion avec la Loterie Nationale, de me pencher sur les règles d'octroi des subsides.

M. Joris Van Hauthem (VB). – Le ministre déforme la vérité en disant que je le cite erronément.

Le texte de ma question écrite était libellé comme suit : « Quelles sont les règles qui ont été établies par le ministre pour l'appréciation des demandes de subsides, telles que définies à l'article 1.2 du protocole annexé à l'article 25 du contrat de gestion susmentionné ».

La réponse du ministre était la suivante : « Je suis amené à constater qu'aucun de mes prédécesseurs ayant eu la Loterie Nationale dans ses attributions n'a estimé opportun de fixer formellement les règles auxquelles fait référence l'honorable membre. Il me paraît vraisemblable que leur décision de ne pas établir de règles formelles ne découle pas d'un oubli mais revêt au contraire un caractère délibéré visant à permettre, en toute souplesse, un subventionnement à un large éventail de projets, d'initiatives et d'activités qui, par leur qualité, sont dignes d'intérêt et méritent comme tels d'être pris en considération. »

Je n'ai donc pas cité erronément le ministre.

De plus, dans sa réponse, le ministre mentionne aussi que le Comité des subsides respecte de fait plusieurs critères conditionnels lors de l'examen de demandes de subsides. C'est ainsi par exemple que les demandeurs de subsides doivent être des personnes morales de droit privé ou public sans but lucratif...

Il s'agit en fait de critères formels. Qu'il soit ou non opportun d'établir des critères, la loi renvoie au contrat de gestion qui dit que le Comité des subsides s'alignera sur les critères

staat dat het Subsidiecomité zich zal schikken naar de criteria die door de minister worden uitgevaardigd.

De minister heeft geen criteria vastgesteld. Bijgevolg heb ik vragen bij de rechtsgeldigheid. Als een vereniging of een vzw zich bij niet goedkeuring van een subsidieaanvraag beroept op de wet en het beheerscontract, is het antwoord dat dit gebeurde aan de hand van niet-bestaande criteria, waarover men volgens de wet en het beheerscontract wel zou moeten beschikken.

De kern van mijn vraag is dus dat de regelgeving niet wordt toegepast, wat zou kunnen leiden tot juridische kluwens. De minister geeft in zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag toe dat hij het niet opportuun acht criteria vast te leggen. De wet moet echter worden toegepast. Vindt men een beslissing niet opportuun, dan moeten de wet en het beheerscontract maar worden aangepast.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik zal de opmerkingen van de heer Van Hauthem overmaken, maar ik vrees dat hij zijn vragen anders zal moeten formuleren.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de vernieuwing van het beheerscontract met de Nationale Loterij» (nr. 4-454)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – In uitvoering van artikel 14 van de wet van 22 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij, werd met deze laatste op 4 april 2003 een beheerscontract gesloten. Ik doe trouwens opmerken dat we inmiddels weten dat bepaalde elementen ervan niet worden nageleefd. Overeenkomstig paragraaf 2 van datzelfde artikel heeft dit beheerscontract een duur van vijf jaar.

Het beheerscontract van 2003 is ingegaan op de datum van zijn publicatie in het *Belgisch Staatsblad*, zijnde 21 mei 2003. Het is derhalve afgelopen op 21 mei 2008. Het directiecomité diende de minister dus uiterlijk op 21 november 2007 een nieuw beheerscontract voor te leggen. Voor zover wij kunnen nagaan, is tot op heden echter nog altijd geen nieuw beheerscontract verschenen in het *Belgisch Staatsblad*.

Weliswaar bepaalt de wet dat, indien bij het verstrijken van het beheerscontract geen nieuw beheerscontract in werking treedt, het verlopen beheerscontract van rechtswege verlengd wordt tot op het ogenblik dat een nieuw beheerscontract in werking treedt. Deze bepaling ontslaat het directiecomité en de minister evenwel niet van de verplichting om een nieuw

promulgués par le ministre.

Or le ministre n'a pas fixé de critères et c'est précisément cette absence de critères qui pose problème quant à la validité de l'octroi et refus de subsides.

Le nœud du problème est que la réglementation n'est pas appliquée et que cela pourrait créer un problème juridique. Le ministre admet qu'il ne juge pas opportun de fixer des critères. Il n'empêche, la loi doit être appliquée. Si on estime qu'une décision n'est pas opportune, il faut adapter la loi et le contrat de gestion.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je transmettrai les remarques de M. Van Hauthem mais je crains qu'il ne doive modifier la formulation de ses questions.

Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «le renouvellement du contrat de gestion avec la Loterie Nationale» (n° 4-454)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Joris Van Hauthem (VB). – En exécution de l'article 14 de la loi du 22 avril 2002 relative à la rationalisation du fonctionnement et de la gestion de la Loterie Nationale, un contrat de gestion a été conclu avec cette dernière le 4 avril 2003. Je signale toutefois que nous savons entre-temps que certains éléments de ce contrat ne sont pas respectés.

Conformément au paragraphe 2 du même article, ce contrat de gestion a une durée de cinq ans.

Le contrat de gestion de 2003 a pris cours à la date de sa publication au Moniteur belge, c'est-à-dire le 21 mai 2003. Il a dès lors pris fin le 21 mai 2008. Le comité de direction devait donc soumettre un nouveau contrat de gestion au ministre au plus tard le 21 novembre 2007. Pour autant que nous puissions vérifier, aucun nouveau contrat de gestion n'a jusqu'à présent été publié au Moniteur belge.

La loi prévoit il est vrai que si, à l'expiration du contrat de gestion, aucun nouveau contrat de gestion n'entre en vigueur, l'ancien contrat est prolongé de plein droit jusqu'au moment où un nouveau contrat est applicable. Cette disposition ne dispense toutefois pas le comité de direction et le ministre de l'obligation de conclure un nouveau contrat de gestion.

beheerscontract te sluiten.

Heeft het directiecomité uiterlijk op 21 november 2007 een nieuw voorstel van beheerscontract aan de bevoegde minister voorgelegd? Welke zijn de krachtlijnen van dit voorstel, inzonderheid waar het afwijkt van het verlopen beheerscontract?

Heeft de minister dit ontwerp van beheerscontract inmiddels goedgekeurd? Heeft hij het geamendeerd en zo ja, hoe? Bestaan er geschilpunten tussen het directiecomité en de minister?

Waarom is tot op heden nog geen nieuw beheerscontract voor de Nationale Loterij in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Tijdens de besprekingen met het oog op de regeringsvorming opteerden het directiecomité en de raad van bestuur van de Nationale Loterij ervoor de formateur alvast een memorandum toe te sturen. Ik werd daarvan uiteraard in kennis gesteld zodra ik het toezicht op de Nationale Loterij kreeg.

Het memorandum in kwestie wil vooral de aandacht van de politieke verantwoordelijken vestigen op de noodzaak om de Europese regelgeving goed te volgen en mee aan te sturen en de Belgische wetgeving ter zake te moderniseren en te vervolledigen. Bovendien wijst het memorandum op de wijzigende marktomgeving en op de noodzaak om de Nationale Loterij de nodige soepelheid te bieden, zodat ze vlot kan inspelen op de snel wijzigende marktomstandigheden.

Er zijn intussen al gesprekken gevoerd met de Nationale Loterij over mogelijke toekomstige beleidsoriëntaties, onder meer op het vlak van de subsidiëring en de ontwikkeling van nieuwe distributiekanaalen op het internet. Deze besprekingen moeten in de maand december leiden tot een ontwerp voor een nieuwe beheersovereenkomst.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Ik dank de staatssecretaris voor zijn antwoord en neem aan dat er de eerstkomende maanden dan toch een nieuw beheerscontract uit de bus zal komen.

Vraag om uitleg van de heer Jean-Paul Procureur aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de kosten van het verblijf in een rusthuis» (nr. 4-417)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Jean-Paul Procureur (cdH). – De kosten voor een verblijf in een rusthuis stijgen voortdurend en steeds meer gepensioneerden moeten een beroep doen op hun familie of het OCMW om de factuur te kunnen betalen.

Le comité de direction a-t-il présenté au ministre compétent, au plus tard le 21 novembre 2007, une nouvelle proposition de contrat de gestion ? Quelles en sont les lignes de force, surtout quand elle s'écarte de l'ancien contrat ?

Le ministre a-t-il entre-temps approuvé ce projet de contrat de gestion ? L'a-t-il amendé et, dans l'affirmative, dans quel sens ? Y a-t-il des points de dissension entre le comité de direction et le ministre ?

Pourquoi aucun nouveau contrat de gestion pour la Loterie Nationale n'a-t-il encore été publié jusqu'à présent au Moniteur belge ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre.

Au cours des discussions en vue de la formation du gouvernement, le comité de direction et le conseil d'administration de la Loterie Nationale avaient déjà décidé d'envoyer un mémorandum au formateur. J'en ai naturellement été informé lorsque j'ai pris la tutelle de la Loterie Nationale.

Le mémorandum en question vise surtout à attirer l'attention des responsables politiques sur la nécessité de bien suivre les développements de la législation européenne et d'aider à les orienter, et sur la nécessité de moderniser et compléter la législation belge en la matière. En outre, le mémorandum souligne aussi les mouvances du marché et la nécessité pour la Loterie Nationale de conférer à son fonctionnement toute la souplesse nécessaire pour réagir promptement à ces changements rapides.

Entre-temps, des discussions ont eu lieu avec la Loterie Nationale sur des orientations stratégiques futures possibles, notamment aux plans des subsides et du développement de nouveaux canaux de distribution sur internet. Ces discussions doivent mener au mois de décembre à un projet de texte pour un nouveau contrat de gestion.

M. Joris Van Hauthem (VB). – Je remercie le secrétaire d'État de sa réponse et je note qu'un nouveau contrat de gestion sera quand même établi dans les prochains mois.

Demande d'explications de M. Jean-Paul Procureur à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le coût des séjours en maison de repos» (n° 4-417)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Jean-Paul Procureur (cdH). Le coût des séjours en maison de repos ne cesse d'augmenter et de plus en plus de pensionnaires doivent faire appel à leur famille ou au CPAS afin de pouvoir régler leur facture.

Volgens de studiedienst van de ouderenbeweging OKRA wordt de gemiddelde kostprijs voor de bewoner geraamd op 1 286 euro per maand, zonder de supplementen zoals incontinentiemateriaal, de kapper, een televisie, enzovoort. De bewoner moet dan ongeveer 2 000 euro per maand betalen.

Deze vaststelling is alarmerend: het verschil tussen de factuur die maandelijks aan het rusthuis moet worden betaald en het bedrag van een bescheiden of zelfs gemiddeld pensioen wordt steeds groter. Het is weinig waarschijnlijk dat de situatie de komende maanden en jaren zal verbeteren, tenzij er maatregelen worden getroffen.

De financiële middelen die nodig zijn voor de werking van de rusthuizen komen in de eerste plaats van de prijs die de bewoner betaalt voor zijn verblijf en waarvan de elementen bepaald worden in de reglementering van de gewesten. Een prijsstijging wordt voor goedkeuring voorgelegd aan de federale overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand.

De financiering van de zorg wordt overigens verzekerd door de federale overheid, met name het RIZIV, via stortingen van forfaitaire bedragen die worden bepaald aan de hand van de afhankelijkheidsgraad van de betrokken bejaarden.

Het RIZIV heeft jammer genoeg geen rekening gehouden met de recente indexsprongen, die wel werden doorgerekend in de lonen van de werknemers van de rusthuizen. Die twee indexsprongen zijn weliswaar logisch, maar het is nog niet bekend wie ze uiteindelijk zal betalen.

Naast deze plotse prijsstijging is er ook nog de problematiek van de levenskwaliteit van de bejaarden die in rusthuizen verblijven. Om hun home rendabel te maken zijn sommige directeurs immers bereid in te boeten op de levenskwaliteit van hun bewoners en zelfs van hun personeel.

Welk standpunt wenst de regering, en meer bepaald de minister, in te nemen in dit dossier?

Heeft de minister contact gehad met OKRA, UCP en andere bewegingen die de bejaarden vertegenwoordigen?

Wie zal de recente indexsprongen betalen die de werknemers van de rusthuizen logischerwijs hebben gekregen?

Overweegt de minister om op te treden op het vlak van de levenskwaliteit van senioren die in een rusthuis verblijven?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

Zoals u zelf zegt komen de financiële middelen die nodig zijn voor de werking van de rusthuizen in de eerste plaats van de prijs die de bewoner betaalt voor zijn verblijf en waarvan de elementen worden geregeld door de deelgebieden, terwijl elke prijsverhoging voorafgaandelijk ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de federale overheidsdienst Economie, KMO en Middenstand. Die elementen behoren dus geenszins tot de bevoegdheid van de FOD Sociale Zaken.

Het RIZIV financiert de zorg aan de mensen die in die

Selon le service d'étude du mouvement des seniors, l'OKRA, le coût moyen à charge du pensionnaire est estimé à 1 286 euros par mois, et cela sans compter les « suppléments » comme par exemple des langes, un coiffeur de temps à autre, une télévision, etc. La personne âgée doit alors déboursier environ 2 000 euros par mois.

Le constat est donc alarmant : l'écart entre la facture mensuelle à payer à la maison de repos et le montant d'une « petite pension », voire d'une pension moyenne, devient de plus en plus affolant. Il est peu probable que la situation s'améliore dans les mois et les années à venir, sauf si des mesures sont prises.

Nous le savons, les moyens financiers nécessaires au fonctionnement des maisons de repos proviennent, tout d'abord, du prix payé par le pensionnaire pour son hébergement, dont les éléments sont régis par la réglementation des régions. La hausse des prix, quant à elle, est soumise à l'autorisation du Service public fédéral Économie, PME et Classes moyennes.

Par ailleurs, le financement des soins est assuré par le fédéral, à savoir l'INAMI et ce, par le biais de versements de forfaits déterminés en fonction du degré de dépendance des personnes âgées concernées.

L'INAMI n'a malheureusement pas pris en compte les récents sauts d'index dont ont bénéficié les travailleurs des maisons de repos. Ces deux sauts d'index sont bien évidemment logiques, mais on ignore encore qui devra en payer le prix.

À cette flambée des prix s'ajoute aussi la problématique de la qualité de vie des personnes âgées résidant dans des maisons de repos. En effet, afin de rentabiliser leur home, certains dirigeants sont prêts à sacrifier la qualité de vie de leurs pensionnaires, voire de leur personnel.

Mme la ministre peut-elle m'indiquer quelle est la politique que le gouvernement et elle-même en particulier comptent adopter dans ce dossier ?

A-t-elle eu des contacts avec l'OKRA, l'UCP et d'autres mouvements représentant les personnes âgées ?

Peut-elle me dire qui prendra en charge les récents sauts d'index dont ont bénéficié bien logiquement les travailleurs des maisons de repos ?

Enfin, comment compte-t-elle réagir à l'égard de la qualité de vie de nos aînés lorsque ceux-ci résident dans une maison de repos ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je vous lis la réponse de la ministre.*

Comme vous relevez vous-même, les moyens financiers nécessaires au fonctionnement des maisons de repos proviennent tout d'abord du prix payé par le pensionnaire pour son hébergement, dont les éléments sont régis par les entités fédérées, toute hausse des prix devant être soumise à l'autorisation préalable du Service public fédéral Économie, PME et Classes moyennes. Il s'agit donc là d'éléments qui ne relèvent aucunement de la compétence du SPF Affaires sociales.

instellingen verblijven via dagelijkse forfaits waarvan het bedrag jaarlijks wordt vastgesteld aan de hand van, enerzijds, de afhankelijkheidsgraad van de bejaarden en, anderzijds, de samenstelling van het zorgpersoneel dat in de instelling werkt.

In dat opzicht is het dus niet waar dat geen rekening werd gehouden met de recente indexsprongen die het zorgpersoneel heeft gekregen. In alle besluiten inzake financiering van de rusthuizen voor bejaarden, de rust- en verzorgingstehuizen en de dagzorgcentra wordt immers bepaald dat de bedragen die erin voorkomen gekoppeld worden aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. Er kan evenwel enige tijd verlopen tussen het ogenblik waarop het RIZIV het nieuwe bedrag van de forfaits meedeelt aan de instellingen en het ogenblik waarop ze effectief dat bedrag kunnen aanrekenen aan de verzekeringsinstellingen, de ziekenfondsen.

De levenskwaliteit in de rusthuizen behoort tot de bevoegdheid van de overheid die de erkenning verleent. De kwaliteit van de verstrekte zorg wordt geregeld gecontroleerd door de controlediensten van het RIZIV.

De afgelopen jaren is het budget voor de financiering van de rusthuizen voortdurend gestegen, niet alleen in het licht van de veroudering van de bevolking, maar ook om beter rekening te houden met bepaalde zorgnoden, zoals palliatieve zorg, dementie, enzovoort.

Zo kon in de beleidsnota 2009 een budget van meer dan 45 miljoen euro worden vrijgemaakt voor een betere financiering van de begeleiding in de RVT en de ROB en een betere kwaliteit van de zorg, vooral via de financiële revalorisatie door het RIZIV. Dit aanzienlijk budget moet uiteraard onrechtstreeks de financiële toegankelijkheid van de bewoner verbeteren.

Vraag om uitleg van de heer François Roelants du Vivier aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het wereldwijde tekort aan medische isotopen en de gevolgen voor de Belgische patiënten» (nr. 4-462)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer François Roelants du Vivier (MR). – *Het onderwerp van mijn vraag stond deze zomer volop in de actualiteit. Aangezien ik toen geen vragen kon stellen aan de minister, doe ik het nu.*

Begin september schakelden de Belgische ziekenhuizen over op alarmfase I wegens het wereldwijde tekort aan medische isotopen ten gevolge van een panne van de kernreactor van Petten in Nederland.

Over heel de wereld produceren slechts zes reactoren

Quant à l'INAMI, il finance les soins donnés aux personnes hébergées dans ces établissements par le biais de forfaits journaliers dont le montant est déterminé chaque année en fonction, d'une part, du degré de dépendance des personnes âgées et, d'autre part, de la composition du personnel de soins employé par l'institution.

À cet égard, il est inexact de prétendre qu'il n'a pas été tenu compte des récents sauts d'index dont ont bénéficié les membres de ce personnel de soins. Tous les arrêtés de financement des maisons de repos pour personnes âgées, des maisons de repos et de soins, et des centres de soins de jour comprennent en effet une disposition liant les montants qui y figurent à l'indice des prix à la consommation. Mais, bien entendu, il peut s'écouler un certain temps entre le moment où l'INAMI communique aux institutions le nouveau montant de leurs forfaits et celui où elles peuvent effectivement le facturer auprès des organismes assureurs, les mutuelles.

La qualité de vie dans les maisons de repos relève de la compétence de l'autorité qui leur confère leur agrément. Quant à la qualité des soins dispensés, elle fait l'objet d'un examen régulier de la part des services de contrôle de l'INAMI.

Enfin, il convient de noter qu'au cours des années écoulées, le budget consacré au financement des maisons de repos n'a cessé de croître non seulement en fonction du vieillissement de la population, mais aussi afin de mieux prendre en compte certains besoins de soins, comme la fonction palliative, la démence, etc.

C'est ainsi que dans la note politique 2009, un budget de plus de 45 millions d'euros a pu être dégagé pour un meilleur financement de l'encadrement dans les MRS et les MRPA et une meilleure qualité de soins, notamment via la revalorisation du financement par l'INAMI. Il est clair que ce budget considérable devrait aussi avoir un lien indirect avec l'accessibilité financière du résident.

Demande d'explications de M. François Roelants du Vivier à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la pénurie mondiale d'isotopes médicaux et ses conséquences pour les patients belges» (n° 4-462)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. François Roelants du Vivier (MR). – Le sujet que je vais aborder a été au premier plan de l'actualité au cours de l'été. N'ayant pas eu la possibilité d'interroger la ministre à ce moment-là, je le fais à présent.

Au début du mois de septembre, les hôpitaux belges sont entrés en phase d'alerte I à cause de la pénurie mondiale d'isotopes médicaux qui a sévi à la suite d'une panne du réacteur nucléaire de Petten aux Pays-Bas.

En effet, seuls six réacteurs nucléaires au monde produisent

isotopen voor gebruik in de medische beeldvorming voor het opsporen van kanker, voor scintigrafieën of voor radiotherapie. Die reactoren bevinden zich in België – meer bepaald in Mol – in Frankrijk, Canada, Australië, Zuid-Afrika en in Nederland. Omdat de Belgische en Franse reactoren stil lagen voor onderhoud, veroorzaakte de panne van de Nederlandse reactor een tekort aan isotopen. De geleverde hoeveelheid isotopen in Europa daalde met een derde. De patiënten die radiotherapie moesten krijgen ter behandeling van kanker of voor wie een medisch beeld nodig was, in het bijzonder voor de diagnose van borstkanker, konden bijgevolg niet de normale behandeling krijgen. Dat zou de laatste weken nog steeds het geval zijn.

Een woordvoerder van uw departement verklaarde dat 'de artsen verzocht worden alternatieve diagnosemethodes te gebruiken'. Dokter Pierre Bourgeois van het Bordetziekenhuis in Brussel bevestigde in september dat in de meeste ziekenhuizen 10 tot 30% van de diagnoses en behandelingen werden uitgesteld of gespreid. Een late diagnose kan echter fatale gevolgen hebben.

In Canada, waar zich begin dit jaar een gelijkaardige crisis heeft voor gedaan, schatte men dat ongeveer 10% van de getroffen patiënten voor een beslissing stonden van leven of dood en dat in 30 à 40% van de andere gevallen, artsen riskeerden een verkeerde diagnose te stellen of voor de behandeling inadequate beslissingen te nemen wegens een gebrek aan materiaal. Kortom, een dergelijke situatie brengt de gezondheid van patiënten in gevaar en is een bedreiging voor de volksgezondheid.

De productie van twee andere reactoren in Canada en in Zuid-Afrika werd opgedreven, maar dat dreigt niet te volstaan en het tekort zou vier tot zes weken kunnen duren. Dat werd gemeld in september. Is dat vandaag nog het geval?

Wordt er internationaal overleg gepleegd over de organisatie van de productie van isotopen? De productie vindt immers plaats in zes reactoren verspreid over heel de wereld. De gebeurtenissen van begin september hebben blijkbaar iedereen verrast, terwijl hetzelfde probleem zich begin dit jaar ook al in Canada had voorgedaan. Het nijpend gebrek aan technetium moet op Europees niveau worden aangepakt. Meer internationale samenwerking is vereist om de bevoorrading te coördineren.

Werd gevolg gegeven aan de oproep van Europees commissaris voor Gezondheid, Androulla Vassiliou, om twee centra te activeren, één in Polen en één in Tsjechië? Hoever staat het met andere bronnen van medische isotopen of alternatieve diagnosemethodes?

Kon, gezien de uitzonderlijke omstandigheden, het onderhoud van de reactor van Mol niet worden uitgesteld of ingekort, en worden hervat op het moment dat de situatie minder kritiek was? Welke beslissingen zijn er genomen op de vergadering van woensdag 17 september in Brussel, georganiseerd door de vereniging van producenten van beeldvorming en leveranciers van uitrusting, waar producenten, verdelers en ook artsen aanwezig waren?

Wanneer zal de situatie terug normaal zijn? De productie is hersteld, maar volgens inlichtingen van het Bordetinstituut zijn er nog patiënten die wachten op een gepaste behandeling.

ces isotopes, qui sont notamment utilisés par l'imagerie médicale pour le dépistage du cancer, les scintigraphies ou la radiothérapie. Ces réacteurs sont situés en Belgique – à Mol – , en France, au Canada, en Australie, en Afrique du Sud et aux Pays-Bas. Les réacteurs belge et français étant à l'arrêt pour maintenance, la panne du réacteur néerlandais a dès lors posé un problème de pénurie d'isotopes dont la quantité livrée en Europe pourrait diminuer d'environ un tiers. Tous les patients nécessitant une radiothérapie contre le cancer ou une imagerie médicale, notamment dans le diagnostic du cancer du sein, n'ont donc pas pu bénéficier du même traitement que ce qui pouvait être assuré jusqu'à présent. Ce serait encore le cas ces dernières semaines.

Un porte-parole de votre département a déclaré que « les médecins sont invités à utiliser des méthodes de diagnostic alternatives ». Le docteur Pierre Bourgeois de l'hôpital Bordet à Bruxelles a affirmé en septembre que, dans le plupart des hôpitaux, 10 à 30% des diagnostics ou traitements seront reportés ou espacés. Or un retard de diagnostic peut avoir des conséquences fatales.

Le Canada, touché par une crise du même genre au début de l'année, a estimé qu'environ 10% des patients touchés faisaient face à des décisions de vie ou de mort et que, dans 30 à 40% des autres cas, les médecins risquaient de rendre un diagnostic inadéquat et de prendre des décisions inappropriées pour le traitement à cause d'un manque de matériel. Bref, cette situation met en péril la santé des patients et pose un problème de santé publique.

Les deux autres réacteurs, au Canada et en Afrique du Sud, ont alors augmenté leur production mais cela risque de ne pas suffire et la pénurie pourrait durer quatre à six semaines. C'est en tous cas ce qui avait été indiqué en septembre. En sommes-nous encore là aujourd'hui ?

L'organisation de la production d'isotopes fait-elle l'objet d'une concertation internationale, puisque ces derniers sont produits par six réacteurs dans le monde ? L'épisode que nous avons connu au début de septembre semble avoir surpris tout le monde alors qu'un problème identique s'est déjà posé au début de l'année au Canada. La pénurie de technetium nécessite une réponse européenne et une collaboration internationale accrue pour coordonner l'approvisionnement.

Qu'en est-il des déclarations de la commissaire européenne à la Santé, Androulla Vassiliou, concernant la possibilité « d'activer deux centres, un en Pologne et un en République tchèque » ? Que sait-on des autres sources d'isotopes médicaux et des méthodes alternatives de diagnostic ?

Par ailleurs, étant donné les circonstances exceptionnelles, ne pouvait-on postposer la maintenance du réacteur de Mol, voire en diminuer la durée, afin de la reprendre quand la situation serait moins critique ? Quelles décisions ont-elles été prises lors de la réunion du mercredi 17 septembre à Bruxelles, organisée par l'Association des producteurs d'imagerie et des fournisseurs d'équipement, et qui réunissait producteurs, distributeurs et médecins ?

Quand la situation reviendra-t-elle à la normale ? La production semble rétablie mais, selon les renseignements que m'a récemment transmis l'Institut Bordet, les patients doivent encore attendre un traitement approprié. Quels enseignements

Welke les wordt getrokken uit dit voorval?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van mevrouw de vice-eerste minister.*

Het Agentschap van geneesmiddelen en gezondheidsproducten heeft op 2 oktober deelgenomen aan een internationale vergadering georganiseerd door het Europese Agentschap van geneesmiddelen over de breuk in de bevoorrading van radio isotopen. De groep heeft de huidige situatie in de Europese Unie onderzocht en is tot het besluit gekomen dat veel punten zijn opgelost, meer bepaald door de Europese goedkeuring van een tijdelijke transfer van de zuivering van het radioactieve Mo-99, dat geproduceerd wordt in Parijs, naar de installaties van Petten in Nederland. De situatie zou terug onder controle zijn.

De groep heeft ook oplossingen besproken om te voorkomen dat een dergelijke situatie zich opnieuw voordoet. Een van die oplossingen bestaat erin een inventaris op te stellen van de reactoren in de Europese Unie en een evaluatie van hun productiecapaciteit.

De Europese Unie moet ook de mogelijkheden onderzoeken van andere therapeutische en diagnostische methodes, die geen beroep doen op isotopen. Indien nodig moet Europa ook overwegen de reactoren te moderniseren of zelfs nieuwe te bouwen.

De heer François Roelants du Vivier (MR). – *Ook al beweert de minister dat de situatie onder controle is, toch wil ik de staatssecretaris vragen de minister er op te wijzen dat er nog steeds patiënten op wachtlijsten staan voor onderzoeken aan de hand van medische beeldvorming. De minister moet beseffen dat de achterstand nog steeds niet is opgehaald.*

Vraag om uitleg van mevrouw Nele Jansegers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het vaccin tegen het HPV-virus» (nr. 4-450)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Nele Jansegers (VB). – Na de weigering van de Franstalige Gemeenschap om mee te stappen in een systeem van cofinanciering van de gemeenschappen en de federale overheid inzake het HPV-vaccin via de Interministeriële conferentie, stak in Vlaanderen een storm van protest op.

De Franse gemeenschap weigert te investeren in de aankoop van de HPV-vaccins, ook al betaalt de federale overheid twee derden van de kostprijs terug. Die kostprijs zou bovendien ook lager liggen dan vandaag, aangezien bij een akkoord over cofinanciering door de gemeenschappen een openbare aanbesteding wordt uitgeschreven. Elke vaccinproducent kan dan meedingen met een aangepaste, veel lagere, vaccinprijs. Maar de Franse gemeenschap wil dus niet investeren in de gezondheid van het vrouwelijk deel van haar bevolking en laat liever het RIZIV, de federale overheid dus, en de

tire-t-on de cet incident qui ne devrait pas se reproduire ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de Mme la vice-première ministre.

L'Agence des médicaments et des produits de santé a participé, le 2 octobre, à une réunion internationale organisée par l'Agence européenne des médicaments concernant la rupture d'approvisionnement en radio-isotopes. Le groupe a analysé la situation actuelle dans l'Union européenne et a conclu que beaucoup de points ont été résolus notamment par la décision européenne de permettre le transfert temporaire de la purification du Mo-99 irradié produit à Paris dans les installations de Petten (Pays-Bas) et que la situation était désormais sous contrôle.

Le groupe a aussi discuté des solutions à envisager pour éviter qu'une telle situation ne se reproduise, notamment en établissant un inventaire des réacteurs installés dans l'Union européenne et en évaluant leur capacité de production.

Il faudra aussi que l'Union européenne explore les possibilités d'autres méthodes thérapeutiques et diagnostiques qui ne recourent pas aux radio-isotopes et, le cas échéant, envisage la modernisation des réacteurs voire la construction d'un nouveau.

M. François Roelants du Vivier (MR). – Même si la ministre indique que la situation est sous contrôle, je voudrais néanmoins que le secrétaire attire son attention sur le fait que les patients sont toujours sur des listes en attente d'examens d'imagerie médicale. Le retard n'est pas tout à fait rattrapé pour les patients. La ministre doit en être consciente.

Demande d'explications de Mme Nele Jansegers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le vaccin contre le virus HPV» (n° 4-450)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Nele Jansegers (VB). – *Après le refus de la Communauté française de participer à un système de cofinancement des Communautés et de l'État fédéral concernant le vaccin HPV par le biais de la Conférence interministérielle, une vague de protestation s'est élevée en Flandre.*

La Communauté française refuse d'investir dans l'achat de vaccins HPV alors que l'État fédéral rembourse les deux tiers du prix de revient. En outre, ce prix serait moins élevé qu'aujourd'hui, étant donné qu'en cas d'accord sur le cofinancement par les Communautés, une adjudication publique serait organisée. Chaque fabricant de vaccin peut alors concourir avec un prix du vaccin adapté, beaucoup plus bas. La Communauté française ne veut donc pas investir dans la santé de la partie féminine de sa population et fait plutôt

gevaccineerde de volle prijs van het vaccin betalen. Op die manier zal niet enkel in Wallonië, maar ook in Vlaanderen, een onvoldoende vaccinatiegraad worden bereikt. Er wordt door de Huisartsen geschat dat slechts de helft van de 12-jarigen zich zal laten vaccineren.

In *De Standaard* van 16 augustus verklaart de minister dat zij het Vlaamse protest begrijpt en dat zij zal nagaan of het toch niet kan dat ze alleen met Vlaanderen een akkoord tot cofinanciering sluit.

Heeft de minister deze mogelijkheid ondertussen reeds onderzocht? Welke zijn de mogelijke hinderpalen voor een dergelijke regeling?

De gedeeltelijke terugbetaling door het RIZIV van de vaccins zou de overheid momenteel 12 miljoen euro kosten. Als enkel met Vlaanderen een akkoord wordt gesloten, kan de Vlaamse Gemeenschap een openbare aanbesteding uitschrijven en zou de prijs van het vaccin lager liggen. Wat zou de kostprijs zijn voor de federale overheid indien enkel met Vlaanderen een cofinancieringsakkoord zou worden gesloten en de terugbetaling voor de vaccins voor de Franse gemeenschap dezelfde blijft?

Heeft de minister ondertussen nog overleg gepleegd met de verantwoordelijken van de Franse gemeenschap om hen op betere gedachten te brengen en hen te overtuigen van het voordeel van een algemene vaccinatie voor de volksgezondheid? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, zal de minister dat alsnog doen en wanneer?

Welk effect heeft de weigering van de Franse Gemeenschapsregering op de uitvoering van het Kankerplan van de minister?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

In de huidige stand van de wetgeving is het niet mogelijk een akkoord voor cofinanciering voor een vaccinatiecampagne te sluiten met één enkele gemeenschap.

Het probleem van de Franse Gemeenschap, net zoals bij de bi-communautaire Gemeenschap te Brussel, ligt niet bij de gegrondheid van deze vaccinatiecampagne tegen HPV, maar wel bij de voorgestelde kalender. De Franse Gemeenschap en de bi-communautaire sector te Brussel zouden niet over de nodige budgettaire middelen beschikken om deze campagne op te starten vanaf het schooljaar 2009-2010. We bestuderen momenteel de mogelijkheid van een belangrijkere financiële deelname van het RIZIV aan deze campagne, zodat de Franstalige overheden en de bi-communautaire sector te Brussel er vanaf 2009 aan zouden kunnen deelnemen. De raming van de kostprijs van de door u aangehaalde hypothese is zonder voorwerp, want deze situatie zou illegaal zijn.

Mijn strategische cel had reeds verschillende contacten met het kabinet van mevrouw Fonck. Ik zou zelf binnenkort een werkvergadering moeten hebben met mijn collega van de Franse Gemeenschap voor een reeks dossiers in verband met het vaccinatiebeleid. Tot op heden heb ik niet de indruk dat de deur volledig gesloten is voor het opstarten van de campagne vanaf september 2009. Een vaste beslissing hierover zou moeten worden genomen tijdens de volgende vergadering van

payer le prix plein du vaccin par l'INAMI, donc les pouvoirs publics fédéraux, et les personnes vaccinées. Ainsi, non seulement en Wallonie mais aussi en Flandre, on atteindra un taux de vaccination insuffisant.

Dans De Standaard du 16 août, la ministre déclare qu'elle comprend la protestation flamande et examinera la possibilité de conclure un accord de cofinancement uniquement avec la Flandre.

La ministre a-t-elle déjà examiné cette possibilité ? Quels y sont les éventuels obstacles ?

Le remboursement partiel des vaccins par l'INAMI coûterait actuellement 12 millions à l'État. Si un accord est conclu uniquement avec la Flandre, la Communauté flamande peut lancer une adjudication publique et le prix du vaccin diminuerait. Quel serait le coût pour l'autorité fédérale si un accord de cofinancement était conclu uniquement avec la Flandre et si le remboursement des vaccins restait identique pour la Communauté française ?

La ministre s'est-elle entre-temps concertée avec les responsables de la Communauté française pour les ramener à de meilleurs sentiments et les persuader de l'avantage d'une vaccination générale pour la santé publique ? Dans l'affirmative, quel fut le résultat ? Dans la négative, la ministre le fera-t-elle et quand ?

Quelle conséquence le refus du gouvernement de la Communauté française a-t-il pour la mise en œuvre du « Plan cancer » de la ministre ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Dans l'état actuel de la législation, il n'est pas possible de conclure un accord de cofinancement pour une campagne de vaccination avec une seule Communauté.

Le problème de la Communauté française, comme du secteur bicommunautaire à Bruxelles, ne porte pas sur le bien-fondé de cette campagne de vaccination contre le HPV, mais bien sur le calendrier proposé. La Communauté française et le secteur bicommunautaire bruxellois ne disposeraient pas des moyens budgétaires nécessaires au lancement de cette campagne à la rentrée de l'année scolaire 2009-2010. Nous étudions actuellement la possibilité d'une participation financière plus importante de l'INAMI au coût de cette campagne, ce qui permettrait aux autorités francophones et au secteur bicommunautaire bruxellois d'y participer dès 2009. L'estimation du coût de l'hypothèse que vous évoquez est sans objet car cette situation serait illégale.

Ma cellule stratégique a déjà eu différents contacts avec le cabinet de Mme Fonck. Je devrais moi-même avoir prochainement une réunion de travail avec ma collègue de la Communauté française pour une série de dossiers en rapport avec la politique de vaccination. À ce jour, la porte ne me paraît pas complètement fermée pour démarrer la campagne dès septembre 2009. Une décision ferme à ce sujet devrait être prise lors de la prochaine réunion de la Conférence

de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid van 8 december eerstkomend.

De systematische vaccinatiecampagne tegen HPV van alle jonge meisjes van 12 jaar via de schoolarts, is geen actie die opgenomen is in het Kankerplan. Het is natuurlijk evident dat ik er persoonlijk voor ben dat hierover een akkoord zou worden gevonden met de Gemeenschappen. Dat zou echter geen afbreuk doen aan de pertinentie van actie 5 van het Plan, namelijk de organisatie van een systematisch opsporingsprogramma van baarmoederhalskanker voor de vrouwen van 25 tot 64 jaar, één keer om de drie jaar.

Mevrouw Nele Jansegers (VB). – De Franstalige gemeenschap haalt opnieuw haar slag thuis. Aangezien ze niet wil meewerken zal het vaccin worden terugbetaald door het RIZIV, dus door de federale overheid. Opnieuw komt een bevoegdheid van de gemeenschappen, namelijk preventie in de gezondheidszorg, grotendeels terug naar de federale overheid. Wij zijn het absoluut niet eens met die recuperatie van bevoegdheden door de federale overheid.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de bestaande Ordes» (nr. 4-471)

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – In België is al heel lang een Orde der geneesheren werkzaam. Die zou moeten worden aangepast aan de maatschappelijke realiteit. Groot was dan ook mijn blijdschap toen ik hoorde dat de Orde zelf met een logisch splitsingsvoorstel komt. Dit is een forse stap vooruit voor zowel artsen als patiënten. De Orde stelt zich met haar voorstel open naar de patiënten.

Tevens is in België een Orde van apothekers actief. Deze is tot op vandaag nog niet gesplitst, en er zijn tot vandaag ook nog geen plannen in die richting. Een Orde voor tandartsen of kinesitherapeuten is er tot op vandaag nog steeds niet.

Wat denkt de minister van een splitsing van de Orde van apothekers? Dit is mijns inziens een logisch gevolg na een splitsing van de Orde der geneesheren, omdat je dan coherente structuren creëert.

Wat denkt de minister over een eventuele oprichting van een Orde voor tandartsen? Wat denkt de minister over een eventuele oprichting van een Orde voor kinesitherapeuten?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik geef het antwoord van minister Onkelinx.

De Orde van geneesheren wenst inderdaad voorstellen te doen voor de wijziging van haar statuten om die meer in overeenstemming te brengen met de realiteit op het terrein. Ik sta uiteraard open voor de discussie met de vertegenwoordigers van de Orde, die echter geen enkele stap gezet hebben bij mijn beleidsceel of bij mijn administratie.

Eén van de overwogen hervormingen is een administratieve communautarisering. Welke oplossing uiteindelijk ook wordt gekozen, het lijkt mij na een eerste analyse noodzakelijk om een federale structuur te behouden, onder welke vorm dan ook, zodat gemeenschappelijke standpunten over de

interministérielle Santé publique du 8 décembre prochain.

La campagne de vaccination systématique contre le HPV de toutes les jeunes filles de 12 ans, via la médecine scolaire, n'est pas une des actions prévues par le Plan cancer. Il est bien évident cependant que, si un accord est trouvé à ce propos avec les Communautés, j'y suis personnellement très favorable. Cela n'enlèverait cependant rien à la pertinence de l'action 5 du plan, à savoir l'organisation d'un programme systématique de dépistage du cancer du col de l'utérus une fois tous les trois ans pour les femmes de 25 à 64 ans.

Mme Nele Jansegers (VB). – *La Communauté française ne voulant pas coopérer, le vaccin sera remboursé par l'INAMI, donc par les pouvoirs publics fédéraux. Une fois de plus, une compétence des Communautés, à savoir la prévention en soins de santé, retourne en grande partie à l'État fédéral. Nous ne sommes absolument pas d'accord avec cette récupération de compétences par les autorités fédérales.*

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les Ordres existants» (n° 4-471)

M. Louis Ide (Indépendant). – *Un Ordre des médecins est actif depuis longtemps en Belgique. Il devrait être adapté à la réalité sociale. Grande était dès lors ma joie lorsque j'ai entendu que l'Ordre lui-même faisait une proposition logique visant à une scission. C'est un grand pas en avant tant pour les médecins que pour les patients. Avec sa proposition, l'Ordre s'ouvre aux patients.*

Un Ordre des pharmaciens est également actif en Belgique. Il n'a pas encore été scindé et il n'existe aucun projet en ce sens. Il n'y a pas encore d'Ordre pour les dentistes ou les kinésithérapeutes.

Que pense la ministre d'une scission de l'Ordre des pharmaciens ? Il s'agirait à mon sens d'une suite logique de la scission de l'Ordre des médecins car on créerait ainsi des structures cohérentes.

Que pense la ministre d'une éventuelle création d'un ordre des dentistes et d'un ordre des kinésithérapeutes ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je vous lis la réponse de Mme Onkelinx.*

L'Ordre des médecins souhaite en effet faire des propositions visant à modifier ses statuts pour les accorder davantage avec la réalité du terrain. Je reste bien entendu ouverte à la discussion avec les représentants de l'Ordre qui n'ont toutefois entrepris aucune démarche auprès de ma cellule stratégique ou de mon administration.

L'une des réformes envisagées vise une communautarisation administrative. Quelle que soit la solution finalement choisie, il me semble nécessaire, après première analyse, de conserver une structure fédérale quelle qu'en soit la forme, de manière à ce que des points de vue communs sur la

deontologie kunnen worden ingenomen of adviezen met federale of internationale reikwijdte kunnen worden gegeven. Het spreekt ook vanzelf dat elke hervorming de taalkundige rechten van de artsen en de patiënten moet eerbiedigen, in overeenstemming met de geldende taalwetten, meer in het bijzonder in Brussel en in de randgemeenten.

Elke hervorming moet eveneens de evolutie integreren die gewenst wordt door talrijke patiëntenverenigingen, namelijk een openheid van de Orde naar de buitenwereld, in het bijzonder wanneer er door patiënten een klacht ingediend werd tegen een geneesheer.

Mijn voorganger heeft reeds samen met de Senaat nagedacht over de ruimere vraag inzake de discipline bij de andere gezondheidszorgberoepen die tot geen enkele orde behoren, zoals de tandartsen of de kinesitherapeuten. Ik weet ook dat er nog een ander idee de ronde doet, dat bestaat uit het toevertrouwen van deze tuchtbevoegdheid aan de provinciale geneeskundige commissies.

De essentiële doelstelling moet bestaan uit het verbeteren van de dienstverlening en de kwaliteit van de zorg die aan de patiënten verstrekt wordt door de zorgverleners. Die moeten de garantie hebben dat hun confraters of collega's een kader van minimale regels respecteren zodat de harmonieuze en efficiënte uitoefening van het beroep wordt gewaarborgd.

Het is een omvangrijk dossier, dat ik wegens de andere prioriteiten na afloop van de verlengde periode van lopende zaken nog niet grondig kon onderzoeken, maar ik ben zeker van plan dat te doen. Ik zal de senator in de loop van de komende maanden een meer precies standpunt ter zake kenbaar kunnen maken.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik raad de minister aan zo snel mogelijk zelf contact op te nemen met de Orde der geneesheren en het voorstel van de Orde, dat maatschappelijk gedragen is, over te nemen. Ze moet niet te veel tornen aan dat voorstel. Het is bijna historisch dat de Orde zichzelf wil hervormen. De minister moet van dit voorstel gebruik maken om zo snel mogelijk een hervorming door te voeren. Het voorstel tot hervorming beantwoordt immers aan de maatschappelijke realiteit en zal de patiënten ten goede komen.

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de betalingstermijnen van de erelonen van de artsen die aangewezen zijn door de FOD Sociale Zekerheid – Directie-Generaal Personen met een handicap» (nr. 4-460)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Marc Elsen (cdH). – *Artsen die werken voor de FOD Sociale Zekerheid Directie-Generaal Personen met een Handicap, worden betaald per prestatie. De prestaties moeten om de drie maanden worden ingediend, maar de administratieve en financiële behandeling voor de betaling*

déontologie puissent être adoptés et des avis rendus avec une portée fédérale ou internationale. Il va de soi que toute réforme doit respecter les droits linguistiques des médecins et des patients, conformément aux lois linguistiques en vigueur, notamment à Bruxelles et dans les communes de la périphérie.

Toute réforme doit aussi intégrer l'évolution souhaitée par les nombreuses associations de patients, à savoir une ouverture de l'Ordre sur le monde extérieur, notamment lorsqu'une plainte est déposée par des patients contre un médecin.

Mon prédécesseur a déjà réfléchi avec le Sénat à la question plus large de la discipline dans les autres professions des soins de santé ne relevant d'aucun ordre, comme les dentistes ou les kinésithérapeutes. Je sais aussi qu'une autre idée circule : confier cette compétence disciplinaire aux commissions médicales provinciales.

L'objectif essentiel doit être l'amélioration du service et de la qualité des soins administrés aux patients par les prestataires. Ceux-ci doivent avoir la garantie que leurs confrères ou collègues respectent un cadre de règles minimales, de sorte qu'un exercice harmonieux et efficace de la profession soit garanti.

C'est un dossier important. Les autres priorités m'ont interdit de l'examiner sérieusement après la période prolongée des affaires courantes. J'ai toutefois la ferme intention de le faire. Au cours des prochains mois, je ferai connaître au sénateur un point de vue plus précis à ce sujet.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Je conseille à la ministre de contacter au plus tôt avec l'Ordre des médecins et de prendre en compte sa proposition qui est socialement soutenue. Elle ne doit pas trop découdre cette proposition. L'ordre veut se réformer lui-même, c'est presque historique. La ministre doit utiliser cette proposition, qui répond en effet à la réalité sociale et bénéficiera aux patients, pour mener une réforme dans les plus brefs délais.*

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les délais de paiement des honoraires des médecins désignés pour le SPF Sécurité Sociale – Service aux handicapés» (n° 4-460)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Marc Elsen (cdH). – Les médecins qui travaillent comme médecins désignés, payés à l'acte, pour le service public fédéral Sécurité sociale – Direction générale Personnes handicapées, sont victimes d'une gestion administrative et financière particulièrement lente et problématique en termes

van het ereloon verloopt tergend traag.

Aangiften van het tweede kwartaal die begin juli werden ingediend, werden op een weinig eenvormige manier behandeld. De ene vergoeding werd half augustus en de andere half september gestort, nog andere zijn nog steeds niet betaald. Het gaat om prestaties van maart 2008.

Wat zijn de betalingstermijnen voor artsen die aangewezen zijn door de FOD Sociale Zekerheid Directie-Generaal Personen met een Handicap? Welke regels zijn van toepassing?

Zou de betaling niet vlotter verlopen als de prestatienota's maandelijks worden ingediend?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

De betalingstermijn voor de artsenhonoraria is in principe ongeveer drie weken na ontvangst van de prestatienota's. Bepaalde artsen worden inderdaad sneller betaald.

Dat is te wijten aan het feit dat de ene arts zijn rekening sneller doorstuurt dan de andere, aan het nazicht van de lijst van de medische prestaties die effectief door de arts werden verricht en aan de verbetering van eventuele fouten en het sluiten van de controlelijsten.

De behandeling van de vorderingen verloopt in fasen. Een aangifteformulier met de lijst van de dossiers die de arts heeft behandeld, wordt hem bij het begin van de maand voor het verlopen kwartaal toegezonden.

Nadat de arts de lijst van de dossiers heeft gecontroleerd, stuurt hij de administratie twee getekende exemplaren. De gekruiste controle van de lijst enerzijds door de arts en anderzijds door de administratie is een eerste element van verschillende behandeling. Bovendien zijn sommige dossiers ingewikkelder dan andere.

Na controle wordt een borderel verstuurd aan de dienst begroting en controlebeheer om de betaling voor te bereiden.

De dienst begroting schrijft de betaling uit. In principe verlopen drie weken alvorens de arts wordt betaald. Wanneer zich bijvoorbeeld een informaticaprobleem voordoet, kan het iets later zijn.

Het maandelijks indienen van de prestaties zou interessant kunnen zijn als het tot een vlottere doorstroming leidt.

De administratie stelt voor de prestaties vanaf 2009 om de twee maanden in plaats van om het kwartaal in te dienen en het systeem te evalueren.

Ik zal deze evaluatie aandachtig bekijken en een maandelijkse indiening steunen als dat efficiënter zou blijken voor de betaling van de honoraria.

d'organisation, particulièrement en ce qui concerne le paiement des honoraires. L'introduction des déclarations de prestations sont trimestrielles, et les paiements sont lents.

Pour exemple, les déclarations rentrées début juillet concernant le deuxième trimestre de 2008 ont été traitées de manière très peu uniforme. Certains paiements ont été effectués mi-août, d'autres mi-septembre alors que d'autres sont toujours en attente, et ce pour des prestations de mars 2008.

Qu'en est-il des délais de paiement des honoraires aux médecins désignés au sein du SPF Sécurité sociale – Direction générale Personnes handicapées ? Quelles sont les règles appliquées ?

L'introduction mensuelle des notes de prestation permettrait-elle d'accroître la fluidité des paiements ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Les délais de paiement des honoraires des médecins désignés sont en principe d'environ trois semaines après réception des notes de créances. Cependant, il est exact que certains médecins sont payés plus rapidement que d'autres.

Ces différences sont liées à l'envoi plus ou moins rapide par les médecins eux-mêmes de leurs notes de créances ; à la vérification de la liste des expertises médicales effectivement pratiquées par le médecin et la correction d'erreurs d'attribution éventuelles ; à la clôture de la vérification de cette liste.

En effet, le traitement des créances par l'administration suit les étapes suivantes. Un formulaire de déclaration de créances avec la liste des dossiers traités par le médecin lui est envoyé en début de mois pour la période du trimestre passé.

Le médecin renvoie à l'administration deux exemplaires signés après avoir vérifié la liste des dossiers comme étant bien ceux qu'il a traités. La vérification croisée de la liste par le médecin et par l'administration est une première source de traitement différent, certains dossiers étant plus complexes que d'autres.

Après vérification, un bordereau est envoyé au service Budget et contrôle de gestion pour préparer le paiement.

Le service Budget met le bordereau sous ordonnance. Un délai de trois semaines s'écoule en principe avant le paiement mais il peut être un plus long, par exemple en cas d'incident informatique.

L'introduction mensuelle des notes de prestations sera une option intéressante si elle fait ses preuves en termes de fluidité.

Mais avant d'introduire une telle modification, l'administration propose de tester une introduction des prestations tous les deux mois au lieu de chaque trimestre, à partir de 2009, et de soumettre ce test à une évaluation.

Je serai attentive à cette évaluation et soutiendrai une déclaration mensuelle si elle apparaît plus efficace pour le paiement des honoraires des médecins désignés.

De heer Marc Elsen (cdH). – Het antwoord van de minister bevestigt dat er een probleem is, in elk geval voor bepaalde dossiers. Er zijn inderdaad verschillende fases.

Ik ben blij dat de minister het voorstel om maandelijks de prestatienota's in te dienen interessant vindt en begint met een tweemaandelijks indiening. Men kan nog altijd overgaan tot een maandelijks indiening als dit een betere oplossing zou zijn.

Ik kijk uit naar de evaluatie. We komen zeker op deze kwestie terug.

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de numerus clausus en de opstelling van een artsenkadaster» (nr. 4-461)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Marc Elsen (cdH). – Op 18 januari 2008 heeft het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg een studie gepubliceerd over het aanbod van artsen in België. De resultaten daarvan tonen aan dat:

- slechts 65% van de ingeschreven artsen praktiserende artsen zijn;
- de werkelijke dichtheid momenteel dus 23 artsen per schijf van 10 000 inwoners bedraagt, een cijfer dat constant daalt;
- er tussen 2002 en 2005 een daling van 7% van het aantal huisartsen werd vastgesteld;
- de helft van die artsen thans ouder dan 50 jaar is;
- een derde van die artsen vrouwen zijn, een verhouding die verdubbelt bij de jonge afgestudeerden.

De minister heeft in de pers verklaard dat van de 16 000 huisartsen die een RIZIV-nummer hebben, er ongeveer 9 000 echt actief zijn en dat 35 tot 40% van hen 55 jaar of ouder was.

De numerus clausus leidt tot onaanvaardbare situaties voor de studenten geneeskunde en, meer bepaald, de studenten in overtal en de studenten die nog op een uitspraak wachten, terwijl we steeds vaker een beroep doen op buitenlandse artsen. Er is overigens al een tekort aan huisartsen, wat een reëel probleem doet rijzen op het vlak van het medisch aanbod, de toegang tot de zorg en de volksgezondheid.

Gelet op de huidige situatie moeten de resultaten van de studie over het kadaster van de medische beroepen zo spoedig mogelijk bekend worden gemaakt zodat, enerzijds, de resultaten ervan kunnen worden geanalyseerd en, anderzijds, de vereiste redelijke en verantwoorde maatregelen kunnen worden genomen inzake het zorgaanbod. Het lijkt mij ook verstandig proactief te werk te gaan en de toekenning van nieuwe RIZIV-nummers in overweging te nemen of zelfs een

M. Marc Elsen (cdH). – Cette réponse me satisfait puisqu'elle confirme l'existence d'un problème, en tout cas pour certains dossiers. C'est vrai que les étapes sont nombreuses.

Je remercie la ministre de considérer comme intéressante la proposition consistant à introduire mensuellement les notes de prestations et ce, moyennant un délai de deux mois pour commencer. Cela n'empêche nullement d'en arriver in fine à une déclaration mensuelle si le système fonctionne bien.

Je me réjouis dès à présent de prendre connaissance de l'évaluation à laquelle la ministre s'est engagée. Nous ne manquerons pas de revenir sur la question.

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le numerus clausus et l'établissement d'un cadastre des médecins» (n° 4-461)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Marc Elsen (cdH). – Le 18 janvier 2008, le Centre fédéral d'expertise des soins de santé a publié une étude relative à l'offre médicale en Belgique. Les résultats de cette dernière montrent que :

- seuls 65% des médecins enregistrés à l'heure actuelle sont des médecins praticiens ;
- la densité réelle de ceux-ci est donc actuellement de 23 médecins par tranche de 10 000 habitants, un chiffre en constante diminution ;
- une baisse de 7% du nombre de praticiens généralistes a été constatée entre 2002 et 2005 ;
- la moitié de ces médecins sont âgés de plus de 50 ans à l'heure actuelle ;
- un tiers de ces médecins sont des femmes, une proportion qui double parmi les jeunes diplômés.

Vous avez déclaré dans la presse que, sur les 16 000 médecins généralistes disposant d'un numéro INAMI, 9 000 environ avaient une activité réelle et que 35 à 40% de ceux-ci étaient âgés de 55 ans et plus.

Le numerus clausus engendre des situations inacceptables pour tous les étudiants en médecine et, particulièrement, les surnuméraires et les « reçus collés », alors que nous faisons de plus en plus appel à des médecins étrangers. Il existe par ailleurs déjà des pénuries de généralistes, ce qui pose un réel problème en termes d'offre médicale, d'accès aux soins et de santé publique.

La situation actuelle requiert que les résultats de l'étude sur le cadastre des professions médicales soient connus le plus rapidement possible afin, d'une part, d'en analyser finement les résultats et, d'autre part, de prendre les dispositions raisonnables et responsables qui s'imposent en termes d'offre de soins. Il me paraît également judicieux de faire preuve de proactivité et d'envisager l'ouverture de nouveaux numéros

vernieuwend systeem in te voeren, zoals bijvoorbeeld gedeelde nummers of verschillende categorieën van RIZIV-nummers.

Naast de doelstelling om het zorgaanbod zo goed mogelijk af te stemmen op de noden op het terrein, moet ook een duidelijk signaal worden gegeven aan de studenten.

Tegen wanneer verwacht de minister de resultaten van de studie over de kadasters? Hoe zal ze reageren wanneer de eerst geciteerde cijfers bevestigd worden? Wat zal ze doen voor de andere medische beroepen die geconfronteerd worden met tekorten, zoals het verplegend personeel en specialiteiten zoals oogheelkunde, dermatologie en spoedgeneeskunde?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van mevrouw Onkelinx.*

We beschikken inderdaad over een aantal benaderende cijfers uit verschillende recente studies, zoals die van het KCE. Uiteraard moet de juistheid van die cijfers worden bevestigd door de analyse van het kadaster van de medische beroepen.

Ik heb de diensten van Volksgezondheid gevraagd de opstelling van dit kadaster te bespoedigen, het te vergelijken met de prestatiecijfers van het RIZIV en analytische studies te programmeren voor 2009. De cijfers met betrekking tot de verpleegkundigen, de kinesitherapeuten en de huisartsen zouden midden 2009 bekend moeten zijn. Voor de artsen-specialisten zal het enkele maanden langer duren.

Dit dossier ligt me zeer na aan het hart en ik zal het van zeer nabij blijven volgen. De eerste analyses zullen betrekking hebben op de huisartsgeneeskunde en een eerste trend lijkt er inderdaad op te wijzen dat maximaal 2/3 van de artsen die een RIZIV-nummer 'huisarts' hebben ook echt de eerstelijns-geneeskunde beoefenen.

Alle resultaten zullen worden bezorgd aan de planningscommissie, die ze zal analyseren.

Op basis van de resultaten zal een realistische planning worden opgesteld. De contingenteringen zijn slechts één van de facetten van de planning, die het in de eerste plaats mogelijk moet maken een evenwicht te vinden tussen vraag en aanbod in de gezondheidszorg.

Het koninklijk besluit betreffende de medische planning bevat thans positieve maatregelen voor bepaalde specialiteiten, zoals de dringende medische hulpverlening, de acute geneeskunde en de huisartsgeneeskunde. Deze maatregelen zouden naargelang van de resultaten van het kadaster tot andere specialiteiten kunnen worden uitgebreid.

Wanneer de informatie van het kadaster systematisch wordt bijgewerkt, zou ze ook een betere planning mogelijk moeten maken van de acties die het verpleegaanbod moeten aanpassen aan de noden van de bevolking: er moeten oplossingen worden gevonden voor het huidige tekort.

Het meerjarenplan om het beroep aantrekkelijker te maken dat ik heb uitgewerkt en waarvan de eerste acties gepland zijn in 2009, zou daartoe moeten bijdragen.

De heer Marc Elsen (cdH). – *De numerus clausus en het*

INAMI, voire de créer un système novateur, par exemple des « numéros partagés » ou des catégories différentes de numéros INAMI.

Parallèlement à l'objectif d'adéquation optimale de l'offre de soins aux nécessités sur le terrain, le but doit aussi être d'envoyer un message clair aux étudiants.

Quand attendez-vous précisément les résultats de l'étude sur les cadastres ? Comment allez-vous réagir si les premiers chiffres avancés se confirment ? Que comptez-vous faire pour les autres professions médicales touchées par des pénuries, je pense notamment au personnel infirmier et à des spécialités comme l'ophtalmologie, la dermatologie et la médecine urgentiste ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je vous lis la réponse de Mme Onkelinx.*

Nous disposons effectivement de certains chiffres approximatifs issus de plusieurs études récentes, dont celle du KCE. Il va de soi que l'exactitude de ces chiffres devra être confirmée par l'analyse du cadastre des professions médicales.

J'ai demandé à l'administration de la Santé publique d'accélérer la mise en place de ce cadastre, de le mettre en phase avec les chiffres de prestations INAMI et de programmer des études analytiques au cours de l'année 2009. Les chiffres concernant les infirmiers, les kinésithérapeutes et les généralistes devraient être connus au milieu de l'année 2009. Pour les médecins spécialistes, il faudra compter quelques mois de plus.

Ce dossier me tient fort à cœur et je continuerai à le suivre attentivement. Les premières analyses porteront sur la médecine générale et une première tendance semble effectivement montrer qu'au maximum deux tiers des médecins possédant un numéro INAMI « généraliste » font réellement de la médecine de première ligne.

L'ensemble des résultats seront transmis à la commission de planification et analysés par celle-ci.

Sur la base des résultats, une planification réaliste sera mise en place. Il est essentiel de rappeler que les contingentements ne sont qu'une des facettes de la planification et que celle-ci doit avant tout permettre de trouver un équilibre entre l'offre et la demande au sein du système de soins de santé.

L'arrêté royal concernant la planification médicale inclut actuellement des mesures positives pour certaines spécialités comme la médecine d'urgence, la médecine aiguë ou encore la médecine générale. Ces mesures pourraient être étendues à d'autres spécialités selon les résultats du cadastre.

Systématiquement mises à jour, les informations du cadastre devraient aussi permettre de mieux planifier les actions visant à adapter l'offre infirmière aux besoins de la population : la pénurie actuelle doit trouver des solutions.

Le plan pluriannuel d'attractivité de la profession que j'ai élaboré et dont les premières actions sont planifiées en 2009 devrait y contribuer.

M. Marc Elsen (cdH). – *On reparle régulièrement du*

artsenkadaster komen geregeld opnieuw ter sprake, in parlementaire vragen of in het kader van de bespreking van wetsonwerpen of -voorstellen. Er bestaat een objectief belang om zo spoedig mogelijk over een kadaster te beschikken dat een reëel beeld geeft van de situatie, zodat we niet op basis van ramingen moeten werken. Er is immers een verschil tussen ramingen en de realiteit, die evolueert.

Ik pleit voor een verder doorgedreven overleg tussen de federale overheid en de deelgebieden, meer bepaald de gemeenschappen die het hoger onderwijs organiseren. Iedereen moet overigens kunnen beschikken over cijfers die het hem mogelijk maken een beleid uit te stippelen dat in de eerste plaats gericht is op het vinden van een evenwicht tussen vraag en aanbod, maar ook, onder toezicht van de gemeenschappen, duidelijke signalen te geven aan de studenten geneeskunde, al worden, zoals we hebben gezegd, ook andere categorieën beoogd. Het verheugt mij dat aan de diensten gevraagd werd het werk te bespoedigen, zodat we de resultaten van het kadaster in 2009 op pragmatische wijze kunnen onderzoeken en de nodige maatregelen treffen.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de consultatie van artsenvereinigingen omtrent e-Health» (nr. 4-472)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Het e-Healthplatform is in het leven geroepen om de administratie van artsen en patiënten te vereenvoudigen, om de kwaliteit van de gezondheidszorg te optimaliseren en om de veiligheid van de patiënt te bewaken. Bij de bespreking van dit platform in de plenaire vergadering van 18 juli 2008 poneerde ik reeds dat ik en mijn partij hierachter staan. Toch had ik ook enkele opmerkingen, die vooral voortvloeiden uit het protest van de verschillende artsenvereinigingen. Ik blijf bijvoorbeeld vragen hebben bij het waarborgen van de privacy.

Mijn belangrijkste opmerking ging echter over het betrekken van de artsenvereinigingen. Ze stonden op één lijn en steunden het project niet helemaal. Op 18 juli vroeg ik dan ook aan de minister om de artsenvereinigingen te betrekken bij de uitvoeringsbesluiten, zoals blijkt uit volgend citaat: 'Voor het eerst staan alle artsensyndicaten, de orde van geneesheren en artsenvereinigingen op één lijn: zij hebben geen vertrouwen in het dossier. Het is zeer belangrijk om met de artsen rekening te houden en ik vraag de minister dan ook om alle artsen bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten te betrekken. Als de minister er niet in slaagt om dit project – dat een vrijwillig project is – samen met de artsen te realiseren, zal de Kamer bij de evaluatie na twee jaar vaststellen dat het een maat voor niets is geweest.'

Minister Onkelinx antwoordde hierop: 'Ik zal, zoals de heer Ide verzocht, overleg plegen met de artsen bij het

numerus clausus et du cadastre des médecins, soit à l'occasion de questions parlementaires soit dans le cadre de la discussion de projets ou de propositions de loi. Il y a un intérêt objectif à disposer le plus vite possible d'un cadastre qui donne une photographie réelle de la situation, afin de ne pas travailler sur la base d'approximations. On sait en effet qu'entre les estimations et la réalité qui évolue, il y a une certaine marge.

Je plaide pour une concertation plus poussée entre le Fédéral et les entités fédérées, en particulier les communautés qui organisent l'enseignement supérieur. Il faut par ailleurs que chacun puisse disposer des chiffres qui lui permettent de définir des politiques ayant pour premier objectif d'établir un équilibre entre l'offre et la demande mais aussi, sous le regard des communautés, de pouvoir adresser des messages clairs et précis aux étudiants en médecine, en l'occurrence, mais d'autres catégories sont également visées, comme nous l'avions évoqué. Je me réjouis que l'on ait invité l'administration à accélérer le mouvement, afin que nous puissions analyser les résultats du cadastre de façon pragmatique en 2009 et prendre les mesures nécessaires.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la consultation des associations de médecins dans le cadre de e-Health» (n° 4-472)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coördination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – *La plate-forme e-Health a été mise sur pied pour simplifier l'administration des médecins et des patients, optimiser la qualité des soins de santé et assurer la sécurité du patient. Lors de la discussion sur cette plate-forme en séance plénière du 18 juillet 2008, j'ai déjà fait part de mon soutien et de celui de mon parti. J'avais quand même fait quelques remarques provenant surtout de la contestation de différentes associations de médecins. Ainsi, je continue à m'interroger sur la garantie du respect de la vie privée.*

Mais ma remarque la plus importante portait sur l'implication des associations de médecins. Elles étaient toutes d'accord et ne soutenaient pas entièrement le projet. Le 18 juillet, j'ai dès lors demandé à la ministre d'associer les associations de médecins à la préparation des arrêtés d'exécution, je cite les annales : « Pour la première fois, tous les syndicats de médecins, l'Ordre des médecins et les associations de médecins sont sur la même longueur d'ondes : ils n'ont pas confiance en ce dossier. Il est très important de tenir compte des médecins. C'est pourquoi je demande à la ministre d'associer tous les médecins à la préparation des arrêtés d'exécution. Si la ministre ne parvient pas à réaliser ce projet – à participation volontaire – en concertation avec les médecins, dans deux ans, lors de son évaluation, la Chambre constatera l'inutilité de la mesure. »

La ministre Onkelinx a alors répondu : « Comme M. Ide l'a

opstellen van het koninklijk besluit. Er zal met de artsen overleg worden gepleegd over de uitvoeringsbesluiten.’

Tegen deze achtergrond had ik van de minister graag een antwoord gekregen op volgende vragen.

Is reeds contact opgenomen met de verschillende artsenverenigingen voor het overleg in verband met de uitvoeringsbesluiten? Ik denk aan de Orde van Geneesheren, BVAS, VVH, CARTEL-GBO, GBS-VBS, FAG, Domus Medica, ABRUMET, FRATEM, SSMG, DOMEDIT, Mediportal, GZO, SVH en FMMCSF.

Zo ja, wanneer? Zo neen, wanneer is er overleg gepland?

Zal de minister met de artsenverenigingen nog iets ondernemen om de privacy verder te garanderen? Zo ja, wat? Zo neen, waarom niet?

Kan de minister garanderen dat de gegevens enkel beschikbaar zullen zijn voor artsen?

Is de minister bereid te werken met een *third trusted party* en is ze bereid dit nog op te nemen in de uitvoeringsbesluiten?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Zoals senator Ide heeft kunnen vaststellen, is de wet houdende oprichting en organisatie van het e-Healthplatform op 13 oktober 2008 in het *Belgisch Staatsblad* verschenen.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Met enige ironie stel ik vast dat het antwoord bijzonder bondig is. Ik heb ook wel gezien dat het koninklijk besluit gepubliceerd is en ik heb ook kennis genomen van de besluiten over de samenstelling van de beheerscomités, maar de minister gaat niet in op de vragen die ik heb gesteld. Zijn de artsenverenigingen betrokken geweest? Hebben ze inspraak gekregen? Wanneer is dat gebeurd? Kan de minister de privacy garanderen? Op die vragen kreeg ik geen antwoord.

Ik vind het ongelooflijk dat dit zomaar kan.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «het uitgangsexamen voor kinesisten» (nr. 4-473)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Begin juli bevestigde de minister dat er een einde zou moeten komen aan het uitgangsexamen voor pas afgestudeerde kinesitherapeuten. Dat uitgangsexamen is – en ik hoop in de toekomst ‘was’ te kunnen zeggen – nodig om een RIZIV-nummer te krijgen. Omdat zowat iedereen – ook de minister – het uitgangsexamen als een onrecht beschouwde, besliste zij het af te schaffen.

demandé, je me concerterai avec les médecins lors de la rédaction de l'arrêté royal. Des concertations sont prévues avec les médecins pour les arrêtés d'exécution. »

Sur cette base, j'aimerais obtenir une réponse aux questions suivantes.

Les associations de médecins suivantes ont-elles été contactées pour la concertation relative aux arrêtés d'exécution : l'Ordre des médecins, ABSyM, AMF, CARTEL-GBO, GBS-VBS, FAG, Domus Medica, ABRUMET, FRATEM, SSMG, DOMEDIT, Mediportal, GZO, SVH et FMMCSF ?

Dans l'affirmative, quand ont-elles été contactées ? Dans la négative, quand la concertation est-elle prévue ?

La ministre compte-t-elle encore entreprendre quelque chose avec les associations de médecins afin de continuer à garantir le respect de la vie privée ? Dans l'affirmative, que compte-t-elle entreprendre ? Dans la négative, pour quelles raisons ?

La ministre est-elle disposée à travailler avec un third trusted party et à le reprendre dans les arrêtés d'exécution ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Comme M. Ide a pu le constater, la loi relative à l'institution et à l'organisation de la plate-forme e-Health a été publiée dans le Moniteur belge du 13 octobre 2008.

M. Louis Ide (Indépendant). – Je constate avec quelque ironie que la réponse est particulièrement concise. J'ai aussi vu que l'arrêté royal avait été publié et j'ai pris connaissance des arrêtés relatifs à la composition des comités de gestion. Mais la ministre n'a pas répondu à mes questions. Les associations de médecins ont-elles participé à la préparation des arrêtés ? Quand ? La ministre peut-elle garantir le respect de la vie privée ? Je n'ai pas obtenu de réponse à ces questions.

Je trouve incroyable qu'il puisse en être ainsi.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'examen de sortie pour les kinésithérapeutes» (n° 4-473)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – Début juillet, la ministre a confirmé qu'il serait mis fin à l'examen de sortie pour les kinésithérapeutes fraîchement diplômés. Réussir ce concours est, et j'espère que dans l'avenir je pourrai dire était, nécessaire pour obtenir un numéro d'agrément de l'INAMI. Comme tout le monde, même la ministre, considérait ce concours comme une injustice, elle a décidé de le supprimer.

En 2008, cette suppression serait mise en application de

In 2008 zou dit op een 'creatieve manier' gebeuren. Het aantal afgestudeerden zou vermeerderd worden met een aantal vroegere, niet-gebruikte RIZIV-nummers waarop speling van 10% wordt toegelaten. Op die manier zou de facto geen uitgangsexamen worden georganiseerd.

Consternatie alom toen we enkele weken geleden vernamen dat er wel een uitgangsexamen zou worden georganiseerd. Gelukkig was die beslissing gebaseerd op een rekenfout van de administratie en is het examen voor 2008 intussen definitief afgeblazen.

Ik juich dit toe, want een uitgangsexamen na vijf jaar studeren is en blijft een draconische maatregel. Het is dus echt goed dat het is afgeschaft. De onzekerheid waarin afgestudeerden een drietal maanden hebben moeten leven, is hemeltergend. Het zou daarom beter zijn om dat uitgangsexamen ook in de toekomst voorgoed af te schaffen.

Van de minister had ik graag vernomen of zij ermee akkoord gaat dat deze onzekere situatie voor afgestudeerde kinesitherapeuten eigenlijk niet gezond was?

Is de minister het ermee eens dat het veel nuttiger zou zijn om het uitgangsexamen voorgoed af te schaffen en de afgestudeerden niet langer in onzekerheid te laten leven?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Alle in België gediplomeerde kinesitherapeuten hebben een RIZIV-nummer dat hen toegang verschaft tot de nomenclatuur en de terugbetaling van alle prestaties die in een instelling worden uitgevoerd. Alleen voor het verkrijgen van de bijzondere nomenclatuur waarmee prestaties in een privé-kabinet of aan huis terugbetaald kunnen worden, wordt jaarlijks een examen georganiseerd.

Een nieuw koninklijk besluit dat door de ministerraad in juli werd goedgekeurd en op 18 september 2008 in het *Belgisch Staatsblad* verscheen, verhoogt het contingent van 350 naar 450 en maakt het mogelijk om alle RIZIV-nummers terug te halen die in de loop van de drie voorgaande jaren niet gebruikt werden door kinesitherapeuten die in het examen slaagden. Gelet op die twee wijzigingen die de quota sterk versoepelen, zal het examen dit jaar inderdaad niet worden georganiseerd. Het huidige systeem is onvolmaakt, aangezien het niet mogelijk is om vóór half september, wanneer de proclamatie van de tweede zit in de verschillende universiteiten plaatsheeft, te bepalen of het examen al dan niet zal worden georganiseerd.

Het spreekt vanzelf dat het kadaster van de kinesitherapeuten dat thans wordt uitgewerkt, nog nauwkeuriger cijfers ter beschikking zal stellen. Dat kadaster zou in de loop van 2009 analyseerbaar moeten zijn. De planningcommissie evalueert op het ogenblik of het nog nuttig is om dit examen te organiseren na het behalen van het diploma. Op basis van de resultaten van het kadaster en het advies van de planningcommissie zal ik een beslissing nemen over het organiseren van dit examen in de toekomst en over de planning van de kinesitherapeuten in het algemeen.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik vind dit ongelooflijk. Een uitgangsexamen is echt niet evident. De

manière « créative ». Le nombre de diplômés serait augmenté d'un certain nombre de numéros INAMI précédemment attribués mais non utilisés sur lesquels on autoriserait un jeu de 10 pour cent. Ainsi, le concours ne serait de facto pas organisé.

La consternation a surgi partout lorsqu'il y a quelques semaines, on a appris qu'il y aurait bel et bien un examen de sortie. Heureusement, cette décision était basée sur une erreur de calcul de l'administration et l'examen de 2008 est définitivement supprimé.

Je m'en réjouis car un concours de sortie après cinq ans d'études est et reste une mesure draconienne. Il est donc bien qu'il soit supprimé. L'insécurité dans laquelle ont dû vivre les diplômés pendant trois mois est révoltante. Il serait donc préférable de supprimer ce concours définitivement.

J'aimerais que la ministre me dise si elle est persuadée que cette situation incertaine des diplômés en kinésithérapie n'était pas une situation saine. Est-elle d'accord pour supprimer une fois pour toutes cet examen de sortie et ne pas laisser les diplômés plus longtemps dans l'incertitude quant à leur avenir ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Tout les kinésithérapeutes diplômés en Belgique ont un numéro d'agrément de l'INAMI qui leur donne accès à la nomenclature et au remboursement de toutes les prestations pour les actes effectués dans une institution. L'examen annuel n'est organisé que pour que le kinésithérapeute puisse obtenir la nomenclature particulière qui permet de rembourser des prestations en cabinet privé ou à domicile.

Un nouvel arrêté royal, approuvé en Conseil des ministres et publié au Moniteur belge le 18 septembre 2008, relève le contingent de 350 à 450 et permet la récupération de tous les numéros d'agrément de l'INAMI qui n'ont pas été utilisés durant les trois dernières années par des kinésithérapeutes ayant réussi le concours. Comme ces deux modifications assouplissent les quotas, le concours ne sera en effet pas organisé cette année. Le système actuel est insatisfaisant parce qu'il n'est pas possible de décider avant la mi-septembre s'il y aura ou non examen puisqu'il faut attendre la fin de la deuxième session d'examens académiques.

Il va de soi que le cadastre des kinésithérapeutes, que l'on dresse actuellement, permettra de fixer plus précisément le nombre de numéros d'agrément disponibles. Ce cadastre devrait être utilisable dans le courant de 2009. La commission de planification évalue pour l'instant s'il est encore nécessaire ou non d'organiser ce concours d'accès après l'obtention du diplôme. Sur la base des résultats du cadastre et de l'avis de la commission de planification, je prendrai une décision sur l'avenir de ce concours et sur la planification du nombre de kinésithérapeutes en général.

M. Louis Ide (Indépendant). – Je trouve cela incroyable. Ce concours d'accès n'est pas évident du tout. L'étudiant doit,

student moet na zijn studies nogmaals een examen afleggen om in een privépraktijk te kunnen werken. Hij wordt dan enkele maanden in de onzekerheid gelaten. Eigenlijk zou het principe van een uitgangsexamen moeten worden afgeschaft. Dit kan echt niet meer in de toekomst.

Ik heb dan ook samen met de heer Beke een wetsvoorstel in die zin ingediend. Ik hoop dat de andere senatoren dat zullen steunen zodat het uitgangsexamen kinesitherapie spoedig definitief tot het verleden zal behoren.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over «de uitbetaling van schadevergoedingen door het Asbestfonds» (nr. 4-474)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Veronderstel dat iemand van uw gezin asbestvergiftiging heeft opgelopen en dat het Asbestfonds u laat weten dat het slachtoffer recht heeft op een maandelijkse schadevergoeding van 1500 euro met terugwerkende kracht van één jaar, hetzij vanaf de start van het Asbestfonds. U hebt dus recht op 18 000 euro. Het slachtoffer is in het voorbije jaar echter overleden en aangezien de brief van het Asbestfonds net na het overlijden werd geschreven, beslist het Asbestfonds om de toegezegde bedragen niet meer uit te betalen.

Stel nu dat de aanvraag voor schadevergoeding intussen ook reeds bijna een jaar geleden werd ingediend en dat u in die periode enorm zware medische onkosten hebt gehad. Dat zou betekenen dat u en uw familie door het niet efficiënt werken van het Asbestfonds niet alleen een menselijk drama beleeft door het overlijden van het familielid, maar ook nog eens voor een financieel drama staat. Een paar dagen langer leven had er immers voor gezorgd dat het toegezegde bedrag wel zou worden uitbetaald. Als men die redenering verder doortrekt, kan men zelfs stellen dat het getalm bij het Asbestfonds misschien wel bedoeld is om zo weinig mogelijk te moeten uitbetalen.

Het argument dat ook de nabestaanden recht hebben op een schadevergoeding snijdt ook hier geen hout. Het is het Asbestfonds dat in een brief een retroactieve schadevergoeding in het vooruitzicht stelt en dat die belofte na de dood van het slachtoffer intrekt.

Ieder rechtvaardig mens zal oordelen dat dit een onrechtvaardige situatie is en ik twijfel er niet aan dat de minister het daar mee eens is.

Waarom beslist het Asbestfonds de beloofde bedragen niet meer uit te betalen, ondanks de meestal enorm zware medische kosten die de familie heeft gehad? Wat gebeurt er met het 'beloofde' geld?

Is de minister het er mee eens dat een situatie zoals boven

après avoir réussi ses études, encore présenter un examen pour pouvoir exercer son métier en cabinet privé. Il est plongé pendant quelques mois dans l'insécurité. Le principe de ce concours d'accès devrait être supprimé.

J'ai donc déposé avec M. Beke une proposition de loi en ce sens. J'espère que les autres sénateurs la soutiendront, de sorte que le concours d'accès appartienne rapidement et définitivement au passé.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur «le paiement des dédommagements par le Fonds amiante» (n° 4-474)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – *Imaginez que quelqu'un de votre famille ait été empoisonné par de l'amiante et que le Fonds amiante vous informe que la victime a droit à une indemnisation mensuelle de 1 500 euros avec un effet rétroactif d'un an, c'est-à-dire depuis le démarrage de ce fonds. Vous avez donc droit à 18 000 euros. Toutefois, la victime est décédée l'an dernier et, la lettre du Fonds amiante ayant été écrite après le décès, le fonds décide de ne plus payer les sommes promises.*

Supposez maintenant que la demande d'indemnisation ait également été introduite il y a pratiquement un an et que, durant cette période, vous avez dû supporter d'importants frais médicaux. Cela signifierait que, vous et votre famille, devriez faire face, non seulement à un drame humain du fait du décès du membre de la famille mais aussi à un drame financier en raison du manque d'efficacité du Fonds amiante. En vivant quelques jours de plus, les montants promis auraient été payés. Si on poursuit ce raisonnement, on pourrait même penser que le Fonds amiante fait traîner les choses pour devoir payer le moins possible.

L'argument selon lequel les proches parents ont aussi droit à une indemnisation n'est pas respecté non plus. C'est le Fonds amiante qui, dans une lettre, parle de la perspective d'une indemnisation à effet rétroactif et qui retire cette promesse après la mort de la victime.

Chaque ayant droit conclura qu'il s'agit là d'une situation injuste et je ne doute pas un seul instant que la ministre partage ce point de vue.

Pourquoi le Fonds amiante décide-t-il de ne plus payer les sommes promises, malgré les importants frais médicaux auxquels la famille a dû faire face ? Qu'advient-il de l'argent « promis » ?

La ministre juge-t-elle particulièrement injuste une situation telle que celle décrite ci-dessus ?

beschreven bijzonder onrechtvaardig is?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister van Werk en Gelijke Kansen.

Artikel 123 van de programmawet van 27 december 2006 waarbij het Asbestfonds werd opgericht bepaalt: 'In geval van overlijden van een gerechtigde op een in dit hoofdstuk voorziene uitkering, worden de vervallen en niet-uitgekeerde termijnen uitbetaald overeenkomstig het artikel 64bis van de wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit de ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970.'

Bedoeld artikel 64bis stelt een rangorde voorop: samenlevende echtgenoot, samenlevende kinderen, iedere samenlevende persoon.

Een gelijkaardige regeling geldt in de sector van de beroepsziekten en ook in de regeling van de pensioenen uit de privésector. De niet uitgekeerde bedragen blijven dus in het Asbestfonds ten gunste van nieuwe slachtoffers en in geen geval ten gunste van de instelling.

Slechts wanneer de zieke als alleenstaande woonde, komen de uitkeringen niemand toe. Deze bepaling is er dus op gericht de samenwonende de achterstallen over te maken op het ogenblik van het overlijden om lange opzoekingen naar eventuele erfgenamen te voorkomen.

Misschien kan een oplossing erin bestaan in de wetgeving betreffende het Asbestfonds een bepaling toe te voegen waarin wordt gesteld dat in geval van afwezigheid van een samenwonende, aan de erfgenamen wordt uitbetaald op voorlegging van een erfenisakte. Dit voorstel zou eerst moeten worden besproken met mijn collega van Sociale Zaken die in deze aangelegenheid toezichthoudend minister is. Ik zal haar deze problematiek voorleggen.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik vermoed dat de betrokken familie weinig of geen boodschap zal hebben aan het eerste gedeelte van het antwoord. Ik begrijp uit het tweede deel van het antwoord dat de minister toch iets wil doen wanneer personen instaan voor hun naaste familieleden en daarvoor zware medische kosten dragen. Ik hoop dat de regeling uitgebreid genoeg zal zijn. Ik zal de zaak verder opvolgen en ik wens op de hoogte te worden gehouden van de initiatieven van de minister ter zake teneinde dergelijke wantoestanden te voorkomen.

Vraag om uitleg van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de opleiding tot ziekenhuishygiënist» (nr. 4-475)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – De minister heeft,

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances.

L'article 123 de la loi programme du 27 décembre 2006 créant le Fonds amiante précise : « en cas de décès du bénéficiaire d'une prestation prévue par le présent chapitre, les arrérages échus et non payés sont versés conformément à l'article 64bis des lois relatives à la prévention des maladies professionnelles et à la réparation des dommages résultant de celles-ci, coordonnées le 3 juin 1970 ».

L'article 64bis en question établit un ordre : l'époux cohabitant, les enfants cohabitants et toute personne cohabitante.

Un règlement équivalent vaut dans le secteur des maladies professionnelles et des pensions du secteur privé. Les montants non versés restent donc dans le Fonds amiante au bénéfice de nouvelles victimes et, en aucun cas, au bénéfice de l'institution.

Ce n'est que dans le cas où le malade était considéré comme isolé que les allocations ne reviennent à personne. Cette disposition vise donc à transférer les arriérés au cohabitant au moment du décès afin d'éviter de longues recherches d'éventuels héritiers.

Une solution pourrait consister à ajouter, à la législation relative au Fonds amiante, une disposition stipulant qu'en l'absence d'un cohabitant, les sommes sont payées aux héritiers sur présentation d'un acte d'hérédité. Cette proposition devrait d'abord être discutée avec ma collègue des Affaires sociales qui est ministre de tutelle dans cette matière. Je ne manquerai pas de lui soumettre ce problème.

M. Louis Ide (Indépendant). – Je présume que la famille concernée ne retirera que peu de choses, voire rien du tout, de la première partie de la réponse. Je déduis de la seconde partie de la réponse, que la ministre envisage toutefois de faire quelque chose lorsque des personnes supportent d'importants frais médicaux pour leurs proches parents. J'espère que la réglementation sera suffisamment développée. Je ne manquerai pas de suivre le dossier et souhaiterais être informé des initiatives que la ministre prendra pour éviter de tels gâchis.

Demande d'explications de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la formation d'hygiéniste hospitalier» (n° 4-475)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Louis Ide (Indépendant). – Comme son prédécesseur, la

net als haar voorganger, heel wat inspanningen gedaan op het vlak van de ziekenhuishygiëne. Ik juich dit toe, want die inspanningen werpen hun vruchten af. Zo gaan bijvoorbeeld de resultaten op het vlak van MRSA de goede richting uit. MRSA kan trouwens als indicator gebruikt worden om het beleid op het vlak van ziekenhuishygiëne te beoordelen, en de resultaten zijn positief.

De organisatie van de ziekenhuishygiëne werd grondig gewijzigd. Er is nu een comité voor ziekenhuishygiëne en een team voor ziekenhuishygiëne. Het eerste bepaalt de strategische doelstellingen op iets langere termijn. Het team regelt de zaken op korte termijn en probeert krachtdadig op te treden. Een team bestaat doorgaans uit een arts-hygiënist en een verpleegkundige-hygiënist. Daar de ene academisch geschoold is en de andere praktischer is aangelegd, leidt dit meestal tot een uitstekende tandem.

Vandaag de dag manifesteert zich echter een groep mensen die de opleiding tot ziekenhuishygiënist academisch wil maken. Dit impliceert een zware studie voor verpleegkundigen die nu reeds gemotiveerd aan de slag zijn. Dit is moeilijk haalbaar, zeker door de onmogelijke combinatie gezin-werk-studie. Bovendien hangt het niet van het type cursus af of de job goed gedaan wordt, maar van de motivatie van de hygiënist. Per slot van rekening is de arts-hygiënist die de verpleegkundige-hygiënist 'superviseert', van academisch niveau. Meer nog: niet-academisch geschoolde verpleegkundige-hygiënist zijn vaak praktischer aangelegd. Dat is uiteraard een verrijking.

Wanneer een academische scholing vereist wordt om hygiënist te worden, dwingt men een aantal mensen in een situatie van overgangsmaatregelen. Deze mensen zijn vaak al jaren aan het werk en hebben reeds cursussen gevolgd of zijn daarmee bezig. Deze mensen zouden tot nog een extra cursus worden gedwongen. Dit is van het goede te veel, temeer daar de vrees bestaat dat door deze rompslomp geen kandidaten meer worden gevonden.

Daarom pleit ik er voor om alles bij het oude te laten. Ik stel deze vraag dan ook niet zozeer om een antwoord te krijgen, maar wel om mijn oprechte bezorgdheid te uiten. Het is absoluut nodig dat deze problematiek ter harte wordt genomen. Men moet op het vlak van ziekenhuishygiëne op de ingeslagen weg verder gaan. De resultaten spreken voor zich.

Is de minister zich bewust van deze problematiek?

Is de minister bereid in overleg met de vertegenwoordigers van het federale platform voor ziekenhuishygiëne, de regionale platforms voor ziekenhuishygiëne, de NVKVV en alle beroepsverenigingen voor verpleegkundigen te zoeken naar een oplossing voor de mensen in een overgangssituatie en naar maatregelen om de eisen voor een verplichte academische opleiding fors af te zwakken of af te schaffen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

De nieuwe normen zijn gebaseerd op het 'Beleidsplan betreffende de reorganisatie van ziekenhuishygiëne in de Belgische instellingen' van het federaal platform voor ziekenhuishygiëne en vormen dus een weerspiegeling van een

ministre s'est efforcée d'améliorer l'hygiène hospitalière, ce que j'applaudis car ces efforts portent leurs fruits. Les résultats concernant le MRSA, par exemple, qui peut d'ailleurs servir d'indicateur de la politique menée en la matière, vont dans le bon sens.

L'organisation de l'hygiène hospitalière a été modifiée en profondeur. Il existe à présent un comité d'hygiène hospitalière et une équipe d'hygiène hospitalière. Le premier fixe les objectifs stratégiques à plus long terme ; la seconde règle les problèmes à court terme et essaie d'intervenir efficacement. Une équipe comprend généralement un médecin hygiéniste, universitaire, et un infirmier hygiéniste, porté sur les aspects plus techniques ; bref, une excellente équipe.

Actuellement, un groupe de personnes demande l'académisation de la formation des hygiénistes hospitaliers, ce qui implique de dures études pour des infirmiers déjà au travail. Associer la famille, le travail et les études me paraît difficilement réalisable en l'occurrence. De plus, la qualité du travail ne dépend pas du cursus suivi, mais de la motivation de l'hygiéniste. Enfin, le médecin hygiéniste, qui « supervise » l'infirmier hygiéniste, a une formation universitaire et les infirmiers hygiénistes non universitaires sont souvent plus doués pour les aspects pratiques.

En exigeant une formation universitaire pour devenir hygiéniste, on impose une situation transitoire à ces personnes, qui travaillent souvent depuis des années et ont déjà suivi des cours ou sont en train de le faire. En contraignant ces personnes à suivre des études supplémentaires, on en demande trop, d'autant plus qu'il deviendra impossible de trouver des candidats.

C'est pourquoi je plaide en faveur du maintien de la situation actuelle. Si je pose la question, c'est surtout pour exprimer mon inquiétude. Il faut absolument prendre cette problématique en compte et, en matière d'hygiène hospitalière, poursuivre les efforts engagés, car les résultats parlent d'eux-mêmes.

La ministre est-elle consciente de cette problématique ?

Est-elle prête, en concertation avec les représentants de la plate-forme fédérale sur l'hygiène hospitalière, des plates-formes régionales, du NVKVV et de toutes les associations professionnelles d'infirmiers, à chercher une solution pour les personnes en situation transitoire et à prendre des mesures pour modérer ou supprimer les exigences relatives à une formation académique obligatoire ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx.

Les nouvelles normes sont basées sur le « Plan stratégique concernant la réorganisation de l'hygiène hospitalière dans les établissements belges » de la plate-forme fédérale sur l'hygiène hospitalière et sont donc le reflet d'un large

brede consensus onder de verpleegkundigen-ziekenhuishygiënist en geneesheren-ziekenhuishygiënist.

De verpleegkundigen die op het moment van de publicatie van het koninklijk besluit reeds in functie waren als verpleegkundige-ziekenhuishygiënist genieten van verworven rechten.

Bovendien is er een overgangperiode van niet minder dan 5 jaar voorzien met betrekking tot de academische opleidingsvereiste.

Niettemin ben ik bereid hierover overleg te plegen indien de paar verpleegkundigen die hun opleiding ziekenhuishygiëne reeds gestart waren op het moment van de publicatie van dit koninklijk besluit daadwerkelijk vragende partij zijn.

De academisering van de opleiding van de verpleegkundige-ziekenhuishygiënist is gebaseerd op een brede consensus binnen het eigen beroepsveld. Bovendien ben ik het eens met de argumenten die aan de basis liggen van deze keuze. Preventie van ziekenhuisinfecties is een prioritaire taak in alle gezondheidsinstellingen en moet gebeuren door goed opgeleide gezondheidswerkers.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat reeds voor de publicatie van dit koninklijk besluit heel wat verpleegkundigen-ziekenhuishygiënist beschikten over een diploma van universitair niveau.

De verpleegkundige-ziekenhuishygiënist komt niet alleen in contact met collega's verpleegkundigen maar ook met artsen. Het is evident dat een academische opleiding de geloofwaardigheid en de positie van de verpleegkundige-ziekenhuishygiënist tijdens deze contacten versterkt. Trouwens ook binnen het eigen team voor ziekenhuishygiëne moeten de verpleegkundige en de arts als volwaardige leden samenwerken en een discrepantie tussen beide qua opleidingsniveau zou dit zeker niet bevorderen.

Naast de praktische taken, die evengoed kunnen worden uitgevoerd door een verpleegkundige met een universitaire opleiding, moet de verpleegkundige-ziekenhuishygiënist ook enkele meer theoretische taken uitvoeren, zoals de registratie en analyse van ziekenhuisinfecties waarvoor kennis van epidemiologie en statistiek is vereist, en de ontwikkeling van richtlijnen waarvoor kennis van de principes van de evidence-based nursing/medicine is vereist. Daarvoor zal een academische opleiding zeker een meerwaarde zijn.

Ik zie voorlopig dus geen argumenten om de academisering van de opleiding van de verpleegkundige-ziekenhuishygiënist terug te schroeven. Ten slotte wil ik er nog aan herinneren dat deze opleidingsvereiste logischerwijze werd gekoppeld aan een verhoging van het salaris van de verpleegkundige-ziekenhuishygiënist.

De heer Louis Ide (Onafhankelijke). – Ik begrijp dat de minister zorgt voor een herwaardering van de job van verpleegkundige-hygiënist. Dat was ook nodig. De vraag is of dat moet gebeuren via een academische opleiding.

Met de hand op het hart kan ik u vertellen dat de minister duidelijk geluisterd heeft naar één groep verpleegkundigen die gewonnen is voor de academische opleiding, terwijl een andere groep daartegen is. De minister heeft met andere woorden niet naar alle verpleegkundigen geluisterd.

consensus parmi les infirmiers hygiénistes hospitaliers et des médecins hygiénistes hospitaliers.

Les infirmiers qui étaient déjà en fonction comme infirmiers hygiénistes hospitaliers au moment de la publication de l'arrêté royal bénéficient des droits acquis.

En outre, une période transitoire de cinq ans a été prévue en ce qui concerne cette exigence de formation académique.

Néanmoins, je suis prête à mener une concertation si les quelques infirmiers qui ont déjà commencé leur formation d'hygiéniste hospitalier au moment de la publication de cet arrêté royal le demandent.

L'académisation de la formation des hygiénistes infirmiers est basée sur un large consensus au sein même du secteur. En outre, je suis d'accord avec les arguments qui sont à la base de ce choix. La prévention des infections hospitalières est une tâche prioritaire dans tous les établissements hospitaliers ; elle doit être assurée par un personnel de soins bien formé.

Avant la publication de cet arrêté royal, nombre d'infirmiers hygiénistes hospitaliers disposaient déjà d'un diplôme de niveau universitaire, ce qui n'est donc pas étonnant.

L'infirmier hygiéniste hospitalier n'est pas seulement en contact avec des collègues infirmiers, mais aussi avec des médecins. Il est évident qu'une formation académique renforce la crédibilité et la position de l'infirmier hygiéniste hospitalier lors de ces contacts. Au sein même de l'équipe d'hygiène hospitalière, l'infirmier et le médecin doivent collaborer comme membres à part entière et une différence entre les deux sur le plan de la formation ne favoriserait certainement pas cette coopération.

En plus des tâches pratiques, qui peuvent aussi bien être effectuées par un infirmier ayant une formation universitaire, l'infirmier hygiéniste hospitalier doit aussi effectuer quelques tâches plus théoriques, comme l'enregistrement et l'analyse des infections hospitalières, qui exige une connaissance en matière d'épidémiologie et de statistiques, et la rédaction de directives, qui exige une connaissance des principes de la médecine factuelle. Une formation académique est donc évidemment une plus-value.

Je ne vois donc aucun argument pour annuler l'académisation de la formation des infirmiers hygiénistes hospitaliers. Je rappellerai enfin que cette exigence en termes de formation a logiquement été associée à une augmentation du salaire d'infirmier hygiéniste hospitalier.

M. Louis Ide (Indépendant). – Je comprends que la ministre s'efforce de valoriser le métier d'infirmier hygiéniste. C'était nécessaire. Faut-il pour autant passer par une formation académique ?

Je puis vous affirmer, la main sur le cœur, que la ministre n'a pas écouté l'ensemble des infirmiers, mais seulement un groupe, acquis à la formation académique, alors qu'un autre groupe y est opposé.

Je crains une pénurie à court terme, car tous ne sont pas

Ik vrees dat er binnenkort een tekort zal zijn aan verpleegkundige-hygiënist, omdat niet iedereen het ziet zitten om een academische opleiding te volgen. Ik voorspel u dat we geen mensen meer zullen vinden die dit nog willen of kunnen doen.

Ik raad de minister aan toch nog eens contact op te nemen met de vertegenwoordigers die ze nog niet heeft gehoord. Ze zal een ander verhaal horen en merken dat mijn vraag voortspuit uit een oprechte bezorgdheid die haar aandacht verdient.

Vraag om uitleg van mevrouw Nele Jansegers aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de precieze voorwaarden voor de terugbetaling van Tysabri voor MS-patiënten» (nr. 4-478)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Nele Jansegers (VB). – Ik beperk me tot een selectie van de vele vragen die gerezen zijn naar aanleiding van een overleg met neurologen, de producent van het geneesmiddel Tysabri en enkele patiënten.

Het antwoord van de minister op mijn vraag om uitleg van 29 mei 2008 over de terugbetaling door het RIZIV van Tysabri voor MS-patiënten, was niet altijd duidelijk en geeft aanleiding tot verdere vragen.

Zo is er de vraag over de juiste formulering van de terugbetalingscriteria. Ik citeer uit het antwoord van de minister van 29 mei: ‘De tweede groep betreft 670 patiënten die niet gereageerd hebben op een volledige en geschikte behandelingskuur met bèta-interferon. De patiënt moet in het voorgaande jaar tijdens behandeling minimaal één exacerbatie hebben doorgemaakt en in een craniale MRI moeten minimaal 9 T2-hyperintense laesies of minimaal één met gadolinium aangekleurde laesie aantoonbaar zijn.’

De minister verwijst dus in haar antwoord naar de EMEA-criteria en niet naar de veel meer beperkende Belgische criteria waarin het woord ‘of’ vervangen is door het woord ‘waarvan’. Het verschil is essentieel en is precies ook de aanpassing die door de MS-specialisten en de aanvrager worden gewenst.

Kan de minister bevestigen dat de terugbetalingscriteria voor Tysabri zoals zij ze heeft geformuleerd in haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 29 mei, de juiste zijn? Is het, met andere woorden, ‘of’ en niet ‘en’? Indien niet, kan de minister uitleggen waarom niet, en waarom ze deze criteria heeft aangegeven in haar antwoord van 29 mei?

Is de minister bereid de terugbetalingscriteria af te stemmen op de criteria die door het EMEA zijn vooropgesteld indien dat gevraagd wordt door de producent?

Ook de cijfers die de minister ons gaf van het aantal patiënten dat een terugbetaalde Tysabri-behandeling krijgt, noopt ons

disposés à suivre une formation académique. Je vous prédis que nous ne trouverons plus personne qui voudra ou pourra encore être infirmier hygiéniste.

Je conseille quand même à la ministre de prendre contact avec les représentants qu’elle n’a pas encore entendus. Elle pourra ainsi constater que ma question découle d’une inquiétude sincère qui mérite toute son attention.

Demande d’explications de Mme Nele Jansegers à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «les conditions exactes pour le remboursement du Tysabri pour des patients souffrant de la sclérose en plaques» (n° 4-478)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d’État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d’État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Nele Jansegers (VB). – *Je me limiterai à une sélection des nombreuses questions qui se sont posées à l’occasion d’une concertation avec des neurologues, le fabricant du médicament Tysabri et quelques patients.*

La réponse de la ministre à ma demande d’explications du 29 mai 2008 sur le remboursement par l’INAMI du Tysabri à des patients souffrant de sclérose en plaques n’était pas claire et donne lieu à d’autres questions, notamment celle relative à formulation exacte des critères de remboursement. Je cite la réponse donnée par la ministre le 29 mai : « D’autre part, on compte 670 patients qui n’ont pas réagi à un traitement complet et adéquat avec l’interféron bêta. Le patient doit avoir subi dans l’année précédente au moins une exacerbation et au moins neuf lésions T2 hyperintenses ou au moins une lésion colorée avec le gadolinium, démontrables dans une RMN cérébrale. »

Dans sa réponse, la ministre renvoie donc aux critères de l’EMA et non aux critères belges bien plus restrictifs et dans lesquels le terme « ou » est remplacé par le terme « dont ». La différence est essentielle et correspond précisément à l’adaptation souhaitée par les spécialistes de la sclérose en plaques et le demandeur.

La ministre confirme-t-elle les critères de remboursement du Tysabri tels qu’elle les a formulés dans sa réponse à ma demande d’explications du 29 mai ? S’agit-il de « ou » et non de « et » ? Sinon, la ministre peut-elle en expliquer la raison et dire pourquoi elle a mentionné ces critères dans sa réponse du 29 mai ?

La ministre est-elle disposée à aligner les critères de remboursement sur ceux proposés par l’EMA si le fabricant le demande ?

Les chiffres cités par la ministre concernant le nombre de patients bénéficiant d’un remboursement pour le Tysabri nous amènent aux questions suivantes.

Le 29 mai 2008, la ministre a cité le chiffre de 775 patients,

tot verdere vragen.

Volgens de minister ging het op 29 mei 2008 om 775 patiënten, onderverdeeld in twee groepen van 105 en van 670 patiënten, verdeeld conform de criteria in aanmerking komen voor behandeling met Tysabri.

Volgens de producent kreeg in mei in totaal een 240 patiënten een terugbetaalde behandeling met Tysabri. Begin september kregen ongeveer 320 MS-patiënten een terugbetaalde behandeling met Tysabri.

Klopt het door de minister genoemde aantal MS-patiënten die een terugbetaling genieten door het RIZIV voor een behandeling met Tysabri? Zo ja, kan de minister dat staven met documenten van het RIZIV en hoe verklaart de minister dan de grote discrepantie met de cijfers van de producent?

Wat was in mei 2008 de kostprijs voor het RIZIV van alle terugbetalingen van Tysabri?

Hoeveel MS-patiënten genieten volgens de minister vandaag een terugbetaalde behandeling met Tysabri?

De minister antwoordde op 29 mei ook dat de aanvrager op dat moment nog geen nieuwe aanvraag had ingediend om een uitbreiding van de vergoedingsregeling te vragen.

In haar antwoord op de vraag van collega Bacquelaine in de Kamercommissie Sociale Zaken en Volksgezondheid, verklaart ze dat de producent nog geen formele aanvraag had ingediend tot herziening van de vergoedingscriteria.

Producent Biogen Idec zei ons op 11 september echter in juli 2008, op vraag van het kabinet van de minister, een verkort dossier te hebben ingediend. Daarin werd verzocht om een reactie op de vraag naar een snelle uitbreiding van de terugbetalingsvoorwaarden. Die reactie zou tot op vandaag zijn uitgebleven.

Op 30 april stuurden 11 MS-specialisten, allen neurologen die actief betrokken zijn bij de behandeling van MS, een brief naar de minister, met de vraag om de Belgische terugbetalingscriteria op vier essentiële punten dringend aan te passen. Op 11 september hadden zij nog steeds geen antwoord van de minister gekregen.

Ook de nationale MS-Liga zou een brief naar de minister hebben gestuurd om zich achter de vraag van de MS-specialisten te scharen. Ook de Liga had op 11 september nog geen reactie van de minister ontvangen.

Kan de minister ons bevestigen dat zij een verkort dossier van de producent heeft ontvangen? Wat wordt daarin precies gevraagd? Kan zij de stand van zaken geven betreffende de behandeling van deze vraag?

Kan de vraag om de terugbetaling te verbreden rekenen op een snelle behandelingsprocedure, gezien de steun die ze geniet van de MS-specialisten in ons land en de grootste MS-patiëntenvereniging? Zo ja, hoe lang zou deze procedure dan duren?

Heeft de minister intussen gereageerd op de brieven van de MS-specialisten en van de MS-Liga? Zo ja, in welke zin? Zo niet, waarom niet?

In hun brief vragen de MS-specialisten een afstemming van de terugbetalingscriteria op de indicaties van het Europees

subdivisés en deux groupes de 105 et 670, conformément aux critères pris en compte pour le traitement au Tysabri.

Selon le fabricant, en mai, 240 patients ont bénéficié d'un remboursement pour le Tysabri. Début septembre, environ 320 patients souffrant de sclérose en plaques ont bénéficié d'un tel remboursement.

Le nombre de patients, cité par la ministre, souffrant de sclérose en plaques et bénéficiant d'un remboursement par l'INAMI pour le traitement au Tysabri est-il exact ? Dans l'affirmative, la ministre peut-elle étayer sa réponse par des documents de l'INAMI et comment explique-t-elle la grande discordance avec les chiffres du fabricant ?

Quel était en mai 2008 le coût, pour l'INAMI, de tous les remboursements des traitements au Tysabri ?

Combien de patients souffrant de sclérose en plaques bénéficient-ils aujourd'hui, selon la ministre, d'un remboursement du traitement au Tysabri ?

La ministre a aussi répondu le 29 mai qu'à ce moment, le demandeur n'avait pas encore introduit de nouvelle demande d'élargissement du système d'indemnisation.

Dans sa réponse à la question de M. Bacquelaine en commission des Affaires sociales et de la Santé publique de la Chambre, la ministre a indiqué que le fabricant n'avait pas encore introduit de demande formelle de révision des critères d'indemnisation.

Mais le fabricant Biogen Idec nous a dit, le 11 septembre, qu'il avait déposé un dossier abrégé en juillet 2008, à la demande du cabinet de la ministre. Dans ce dossier, on sollicite une réaction à la demande d'un élargissement rapide des conditions de remboursement. À ce jour, il n'y a pas eu de réaction.

Le 30 avril, onze spécialistes de la sclérose en plaque, tous des neurologues activement impliqués dans le traitement de la sclérose en plaque, ont envoyé une lettre à la ministre en demandant une adaptation rapide de quatre points essentiels des critères belges de remboursement. Le 11 septembre, ils n'avaient pas encore reçu de réponse de la ministre. La Ligue nationale belge de la sclérose en plaques aurait également envoyé une lettre à la ministre pour soutenir la demande de ces spécialistes. Le 11 septembre, elle n'avait reçu aucune réaction de la ministre.

La ministre confirme-t-elle avoir reçu un dossier abrégé du fabricant ? Quelle demande précise est-elle formulée dans ce dossier ? La ministre peut-elle dire où en est cette demande ?

La demande d'élargissement du remboursement sera-t-elle traitée rapidement, vu le soutien des spécialistes de la sclérose en plaques dans notre pays et de la plus importante association de patients souffrant de sclérose en plaques ? Dans l'affirmative, combien de temps cette procédure durerait-elle ?

Entre-temps, la ministre a-t-elle réagi aux lettres des spécialistes de la sclérose en plaques et de la Ligue nationale belge de la sclérose en plaques ? Dans l'affirmative, dans quel sens ? Dans la négative, pour quelles raisons ?

Dans leur lettre, les spécialistes de la sclérose en plaques demandent un alignement des critères de remboursement sur

Geneesmiddelenbureau (EMA). Zij vragen ook om de verleningscriteria aan te passen aan die van andere ziektemodificerende behandelingen zoals interferon- β en Copaxon.

Ze vragen ook dat de patiënten bij wie een behandeling met Copaxon faalde, eveneens toegang tot Tysabri zouden krijgen. Tenslotte vragen ze dat ook de aankleurende ruggenmergletsels die zichtbaar zijn op de MRI, als evenwaardig zouden worden beschouwd aan aankleurende hersenletsels en dus mee in rekening zouden gebracht worden bij de totale telling van de letsels.

Voor elk van die vragen hebben de MS-experts een uitvoerige verantwoording bijgevoegd, die gebaseerd is op hun jarenlange praktijkervaring. Zij bieden de minister bovendien aan om, indien zij bijkomende informatie wenst, met hen of met één van hen contact op te nemen.

Heeft de minister reeds een onderhoud gehad met één of meerdere MS-experts? Zo niet, is de minister zinnens om een dergelijk gesprek te voeren?

Op dit moment is het zo dat zowat alle ziekenhuizen MS-patiënten behandelen, zelfs centra die hoogstens een tiental MS-patiënten per jaar zien. Nochtans wordt de beslissing om Tysabri toe te dienen meer en meer gespecialiseerd; ook komen er tal van nieuwe behandelingen aan, klinische trials die nu in fase 3 zijn, bijvoorbeeld monoclonale antilichamen, perorale behandelingen en nieuwe infuusbehandelingen.

De behandelingen worden meer en meer actief en dus ook ingewikkelder; er moeten specifieke screeningprocedures voor nevenwerkingen worden gevolgd en zo nodig moet snel worden ingegrepen. Hierdoor wordt de behandeling dan ook meer en meer een werk van specialisten. De vraag is dan ook of hier geen rol is weggelegd voor referentiecentra voor MS, waar de behandeling van MS de hoofdactiviteit is.

In de motivering van de beslissing tot goedkeuring van de aanvraag om Tysabri terug te betalen, die terug te vinden is op de webstek van het RIZIV, wordt de nood aan referentiecentra onder punt III.1 eigenlijk ook onderkend. Er staat: 'Deze behandeling met Tysabri mag uitsluitend worden gestart door artsen die ervaren zijn in het diagnosticeren en behandelen van neurologische aandoeningen in centra waarin indien nodig snel een MRI kan worden gemaakt.'

Ook De Huisarts van 16 oktober meldt dat de minister nieuwe middelen opzijzet voor gespecialiseerde residentiële structuren voor aandoeningen zoals de ziekte van Huntington of multiple sclerose. Het zou gaan om een bedrag van 3 miljoen euro.

Uit goede bron hebben we vernomen dat de FOD Volksgezondheid en het RIZIV momenteel de erkenning van MS-expertisecentra bespreken.

Kan de minister bevestigen dat gesprekken aan de gang zijn over de erkenning van MS-referentiecentra?

Vindt de minister dat die centra nodig zijn in het licht van de steeds meer gespecialiseerde behandeling van MS?

Zal de minister hierover de MS-specialisten horen? Zo niet, waarom niet? Zo ja, wanneer zal dat gebeuren?

les indications de l'Agence européenne pour l'évaluation des médicaments (EMA). Ils demandent aussi une adaptation des critères d'octroi à ceux d'autres traitements modifiant la maladie comme l'interféron bêta et le Copaxone.

Ils demandent encore que les patients auprès desquels un traitement au Copaxone a échoué puissent avoir accès au Tysabri. Enfin, ils demandent que les lésions colorées de la moelle épinière visibles par RMN soient reprises dans le nombre total des lésions, au même titre que les lésions cérébrales.

À chacune de ces questions, les spécialistes de la sclérose en plaques ont joint une justification détaillée basée sur leur longue expérience. Ils proposent en outre à la ministre de prendre contact avec eux ou l'un d'entre eux si elle souhaite des informations complémentaires.

La ministre a-t-elle déjà eu un entretien avec un ou plusieurs spécialistes de la sclérose en plaques ? Sinon, envisage-t-elle un tel entretien ?

Actuellement, à peu près tous les hôpitaux traitent des patients souffrant de sclérose en plaques, même des centres qui en voient tout au plus une dizaine par an. Pourtant, la décision d'administrer du Tysabri relève de plus en plus de spécialistes ; il y a aussi de nombreux nouveaux traitements, des essais cliniques aujourd'hui en phase 3, par exemple les anticorps monoclonaux, les traitements peroraux et les nouveaux traitements sous perfusion.

Les traitements sont de plus en plus actifs et donc aussi plus complexes ; des procédures de détection spécifiques doivent être suivies pour lutter contre les effets secondaires et, si nécessaire, on doit intervenir rapidement. On se demande donc si on n'oublie pas le rôle de centres de référence où le traitement de la sclérose en plaques est l'activité principale.

Dans la motivation de la décision de rembourser le Tysabri, l'INAMI souligne aussi la nécessité de centres de référence : seuls des médecins ayant une expérience de diagnostic et de traitement des affections neurologiques dans des centres où une RMN peut rapidement être réalisée peuvent commencer ce traitement au Tysabri.

De Huisarts du 16 octobre annonce également que la ministre met de côté de nouveaux moyens pour des structures résidentielles spécialisées pour des personnes souffrant d'affections comme la maladie de Huntington ou la sclérose en plaques. Il s'agirait d'un montant de trois millions d'euros.

Nous avons appris de bonne source que le SPF Santé publique et l'INAMI discutaient en ce moment de la reconnaissance de centres d'expertise de la sclérose en plaques.

La ministre confirme-t-elle que des discussions sont en cours concernant la reconnaissance de centres de références pour la sclérose en plaques ?

Estime-t-elle que ces centres sont nécessaires vu les traitements toujours plus spécialisés de la sclérose en plaques ?

La ministre entendra-t-elle les spécialistes de la sclérose en plaques à ce sujet ? Dans la négative, pour quelles raisons ?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

In mijn antwoord van 29 mei 2008 heb ik inderdaad gezegd dat op basis van de huidige terugbetalingscriteria ongeveer 775 patiënten terugbetaling van Tysabri kunnen genieten. Dit is een maximalistische schatting die gebaseerd is op cijfers van de producent in zijn oorspronkelijke aanvraagdossier en gegevens uit de literatuur.

In mijn motivatie bij het toekennen van terugbetaling van Tysabri heb ik rekening gehouden met een groeiende marktpenetratie van Tysabri gaande van 351 patiënten voor het eerste jaar tot 678 patiënten na drie jaar.

Ik herinner eraan dat Tysabri in twee gevallen wordt terugbetaald. In beide gevallen dient een gadolinium aankleurend letsel te worden aangetoond. In het eerste geval heeft de patiënt onvoldoende gereageerd op een behandelingskuur met bèta-interferon van minimaal twaalf maanden en de recente MRI geeft een beeld met minimaal negen T2-hyperintense letsels, waarvan één letsel met gadolinium wordt aangekleurd. De tweede groep van patiënten heeft twee of meer invaliderende exacerbaties in één jaar met een of meer aankleurende letsels. Ieder van de exacerbaties heeft op zijn minst 24 uur geduurd, zonder koorts, volgend op een stabiele periode, met onvolledig herstel.

Dit is het resultaat na het eveneens overwegen van de klinische risico's verbonden aan het gebruik van Tysabri. Ter herinnering, het klinisch ontwikkelingsprogramma is onderbroken gedurende meer dan een jaar als gevolg van het optreden van een ernstige virale herseninfectie met mogelijke fatale afloop. Hierdoor heeft de CTG geoordeeld om het gebruik te beperken tot deze patiënten met een duidelijk actief ziektebeeld. De producent heeft tijdens de terugbetalingsprocedure dit voorstel van de CTG nooit weerlegd.

In het antwoord 4-329 van mei 2008 werd duidelijk bedoeld dat zowel gadolinium aankleurende letsels als minimaal negen T2-hyperintense letsels moeten worden aangetoond in de groep van patiënten refractair aan interferon- β .

Indien de producent een herziening wil van de criteria, kan hij een aanvraag doen bij de CTG. Wij hebben nooit een verkort dossier gevraagd. De modaliteiten voor het indienen van een dossier zijn duidelijk bepaald in het koninklijk besluit van 21 december 2001. Het is natuurlijk evident dat in dit geval het niet nodig is om een volledig dossier, zoals bij de initiële aanvraag, in te dienen. De producent moet zich enkel concentreren op de vraag tot wijziging en hiervoor de nodige elementen aanbrengen. Tot op heden heeft de aanvrager nog geen nieuwe aanvraag ingediend.

Uit cijfers van de producent Biogen blijkt dat in de eerste acht maanden na terugbetaling al 320 patiënten zijn gestart met een terugbetaalde behandeling Tysabri. Het aantal patiënten dat een tegemoetkoming krijgt voor een behandeling met Tysabri zal voor het eerste jaar dus hoger zijn dan de vooraf gebudgetteerde 351 patiënten na jaar 1.

Dans l'affirmative, quand le fera-t-elle ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

J'ai en effet répondu le 29 mai 2008 que, sur la base des critères de remboursement actuels, environ 775 patients pouvaient bénéficier d'un remboursement pour le Tysabri. Il s'agit d'une estimation maximaliste basée sur les chiffres cités par le fabricant dans son dossier de demande initial et sur des données de la littérature.

Dans ma motivation de l'accord relatif au remboursement du Tysabri, j'ai tenu compte de l'utilisation croissante de ce médicament, lequel a été administré à 351 patients la première année et à 678 patients après trois ans.

Je rappelle que le Tysabri est remboursé dans deux cas. Dans ces deux cas, il doit y avoir une lésion colorée au Gadolinium. Dans le premier cas, le patient a insuffisamment réagi à un traitement au bêta-interféron de douze mois minimum, et une RMN récente montre au minimum neuf lésions T2 hyperintenses dont une lésion colorée au Gadolinium. Le deuxième groupe de patients a deux ou plusieurs exacerbations invalidantes sur une année avec une ou plusieurs lésions colorées. Chacune des exacerbations a duré au moins 24 heures, sans fièvre, et fait suite à une période de stabilité, avec récupération incomplète.

Tel est le résultat après la prise en considération des risques cliniques liés à l'utilisation du Tysabri. Rappelons que le programme de développement clinique a été interrompu plus d'un an suite à l'apparition d'une infection virale cérébrale grave, avec possibilité d'issue fatale. De ce fait, la CRM a jugé préférable de limiter l'accès aux patients présentant un syndrome clairement actif. Le fabricant n'a jamais contesté cette proposition de la CRM pendant la procédure de remboursement.

Dans la réponse à la question 4-329 de mai 2008, il était précisé que l'on devait déceler des lésions colorées au gadolinium et au moins neuf lésions T2 hyperintenses dans le groupe de patients réfractaires au bêta-interféron.

Si le producteur veut que les critères soient revus, il peut introduire une demande auprès de la CRM. Nous n'avons jamais demandé un dossier abrégé. Les modalités d'introduction d'un dossier sont clairement définies dans l'arrêté royal du 21 décembre 2001. Il est évident que, dans ce cas-ci, il n'est pas nécessaire d'introduire un dossier complet comme lors de la demande initiale. Le fabricant doit se concentrer sur la demande de modification et apporter les éléments nécessaires à cet effet. À ce jour, le demandeur n'a pas introduit de nouvelle demande.

Les chiffres du fabricant Biogen révèlent que, dans les huit premiers mois suivant le remboursement, 320 patients ont entamé un traitement, remboursé, au Tysabri. Le nombre de patients qui reçoivent une intervention pour un traitement au Tysabri sera donc plus élevé pour la première année que les 351 patients budgétisés après la première année.

Actuellement l'INAMI ne dispose pas encore des chiffres de consommation de Tysabri pour 2008 ni de ceux relatifs aux patients souffrant de sclérose en plaques et qui bénéficient

Het RIZIV beschikt momenteel nog niet over verbruikscijfers 2008 van Tysabri, noch over het aantal MS-patiënten die genieten van een terugbetaalde behandeling met Tysabri.

Ik heb zowel de brief van de MS-Liga ontvangen als deze ondertekend door een groep Belgische MS-experts. Op deze laatste brief is al geantwoord. Ik zal nagaan of de MS-Liga eveneens een antwoord heeft ontvangen.

Op de Commissie Tegemoetkoming van Geneesmiddelen van 21 oktober 2008 zal een voorstel worden voorgelegd voor het opstarten van een werkgroep met als opdracht het evalueren van de huidige vergoedingscriteria voor Tysabri, dit als antwoord op het schrijven van de MS-experts. Aan de commissie zal worden voorgesteld een aantal externe experts in MS, zowel neurologen als neuroradiologen, uit te nodigen voor deze werkgroep.

De experts en de MS-Liga signaleerden onder meer dat er een evaluatie moet komen van de noodzaak om een tweede MRI te doen na een behandeling van zes maanden. Dit punt zal in de werkgroep worden besproken.

Aangezien Tysabri momenteel enkel wordt terugbetaald bij patiënten die ondanks een behandeling met bèta-interferon een hoge ziekteactiviteit hebben, onderzoekt het RIZIV momenteel welke juridische basis er is om MS-patiënten die falen op Copaxone ook voor Tysabri in aanmerking te laten komen. In eerste instantie is het uiteraard de taak van de producent om elementen voor een uitbreiding van de indicaties aan te brengen bij de registratie-instanties en vervolgens een dossier met een vraag tot uitbreiding van de terugbetaling in te dienen bij het RIZIV. Ik herhaal nogmaals dat de producent tot op heden, 20 oktober 2008, nog geen nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een uitbreiding van de vergoedingscriteria voor Tysabri.

Momenteel lopen er nog besprekingen tussen de FOD Volksgezondheid, het RIZIV, de vertegenwoordigers van de ziekenhuizen en de ziekenfondsen om in rust- en verzorgingstehuizen speciale MS-bedden te creëren, waar de patiënten die voordien in gespecialiseerde ziekenhuiscentra werden opgenomen, terecht kunnen.

In verband met de centra voor MS-patiënten heeft het RIZIV aan de Overeenkomstencommissies met de ziekenhuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de rust- en verzorgingstehuizen gevraagd aan het Verzekeringscomité een conventie voor te stellen. Deze conventie zal bepalen dat een ziekenhuis in een netwerk met een aantal rvt's of pvt's moet werken, zodat patiënten van het ziekenhuis naar een residentiële omgeving kunnen doorstromen. Het gaat dan specifiek om patiënten bij wie revalidatie niet meer tot herstel leidt en een dagelijks medisch toezicht en een permanente gespecialiseerde medische behandeling niet meer vereist is.

Deze vraag werd gesteld naar aanleiding van een studie van de Geneeskundige Stichting Koningin Elisabeth rond de 'behoefte en aanbod inzake zorg en huisvesting van patiënten met de ziekte van Huntington en multiple sclerose' en de behoeften die werden gerapporteerd in de Overeenkomstencommissies.

Op de eerste vergaderingen waren de Geneeskundige Stichting uitgenodigd en ook vertegenwoordigers van de MS- en Huntingtonliga's.

d'un remboursement du traitement au Tysabri.

J'ai bien reçu la lettre de la Ligue nationale belge de la sclérose en plaques ainsi que la lettre signée par un groupe de spécialistes belges en ce domaine. On a répondu à la seconde. Je vérifierai si la Ligue a aussi reçu une réponse.

Une proposition sera soumise à la Commission de remboursement des médicaments du 21 octobre 2008 pour installer un groupe de travail ayant pour mission d'évaluer les critères de remboursements actuels du Tysabri, en réponse à la lettre des spécialistes de la sclérose en plaques. Il sera proposé à la Commission d'inviter, dans ce groupe de travail, un certain nombre de spécialistes externes, aussi bien des neurologues que des neuroradiologues.

Un des points soulevés par les spécialistes et la Ligue est l'évaluation indispensable de la nécessité de procéder à une deuxième RMN après un traitement de six mois. Ce point sera discuté dans le groupe de travail.

Vu que le Tysabri est pour l'instant uniquement remboursé aux patients réfractaires au traitement au bêta-interféron, l'INAMI examine de quelle base juridique il dispose pour que les patients dont le traitement au Copaxone a échoué soient aussi pris en compte pour le Tysabri. C'est effectivement la première tâche du fabricant d'apporter des éléments en faveur d'un élargissement des indications auprès des instances d'enregistrement et, ensuite, d'introduire auprès de l'INAMI un dossier de demande d'élargissement du remboursement. Je répète une fois encore qu'à ce jour, le fabricant n'a pas encore introduit de nouvelle demande d'élargissement des critères de remboursement du Tysabri.

Des discussions sont encore en cours entre le SPF Santé publique, l'INAMI, les représentants des hôpitaux et des mutualités pour créer des lits spéciaux pour des malades souffrant de sclérose en plaques dans les maisons de repos et de soins où les patients, précédemment hospitalisés dans des centres hospitaliers spécialisés, pourront être pris en charge.

En ce qui concerne les centres pour patients souffrant de sclérose en plaques, l'INAMI a demandé aux commissions de convention avec les hôpitaux, les maisons de soins psychiatriques et les maisons de repos et de soins de proposer une convention au comité de l'assurance. Cette convention prévoira l'obligation pour un hôpital de travailler dans un réseau avec un certain nombre de MRS ou MSP, de sorte que des patients hospitalisés puissent accéder à un cadre résidentiel. Il s'agit spécifiquement de patients qui ne récupéreront pas à la suite d'une revalidation et qui ne doivent plus faire l'objet d'une surveillance médicale journalière ni d'un traitement médical spécialisé permanent.

Cette question a été posée à la suite d'une étude menée par la Fondation médicale Reine Élisabeth sur l'offre et la demande en matière de soins et d'hébergement de patients souffrant de la maladie de Huntington et de sclérose en plaques, et sur les besoins relayés dans les commissions de conventions.

Pendant les premières réunions, la Fondation médicale a été invitée ainsi que les représentants de la Ligue nationale belge de la sclérose en plaques et de la Ligue Huntington.

Le but est qu'à partir du 1er janvier 2009, des conventions soient conclues avec des hôpitaux qui prouvent à l'aide de critères de sélection qu'ils disposent de l'expertise

Het is de bedoeling dat vanaf 1 januari 2009 conventies worden gesloten met ziekenhuizen die aan de hand van selectiecriteria bewijzen dat ze over de nodige expertise beschikken. Deze criteria worden op de volgende vergadering van de commissies op 5 november 2008 vastgelegd.

Mevrouw Nele Jansegers (VB). – Ik dank de staatssecretaris voor het lange antwoord op mijn lange vraag. Ik heb nu in elk geval voldoende materiaal om verder te werken.

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de mogelijkheid een activiteit uit te oefenen tijdens het vaderschapsverlof» (nr. 4-481)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Marc Elsen (cdH). – Sinds 2002 hebben werknemers recht op tien dagen vaderschapsverlof. De eerste zeven dagen krijgt de werknemer een uitkering in het kader van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

De modaliteiten van deze uitkering zijn opgenomen in artikel 223bis van het koninklijk besluit van 3 juli 1996. In tegenstelling tot de reglementering inzake het zwangerschapsverlof is niet bepaald dat de werknemer elke activiteit moet hebben gestaakt.

Het koninklijk besluit van 3 juli 1996 verwijst naar de voorwaarden voor de toekenning van de zwangerschapsvergoeding, maar de verplichting om elke activiteit te staken is niet opgenomen in het hoofdstuk van de wet van 14 juli 1994 over de toekenningvoorwaarden.

Kunnen werknemers die afwezig zijn voor de geboorte van een kind, tijdens die periode een activiteit uitoefenen, bijvoorbeeld een politiek mandaat, een bijkomende zelfstandige activiteit of vrijwilligerswerk?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

De Wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bepaalt in artikel 30, paragraaf 2, de mogelijkheid om vaderschapsverlof te nemen. Zo krijgt de jonge vader de gelegenheid om aanwezig te zijn bij het pasgeboren kind.

Noch de wet op de arbeidsovereenkomsten, noch de reglementering van de verzekering voor uitkeringen verbiedt dat de sociaal verzekerde die een uitkering krijgt voor vaderschapsverlof, een activiteit uitoefent. De wetgever heeft dit verlof echter wel willen toekennen om de vader de kans te geven om in de eerste momenten samen met de moeder bij de baby te zijn.

Vaders die tien dagen vaderschapsverlof nemen, zijn verplicht hun activiteiten onder arbeidscontract te onderbreken. Niets verbiedt hen echter een bijkomende zelfstandige activiteit, een

nécessaire. Ces critères seront fixés lors des prochaines réunions des commissions prévues le 5 novembre 2008.

Mme Nele Jansegers (VB). – Je remercie le secrétaire d'État de cette longue réponse. Je dispose à présent de suffisamment d'informations pour poursuivre mon travail.

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «la possibilité d'exercer une activité durant le congé de paternité» (n° 4-481)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Marc Elsen (cdH). – Depuis 2002, les travailleurs ont le droit de s'absenter de leur travail à l'occasion de la naissance d'un enfant, durant une période de dix jours. Pendant les sept derniers jours, le travailleur reçoit une allocation payée dans le cadre de l'assurance soins de santé et indemnités.

Les modalités de cette indemnité sont expliquées à l'article 223bis de l'arrêté royal du 3 juillet 1996. Il n'y est pas précisé que le travailleur doit avoir cessé toute activité, contrairement aux règles relatives au congé de maternité.

L'arrêté royal du 3 juillet 1996 renvoie aux conditions d'octroi fixées pour l'octroi de l'indemnité de maternité, mais l'obligation de cesser toute activité dans le cadre du congé de maternité ne figure pas dans le chapitre consacré aux conditions d'octroi au sens strict de la loi du 14 juillet 1994.

Les travailleurs qui s'absentent de leur travail à l'occasion de la naissance d'un enfant peuvent-ils exercer des activités pendant cette période, par exemple un mandat politique, une activité d'indépendant à titre complémentaire ou du travail bénévole ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Si la loi sur le contrat de travail du 3 juillet 1978 prévoit en son article 30, paragraphe 2, la possibilité pour le travailleur de prendre un congé de paternité, c'est afin de permettre au jeune père d'être présent pour accueillir l'enfant qui vient de naître.

Nonobstant le fait que la loi sur le contrat de travail, tout comme d'ailleurs la réglementation du secteur de l'assurance indemnités, n'interdisent pas d'exercer une quelconque activité à l'assuré social qui bénéficie d'une indemnité dans le cadre du congé de paternité, le législateur a incontestablement voulu octroyer ledit congé afin que le père puisse être présent pour accueillir l'enfant et pour partager les premiers moments privilégiés aux côtés de celui-ci et de la maman.

Par conséquent, si les pères qui prennent les dix jours de

politiek mandaat of vrijwilligerswerk uit te oefenen voorzover deze activiteiten het doel dat door de wetgever werd vooropgesteld, niet hinderen.

Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de uitvoering van de wet van 15 mei 2007 betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg» (nr. 4-440)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – Ik ken vermoedelijk al een deel van het antwoord, want blijkbaar heeft de regering vandaag de wet van 15 mei 2007 besproken.

Bij wet van 15 mei 2007 betreffende de schade als gevolg van gezondheidszorg werd een regeling uitgewerkt waarbij het slachtoffer vergoed kan worden voor schade die door een zorgverlener wordt veroorzaakt. De kan wel maar echt in werking treden na publicatie van een in ministerraad overlegd koninklijk besluit tot oprichting van een Fonds tot vergoeding van ongevallen bij gezondheidszorg. Dat koninklijk besluit dient de bestuurlijke, budgettaire, financiële en boekhoudkundige organisatie van het Fonds te regelen.

De wet had oorspronkelijk op 1 januari 2008 moeten in werking treden, maar de inwerkingtreding werd nadien bij wet van 21 december 2007 uitgesteld tot op een door de koning te bepalen datum. De wet moet nu ten laatste op 1 januari 2009 in werking treden. Tot op heden werd geen koninklijk besluit inzake de inwerkingtreding gepubliceerd en werd evenmin een uitvoeringsbesluit uitgevaardigd, zodat het Fonds nog niet werd opgericht.

Mag ik van de minister vernemen wat de stand van zaken is met betrekking tot de inwerkingtreding van de wet en bijgevolg ook de stand van zaken rond de oprichting van dit Fonds?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Onkelinx.

Het dossier over de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg is één van mijn topprioriteiten. Iedereen geeft toe dat patiënten, beroepsbeoefenaars en verzekeraars niet langer tevreden zijn met de toepassing van het traditionele stelsel van burgerlijke aansprakelijkheid voor medische fouten en ongevallen omdat het niet aangepast is aan het medische risico.

De wet van 15 mei 2007, een initiatief van mijn voorganger, had de ambitie een oplossing te bieden voor de problemen die zich op het terrein kunnen voordoen via een origineel systeem

congé de paternité doivent avoir interrompu l'activité exercée sous contrat de travail et donnant lieu au congé, rien ne s'oppose à ce qu'ils puissent continuer à exercer une activité d'indépendant à titre complémentaire, un mandat politique ou encore un travail bénévole, dans la mesure où ces activités ne font pas obstacle au but poursuivi par le législateur.

Demande d'explications de M. Geert Lambert à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'exécution de la loi du 15 mai 2007 relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé» (n° 4-440)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – *Je connais probablement déjà une partie de la réponse puisque le gouvernement a discuté aujourd'hui de la loi du 15 mai 2007.*

Dans le cadre de la loi du 15 mai 2007 relative à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé, une disposition prévoit que la victime peut être indemnisée pour des dommages causés par un dispensateur de soins. Cette mesure n'entrera en vigueur qu'après la publication d'un arrêté royal, délibéré en conseil des ministres, visant à créer un Fonds d'indemnisation des dommages résultant de soins de santé. Cet arrêté royal vise à organiser le fonds au point de vue administratif, budgétaire, financier et comptable.

À l'origine, la loi devait entrer en vigueur le 1er janvier 2008, mais la loi du 21 décembre 2007 a reporté son entrée en vigueur jusqu'à une date à fixer par le Roi. La loi devrait entrer en vigueur au plus tard le 1er janvier 2009. Aucun arrêté royal relatif à l'entrée en vigueur n'ayant été publié et aucun arrêté d'exécution n'ayant été pris à ce jour, le Fonds n'a toujours pas été créé.

Je souhaiterais connaître l'état d'avancement du dossier relatif à l'entrée en vigueur de la loi et, par conséquent, à la création de ce Fonds.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre Onkelinx, initialement aussi destinée au sénateur Brotchi.

Le dossier relatif à l'indemnisation des dommages liés à des soins de santé est au cœur de mes priorités. Tout le monde convient aujourd'hui que l'application du régime traditionnel de la responsabilité civile au domaine des erreurs et des accidents médicaux n'est plus satisfaisante, ni pour le patient, ni pour les professionnels de la santé, ni pour les assureurs, et ce essentiellement en raison de l'inadéquation du régime ordinaire de la responsabilité civile au risque médical.

La loi du 15 mai 2007, initiée par mon prédécesseur avait

van vergoeding van slachtoffers, dat niet langer gebaseerd is op de fout van de beroepsbeoefenaar.

Zo bepaalt de wet dat het slachtoffer zal worden vergoed voor elk ongeval dat het gevolg is van het toedienen van gezondheidszorg. Het slachtoffer zal dus geen fout van de beroepsbeoefenaar meer moeten aantonen. Hij moet enkel bewijzen dat hij een vergoedbare schade heeft geleden die is ontstaan als gevolg van een zorgverlening. De wet voorziet eveneens in de oprichting van een fonds voor vergoeding van ongevallen bij gezondheidszorg.

De wet had oorspronkelijk op 1 januari 2008 in werking moeten treden. Wegens de lange periode van lopende zaken na de federale verkiezingen van juni 2007 werd de datum van inwerkingtreding echter verschoven naar 1 januari 2009. Er moesten vóór de inwerkingtreding immers nog talrijke uitvoeringsbesluiten worden genomen. De FOD Volksgezondheid heeft daarvoor een werkgroep opgericht met vertegenwoordigers van alle betrokken sectoren, namelijk artsen, patiënten, ziekenhuizen, ziekenfondsen, verzekeringen.

De werkgroep kwam tot de conclusie dat de wet op bepaalde punten moest worden geamendeerd om een soepele en probleemloze inwerkingtreding te garanderen. Op basis van de resultaten van die werkgroep heb ik de Ministerraad op 4 juli 2008 een voorontwerp van wet voorgelegd tot wijziging van de wet van 2007. Bij die gelegenheid vroeg de regering de denkoefening uit te breiden naar nog andere vragen waarover nadien een nieuw overleg met de betrokken sectoren werd georganiseerd.

Uit dat overleg blijkt dat er nu een ruime consensus is ten gunste van het systeem dat ook in Frankrijk bestaat, uiteraard met bepaalde varianten en aanpassingen die eigen zijn aan de Belgische context. Dat is een bevestiging van de trend die al duidelijk was op het einde van de werkzaamheden van de werkgroep die in de periode van lopende zaken door de FOD werd opgericht. Het nieuwe element is dat er een algemene convergentie is naar het Franse systeem dat sedert 2002 in werking is en zijn doeltreffendheid al heeft bewezen.

Een belangrijk element is dat het hier gaat om een 'tweesporensysteem' wat inhoudt dat het slachtoffer tegelijkertijd aan het Vergoedingsfonds en aan de rechter schadevergoeding kan vragen. Dat was immers een algemeen verzoek van het terrein.

Ik heb de Ministerraad vanmorgen dus gevraagd de wet aan te passen om tegemoet te komen aan de algemene verzuchting van de betrokken actoren. De regering heeft zich akkoord verklaard met dat voorstel en ik zal mijn diensten vragen om zo spoedig mogelijk een wetsontwerp in die zin op te stellen. Daarom zal de inwerkingtreding van de wet van 2007 worden uitgesteld.

Het federaal kenniscentrum zal terzelfder tijd belast worden met een studie over de budgettaire weerslag van een systeem dat vergelijkbaar is met het Franse.

Op die manier zal het vergoedingsmechanisme effectief kunnen worden aangewend met de steun van het hele terrein, wat uiteraard een belangrijke voorwaarde is voor de doeltreffendheid van het ontwerp.

pour ambition d'apporter une réponse globale aux différents problèmes rencontrés sur le terrain, en créant un système original d'indemnisation des victimes qui ne se base plus sur la faute du prestataire.

La loi prévoit ainsi que l'indemnisation de la victime sera accordée pour tout accident lié à une prestation de soins. La victime ne devra donc plus démontrer de faute du professionnel de la santé. Elle devra uniquement démontrer qu'elle a subi un dommage indemnisable et que celui-ci est lié à une prestation de soins. La loi prévoit également la création d'un fonds d'indemnisation des dommages liés à des soins de santé.

La loi devait initialement entrer en vigueur le 1er janvier 2008. En raison de la période prolongée d'affaires courantes qui a suivi les élections fédérales de juin 2007, la date d'entrée en vigueur a été reportée au 1er janvier 2009. Par ailleurs, de nombreux arrêtés d'exécution devaient être pris préalablement à l'entrée en vigueur. À cette fin, un groupe de travail reprenant des représentants de l'ensemble des secteurs concernés – médecins, patients, hôpitaux, mutuelles, assurances – a été mis sur pied par le SPF Santé publique.

Ce groupe de travail est arrivé à la conclusion que la loi devait être amendée sur certains points, afin d'assurer une entrée en vigueur souple et sans encombre. Sur la base des résultats du groupe de travail, j'ai présenté un avant-projet de loi au conseil des ministres du 4 juillet 2008, afin d'apporter diverses adaptations à la loi de 2007. À cette occasion, le gouvernement a souhaité que la réflexion soit poursuivie sur plusieurs questions qui ont ensuite fait l'objet d'une nouvelle concertation avec les secteurs concernés.

Il ressort des concertations qu'un large consensus existe aujourd'hui en faveur d'un système similaire à celui actuellement en vigueur en France, avec bien entendu certaines variantes et adaptations propres au contexte belge. Ces positions confirment la tendance observée à la fin des travaux du groupe de travail mis en place par le SPF pendant la période d'affaires courantes. L'élément neuf est ici la convergence générale vers le système français, lequel est en vigueur depuis 2002 et a démontré son efficacité depuis lors.

Un élément essentiel à signaler à cet égard est qu'il s'agit d'un système dit « à deux voies », c'est-à-dire dans lequel la victime peut réclamer l'indemnisation de son dommage à la fois devant le fonds d'indemnisation et devant le juge. Il s'agissait d'une très large demande du terrain.

Dans ces conditions, j'ai proposé ce matin au conseil des ministres d'adapter la loi, afin de tenir compte de cette aspiration générale des différents acteurs concernés. Le gouvernement a marqué son accord sur cette proposition. Je vais donc charger mes services de procéder, dans les meilleurs délais, à la rédaction d'un projet de loi en ce sens. Dans ces conditions, l'entrée en vigueur de la loi de 2007 sera reportée.

Parallèlement, le Centre fédéral d'expertise va être chargé de réaliser une étude de l'incidence budgétaire qu'aurait la transposition en Belgique d'un système comparable au système français.

De la sorte, la mise en œuvre effective du mécanisme d'indemnisation pourra être accomplie avec le soutien de

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – Ik meen begrepen te hebben dat de inwerkingtreding van de wet naar later wordt verschoven omdat men nog niet met alles klaar is. Dat is betreurenswaardig, want de wet is al een keer uitgesteld.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – De wet zal binnenkort in werking treden. Één januari 2009 lijkt me niet onredelijk.

De voorzitter. – Deze wet dateert uit de vorige regeerperiode en incasseerde veel kritiek omdat de toegang tot de rechtbank voor de medische aansprakelijkheid werd uitgesloten. Volgens artikel 6 van het EVRM moet er altijd toegang zijn tot de rechtbank.

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – De openingszitting van de Conferentie van de jonge balie te Brugge ging specifiek over dit thema en ging diep in op het probleem van de aansprakelijkheid van de zorgverstrekkers ten aanzien van de patiënt. De wet voert de foutloze aansprakelijkheid in. Iedereen weet immers hoe moeilijk het nu voor een patiënt is om de fout van een arts aan te tonen. Er wordt een college van deskundigen aangesteld, maar de medische wereld is nogal corporatistisch ingesteld. Door de wet, en dus de mogelijkheid van foutloze aansprakelijkheid uit te stellen, zullen vele patiënten in de kou blijven staan.

Vraag om uitleg van de heer Berni Collas aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken over «de vertaling van het cursusmateriaal dat gebruikt wordt ter voorbereiding van het examen dat toegang verleent tot de graad van adjudant» (nr. 4-487)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Berni Collas (MR). – *Meerdere keren al hebben de burgemeester van Eupen, ikzelf en het brandweerkorps gevraagd het cursusmateriaal voor de voorbereiding op de examens te vertalen. Dit is onontbeerlijk voor de gelijke toegang van de Duitstalige brandweermannen tot de graden van adjudant en officier.*

De minister is perfect op de hoogte van deze situatie. Ik geef een voorbeeld uit de praktijk. De brandweertroepen van Eupen hebben hun graad al ten minste twintig jaar geleden behaald, voor de overheveling naar het provinciaal niveau. In die tijd bestonden de opleidingen in het Duits. Wegens de taalproblematiek is er een gebrek aan geschoold personeel.

Ik heb dit probleem al aangekaart in mijn vragen om uitleg 3-2306 van 19 april 2007 (Handelingen 3-214, pagina 106) en mijn schriftelijke vraag 4-49 van 31 oktober 2007. Sindsdien zijn er aanpassingen gebeurd, maar het probleem

l'ensemble des acteurs de terrain, ce qui constitue bien entendu un élément très important pour la bonne marche du projet.

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – *Je pense avoir compris que l'entrée en vigueur de la loi a été reportée parce que tout n'est pas encore prêt. C'est regrettable parce que la loi a déjà été reportée une fois.*

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *La loi entrera prochainement en vigueur. La date du 1er janvier 2009 ne me semble pas déraisonnable.*

M. le président. – Cette loi, qui date de la législature précédente, a essuyé de nombreuses critiques parce que l'accès au tribunal a été exclu pour la responsabilité médicale. Selon l'article 6 de la CEDH, on doit toujours avoir accès au tribunal.

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – *La séance d'ouverture de la Conférence du jeune barreau de Bruges a spécifiquement abordé ce sujet et examiné en profondeur le problème de la responsabilité du dispensateur de soins à l'égard du patient. La loi instaure la responsabilité sans faute. Chacun sait combien il est difficile à l'heure actuelle, pour un patient, de démontrer la faute d'un médecin. Un collège d'experts a été nommé, mais le monde médical fonctionne de manière corporatiste. À cause de la loi, et donc à la possibilité de reporter la responsabilité sans faute, de nombreux patients continueront à être abandonnés à leur sort.*

Demande d'explications de M. Berni Collas au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «la traduction de documentation à la présentation des examens donnant accès au grade d'adjudant» (n° 4-487)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Berni Collas (MR). – À plusieurs reprises, des responsables politiques, notamment le bourgmestre d'Eupen et moi-même ainsi que les corps de sapeurs-pompiers eux-mêmes, sont intervenus afin de faire avancer la traduction et l'actualisation des cours et manuels nécessaires pour la préparation des examens. De telles mesures s'avèrent désormais indispensables afin de garantir une égalité d'accès aux grades d'adjudant et d'officier pour les pompiers germanophones.

Je sais que le ministre est parfaitement conscient de la situation. Je souhaite néanmoins donner un exemple pratique des problèmes qui en découlent : les derniers sapeurs-pompiers eupenois disposant d'un tel grade l'ont obtenu il y a au moins vingt ans, avant que la matière ait été transférée au niveau provincial. En effet, les formations en question existaient bel et bien en langue allemande à cette époque. En raison de la problématique linguistique, un manque de

blijft bestaan.

Op vraag van de FOD Binnenlandse Zaken is het cursusmateriaal voor adjudant vertaald. Naar het schijnt diende de Nederlandstalige versie van de tekst als basis voor de vertaling. Aangezien er wezenlijke verschillen zijn tussen de Nederlandstalige en Franstalige versie weigert het opleidingscentrum van Luik het didactisch materiaal voor de opleiding in de Duitse taal. Dat stond althans in Grenz-Echo van 24 september 2008; in het artikel Übersetzungspanne als Hemmschuh bei Adjutanten-Ausbildung.

In antwoord op de vraag van 31 oktober 2007 bevestigt de minister dat het cursusmateriaal voor het examen van officier in de eerste helft van 2008 zal worden vertaald. Naar mijn weten is men nog niet met de vertaling begonnen.

Kunnen, in afwachting van een aangepaste versie, de vertaalde handboeken, bestaande uit honderden pagina's, dienen als basis voor een eerste opleiding van adjudanten die binnenkort in het Luikse opleidingscentrum van start gaat? Wanneer zal het cursusmateriaal voor de toekomstige Duitstalige officieren klaar zijn?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Ik lees het antwoord van de minister.*

Het provinciaal opleidingscentrum voor brandweperlui te Luik heeft cursusmateriaal in het Duits ontvangen voor de opleiding van adjudant en is klaar om de cursussen te geven.

Het opleidingsprogramma van de provinciale opleidingscentra start in februari 2009. Het opleidingscentrum heeft evenwel nooit geweigerd om die cursussen te geven.

Wat de handboeken voor de opleiding tot officier betreft, zal binnenkort een aanbesteding worden uitgeschreven. De handboeken zullen tijdens de eerste helft van 2009 worden vertaald, zodat het opleidingscentrum in Luik ook een officierenopleiding in het Duits kan organiseren.

De heer Berni Collas (MR). – *Ik heb me gebaseerd op een persartikel. Ik noteer dat, eindelijk na twintig jaar, vanaf februari volgend jaar de examens voor adjudanten opnieuw in het Duits kunnen worden georganiseerd. Ik onthoud ook dat, vanaf de eerste helft van 2009, de cursussen beschikbaar zullen zijn voor de kandidaat-officieren en dat het examen voor de toegang tot de graad van officier weldra zal kunnen plaatsvinden.*

personnel formé se fait sentir depuis lors. Un manque qui ne cesse de s'accroître.

J'ai déjà évoqué cette problématique lors de ma demande d'explications n° 3-2306 du 19 avril 2007 (Annales, n° 3-214, p. 106) et ma question écrite n° 4-49 du 31 octobre 2007. Depuis lors, des changements ont eu lieu mais des problèmes persistent.

Ainsi, les manuels destinés aux examens d'adjudant ont bel et bien été traduits à la demande du SPF Intérieur. Il semble cependant que la version néerlandaise du texte ait servi de base à la traduction. Vu les différences substantielles qui sembleraient exister entre cette version et celle en langue française, le Centre de formation de Liège refuse d'accepter ce matériel didactique pour l'organisation d'une formation en langue allemande. C'est du moins ce qu'a annoncé, le 24 septembre 2008, le journal *Grenz-Echo* dans un article intitulé « Übersetzungspanne als Hemmschuh bei Adjutanten-Ausbildung ».

Dans sa réponse à la question du 31 octobre 2007, le ministre a affirmé que les manuels destinés aux examens d'officier seront traduits dans le courant du premier semestre 2008. D'après mes informations, cette traduction n'a pas encore été entamée.

Dans ce contexte, je me permets donc de poser les questions suivantes. Les manuels traduits (comportant des centaines de pages) pourront-ils néanmoins servir de base à une première formation d'adjudants organisée dans les plus brefs délais par le Centre de formation de Liège, en attendant qu'une version amendée soit réalisée ? Si oui, quel délai le ministre envisage-t-il ? Quel délai est envisagé pour l'élaboration des manuels destinés aux futurs officiers germanophones ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre.

Le centre provincial de formation des agents des services d'incendie de Liège a reçu les manuels en allemand pour la formation donnant accès au grade d'adjudant et est prêt à donner les cours.

Comme prévu dans le programme des centres provinciaux de formation, ces cours débiteront en février 2009. Il est à noter que ce centre de formation n'a jamais refusé de donner ces cours.

Concernant les manuels de cours pour la formation donnant accès au grade d'officier, un appel d'offres pour leur traduction en allemand sera lancé d'ici peu. Ceux-ci seront traduits durant le premier semestre de l'année 2009. Par la suite, l'école du feu de Liège pourra ainsi organiser la formation d'officier en allemand.

M. Berni Collas (MR). – Je remercie le secrétaire d'État de m'avoir communiqué la réponse du ministre de l'Intérieur. Je me suis référé à un article publié dans la presse. Je note qu'à partir de février de l'année prochaine, les examens pourront être organisés de nouveau en langue allemande pour les adjudants. Finalement, après vingt ans ! Je retiens également qu'au premier semestre 2009, les cours seront disponibles pour les candidats officiers et que l'organisation de l'examen d'accès au grade d'officier sera ainsi rendue possible dans un

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *U ziet dat uw inzet resultaat heeft.*

De heer Berni Collas (MR). – *Ik ben blij en ik hoop echt dat de belofte wordt nagekomen.*

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «het gebruik van valse adressen door de verantwoordelijke uitgevers» (nr. 4-457)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Op 27 augustus 2003 stelde toenmalig senator Frank Vanhecke aan de minister van Justitie een vraag over het feit dat de verantwoordelijke uitgever van het blad *Le magazine Carrefour de la périphérie* een persoon was die woonde in Sint-Genesius-Rode, maar een niet bestaand adres opgaf.

De minister antwoordde hierop dat er een onderzoek was opgestart om de werkelijke identiteit en het adres van de uitgever van het blad vast te stellen en zelfs dat dit onderzoek werd bespoedigd. Er werd nog geen resultaat meegedeeld.

Op 2 februari 2006 stelde ik aan de minister de vraag naar de stand van zaken. Als voorlopig antwoord deelde de minister het volgende mee: 'De gegevens nodig om te antwoorden op de vraag werden opgevraagd aan de bevoegde instanties. Het resultaat hiervan zal later worden meegedeeld.' Ik heb sindsdien nooit meer iets vernomen over deze zaak.

Op 27 februari van dit jaar stelde ik opnieuw een schriftelijke vraag, aan de nieuwe minister van Justitie, de heer Vandeurzen. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de identiteit van de vorige minister van Justitie iets te maken heeft met de onwil de zaak op te lossen of om resultaten van een eventueel onderzoek mee te delen. Tot op heden heb ik nog geen antwoord gekregen.

Derhalve ben ik zo vrij deze vraag opnieuw te stellen, via een vraag om uitleg. Zijn de opgevraagde gegevens, waarvan de minister in 2006 gewag maakte, intussen bij de minister terechtgekomen? Wat is het resultaat van dat onderzoek? Wat is de stand van zaken?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik geef het antwoord van minister Vandeurzen.

De procureur-generaal bij het Hof van beroep te Brussel stelde mij in kennis dat het strafonderzoek dat geopend werd door de procureur des Konings te Brussel, inmiddels werd afgerond. Het dossier werd geseponeerd wegens de ouderdom van de feiten en omdat de toenmalige verantwoordelijke uitgever van het blad *Carrefour* niet kon worden

avenir pas trop éloigné.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Vous voyez que vos efforts ont porté leurs fruits.

M. Berni Collas (MR). – Je m'en réjouis et j'espère vraiment que cette promesse se réalisera.

Demande d'explications de M. Joris Van Hauthem au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «l'utilisation d'adresses fictives par des éditeurs responsables» (n° 4-457)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Joris Van Hauthem (VB). – *Le 27 août 2003, M. Franck Vanhecke, sénateur à l'époque, a posé à la ministre de la Justice une question sur le fait que l'éditeur responsable de la revue Le magazine Carrefour de la périphérie était une personne qui habitait à Rhode-St-Genèse mais qui donnait une adresse fictive.*

La ministre a répondu qu'une enquête était en cours pour déterminer l'identité véritable et l'adresse de l'éditeur du magazine et même que cette enquête bénéficiait de l'urgence. Aucun résultat n'a encore été communiqué.

Le 2 février 2006, interrogée par moi sur l'état de la question, la ministre a répondu de manière provisoire que les données nécessaires pour répondre à la question avaient été demandées aux instances compétentes et que le résultat serait communiqué ultérieurement. Depuis, je n'ai plus rien appris sur cette affaire.

Le 27 février de cette année, j'ai adressé une question écrite au nouveau ministre de la Justice, M. Vandeurzen. Je ne puis me défaire de l'idée que l'identité de la ministre de la Justice de l'époque n'est pas sans rapport avec le refus de résoudre l'affaire ou de communiquer les résultats d'une enquête éventuelle. Jusqu'à présent, je n'ai encore reçu aucune réponse.

C'est pourquoi je me permets de reprendre cette question par le biais d'une demande d'explications. Les données demandées, que la ministre a évoquées en 2006, lui sont-elles entre-temps parvenues ? Quel est le résultat de cette enquête ? Où en est-on ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre Vandeurzen.

Le procureur général près la Cour d'appel de Bruxelles m'a fait savoir que l'enquête judiciaire ouverte par le procureur du Roi de Bruxelles était terminée. Le dossier a été classé sans suite en raison de l'ancienneté des faits et parce que l'éditeur responsable de l'époque du magazine Carrefour ne

geïdentificeerd.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Dit antwoord is ontlusterend. In 2003 stellen we een vraag over een verantwoordelijke uitgever die een fictief adres opgeeft. We worden jaren aan het lijntje gehouden. In 2003 antwoordt de minister dat het onderzoek wordt bespoedigd. In 2006 zegt de minister dat zij de gegevens zal opvragen. En na twee jaar komt de minister zeggen dat het onderzoek naar *Carrefour* – het semi-FDF-blad dat op 100 000 exemplaren in Halle-Vilvoorde wordt verspreid – is geseponeerd omdat de dader niet kon worden geïdentificeerd. Was dat het antwoord?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ja, met als reden de ouderdom van de feiten. De feiten dateren van 2003. De huidige minister van Justitie is pas in functie getreden in 2008. Men kan moeilijk de verantwoordelijkheid bij hem leggen.

De heer Joris Van Hauthem (VB). – Dus mag ik concluderen dat de vorige minister van Justitie zich heeft voorgenomen ons voor de gek te houden en dit dossier te laten verjaren. Aangezien de verantwoordelijke uitgever zogenaamd niet kan geïdentificeerd worden, kan in dit land een blad worden uitgegeven door een verantwoordelijke uitgever met een vals adres.

Mocht mijn partij zo iets durven doen, dan zou het beslist geen vijf jaar duren voordat iets werd ondernomen. De parlementsleden zouden niet aan het lijntje worden gehouden.

De minister heeft destijds verklaard dat het onderzoek liep en ze heeft een stand van zaken beloofd, maar ze is die belofte nooit nagekomen. Mevrouw Onkelinx heeft nooit een opdracht tot nader onderzoek willen geven. Zoveel is nu wel duidelijk.

Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Tilmans aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «het tekort aan rechters en substituten bij de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen» (nr. 4-488)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – Deze vraag om uitleg aan de minister van Justitie vloeit voort uit een gezamenlijke vraag van de Luxemburgse federale volksvertegenwoordigers over de hachelijke situatie in de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen. Mijn collega's hebben die vraag gisteren in de Kamer gesteld, maar ik wil dit probleem ook in de Senaat onder de aandacht brengen.

Er is in die rechtbank te weinig personeel om een rechtspraak te verzekeren die beantwoordt aan de rechtmatige verwachtingen van de burgers en het openbaar ministerie.

Het arrondissement Aarlen telt 106 460 inwoners en er zijn zeven rechters, namelijk een voorzitter, een ondervoorzitter,

pouvait être identifié.

M. Joris Van Hauthem (VB). – Cette réponse est déshonorante. En 2003, nous posons une question sur un éditeur responsable qui donne une adresse fictive. On nous fait lanterner pendant des années. En 2003, la ministre répond que l'enquête est diligentée. En 2006, la ministre dit qu'elle va demander les données. Et deux ans plus tard le ministre vient dire que l'enquête sur *Carrefour* – le magazine à moitié FDF qui est distribué à 100 000 exemplaires à Halle-Vilvoorde – est classé sans suite parce que l'auteur n'a pas pu être identifié. Était-ce cela la réponse ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Oui, en raison de l'ancienneté des faits qui datent de 2003. Le ministre de la Justice actuel n'est entré en fonction qu'en 2008. On peut difficilement lui imputer la responsabilité.

M. Joris Van Hauthem (VB). – Je peux donc conclure que la ministre de la Justice de l'époque avait l'intention de se moquer de nous et de laisser ce dossier se prescrire. Étant donné que l'éditeur responsable ne peut soi-disant être identifié, un magazine peut être publié dans ce pays par un éditeur responsable ayant une adresse fictive !

Si mon parti osait faire ça, il ne faudrait certes pas attendre cinq ans pour qu'on intervienne. On ne ferait pas lanterner les parlementaires.

La ministre a déclaré à l'époque que l'enquête était en cours et a promis un état de la question, mais elle n'a jamais tenu cette promesse. Mme Onkelinx n'a jamais voulu demander un examen plus approfondi. C'est maintenant tout à fait clair.

Demande d'explications de Mme Dominique Tilmans au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur «le manque de juges et de substituts au tribunal de première instance d'Arlon» (n° 4-488)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Dominique Tilmans (MR). – Cette demande d'explications adressée au ministre de la Justice résulte d'une question conjointe des députés fédéraux luxembourgeois concernant la situation critique que connaît actuellement le tribunal de première instance d'Arlon. Mes collègues ont posé la question au ministre Vandeurzen hier, à la Chambre, mais je souhaite également la poser au Sénat.

Les effectifs de ce tribunal sont devenus insuffisants et ne permettent plus d'assurer une justice répondant aux attentes légitimes des citoyens et du ministère public.

L'arrondissement d'Arlon a une population de 106 460 habitants et dispose de sept juges dans son cadre effectif, soit

twee onderzoeksrechters, een jeugdrechter en twee rechters. Er zijn in Aarlen echter geen toegevoegde rechters ter beschikking, die de situatie in sommige gevallen nochtans kunnen rechtekken.

Aanvankelijk kon het arrondissement Aarlen op die hulp rekenen en tot kort geleden versterkten twee toegevoegde rechters, een voltijdse en een halftijdse, de personeelsformatie. In het begin van het gerechtelijk jaar heeft één van die twee toegevoegde rechters het arrondissement Aarlen echter verlaten om in Namen te gaan werken. Hij werd niet vervangen.

Er blijft dus slechts een halftijdse toegevoegde rechter over. De fiscale rechter die deel uitmaakt van de personeelsformatie, wordt geregeld opgeroepen om als bijzitter te zeten in belangrijke assisenprocessen. Hij is nu bijzitter in het proces-Habran.

Die herhaalde langdurige afwezigheden ontregelen de organisatie van de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen. Ook het hof van assisen in Aarlen, hoofdstad van de provincie, ontregelt de werking van de rechtbank. Er zullen in de komende maanden tien assisenprocessen worden gehouden.

Daarnaast worden verschillende magistraten in beslag genomen door de organisatie van verkiezingen. Ik blijf hier niet te lang bij stilstaan, maar vestig er toch de aandacht op dat er in de vier volgende jaren vier verkiezingen zullen moeten worden georganiseerd.

Het aantal uitspraken in burgerlijke zaken stijgt sterk, namelijk van 1386 in 2001 tot 2024 in 2006 en 2444 in 2007. Civiele zaken die einde 2008 moesten worden bepleit, zijn wegens het gebrek aan personeel uitgesteld tot einde 2009.

Anderzijds moet worden opgemerkt dat de rechtbank van Aarlen één van de weinige is die geen referendarissen heeft, terwijl de benoeming van één of twee referendarissen de taak van sommige magistraten van de zetel toch zou kunnen verlichten en het huidige rendement zou kunnen verhogen.

Ook op het strafrechtelijke niveau komen er almaar meer zaken. Het huidige gemiddelde van de dossiers in de correctionele zittingen bedraagt 17 tegenover 12 drie jaar geleden. In 2000 kreeg de strafrechtelijke griffie 750 overtuigingsstukken tegenover 1150 in 2007.

De lijst van vonnissen is in twee jaar met 30% gestegen.

De Luxemburgse volksvertegenwoordigers dringen er bij de minister van Justitie dan ook op aan de huidige personeelsbezetting aan te vullen met een toegevoegde rechter in de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen of, mocht dat niet mogelijk zijn en in afwachting van een meer structurele oplossing, een toegevoegde rechter aan te stellen die weliswaar in het rechtsgebied van het hof van beroep van Luik moet worden aangesteld, maar nadien naar Aarlen zou worden gedelegeerd om voor continuïteit te zorgen.

In verband met de substituten van de procureur des Konings wordt de aanstelling van ten minste één bijkomende definitieve magistraat gevraagd, op basis van onder meer het bevolkingsaantal van het gerechtelijk arrondissement en naar rata van de processen-verbaal van de politiekorpsen alsook een uitbreiding van de administratieve personeelsformatie op

un président, un vice-président, deux juges d'instruction, un juge de la jeunesse et deux juges. Les juges de complément qui, parfois, peuvent être une solution font actuellement cruellement défaut à Arlon.

Initialement, l'arrondissement d'Arlon a pu bénéficier de cette aide et, récemment, un juge de complément à temps plein et un juge de complément à mi-temps renforçaient le cadre des effectifs. Malheureusement, depuis la rentrée judiciaire de septembre 2008, un des juges de complément a quitté l'arrondissement d'Arlon pour rejoindre celui de Namur et n'a pas été remplacé.

Il ne reste plus qu'un juge de complément à mi-temps, ce qui fait qu'Arlon a perdu une unité complète. Quant au juge fiscal qui fait partie du cadre, il est régulièrement appelé à siéger en qualité d'assesseur dans des cours d'assises d'importance et il siège actuellement au procès Habran.

Cet éloignement répété pour de longues périodes perturbe considérablement l'organisation du tribunal de première instance d'Arlon. Par ailleurs, la tenue des cours d'assises à Arlon, chef-lieu de la province, désorganise également le tribunal. Il faut savoir que dix cours d'assises sont prévues dans les prochains mois.

En outre, l'organisation des élections mobilise également plusieurs magistrats. Je ne m'attarderai pas sur la question mais j'attire simplement l'attention sur le fait que dans les quatre années à venir, il faudra organiser pas moins de quatre élections..

En ce qui concerne les audiences civiles, le nombre des prononcés augmente considérablement. Il est passé de 1 386 en 2001 à 2 024 en 2006 et à 2 444 en 2007. Des affaires qui devaient être plaidées au civil fin 2008 sont reportées à un an, soit fin 2009, par manque d'effectifs.

Il faut par ailleurs constater que le tribunal d'Arlon est l'un des rares à ne pas disposer de référendaires alors que la nomination d'un, voire de deux référendaires aurait pour effet de soulager certains magistrats du siège et pourrait améliorer leur rendement actuel.

Au niveau pénal, il y a également une nette augmentation des affaires. La moyenne actuelle des dossiers fixés aux audiences correctionnelles est de 17 alors qu'il y a trois ans, elle était de 12. En 2000, le greffe pénal recevait 750 pièces à conviction contre 1 150 en 2007.

Le relevé des jugements a connu une augmentation de 30% en deux ans.

Dans ces conditions, les parlementaires fédéraux luxembourgeois insistent auprès du ministre de la Justice pour pouvoir disposer d'un juge complémentaire dans le cadre actuel du tribunal de première instance d'Arlon ou, à défaut, et en attendant cette solution plus structurelle, la désignation d'un juge de complément qui doit nécessairement être désigné dans le ressort de la Cour d'appel de Liège, mais qui serait alors délégué à Arlon pour assurer une réelle continuité dans l'arrondissement.

Concernant les substituts du procureur du Roi, il est demandé la désignation d'au moins un magistrat supplémentaire à titre définitif, notamment sur la base de la population de l'arrondissement judiciaire et au prorata des procès-verbaux

basis van het tekort in die specifieke personeelsformatie en in overeenstemming met de toename van de werklust van het parket.

De federale Luxemburgse parlementsleden van Kamer en Senaat van de drie Franstalige meerderheidspartijen vragen de minister om op te treden en te voorkomen dat in Luxemburg, en vooral in Aarlen, een gerechtelijke achterstand ontstaat, een fenomeen dat ze daar nooit hebben gekend.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – *Het toeval wil dat ik gisteren een vergadering van de commissie voor de Justitie van de Kamer bijwoonde en over hetzelfde onderwerp een discussie had met het gemeenschappelijke front van de Luxemburgse volksvertegenwoordigers. Ik lees u het antwoord van de minister, dat in dezelfde richting gaat.*

Ik weet sinds eind juni dat de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen zich beklagt over de overbelasting en het gebrek aan magistraten. Tot nu toe vernam ik dat uitsluitend via vragen in de commissie voor de Justitie. Ik kreeg nog geen enkele schriftelijke vraag van de eerste voorzitter van het hof van beroep van Luik of van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen.

Het enige wat de rechterlijke overheden van Aarlen mij gevraagd hebben is de oprichting van een bijkomend mandaat van jeugdrechter. Ik heb daarmee ingestemd. Mijn strategische cel heeft die zaak gevolgd en had daarbij geregeld telefonisch contact met de ondervoorzitter van de rechtbank.

Als minister van Justitie beschouw ik de gerechtelijke achterstand en de overbelasting van de magistraten als een absolute prioriteit. Ik heb in dat opzicht op 4 juni 2008 een protocolakkoord ondertekend met de vertegenwoordigers van de hoven en rechtbanken, de Commissie voor de Modernisering van de Rechterlijke Orde, de FOD Justitie en het Beheerscomité Informatisering Rechterlijke Orde. In dat protocol engageren alle partijen zich ertoe een meetinstrument voor de meting van de werklust van de zetel uit te werken en toe te passen. Dat moet leiden tot een objectieve herverdeling van het personeel dat in de hoven en rechtbanken ter beschikking is en tot eenvormige en efficiënte procedures en werkmethodes.

Ik heb einde september, in afwachting van de resultaten van dat protocol, mijn administratie gevraagd de situatie van de rechtbank van eerste aanleg in Aarlen te onderzoeken op basis van de statistische gegevens over de werklust in de rechtbank en het parket. In die analyse zal rekening moeten worden gehouden met onder meer het aantal nieuwe dossiers, het aantal uitspraken, de duur van de behandeling en de evolutie van de werklust.

Ik kan u bevestigen dat de personeelsformatie van de magistraten van de rechtbank van eerste aanleg zeven rechters telt en volledig is. De rechtbank beschikt bovendien over een fiscale rechter die in Luik is aangesteld, maar voor 100% gedetacheerd is naar Aarlen, en over een halftijdse toegevoegde rechter die met Neufchâteau moet worden

établis par les forces de police ainsi qu'une augmentation du cadre administratif notamment sur la base du déficit au tableau organique spécifique et en fonction du surcroît de la charge de travail du parquet.

C'est ensemble que les parlementaires fédéraux luxembourgeois du Sénat et de la Chambre représentant les trois partis francophones de la majorité demandent au ministre d'agir et de permettre que le Luxembourg ne voie pas s'installer, particulièrement à Arlon, un arriéré judiciaire inconnu jusqu'alors.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Le hasard a voulu, madame Tilmans, que je me trouvais hier après-midi en commission de la Justice de la Chambre, où j'ai eu une discussion avec le front commun des députés luxembourgeois sur le même sujet. Je constate que la réponse que le ministre m'a remise va dans le même sens et je vous en donne lecture.

Je suis au courant depuis la fin du mois de juin du fait que le tribunal de première instance d'Arlon se plaint de problèmes de surcharge et d'insuffisance du cadre des magistrats. Jusqu'à présent, c'est uniquement par le biais des questions posées en commission de la Justice que j'en suis informé. Je n'ai reçu de demande écrite ni de la part du premier président de la Cour d'appel de Liège ni de celle du président du tribunal de première instance d'Arlon.

La seule demande récente qui m'a été adressée par les autorités judiciaires d'Arlon concerne la création d'un mandat supplémentaire de juge de la jeunesse. J'ai accédé à cette demande. Ma cellule stratégique a veillé au suivi de cette dernière et a été en contact téléphonique régulier avec le vice-président du tribunal.

En tant que ministre de la Justice, l'arriéré judiciaire et la surcharge de travail des magistrats figurent bien sûr parmi mes préoccupations majeures. À cet égard, j'ai signé le 4 juin dernier un protocole d'accord avec les représentants des cours et tribunaux, avec la Commission de modernisation de l'Ordre judiciaire, avec le Service public fédéral Justice et avec le Comité de gestion de l'informatique de l'Ordre judiciaire. Dans ce protocole, toutes les parties s'engagent à développer et à mettre en pratique un instrument de mesure de la charge de travail pour le siège. Cette mesure doit mener à une répartition objective des moyens en personnel dans les cours et tribunaux et à des processus et méthodes de travail uniformes et efficaces.

En attendant les résultats de ce protocole, j'ai demandé à mon administration d'examiner la situation du tribunal de première instance d'Arlon, sur la base de données statistiques sur la charge de travail au tribunal et au parquet. Dans cette analyse, il faudra tenir compte de plusieurs éléments, comme le nombre de dossiers nouveaux, le nombre de décisions, les délais de traitement, l'évolution de la charge de travail, etc. J'attends le résultat de cette analyse, que j'ai demandée fin septembre.

En ce qui concerne le tribunal de première instance, je peux vous confirmer que celui-ci dispose d'un cadre de sept juges. Ce cadre est complet. En outre, le tribunal dispose d'un juge fiscal nommé à Liège, mais détaché à 100% à Arlon, et d'un juge de complément à mi-temps, que le tribunal partage avec

gedeeld.

Tot begin september 2008 beschikte de rechtbank ook over een bijkomende voltijdse toegevoegde rechter. De eerste voorzitter van het hof van beroep van Luik besliste begin september echter om hem om dienstredenen over te plaatsen naar de rechtbank van eerste aanleg in Namen. In het rechtsgebied van het hof van beroep van Luik mogen maximaal twintig toegevoegde rechters functioneren en er zijn er nu al negentien. Elk hof van beroep moet de beschikbare middelen beheren en verdelen op basis van de noodwendigheden van de dienst. Ik heb in het parket van Aarlen op 1 oktober jongstleden een tweede betrekking als parketjurist opengesteld. Er was voorzien in twee parketjuristen.

De procureur-generaal van Luik heeft, in tegenstelling tot de eerste voorzitter van het hof van beroep van Luik of de voorzitter van de rechtbank in Aarlen, wel mijn aandacht gevestigd op het feit dat assisenprocessen de normale gang van zaken in de kleinere rechtbanken van zijn rechtsgebied verstoren omdat die het voor de duur van het proces met één of twee magistraten minder moet doen.

De procureur-generaal van Luik heeft mij op 31 juli 2008 een uitvoerig verslag gestuurd dat ik voor onderzoek heb doorgestuurd naar de Algemene Directie van de Rechterlijke Orde.

De ontregeling van de normale gang van zaken is inherent aan het assisensysteem zoals het door de wet is bepaald. Een hof van assisen is per definitie een rechtbank ad hoc, krachtens de wet samengesteld uit een magistraat van het hof van beroep en twee rechters van de rechtbank van eerste aanleg.

De eerste voorzitter van het hof van beroep bepaalt de data van de zittingen van het hof van assisen van Aarlen op basis van de noodwendigheden van de dienst en het beschikbare personeel. Het Gerechtelijk Wetboek voorziet in verschillende mogelijkheden om de rechters en de zaken te verdelen, afhankelijk van de specifieke situatie van elke rechtbank.

Ik zal de situatie in de rechtbank van eerste aanleg dus grondig onderzoeken. Ik zal de eerste voorzitter van het hof van beroep van Luik trouwens vragen om me hierover verslag uit te brengen.

Mevrouw Dominique Tilmans (MR). – *Ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. U zult ongetwijfeld weldra schriftelijke verzoeken om meer personeel krijgen. Het verheugt me dat er een instrument zal komen om de werklust te meten en dat de minister de situatie op de voet zal volgen.*

De minister beweert dat de personeelsformatie volledig is, maar hij houdt daarbij geen rekening met bijvoorbeeld het toenemende aantal assisenprocessen en strafdossiers, of met de organisatie van verkiezingen. De rechtbank van eerste aanleg in Aarlen mag in geen geval een oord worden waar straffeloosheid heerst. Er worden nu al duizenden processen-verbaal geseponeerd. Dat is een verkeerd signaal aan de bevolking.

Neufchâteau.

Jusqu'au début du mois de septembre 2008, le tribunal disposait en outre d'un juge de complément à temps plein supplémentaire. Celui-ci a été déplacé à partir de début septembre vers le tribunal de première instance de Namur, à la suite d'une décision du premier président de la Cour d'appel de Liège prise en fonction des nécessités du service. Le nombre maximum de places de juge de complément pour le ressort de la Cour d'appel de Liège est de vingt, dont dix-neuf sont actuellement pourvues. Il appartient à chaque cour d'appel de gérer et de répartir les moyens disponibles en fonction des nécessités du service. En ce qui concerne le parquet d'Arlon, j'ai ouvert une deuxième place de juriste de parquet le 1er octobre dernier. Ces deux places de juriste de parquet sont pourvues.

Même si, comme je vous le disais, le premier président de la Cour d'appel de Liège ou le président du tribunal d'Arlon ne m'ont pas écrit pour me signaler l'existence de difficultés, je précise toutefois que le procureur général de Liège a attiré mon attention sur le fait que, à Arlon comme dans d'autres petits tribunaux de son ressort, la tenue d'une cour d'assises perturbe la poursuite des activités normales du tribunal, puisque ce dernier est alors privé d'un ou de deux magistrats pendant la durée de la session.

Le procureur général de Liège m'a adressé un rapport détaillé en date du 31 juillet dernier, que j'ai transmis pour examen à la Direction générale de l'Ordre judiciaire.

La perturbation du cours des affaires habituelles est inhérente au système des cours d'assises, tel que prévu par la loi. Une cour d'assises est par définition un tribunal ad hoc, composé en vertu de la loi d'un magistrat de la Cour d'appel et de deux juges du tribunal de première instance.

Le premier président de la Cour d'appel déterminera les dates de fixation des sessions de la Cour d'assises d'Arlon en fonction des nécessités du service et des effectifs disponibles. Le Code judiciaire prévoit plusieurs possibilités de répartition des juges et des affaires, en fonction de la situation particulière de chaque tribunal.

En résumé, j'ai donc décidé de faire examiner la situation du tribunal de première instance d'Arlon de manière approfondie. Je vais d'ailleurs demander au premier président de la Cour d'appel de Liège de me faire rapport.

Mme Dominique Tilmans (MR). – Je vous remercie pour votre réponse très complète. Je suppose que les demandes de renfort écrites parviendront incessamment. Je me réjouis évidemment qu'un instrument de mesure de la charge de travail soit mis en place et que le ministre soit attentif à la situation.

Si le cadre est complet, il ne tient pas compte de tous les éléments qui ont été cités, comme par exemple la multiplication des affaires d'assises et des dossiers pénaux, ou comme les élections. Il ne faudrait pas en tout cas que le tribunal de première instance d'Arlon devienne un sanctuaire de l'impunité. Aujourd'hui déjà, des milliers de PV ont été classés sans suite. C'est un mauvais signal à la population.

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Buitenlandse Zaken en aan de staatssecretaris voor Personen met een handicap over «de ratificatie van het internationale Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap» (nr. 4-414)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Op 13 december 2006 keurde de Algemene Vergadering van de VN een nieuw mensenrechtenverdrag goed, het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. België heeft dit verdrag op 31 maart 2007 ondertekend, maar het ratificatieproces is nog aan de gang. Een snelle afhandeling van dit proces is belangrijk, want België kan de inwerkingtreding van het verdrag helpen bespoedigen. Het verdrag treedt immers pas in werking wanneer twintig landen het geratificeerd hebben en momenteel hebben nog maar tien landen dat effectief gedaan.

In januari stelde ik reeds een vraag over de stand van zaken van het ratificatieproces. De minister antwoordde toen dat de FOD Buitenlandse Zaken in nauwe samenwerking met de FOD Justitie en de FOD Sociale Zekerheid de voor de bekrachtiging vereiste documenten voorbereidt. Het ontwerp van de memorie van toelichting was op dat moment ook bijna klaar. De federale regering zou alles in het werk stellen om het verdrag zo snel mogelijk te ratificeren, maar tegelijk wees de minister erop dat uiteraard ook de gemeenschappen en gewesten in deze een verantwoordelijkheid te dragen hebben.

Via onder meer het Belgian Disability Forum, het BDF, vernam ik onlangs dat de genoemde FOD's in tussentijd goed werk hebben geleverd en dat zowat alle voor de ratificatie vereiste documenten, inclusief de memorie van toelichting, voorbereid zijn. Volgens mijn informatie zou, wat het federale niveau betreft, alleen de instemmingswet nog moeten worden opgesteld.

Welke timing wordt er voor de verdere ratificatieprocedure op federaal niveau aangehouden? Is de tekst van de instemmingswet ondertussen reeds opgesteld en zal ze nog vóór 15 juli door de regering in overweging worden genomen. Voor alle personen met een handicap in dit land, zo'n 10% van de bevolking, wordt elke dag langer wachten er zo langzamerhand één te veel.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister De Gucht.

België heeft op 30 maart 2007 inderdaad het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap ondertekend. België heeft op dezelfde dag ook het bijbehorende Facultatieve Protocol betreffende het controlesysteem van het Verdrag ondertekend.

Demande d'explications de Mme Helga Stevens au ministre des Affaires étrangères et à la secrétaire d'État aux Personnes handicapées sur «la ratification de la Convention internationale sur les droits des personnes handicapées des Nations unies» (n° 4-414)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Helga Stevens (Indépendante). – *Le 13 décembre 2006, l'Assemblée générale des Nations unies a adopté la Convention internationale sur les droits des personnes handicapées. La Belgique a signé cette convention le 31 mars 2007 mais le processus de ratification est toujours en cours. Il importe pourtant que la Belgique mène ce processus rapidement à son terme car elle peut ainsi accélérer l'entrée en vigueur de la convention. Celle-ci entre en effet en vigueur dès qu'elle est ratifiée par vingt pays. À l'heure actuelle, dix pays seulement l'ont fait.*

Interrogé en janvier, le ministre a répondu que les SPF Affaires étrangères, Justice et Sécurité sociale préparaient les documents nécessaires et que l'exposé des motifs était presque prêt. Il a ajouté que le gouvernement fédéral mettrait tout en œuvre pour que la convention soit rapidement ratifiée mais que les Communautés et Régions devaient elles aussi ratifier le texte.

J'ai appris dernièrement que presque tous les documents étaient prêts et qu'il ne restait à l'autorité fédérale qu'à rédiger la loi portant assentiment de cette convention.

Quel est le calendrier suivi pour la procédure de ratification au niveau fédéral ? Le texte de la loi a-t-il déjà été élaboré et sera-t-il encore examiné par le gouvernement avant le 15 juillet ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je vous lis la réponse du ministre De Gucht.*

La Belgique a effectivement signé la Convention des Nations unies sur les droits des personnes handicapées le 30 mars 2007, de même que le Protocole additionnel facultatif relatif au système de contrôle de la Convention.

La convention a été ratifiée par 41 pays et le protocole par

Het verdrag is al bekrachtigd door 41 landen en het Facultatieve Protocol door 25 landen. Deze twee instrumenten zijn op 3 mei 2008 op het internationale niveau in werking getreden.

De bevoegde diensten van de FOD Buitenlandse Zaken hebben, in nauwe samenwerking met de FOD Justitie en de andere betrokken FOD's, inderdaad verschillende maatregelen genomen met het oog op een snelle bekrachtiging van de twee instrumenten door België.

Op 5 september 2008 heeft de ministerraad op mijn voorstel een voorontwerp van wet goedgekeurd houdende instemming met het Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en met het Facultatieve Protocol bij dat Verdrag. De Raad van State heeft de verschillende stukken van het bekrachtigingdossier onderzocht. Het voorontwerp zal na onderzoek van het advies van de Raad van State en na eventuele wijziging ter ondertekening worden voorgelegd aan alle bevoegde ministers en aan het Staatshoofd met het oog op de indiening in de Senaat.

Zoals ik in een vorig antwoord al heb meegedeeld, zal België deze juridische instrumenten pas kunnen bekrachtigen nadat niet alleen het federale parlement, maar ook de parlementen van de gefedereerde entiteiten, die eveneens bevoegd zijn, met de verdragen hebben ingestemd. Ik heb echter vernomen dat ook op het niveau van de gefedereerde entiteiten de voorbereidende werkzaamheden al ver gevorderd zijn.

De exacte datum van de bekrachtiging door België blijft uiteraard moeilijk te voorspellen.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Het verheugt mij dat er al stappen werden gedaan, maar het is jammer dat geen concrete datum in het vooruitzicht wordt gesteld. Ik weet wel dat dit een bijzonder complex gegeven is en dat het niet gemakkelijk is om een deadline te geven, maar toch hoop ik dat de minister het nodige zal doen om alle gefedereerde entiteiten zo snel mogelijk op één lijn te krijgen. Ik zal deze zaak zeker blijven volgen.

Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de minister van Landsverdediging over «gevoelig beeldmateriaal op het internet» (nr. 4-438)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – De minister maakt in zijn politieke oriëntatienota melding van een werkgroep, met vertegenwoordigers van de FOD's Justitie en Binnenlandse Zaken, die op voorstel van Defensie een globale en structurele oplossing uitwerkt voor het veiligheidsprobleem dat kan ontstaan doordat bedrijven als Google via *Google Earth* en Microsoft via *Virtual Earth* bepaald beeldmateriaal aan het grote publiek aanbieden.

Is die werkgroep al bijeengekomen? Wat is de stand van zaken?

Welke problemen veroorzaken dergelijke websites of programma's? Zijn de bedrijven waarvan sprake bereid om

25 pays. Ils sont donc entrés en vigueur au niveau international le 8 mai 2008.

Les différents services compétents ont en effet pris des mesures en vue d'une ratification rapide de ces deux instruments par la Belgique.

Le 5 septembre 2008, le Conseil des ministres a adopté, sur ma proposition, un avant-projet de loi portant assentiment à la convention et au protocole. Le Conseil d'État a examiné les différentes pièces du dossier de ratification. L'avant-projet sera soumis à la signature des ministres compétents et du Chef de l'État après examen de l'avis du Conseil d'État et une éventuelle modification.

La Belgique ne pourra donc ratifier ces deux instruments que lorsque le Parlement fédéral et les parlements des entités fédérées auront donné leur assentiment à ces textes. J'ai appris que les préparatifs ont aussi bien avancé dans les entités fédérées.

Il est cependant difficile de prévoir la date exacte de la ratification par la Belgique.

Mme Helga Stevens (Indépendante). – *Je me réjouis que des étapes aient déjà été franchies mais je regrette qu'aucune date concrète ne soit avancée.*

J'espère que le ministre fera le nécessaire pour mettre toutes les entités fédérées sur la même ligne. Je continuerai à suivre ce dossier.

Demande d'explications de M. Geert Lambert au ministre de la Défense sur «le matériel visuel sensible disponible sur l'Internet» (n° 4-438)

M. le président. – *M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.*

M. Geert Lambert (sp.a+Vl.Pro). – *Dans sa note d'orientation politique, le ministre mentionne un groupe de travail avec des représentants des SPF Justice et Intérieur, qui élabore, sur proposition de la Défense, une solution globale et structurelle aux problèmes de sécurité pouvant résulter du fait que des entreprises comme Google, par le biais de Google Earth, et Microsoft, par le biais de Virtual Earth offrent du matériel visuel au grand public.*

Ce groupe s'est-il déjà réuni ? Quel est l'état actuel de la question ?

Quels problèmes de tels sites web ou programmes occasionnent-ils ? Les entreprises en question sont-elle prêtes

met Defensie samen te werken om gevoelige sites onzichtbaar te maken op de satellietbeelden of luchtfoto's die door hen worden aangeboden?

Over welke wettelijke middelen beschikt de minister om bedrijven te verbieden dergelijk gevoelig beeldmateriaal te publiceren?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister van Landsverdediging.

In eerste instantie verwijst ik naar mijn antwoord op de vraag om uitleg nr. 4-65 van 24 januari 2008 van senator Hugo Vandenberghe.

De werkgroep waarvan sprake kwam verschillende keren samen op uitnodiging van de beleidscel Defensie. De beleidscellen Justitie en Binnenlandse Zaken, het Crisiscentrum van de regering, het Nationaal Geografisch Instituut, evenals de Algemene Dienst Juridische Zaken en de Algemene Dienst Inlichtingen en Veiligheid van Defensie nemen deel aan de werkgroep.

Tijdens dit overleg is gebleken dat een werkbare oplossing van de problematiek kan worden gevonden in het kader van de omzetting van de INSPIRE-richtlijn van de EU, gecombineerd met enerzijds een uitbreiding van artikel 120ter van het Strafwetboek en anderzijds een maximaal internationale benadering. De werkgroep werkt dit nu verder uit.

Ondertussen worden contacten gelegd om meer te vernemen over het standpunt van andere NAVO- en EU-lidstaten met betrekking tot deze problematiek, die inderdaad het best gebaat is bij een multilaterale aanpak.

Tot op heden heb ik nog geen reactie ontvangen op de aangetekende brieven die op 25 januari naar Google Earth en Microsoft werden gestuurd om deze firma's op hun verantwoordelijkheid te wijzen.

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven en aan de staatssecretaris voor Mobiliteit over «de uitbouw van het personenverkeer per trein in de Gentse Zeehaven» (nr. 4-413)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Sinds jaren kampt de regio van de Gentse Zeehaven, in het bijzonder de Haven Oost, met grote mobiliteitsproblemen. Een studie van Traject NV in opdracht van de Vereniging van Gentse Havegebonden Ondernemingen (VeGHO) maakte dit reeds duidelijk in 2004. Uit het begin dit jaar gepubliceerde vervolgonderzoek blijkt dat de situatie sindsdien niet verbeterd is. Het autoverkeer rijdt zich op de spitsuren dagelijks vast in files. Het huidige aanbod aan openbaar

à collaborer avec la Défense pour rendre des sites sensibles invisibles sur les images satellite ou les photos aériennes qu'elles offrent ?

De quels moyens légaux le ministre dispose-t-il pour interdire à des entreprises de publier du matériel visuel sensible ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du ministre de la Défense.

En premier lieu, je me réfère à ma réponse à la demande d'explications n° 4-65 du 24 janvier 2008 du sénateur Hugo Vandenberghe.

Le groupe de travail en question s'est réuni à plusieurs reprises sur invitation de la cellule stratégique de la Défense. Les cellules stratégiques de la Justice et de l'Intérieur, le Centre de crise du gouvernement, l'Institut national géographique ainsi que la Direction générale des affaires juridiques et le Service général du renseignement et de la sécurité de la Défense font partie du groupe de travail.

Lors de cette rencontre, il est apparu qu'une solution acceptable au problème peut être trouvée dans le cadre de la transposition de la directive européenne INSPIRE, combinée avec, d'une part, une extension de l'article 120ter du Code pénal et, d'autre part, une approche internationale maximale. Le groupe de travail développe actuellement cette piste.

Entre-temps, des contacts sont pris avec d'autres États membres de l'OTAN et de l'UE pour connaître leur position par rapport à ce problème, qui gagne effectivement à être traité de façon multilatérale.

Jusqu'à présent je n'ai encore reçu aucune réaction aux lettres recommandées envoyées le 25 janvier à Google Earth et Microsoft pour mettre ces deux firmes devant leurs responsabilités.

Demande d'explications de Mme Helga Stevens à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques et au secrétaire d'État à la Mobilité sur «le développement du transport ferroviaire de passagers dans la zone du port maritime de Gand» (n° 4-413)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Helga Stevens (Indépendante). – Depuis des années, le port de Gand, en particulier le port ouest, souffre de graves problèmes de mobilité. Une étude de la SA Traject commanditée par la Vereniging van Gentse Havegebonden Ondernemingen (VeGHO, l'association des entreprises liées au port de Gand) a mis cela en évidence dès 2004. Selon une enquête de suivi publiée au début de cette année, il apparaît que la situation ne s'est pas améliorée. La circulation automobile s'immobilise quotidiennement aux heures de

vervoer bestaat slechts uit een beperkt aantal buslijnen van De Lijn. Het Pegasusplan van De Lijn voor Gent, dat momenteel in fasen wordt uitgevoerd, zal het aanbod niet uitbreiden. Een aantal van de grote bedrijven, waaronder Volvo en Arcelor-Mittal, hebben ondertussen geopteerd voor het opstarten van een busdienst voor de eigen werknemers. De Stad Gent probeert via de pendeldienst Max Mobiel de kleinere bedrijven beter bereikbaar te maken.

Deze oplossingen, die allemaal afhankelijk blijven van het gewone wegverkeer en dus niet vrij zijn van fileleed, zijn echter volkomen ontoereikend. Volgende cijfers ondersteunen deze stelling. In de Haven Oost werken ongeveer 21 500 werknemers. De bussen van Volvo en Arcelor-Mittal vervoeren dagelijks respectievelijk 558 en 400 werknemers. De pendeldienst Max Mobiel vervoert dagelijks gemiddeld 130 mensen. Cijfers over hoeveel werknemers met De Lijn reizen, zijn niet voorhanden. Optimistisch hoeven we daar echter niet over te zijn: door het grootste gedeelte van het havengebied loopt slechts één buslijn die niet meer dan 3 ritten heen en terug per dag verzorgt. Duidelijk is dat het aantal mensen dat via het openbaar of ander collectief vervoer naar zijn of haar werk komt, slechts een fractie bedraagt van het totaal aantal werknemers in de Gentse havenzone.

Dat het overgrote deel van de 21 500 werknemers in de Haven Oost bij gebrek aan een alternatief met de wagen naar het werk blijft komen leidt niet alleen tot mobiliteitsproblemen. Uit cijfers van Arcelor blijkt dat de oorzaak van 80% van de werkongevallen in het bedrijf in verband staat met het woon-werkverkeer. Op het vlak van het milieu blijkt dat 33% van de luchtvervuiling in de havenzone het resultaat is van het drukke verkeer. Een efficiënt uitgebouwd openbaar vervoer zou deze onrustwekkende percentages aanzienlijk kunnen terugdringen.

Een mogelijke oplossing is dat de bestaande spoorlijn 204, die nu in beperkte mate gebruikt wordt voor goederenverkeer van het station Gent-Dampoort naar het bedrijf Arcelor-Mittal (9 tot 11 ritten per dag), ook in gebruik wordt genomen voor het personenverkeer. Zowel het Havenbedrijf Gent, de afzonderlijke havenbedrijven als de lokale bewoners zijn hiervoor gewonnen. Van de 21 500 werknemers in Haven Oost heeft 59% via de stations Gent-Sint-Pieters of Gent-Dampoort immers een rechtstreekse verbinding naar deze spoorlijn. De al genoemde studie van Traject nv heeft berekend dat de spoorlijn, uitgaande van 4 in te richten stopplaatsen en respectievelijk 5 heen- en 10 terugritten, potentieel 6000 dagelijkse reizigers zou bereiken. Daarbovenop zijn nog eens 477 dagelijkse reizigers uit de nabijgelegen kanaaldorpen te tellen, zo blijkt uit een recente bewonersenquête.

De lijn zou nog meer reizigers kunnen bereiken wanneer vanuit Gent-Dampoort en Gent-Sint-Pieters voorzien wordt in laatavondtreinen (na 22u of 23u) naar enkele bestemmingen, zoals Evergem en Eeklo.

De bedrijven in de Gentse havenzone staan positief tegenover het in gebruik nemen van lijn 204 voor personenverkeer. In het licht van de aanzienlijke bedragen die grote bedrijven zoals Arcelor en Volvo momenteel investeren in het organiseren van collectief woon-werkverkeer voor de eigen werknemers, is het niet ondenkbaar dat ze bereid zouden zijn bij te dragen aan de financiering van het operationeel maken

pointe. L'offre de transports publics reste limitée à quelques lignes de bus de De Lijn. Le plan Pégase de De Lijn pour Gand, mis en œuvre par phase, ne prévoit pas d'élargir cette offre. Nombre de grandes entreprises, dont Volvo et Arcelor-Mittal, ont choisi entre-temps d'organiser un service de bus pour leurs propres travailleurs. La Ville de Gand essaie de rendre les petites entreprises accessibles grâce à un système de navette Max Mobiel.

Ces solutions, dépendantes de la circulation automobile normale et donc pas exemptes de files, sont toutefois tout à fait insuffisantes, un diagnostic que confortent les statistiques suivantes. Dans le port ouest travaillent environ 21 500 travailleurs. Les autobus de Volvo et d'Arcelor-Mittal transportent chaque jour respectivement 558 et 400 travailleurs et le système de navette Max Mobiel environ 130 personnes. Le nombre de personnes transportées par De Lijn n'est pas connu. On ne doit pas cependant être très optimiste : dans la plus grande partie du domaine portuaire ne roule qu'une seule ligne de bus qui ne fait pas plus de trois aller-retour par jour. Il est donc évident que le nombre de personnes qui se rendent et reviennent de leur travail en utilisant un transport public ou collectif ne représente qu'une fraction du nombre de travailleurs de la zone portuaire de Gand.

Qu'en l'absence d'une autre solution, la plus grande partie des 21 500 travailleurs du port ouest continuent à utiliser leur voiture pour se rendre au travail ne crée pas seulement des problèmes de mobilité. Il ressort des données d'Arcelor que la cause de 80 pour cent des accidents de travail de l'entreprise sont en lien avec le trajet entre le domicile et le lieu de travail. Au plan de l'environnement, il apparaît que 33 pour cent de la pollution atmosphérique dans la zone portuaire résultent de la circulation intense. La mise en œuvre d'un transport public efficace peut réduire considérablement ces pourcentages préoccupants.

On pourrait envisager que la ligne de chemin de fer n° 204, actuellement utilisée de manière limitée pour le transport de fret entre la gare de Gand-Dampoort vers Arcelor-Mittal (9 à 11 courses par jour), soit aussi utilisée pour le transport de passagers. Tant la société du port de Gand que les entreprises portuaires indépendantes et les habitants de la zone en sortiraient gagnants. Cinquante-neuf pour cent des 21 500 des travailleurs du port ouest ont effet déjà, via les gares de Gand-Saint-Pierre ou Gand-Dampoort, une liaison directe vers cette ligne 204. Dans l'étude déjà citée de la SA Traject, on a calculé que la ligne ferroviaire, sur la base de la création de quatre arrêts et de 5 à 10 aller-retour, pourrait transporter chaque jour 6 000 voyageurs. En outre on pourrait y ajouter quelque 477 voyageurs quotidiens provenant des villages voisins si on en croit une enquête récente auprès des habitants.

Cette ligne pourrait attirer davantage de voyageurs si on prévoit des trains en soirée (après 22 ou 23 heures) à partir de Gand-Dampoort ou de Gand-Saint-Pierre vers quelques destinations comme Evergem ou Eeklo.

Les entreprises de la zone portuaire gantoise sont favorables à l'utilisation de la ligne 204 pour le transport de personnes. À la lumière des montants importants que de grandes entreprises comme Arcelor ou Volvo investissent dans l'organisation d'un transport collectif pour leur travailleurs,

van deze lijn. Mogelijk zijn ook de stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen en in Nederland de stad Terneuzen en de provincie Zeeland, die allen grote voorstanders zijn van een dergelijke treinverbinding, bereid om financieel bij te dragen.

Op korte termijn zou voor het personenverkeer op lijn 204 met een dieseltrein kunnen worden gewerkt. De rittijd van Gent-Sint-Pieters naar het voorziene eindstation bij Arcelor-Mittal is dan echter vrij lang voor een treinreis: 27 minuten voor een relatief korte afstand. (Met de auto doe je bij optimaal verkeer echter even lang over dit traject). Op de iets langere termijn lijkt het me dan ook zinvol om de lijn uit te bouwen tot een lightrailtraject, met lichte en snel optrekkende toestellen. Een onlangs gepubliceerde studie in opdracht van Vlaams minister voor Mobiliteit Kathleen Van Brempt concludeert dat de lightrail een bijzonder geschikt instrument is om tot een performant voorstedelijk openbaar vervoer te komen. Het is dan ook jammer vast te stellen dat de NMBS in dit dossier een negatieve houding aanneemt. Op een recente vergadering van de provinciale stuurgroep Gentse Kanaalzone liet de NMBS immers weten dat een lightrailtraject op de lijn 204 voor hen is uitgesloten.

Over het opstarten van een proefproject met een dieseltrein zou binnenkort worden beslist. Ronduit stuitend is echter dat de lokale NMBS-verantwoordelijke het bestond om de afgevaardigde van een lokale bewonersgroep toe te snauwen dat hij ermee moest ophouden zich met het dossier te bemoeien. Blijkbaar hebben niet alle beleids mensen bij de NMBS begrepen dat ze verondersteld worden ten dienste te staan van burgers en de bedrijven. Laat staan dat het wenselijk is te allen tijde een elementaire hoffelijkheid in acht te nemen.

De zeehaven is voor Gent en voor Oost-Vlaanderen een belangrijke levensader. Een duurzaam mobiliteitsbeleid in deze regio, met centraal daarin een voldoende aanbod aan openbaar vervoer, is dan ook van het grootste belang. De NMBS kan hier duidelijk een rol van betekenis spelen.

Is de minister bereid om bij de NMBS aan te dringen op een positieve beslissing over het proefproject met een dieseltrein op lijn 204? Is de minister bereid ervoor te zorgen dat dit project een objectieve en onafhankelijke evaluatie meekrijgt? Indien ja, tegen wanneer denkt zij het resultaat van haar contacten met de NMBS te kunnen meedelen?

Welke bezwaren heeft de NMBS tegen het uitbouwen van lijn 204 tot een lightrailtraject?

Wat is het standpunt van de minister over het uitbouwen van de lijn 204 tot een lightrailtraject? Is de minister bereid er bij de NMBS op aan te dringen dat ze hun standpunt herevalueren, eventueel verwijzend naar de recente studie van Traject NV? Indien ja, tegen wanneer denkt zij het resultaat van haar contacten met de NMBS te kunnen meedelen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Vervotte.

De operator NMBS heeft van de Vereniging van Gentse Havengebonden Ondernemingen een aanvraag ontvangen

il n'est pas inimaginable qu'elles soient prêtes à contribuer au financement de la mise en état opérationnel de cette ligne. De même, la ville de Gand, la province de Flandre orientale et, aux Pays-Bas, la ville de Terneuzen et la province de Zélande, toutes très favorables à une pareille liaison ferroviaire, pourraient être disposées à contribuer à sa mise en œuvre.

À court terme, on pourrait organiser le transport de passagers par un train à motrice diesel. Le temps de parcours de Gand-Saint-Pierre jusqu'au terminus envisagé chez Arcelor est toutefois fort long pour un trajet en train : 27 minutes pour une distance relativement courte (cependant, en automobile le trajet, même en condition optimale, prend plus de temps).

À un peu plus long terme, il me paraît sensé de mettre des trains légers et rapides en circulation sur cette ligne. Une étude récemment publiée et commanditée par la ministre flamande de la Mobilité, Mme Kathleen Van Brempt, conclut que le train léger est un outil particulièrement bien adapté pour un transport public périurbain efficace. Il est donc dommage de constater que la SNCB adopte dans ce dossier une attitude négative. Lors d'une réunion récente du comité d'experts provincial de la Zone du canal de Gand, elle a en effet fait savoir qu'il était exclu pour elle de faire rouler un train léger sur la ligne 204.

Une décision serait prise bientôt sur le démarrage d'un projet pilote avec un train diesel. Il est toutefois carrément choquant que le responsable local de la SNCB persiste à reprocher au représentant d'un comité local d'habitants de s'intéresser à ce dossier. Apparemment, les dirigeants de la SNCB ne comprennent pas tous qu'ils sont supposés être au service des citoyens et des entreprises. Ils pourraient au moins faire preuve de courtoisie élémentaire.

Le port de mer est vital pour Gand et la province de Flandre orientale. Mener une politique durable de la mobilité dans cette région, avec une offre satisfaisante de transport public, est donc du plus haut intérêt. La SNCB peut clairement y jouer un rôle important.

La ministre est-elle disposée à insister auprès de la SNCB pour qu'elle prenne une décision positive sur le projet pilote de train diesel pour passagers sur la ligne 204 ? Veillera-t-il à ce que ce projet bénéficie d'une évaluation objective et indépendante ? Dans l'affirmative, quand estime-t-il pouvoir nous faire part des résultats de ses contacts avec la SNCB ?

Quelles sont les objections émises par la SNCB contre l'exploitation d'un train léger sur la ligne 204 ?

Quelle est le point de vue de la ministre sur l'exploitation de la ligne 204 par un train léger ? Est-il disposé à insister auprès de la SNCB pour qu'elle revoie son avis, en faisant éventuellement référence à l'étude de la SA Traject ? Dans l'affirmative, quand pense-t-il pouvoir nous communiquer les résultats de ses contacts avec la SNCB ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre Vervotte.

La SNCB a reçu une demande concernant la réouverture de la ligne industrielle 204, pour le transport de travailleurs

betreffende de heropening van de industriële lijn 204 voor het woon-werkvervoer van de werknemers binnen het Gentse havengebied. Momenteel voert de Directie Reizigers Nationaal van de NMBS een studie uit over de haalbaarheid van een dergelijke exploitatie op lijn 204.

Lijn 204, die beheerd wordt door Infrabel, is uitgerust als industriële lijn, met een maximumsnelheid van 40 km per uur, zonder perrons. De spoorlijn wordt momenteel bereden door 8 tot 11 goederentreinen per week. Het gebruik van lijn 204 als volwaardige reizigerslijn kan dus niet op korte termijn.

Teneinde spoorlijn 204 uit te bouwen tot een lightrailtraject onder het regime 'gemengd verkeer', moet een aantal belangrijke knelpunten aangepakt worden in het domein van de veiligheid en wat het wettelijke kader betreft.

De volledige zone van het spoorwegennet, gemeenschappelijk bereden door lightrailvoertuigen en gewone treinen (heavy rail), moet met een signalatiesysteem uitgerust zijn dat borg staat voor een snelheidscontrole bij het naderen van een stopsein en het stoppen voor dit sein indien noodzakelijk. Alle krachtvoertuigen die in deze zone zouden kunnen rijden, inbegrepen de lightrailvoertuigen, moeten met dit signalatiesysteem uitgerust zijn. Het signalatiesysteem dat aan bovenvermelde voorwaarden voldoet, is het ETCS (European Train Control System). Volgens de huidige voorlopige planning van Infrabel is de uitrusting van spoorlijn 204 met ETCS gepland tegen 2022.

Tevens dient het lightrailmaterieel gehomologeerd te zijn door de staatssecretaris bevoegd voor het spoorvervoer alvorens het mag worden ingezet op het Belgische spoorwegennet beheerd door Infrabel.

Afhankelijk van de door de federale (en gewestelijke) overheid verkozen lightrailexploiatievorm voor spoorlijn 204, kan de NMBS als openbare spoorvervoerder betrokken worden en zal het wenselijk/noodzakelijk zijn een aantal wetten (en decreten/ordonnanties) al dan niet aan te passen.

Het betreft:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (en zijn wijzigingen) (indien nodig);
- de wet van 21 maart 1991 in verband met de bepaling van de NMBS betreffende haar opdracht van openbare dienst;
- de wet van 4 december 2006 betreffende het gebruik van de spoorweginfrastructuur;
- de wet van 19 december 2006 betreffende de exploitatieveiligheid van de Spoorwegen.

Bovendien moeten de federale overheid en het Vlaamse Gewest een samenwerkingsovereenkomst sluiten en zullen zonodig wijzigingen moeten worden aangebracht aan de betreffende beheerscontracten.

In de toekomst zal verder onderzoek naar de mogelijke toepassing van lightrail op bestaande spoorweginfrastructuur of eventueel nieuwe infrastructuur en in gemengd verkeer worden uitgevoerd. In dit verband zal de NMBS een marktstudie uitvoeren.

In de beheerscontracten vraag ik aan de vennootschappen van de NMBS-groep om ten laatste tegen maart 2009 de nodige studies aan te leveren inzake de mogelijke toepasbaarheid van

dans le domaine portuaire de Gand, de la part de l'Association des entreprises du port de Gand. Pour l'instant la Direction nationale du trafic des voyageurs de la SNCB procède à une étude sur la faisabilité d'une telle exploitation de la ligne 204.

La ligne 204, gérée par Infrabel, est équipée en tant que ligne industrielle, avec une vitesse maximale de 40 km par heure et sans quais. Elle est actuellement parcourue par 8 à 11 trains de marchandises par semaine. L'utilisation de cette ligne comme ligne de voyageurs à part entière ne peut donc se concevoir à court terme.

Pour transformer la ligne 204 en ligne de train léger sous le régime d'un trafic mixte, il faut résoudre un certain nombre de problèmes importants de sécurité et pour ce qui concerne le cadre légal.

Toute la zone du réseau de chemin de fer, partagée par des trains légers et des trains ordinaires, doit être équipée d'un système de signalisation garantissant le contrôle de la vitesse à l'approche d'un signal d'arrêt et l'arrêt avant un tel signal si nécessaire. Toutes les motrices qui pourraient circuler dans cette zone, y compris les trains légers, devraient être équipées d'un système de signalisation. Le système qui répond aux critères précités est le système ETCS. Selon le planning provisoire actuel d'Infrabel, l'équipement de la ligne 204 avec ETCS est prévu pour 2022.

Il faut également que le matériel de train léger soit homologué par le secrétaire d'État compétent pour le transport ferroviaire avant qu'il ne puisse être mis en circulation sur le réseau de chemin de fer belge géré par Infrabel.

Selon le choix que feront les autorités fédérales et régionales sur la forme d'exploitation par train léger de la ligne 204, la SNCB peut être concernée comme transporteur ferroviaire public et il sera souhaitable, voire nécessaire de modifier ou non un certain nombre de lois (et décrets ou ordonnances).

Ces modifications concernent la loi spéciale du 8 août 1980 (et ses modifications) (si nécessaire) ; la loi du 21 mars 1991 pour la définition de la mission de service public de la SNCB ; la loi du 4 décembre 2006 relative à l'utilisation de l'infrastructure ferroviaire ; la loi du 19 décembre 2006 relative à la sécurité d'exploitation ferroviaire.

En outre l'État fédéral et la Région flamande doivent conclure un accord de coopération et les changements nécessaires devront être apportés aux contrats de gestion.

Des études seront faites sur la possibilité d'exploitation de trains légers sur des infrastructures ferroviaires existantes ou sur d'éventuelles nouvelles infrastructures et en circulation mixte. La SNCB fera une étude de marché.

Dans le contrat de gestion, je demande aux sociétés du groupe de la SNCB de fournir avant mars 2009 les études nécessaires sur la faisabilité du concept de train léger, que ce soit sur une nouvelle infrastructure ou en circulation mixte.

het lightrailconcept, hetzij op nieuwe infrastructuur, hetzij in gemengd verkeer.

Vraag om uitleg van de heer Geert Lambert aan de eerste minister over «uitzendwerk bij de overheid» (nr. 4-439)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Geert Lambert (sp.a+VI.Pro). – In het regeerakkoord is sprake van een regeling voor uitzendkrachten bij de overheid. Het principe zou in overleg met de sociale partners verder worden uitgewerkt.

Heeft dat overleg al plaatsgevonden? Wat is de stand van zaken?

Wanneer zal uitzendwerk bij de overheid mogelijk worden?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord de eerste minister.

In het regeerakkoord is inderdaad bepaald dat de regering aan de sociale partners zal vragen te voorzien in specifieke bepalingen voor interimarbeid in overheidsbesturen voor uitzonderlijke en tijdelijke behoeften. Het overleg daarover zal gebeuren in het Comité A dat bevoegd is voor de hele overheidssector.

Ter voorbereiding van dat overleg en met het oog op het ontwikkelen van een gezamenlijke visie, heeft een werkgroep met vertegenwoordigers van de federale overheid, de gemeenschappen, de gewesten en de drie regionale Verenigingen van Steden en Gemeenten op 24 juni een eerste keer vergaderd.

Op 15 juli heb ik de gemeenschaps- en gewestregeringen schriftelijk verzocht mij hun standpunt over interimarbeid mee te delen. Omdat niet alle regeringen mij al een antwoord hebben bezorgd, heb ik op 15 september een herinneringsbrief gestuurd. Zodra alle antwoorden binnen zijn, zal het overleg tussen alle betrokken overheden worden voortgezet.

Vraag om uitleg van de heer Berni Collas aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de gevolgen van de liberalisering van de postdiensten voor het loopbaanbeheer» (nr. 4-442)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Berni Collas (MR). – Ik heb de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven al verschillende

Demande d'explications de M. Geert Lambert au premier ministre sur «le travail intérimaire dans le service public» (n° 4-439)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Geert Lambert (sp.a+VI.Pro). – Il est question, dans l'accord de gouvernement, d'un règlement pour les travailleurs intérimaires dans la fonction publique. Le principe continuerait à être élaboré en concertation avec les partenaires sociaux.

Cette concertation a-t-elle déjà eu lieu ? Quel est l'état du dossier ?

Quand le travail intérimaire deviendra-t-il finalement possible dans la fonction publique ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse du premier ministre.

L'accord de gouvernement indique en effet que le gouvernement demandera aux partenaires sociaux de prévoir des dispositions spécifiques pour le travail intérimaire dans les structures publiques pour des besoins exceptionnels et temporaires. La concertation à ce sujet aura lieu au Comité A, compétent pour l'ensemble du secteur public.

En préparation de cette concertation et en vue du développement d'une vision commune, un groupe de travail s'est réuni une première fois le 24 juin. Il rassemble des représentants des autorités fédérales, des Communautés, des Régions et des trois unions des villes et des communes.

Le 15 juillet, j'ai invité par écrit les gouvernements des Communautés et des Régions à me communiquer leur point de vue sur le travail intérimaire. Comme tous les gouvernements ne m'avaient pas répondu, j'ai envoyé un rappel le 15 septembre. Dès que j'aurai toutes les réponses, la concertation entre toutes les autorités concernées se poursuivra.

Demande d'explications de M. Berni Collas à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «les impacts de la libéralisation des services postaux sur la gestion des carrières» (n° 4-442)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Berni Collas (MR). – J'ai déjà interpellé à plusieurs reprises le ministre de la Fonction publique sur le sujet de la

keren ondervraagd over de liberalisering van de postdiensten. Ik herinner aan mijn mondelinge vraag nr. 3-198, mijn vragen om uitleg nr. 4-34 en 4-275 alsook aan mijn schriftelijke vraag nr. 4-68.

Een sector liberaliseren betekent dat een overheidsdienst wordt opengesteld voor de concurrentie en dat het monopolieprivilegie van de betrokken sector verdwijnt. De vroegere monopoliehouder is gedwongen zijn producten en diensten aan te bieden op een open markt die onderworpen is aan de regels van de concurrentie.

De Europese Commissie heeft beslist dat de postdiensten in Europa geleidelijk aan zullen worden geliberaliseerd. De Post wordt voortaan dus geconfronteerd met een open postmarkt. De liberalisering heeft onder meer tot doel de postdiensten te rationaliseren en efficiënter te maken zodat ze zich op die open markt competitief kunnen opstellen. Daartoe moet waarschijnlijk de organisatiestructuur en/of het beheer van de human resources van de postdiensten worden gewijzigd.

Welke wijzigingen worden aangebracht in de organisatiestructuur van het personeelsbestand van De Post?

Welke veranderingen werden aangebracht in het loopbaanbeheer in De Post?

Komen er veranderingen in de verschillende functies: postboden, loketbedienden, managers? Welke specifieke profielen zijn nodig om de toekomstige uitdagingen aan te gaan?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

De Post bereidt zich op het vlak van human resources voor op de liberalisering. Zo kan de functieclassificatie die in 2007 werd ingevoerd worden beschouwd als een belangrijke wijziging om de Post meer concurrentievermogen te geven. Die modernisering biedt de mogelijkheid de functie die aan een personeelslid wordt toevertrouwd beter af te stemmen op de reël uitgevoerde taken.

De belangrijkste wijziging betreft de oprichting van een nieuwe personeelscategorie, namelijk de postbezorgers. Die categorie zal in de vijf volgende jaren geleidelijk aan worden ingevoerd.

Het personeelslid dat die functie bekleedt, zal met De Post een arbeidsovereenkomst hebben.

De toegekende barema's zullen gebaseerd zijn op de principes die worden gebruikt bij de functieclassificaties in De Post, namelijk een evaluatie van de activiteiten en verantwoordelijkheden, en ze zullen worden vergeleken met de barema's voor gelijksoortige functies op de markt.

De beperkte geografische mobiliteit van de functie van postbezorger kan een voordeel betekenen voor de postbeambten die hun dienst op het einde van hun loopbaan willen verlichten. De meest recente overeenkomst voorziet in voordelige loonvoorwaarden voor de personeelsleden die ouder zijn dan vijftig jaar en die graag deeltijds zouden werken.

libéralisation des services postaux. Je rappelle ma question orale n° 3-198, mes demandes d'explications n° 4-34 et n° 4-275 et ma question écrite n° 4-86.

Libéraliser un secteur signifie ouvrir un secteur public à la concurrence. Le privilège du monopole va disparaître dans le secteur concerné. Ainsi, l'ancien monopoliste doit commercialiser ses produits et services sur un marché ouvert sur lequel la concurrence règne.

La Commission européenne a décidé de libéraliser progressivement les services postaux en Europe. La Poste belge doit donc maintenant faire face à la concurrence d'un marché postal ouvert. Un des buts de la libéralisation est de rationaliser et d'augmenter la performance des services postaux afin qu'ils soient compétitifs dans un marché ouvert. Pour atteindre ce but, il est probable qu'il faut changer la structure de l'organisation et/ou la gestion des ressources humaines des services postaux.

Je me permets donc de poser quelques questions.

Quels sont les changements dans la structure organisationnelle des effectifs de la Poste ?

Quels sont les changements dans la gestion de carrière à la Poste ?

Peut-on s'attendre à des changements dans les différentes fonctions : facteurs, guichetiers, gestionnaires ? Quels profils particuliers sont-ils nécessaires pour affronter les défis futurs ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Dans le domaine des ressources humaines, La Poste se prépare à la libéralisation. Ainsi, la classification des fonctions qui a été instaurée en 2007 peut être considérée comme un changement important pour rendre La Poste plus concurrentielle. Cette modernisation permet de faire correspondre un niveau de fonction attribué à un membre du personnel aux tâches réellement exécutées.

Le changement principal concerne la création d'une nouvelle catégorie de personnel, à savoir les livreurs de courriers. Une mise en œuvre de ce changement aura lieu progressivement dans les cinq ans dans les conditions suivantes.

Tout d'abord, le personnel travaillant dans ces fonctions aura un contrat de travail avec La Poste.

Ensuite, les barèmes utilisés seront basés sur les principes utilisés dans la classification des fonctions de La Poste, à savoir une évaluation des activités et des responsabilités en comparaison avec la rémunération du marché pour des fonctions similaires.

De plus, cette fonction de livreur peut également constituer une opportunité pour des postiers en fin de carrière qui voudraient alléger leur service, tout en limitant leur mobilité géographique. La dernière convention en date prévoit des conditions salariales avantageuses pour le personnel de plus de cinquante ans intéressé par le temps partiel.

Enfin, l'entreprise n'obligera personne à travailler à temps

Het bedrijf zal tot slot niemand verplichten om deeltijds te gaan werken. Dat zal altijd op vrijwillige basis gebeuren.

De heer Berni Collas (MR). – Ik heb medelijden met de staatssecretaris en zal niet verder ingaan op de problematiek. Ik heb trouwens vandaag tijdens het Bureau van de commissie voor de Financiën gesuggereerd een gedachtewisseling met de minister te organiseren over de bedrijven waarin de overheid een participatie heeft. Op dat ogenblik kan ze dan haar beleid toelichten. Jammer genoeg zijn er door de financiële crisis weer een paar van die bedrijven bijgekomen, al vallen die, denk ik, niet onder de bevoegdheid van de minister. Haar beleid voor de bedrijven die wel onder haar bevoegdheid vallen zal ze dus binnenkort in de commissie toelichten en dat geeft me de kans nog enkele bijkomende vragen te stellen.

In elk geval dank ik de staatssecretaris voor het antwoord.

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik denk dat minister Vervotte deze problematiek van nabij volgt en met vragen en suggesties zeker rekening zal houden.

Vraag om uitleg van de heer Marc Elsen aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de privatisering van de postdiensten» (nr. 4-482)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Marc Elsen (cdH). – In oktober 2005 heeft de Belgische Staat De Post geprivatiseerd door de helft min één aandeel te verkopen aan een consortium van de Deense post en CVC Partners. In juli 2007 heeft het Europees Parlement beslist dat de postmarkt tegen 2011 volledig moet zijn geliberaliseerd.

Een dergelijke liberalisering zal ongetwijfeld leiden tot hogere tarieven voor de particulieren, een verminderde frequentie van de bestelling en de stopzetting van de dienstverlening in weinig rendabele gebieden. In de eerste plaats zal de bevolking daar last van ondervinden, maar er dreigen ook heel wat banen te verdwijnen.

De Post moet zich nu reeds voorbereiden op de concurrentie en een kwaliteitsvolle dienstverlening blijven verzekeren.

Zal de minister ondernemingen die zich op de Belgische markt willen begeven, een bepaalde frequentie van de bestelling opleggen om te vermijden dat er een postdienst met twee snelheden zal ontstaan? Zal ze vastleggen welk grondgebied die diensten moeten bestrijken om te vermijden dat landelijke gebieden worden verwaarloosd? Is zij van plan het personeelsprofiel voor die dienst te handhaven teneinde talrijke sociale problemen te voorkomen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Krachtens de Europese postrichtlijn moeten de lidstaten de

partiel. Cela se passera toujours sur une base volontaire.

M. Berni Collas (MR). – *Par compassion pour le secrétaire d'État, je ne m'étendrai pas sur ce problème. J'ai d'ailleurs suggéré au Bureau de la commission des Finances d'organiser un échange de vues avec la ministre et les entreprises dans lesquelles l'État détient une participation. Leur nombre vient hélas d'augmenter en raison de la crise financière. J'aurai l'occasion de poser des questions à la ministre lorsque nous discuterons en commission de sa politique envers les entreprises relevant de sa compétence.*

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – *Je pense que la ministre Vervotte suit l'affaire de près et tiendra certainement compte des questions et suggestions.*

Demande d'explications de M. Marc Elsen à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la privatisation des services postaux» (n° 4-482)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Marc Elsen (cdH). – En octobre 2005, l'État belge a privatisé La Poste en vendant la moitié du capital moins une action à un consortium composé de la poste danoise et de la société CVC Partners. En juillet 2007, le Parlement européen a voté la « libéralisation » totale du marché postal en 2011, annonçant la mise en concurrence généralisée.

Une telle libéralisation entraînera plus que probablement une augmentation des tarifs pour les particuliers, une diminution de la fréquence de distribution et un abandon du service dans les zones peu rentables. Parallèlement à l'émergence de tous ces désagréments pour la population, de très nombreux emplois risquent d'être supprimés.

La Poste doit, dès aujourd'hui, se préparer à la concurrence en continuant à offrir un service de qualité.

La ministre compte-t-elle établir une fréquence de distribution imposée aux entreprises désireuses de s'installer en Belgique afin d'éviter un service postal à deux vitesses ? Compte-t-elle déterminer le territoire sur lequel elles devront opérer pour éviter que les zones rurales ne soient délaissées ? Compte-t-elle conserver le type de personnel apte à assumer ce service pour éviter de nombreux problèmes sociaux ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre.

Garantir le service universel pour tous les citoyens sans

universele dienstverlening aan alle burgers zonder onderscheid waarborgen, met een hoge kwaliteit en tegen betaalbare tarieven. De dienstverlening blijft dus voor alle burgers gewaarborgd, en dat vijf dagen per week. De Post zal aangewezen worden als universele dienstverlener vanaf 2011, zoals bepaald in de verklaring van de regering over haar algemeen beleid van 14 oktober.

Of De Post in staat zal zijn de universele dienstverlening op duurzame wijze en tegen een voor de samenleving aanvaardbare kost te leveren, zal afhangen van de voorwaarden voor de totale vrijmaking van de markt. Mochten onevenwichtige concurrentievoorwaarden worden opgelegd, dan zou De Post aanzienlijke verliezen kunnen lijden om de universele dienstverlening te verzekeren. Dat verlies kan zo hoog oplopen dat men verwacht dat de sector de financiering niet kan dragen. Hij zal dan drastisch moeten besparen of door de Staat worden gefinancierd. De drastische besparingsmaatregelen waarvan hier sprake is, zouden veel verder gaan dan wat in het huidige strategische plan van de onderneming is voorzien. Dat plan is nochtans ambitieus; er staat onder meer in dat De Post gebruik moet maken van alle mogelijkheden voor de natuurlijke afvloeiing van personeelsleden. Aangezien de loonmassa de grootste kost vertegenwoordigt voor de postoperatoren, zouden nog ambitieuzere plannen aanzienlijke sociale gevolgen hebben. Ook mogen we niet uit het oog verliezen dat er steeds minder correspondentie wordt verstuurd.

Om die reden pleit ik voor evenwichtige concurrentievoorwaarden en een level playing field voor alle operatoren met betrekking tot de geografische dekking, de frequentie van de bestelling en ook inzake de arbeidsvoorwaarden. Het overleg met de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen, de heer Van Quickenborne, die voor dit dossier bevoegd is, is opgestart.

De heer Marc Elsen (cdH). – *Er is dus geen discussie mogelijk: de Europese richtlijn moet ten uitvoer worden gelegd.*

Ik heb de eerste minister inderdaad horen verklaren dat De Post als universele dienstverlener zal worden aangewezen. Ik ben tevreden met dat antwoord omdat het tegelijkertijd garanties biedt inzake een evenwichtige dienstverlening en inzake tewerkstelling. Er mocht vooral geen dienst komen die bepaalde delen van ons grondgebied verwaarloost, zoals dat maar al te vaak het geval is bij dergelijke mechanismen.

De ministers overleggen dus. Dat verheugt me. We zullen het dossier op de voet blijven volgen.

Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement

De voorzitter. – Bij boodschap van 16 oktober 2008 heeft de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk

discrimination, avec une haute qualité et à un tarif abordable, est une obligation imposée aux États membres par la directive postale européenne. Ce service continuera donc à être garanti pour tous les citoyens, cinq jours par semaine comme le prévoit la directive postale européenne. La Poste sera désignée comme prestataire du service universel pour une période à déterminer à partir de 2011 comme le prévoit la déclaration du premier ministre du 14 octobre.

Toutefois, les conditions d'ouverture totale du marché à la concurrence seront déterminantes pour définir la capacité de La Poste à fournir ce service universel de manière durable et à un coût maîtrisé pour la société. En effet, si des conditions de concurrence déséquilibrées devaient être définies, La Poste pourrait être confrontée à une perte importante pour assurer le service universel. Cette perte serait d'une telle importance que l'on s'attend à ce que le secteur ne puisse pas en assumer le financement et qu'il faille donc recourir soit à des mesures d'économies drastiques soit à un financement important par l'État. Les mesures d'économies drastiques dont il est question ici dépasseraient largement ce qui est déjà prévu par le plan stratégique actuel de l'entreprise. Or ce plan est ambitieux et prévoit notamment que La Poste fasse usage de toutes les possibilités de réduction du personnel offertes par les départs naturels. La masse salariale constituant la majorité des coûts des opérateurs postaux, des mesures plus ambitieuses auraient des conséquences sociales non négligeables. Enfin, il ne faut pas perdre de vue que le marché des envois de correspondance est en décroissance.

C'est pourquoi je plaide pour que des conditions de concurrence équitables, créant un *level playing field* pour tous les opérateurs, soient définies en matière de couverture géographique, de fréquence de distribution mais également en matière de conditions d'emploi. Les discussions à ce sujet ont démarré avec le ministre pour l'Entreprise et la Simplification Van Quickenborne qui est responsable de ce dossier.

M. Marc Elsen (cdH). – Il n'y a donc aucune discussion à ce sujet : la directive européenne doit bien entendu être concrétisée.

J'entends que La Poste doit continuer à être considérée en tant que prestataire du service universel. J'ai bien entendu la déclaration du premier ministre à ce propos. La réponse me satisfait dans la mesure où elle apporte à la fois des garanties maximales en matière de service équitable et en matière d'emploi. Il ne fallait surtout pas d'un service qui délaisse certaines zones de notre territoire comme cela se passe trop souvent dans des mécanismes de ce type.

Des discussions interministérielles sont en cours. Je m'en réjouis. Nous continuerons donc à suivre ce dossier pour nous assurer que notre volonté soit effectivement suivie d'effets concrets dans l'esprit de ce que vous venez de dire.

Assemblée réunie de la Commission communautaire commune du Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale

M. le président. – Par message du 16 octobre 2008, l'Assemblée réunie de la Commission communautaire commune du Parlement de la Région de Bruxelles-Capitale a

Parlement aan de Senaat laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd heeft.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie

De voorzitter. – Bij boodschap van 17 oktober 2008 heeft de Vergadering van de Franse Gemeenschapscommissie aan de Senaat laten weten dat zij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd heeft.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

De voorzitter. – Bij boodschap van 17 oktober 2008 heeft de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan de Senaat laten weten dat hij zich ter vergadering van die dag geconstitueerd heeft.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergadering vindt plaats donderdag 6 november om 15 uur.

Op de agenda van die vergadering staan de inoverwegingneming van voorstellen, mondelinge vragen, wetsontwerpen tot goedkeuring van internationale verdragen en vragen om uitleg.

(De vergadering wordt gesloten om 20.40 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: de dames Delvaux, Durant, Lijnen en Smet, in het buitenland, mevrouw Van dermeersch, om familiale redenen, de heren Duchatelet en Verwilghen, wegens andere plichten.

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

fait connaître au Sénat qu'elle s'est constituée en sa séance de ce jour.

– **Pris pour notification.**

Assemblée de la Commission communautaire française

M. le président. – Par message du 17 octobre 2008, l'Assemblée de la Commission communautaire française a fait connaître au Sénat qu'elle s'est constituée en sa séance de ce jour.

– **Pris pour notification.**

Assemblée de la Commission communautaire flamande

M. le président. – Par message du 17 octobre 2008, l'Assemblée de la Commission communautaire flamande a fait connaître au Sénat qu'elle s'est constituée en sa séance de ce jour.

– **Pris pour notification.**

Ordre des travaux

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

La prochaine séance aura lieu le jeudi 6 novembre à 15 h.

À l'ordre du jour de cette réunion figurent la prise en considération de propositions, des questions orales, des projets de loi portant approbation de traités internationaux et des demandes d'explications.

(La séance est levée à 20 h 40.)

Excusés

Mmes Delvaux, Durant, Lijnen et Smet, à l'étranger, Mme Van dermeersch, pour raisons familiales, MM. Duchatelet et Verwilghen, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

– **Pris pour information.**

Bijlage

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 77 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 33 van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (van de heer Paul Wille; Stuk 4-890/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming om de geautomatiseerde stemming op afstand mogelijk te maken (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-901/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 4bis in de wet van 3 mei 1880 op het parlementair onderzoek (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-907/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Kieswetboek, met het oog op de invoering van het stemmen via internet voor de Belgen die in het buitenland verblijven (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-910/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Kieswetboek met het oog op de opheffing van de onbekwaamheid tot deelname aan de verkiezingen van sommige veroordeelden (van de heer Hugo Coveliers; Stuk 4-916/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot hervorming van het hof van assisen (van de heer Philippe Mahoux; Stuk 4-924/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 446ter van het Gerechtelijk Wetboek, met betrekking tot de tarifiering van de erelonen van advocaten (van de heren Philippe Mahoux en Christophe Collignon; Stuk 4-949/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek (van mevrouw Martine Taelman; Stuk 4-966/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Annexe

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi visant à compléter l'article 33 de la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignement et de l'Organe de coordination pour l'analyse de la menace (de M. Paul Wille ; Doc. 4-890/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi complétant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé en vue de permettre le vote automatisé à distance (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-901/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi insérant un article 4bis dans la loi du 3 mai 1880 sur les enquêtes parlementaires (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-907/1).

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Proposition de loi modifiant le Code électoral, visant à introduire le vote par correspondance électronique pour le vote des Belges résidant à l'étranger (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-910/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi modifiant le Code électoral en vue de lever l'incapacité électorale de certains condamnés (de M. Hugo Coveliers ; Doc. 4-916/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi relative à la réforme de la cour d'assises (de M. Philippe Mahoux ; Doc. 4-924/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 446ter du Code judiciaire, relative à la barémisation des honoraires d'avocats (de MM. Philippe Mahoux et Christophe Collignon ; Doc. 4-949/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 516 du Code judiciaire (de Mme Martine Taelman ; Doc. 4-966/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van het Kieswetboek wat de stemplicht betreft (van mevrouw Nele Lijnen en de heer Filip Anthuenis; Stuk 4-886/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot opheffing van artikel 66, vijfde lid, van het Strafwetboek inzake opruiing (van de heer Geert Lambert; Stuk 4-888/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 11 april 1962 die de doortocht en het verblijf in België toelaat van de troepen van de met België door het Noord-Atlantisch Verdrag verbonden landen (van de heer Geert Lambert; Stuk 4-889/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, teneinde het dienstenchequesysteem uit te breiden tot onthaal van minderjarigen en een combinatie van kinderopvang en thuishulp van huishoudelijke aard (van mevrouw Nele Lijnen; Stuk 4-891/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot het instellen van een differentiëring van de identiteitskaarten van minderjarigen naargelang van de leeftijdsgroep waartoe zij behoren (van de heer Richard Fournaux en mevrouw Christine Defraigne; Stuk 4-895/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, met het oog op het vaststellen van de lijst van producten die niet mogen worden verkocht aan minderjarigen jonger dan 16 jaar (van de heer Richard Fournaux en mevrouw Christine Defraigne; Stuk 4-896/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel betreffende de invoering van automatische voorschotten op de inkomsten uit de aanvullende personenbelasting en de voor de gemeenten kosteloze heffing van die belasting (van mevrouw Vanessa Matz; Stuk 4-900/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel betreffende het bezit van gevaarlijk geachte honden (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-902/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel betreffende het reglementeren van het gebruik van telecommunicatiemiddelen op de werkplaats (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-903/1).

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant le Code électoral en ce qui concerne l'obligation de vote (de Mme Nele Lijnen et M. Filip Anthuenis ; Doc. 4-886/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi abrogeant l'alinéa 5 de l'article 66 du Code pénal relatif à la provocation (de M. Geert Lambert ; Doc. 4-888/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi complétant la loi du 11 avril 1962 autorisant le passage et le séjour en Belgique des troupes des pays liés à la Belgique par le traité de l'Atlantique Nord (de M. Geert Lambert ; Doc. 4-889/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Proposition de loi modifiant l'article 2 de la loi du 20 juillet 2001 visant à favoriser le développement de services et d'emplois de proximité, en vue d'étendre le système des titres-services à l'accueil de mineurs et à une formule mixte d'accueil d'enfants et d'aide à domicile de nature ménagère (de Mme Nele Lijnen ; Doc. 4-891/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à instaurer une différenciation des cartes d'identité des mineurs en fonction de la tranche d'âge à laquelle ils appartiennent (de M. Richard Fournaux et Mme Christine Defraigne ; Doc. 4-895/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi complétant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, en vue d'arrêter la liste des produits interdits à la vente des mineurs de moins de 16 ans (de M. Richard Fournaux et Mme Christine Defraigne ; Doc. 4-896/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi relative à l'instauration d'un système d'avances automatiques sur le produit des additionnels communaux à l'impôt des personnes physiques et sur sa perception gratuite au profit des communes (de Mme Vanessa Matz ; Doc. 4-900/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi relative à la détention de chiens réputés dangereux (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-902/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à réglementer l'utilisation des moyens de télécommunication sur le lieu du travail (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-903/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot invoering van bindende normen inzake radon (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-904/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor het vergoeden van slachtoffers van een besmetting als gevolg van een bloedtransfusie (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-905/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 14 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-906/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot oprichting van een Fonds voor de asbestslachtoffers (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-908/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot reglementering van de laserbehandeling en de lichtpulsbehandeling (van de heer Alain Destexhe; Stuk 4-909/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, houdende invoering van een tax-shelterregeling ten behoeve van de podium- en theaterkunsten, inclusief musicals (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-917/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie, inzake hulp bij zelfeuthanasie (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-919/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 3 van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie, inzake euthanasie bij minderjarigen (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-920/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 3 en 14 van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie, inzake de doorverwijsplicht van de behandelende arts (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-921/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à respecter des normes obligatoires pour le radon (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-904/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi créant un Fonds d'indemnisation des victimes de contaminations à la suite d'une transfusion (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-905/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant l'article 14 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-906/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi visant à créer un Fonds pour les victimes de l'amiante (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-908/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à réglementer les traitements au laser et à la lumière pulsée (de M. Alain Destexhe ; Doc. 4-909/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 par l'instauration d'un régime de tax shelter en faveur des arts de la scène et du théâtre, y compris les comédies musicales (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-917/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie en ce qui concerne l'auto-euthanasie assistée (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-919/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant, en ce qui concerne les mineurs, l'article 3 de la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-920/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant les articles 3 et 14 de la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie en ce qui concerne l'obligation du médecin traitant opposé à l'euthanasie de renvoyer le patient à un confrère (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-921/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 4 van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie, inzake de wilsbeschikking (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-922/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel betreffende het loon van werkstudenten (van mevrouw Joëlle Kapompolé c.s.; Stuk 4-925/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot oprichting van een bijzondere commissie ermee belast een met redenen omkleed advies uit te brengen over de toepassing van de grondwettelijke beginselen betreffende de uitoefening van de prerogatieven van de Koning en over de verhoudingen der grote grondwettelijke machten onderling (van de heren Jurgen Ceder en Joris Van Hauthem; Stuk 4-928/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden..**

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, om de cumulatie toe te staan van het werknemerspensioen met de uitkeringen in geval van loopbaanonderbreking of vermindering van de arbeidsprestaties teneinde palliatieve zorg te verstrekken, voor ouderschapverlof of voor het bijstaan of verzorgen van een familielid (van de heer Marc Elsen en mevrouw Anne Delvaux; Stuk 4-929/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 467/1 in het Strafwetboek, teneinde een verzwarende omstandigheid in te voeren wanneer de diefstal gepleegd wordt in een voertuig terwijl de bestuurder zich in het voertuig bevindt (van de heer Alain Courtois; Stuk 4-930/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot aanvulling van de artikelen 467 en 471 van het Strafwetboek, om een verzwarende omstandigheid in te voeren als een diefstal wordt gepleegd met de medewerking van een minderjarige die handelt als dader of medeplichtige (van mevrouw Christine Defraigne en de heer Alain Courtois; Stuk 4-931/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 13 van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van de federale ombudsmannen, teneinde het onderzoek van een klacht bij de federale ombudsman te kunnen voortzetten wanneer een beroep bij de rechtbank of een georganiseerde administratief beroep is ingesteld (van de heer Alain Courtois; Stuk 4-932/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot invoering van een eenheidsstatuut voor werknemers (van mevrouw Anke Van dermeersch c.s.; Stuk 4-933/1).

Proposition de loi modifiant l'article 4 de la loi du 28 mai 2002 relative à l'euthanasie, concernant la déclaration anticipée (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-922/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de loi relative à la rémunération du travail des étudiants (de Mme Joëlle Kapompolé et consorts ; Doc. 4-925/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi instituant une commission spéciale chargée d'émettre un avis motivé sur l'application des principes constitutionnels relatifs à l'exercice des prérogatives du Roi et aux rapports des grands pouvoirs constitutionnels entre eux (de MM. Jurgen Ceder et Joris Van Hauthem ; Doc. 4-928/1).

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite en vue de permettre le cumul des allocations accordées en cas d'interruption de carrière ou de réduction des prestations en vue d'assurer des soins palliatifs, pour congé parental ou pour l'assistance ou l'octroi de soins à un membre de sa famille avec la pension des salariés (de M. Marc Elsen et Mme Anne Delvaux ; Doc. 4-929/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi insérant un article 467/1 dans le Code pénal, afin d'instaurer une circonstance aggravante lorsque le vol est commis à l'intérieur d'un véhicule en présence du conducteur (de M. Alain Courtois ; Doc. 4-930/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi complétant les articles 467 et 471 du Code pénal, en vue d'instaurer une circonstance aggravante lorsque le vol est commis avec la participation d'un mineur agissant en qualité d'auteur ou de complice (de Mme Christine Defraigne et M. Alain Courtois ; Doc. 4-931/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 13 de la loi du 22 mars 1995 instaurant des médiateurs fédéraux, afin de pouvoir poursuivre l'examen d'une plainte auprès du médiateur fédéral en cas d'exercice d'un recours juridictionnel ou d'un recours administratif organisé (de M. Alain Courtois ; Doc. 4-932/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi instaurant un statut unique pour les travailleurs salariés (de Mme Anke Van dermeersch et consorts ; Doc. 4-933/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 51 van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970 betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten om de niet-verschoonbare fout erin op te nemen voor gevallen waarin werknemers worden blootgesteld aan asbest (van mevrouw Anne-Marie Lizin; Stuk 4-934/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel houdende beperking voor onderaannemers om werk in de warme zones van kerncentrales in onderaannesteding te geven (van mevrouw Anne-Marie Lizin; Stuk 4-935/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 mei 1991 tot uitvoering van de artikelen 47, 56septies en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders en van artikel 96 van de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen, wat betreft het behoud van de verhoogde kinderbijslag voor mindervalide jobstudenten (van mevrouw Nele Lijnen; Stuk 4-936/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 31 januari 2003 houdende de geleidelijke uitstap uit kernenergie voor industriële elektriciteitsproductie (van mevrouw Anne-Marie Lizin; Stuk 4-938/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel met het oog op de afschaffing van de tegemoetkoming van de sociale zekerheid in de maagdenvliesreconstructie (van mevrouw Anne-Marie Lizin; Stuk 4-939/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot invoering in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 van een carry-backbeschikking voor de land- en tuinbouwsector (van de heer Wouter Beke c.s.; Stuk 4-942/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot regeling van de gevolgen van het gelijkmatig verdeelde verblijf van kinderen bij beide ouders na scheiding (van de heer Guy Swennen; Stuk 4-945/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet op de landverzekeringsovereenkomst van 25 juni 1992 betreffende de vrije keuze inzake raadslieden bij de rechtsbijstandsverzekering (van mevrouw Els Schelfhout c.s.; Stuk 4-948/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant l'article 51 des lois coordonnées du 3 juin 1970 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles pour y intégrer la faute inexcusable en cas d'exposition des travailleurs à l'amiante (de Mme Anne-Marie Lizin ; Doc. 4-934/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi portant sur la limitation de la sous-traitance pour les travaux en zones chaudes dans les centrales nucléaires (de Mme Anne-Marie Lizin ; Doc. 4-935/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal du 3 mai 1991 portant exécution des articles 47, 56septies, et 63 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés et de l'article 96 de la loi du 29 décembre 1990 portant des dispositions sociales, en ce qui concerne le maintien des allocations familiales majorées pour les étudiants jobistes handicapés (de Mme Nele Lijnen ; Doc. 4-936/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant la loi du 31 janvier 2003 sur la sortie progressive de l'énergie nucléaire à des fins de production industrielle d'électricité (de Mme Anne-Marie Lizin ; Doc. 4-938/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi visant à supprimer l'intervention de la sécurité sociale dans la reconstruction de l'hymen (de Mme Anne-Marie Lizin ; Doc. 4-939/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi instaurant dans le Code des impôts sur les revenus 1992 un système de carry back pour le secteur agricole et horticole (de M. Wouter Beke et consorts ; Doc. 4-942/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi réglant les conséquences de l'hébergement égalitaire des enfants chez les deux parents après la séparation (de M. Guy Swennen ; Doc. 4-945/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre en ce qui concerne le libre choix des conseils dans le cadre de l'assurance protection juridique (de Mme Els Schelfhout et consorts ; Doc. 4-948/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Wetsvoorstel tot invoering van een heffing op de winsten van de afgeschreven centrales, teneinde een betere openstelling van de Belgische elektriciteitsmarkt te garanderen, hernieuwbare energie en efficiëntie op energievlak te promoten en de algemene energiekosten te drukken (van de heer José Daras en mevrouw Vera Dua; Stuk 4-950/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, om rekening te houden met ouders van hetzelfde geslacht in het recht inzake nalatenschap, schenking onder de levenden en testaments en om het onderscheid op te heffen tussen uit het huwelijk geboren en geadopteerde kinderen (van de heer Philippe Mahoux; Stuk 4-951/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en het Gerechtelijk Wetboek teneinde de procedure voor een dringende en voorlopige scheiding open te stellen voor feitelijk samenwonenden (van de heer Philippe Mahoux; Stuk 4-952/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 147 van de programmawet van 27 april 2007, teneinde de regeling inzake korting op factuur naar gelang van de CO₂-uitstoot toepasbaar te maken bij de aankoop van een gezinsvoertuig (van mevrouw Vanessa Matz; Stuk 4-953/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 25 mei 1999 betreffende de Belgische internationale samenwerking en van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 (van de dames Sabine de Bethune en Els Van Hoof; Stuk 4-955/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Wetsvoorstel tot versterking van het adoptieverlof (van mevrouw Nahima Lanjri c.s.; Stuk 4-958/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wat betreft de verdeling van de betrekkingen in de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt (van de heer Yves Buysse c.s.; Stuk 4-959/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juni 2005 tot vaststelling van de criteria en de regels voor de selectie van de erkende kinesitherapeuten die het recht bekomen om verstrekkingen te verrichten die voorwerp kunnen zijn van een tussenkomst van de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen (van de heren Louis Ide en Wouter Beke; Stuk 4-960/1).

Proposition de loi visant à introduire une taxe sur les bénéfices des centrales amorties en vue d'assurer une meilleure ouverture du marché belge de l'électricité, à promouvoir les énergies alternatives et l'efficacité énergétique et à réduire le coût global de l'énergie (de M. José Daras et Mme Vera Dua; Doc. 4-950/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant le Code civil, visant à prendre en compte la parenté de même sexe dans le droit des successions, des donations entre vifs et des testaments et à supprimer les distinctions entre enfants nés du mariage et enfants adoptés (de M. Philippe Mahoux; Doc. 4-951/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant le Code civil et le Code judiciaire, visant à ouvrir la procédure de séparation urgente et provisoire aux couples de fait (de M. Philippe Mahoux; Doc. 4-952/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 147 de la loi-programme du 27 avril 2007 afin de rendre applicable le mécanisme de réduction sur facture en fonction des émissions de CO₂ pour l'achat d'un véhicule de type familial (de Mme Vanessa Matz; Doc. 4-953/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi modifiant la loi du 25 mai 1999 relative à la coopération internationale belge et les lois sur la comptabilité de l'État, coordonnées le 17 juillet 1991 (de Mmes Sabine de Bethune et Els Van Hoof; Doc. 4-955/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Proposition de loi visant à renforcer le congé d'adoption (de Mme Nahima Lanjri et consorts; Doc. 4-958/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, en ce qui concerne la répartition des emplois dans les services dont l'activité s'étend à tout le pays (de M. Yves Buysse et consorts; Doc. 4-959/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi visant à modifier l'arrêté royal du 20 juin 2005 fixant les critères et les modalités de sélection des kinésithérapeutes agréés qui obtiennent le droit d'accomplir des prestations qui peuvent faire l'objet d'une intervention de l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités (de MM. Louis Ide et Wouter Beke; Doc. 4-960/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, met betrekking tot de verdeling van de pensioenrechten tussen echtgenoten of wettelijk samenwonenden (van mevrouw Martine Taelman en mevrouw Nele Lijnen; Stuk 4-964/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot het verlenen van stemrecht aan jongeren vanaf zestien jaar (van mevrouw Nele Lijnen c.s.; Stuk 4-965/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en voor de Administratieve Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat betreft de kennisgeving van de eenzijdige beëindiging van de wettelijke samenwoning (van mevrouw Martine Taelman; Stuk 4-967/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek betreffende de rechtstreekse vordering van een onderaannemer tegen zijn opdrachtgever (van mevrouw Martine Taelman; Stuk 4-968/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 2 september 1985 betreffende meel, met het oog op de verrijking ervan met foliumzuur (van de heer Patrik Vankrunkelsven c.s.; Stuk 4-970/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel ter beperking van het klankvolume van draagbare muzikspelers (van de heer Patrik Vankrunkelsven en mevrouw Margriet Hermans; Stuk 4-971/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 8 van de wet van 11 mei 2003 betreffende het onderzoek op embryo's in vitro (van de heren Philippe Mahoux en Philippe Monfils; Stuk 4-972/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot aanpassing van diverse wettelijke bepalingen met het oog op de invoering van de algemene term “geestesziekte” ter vervanging van de begrippen “krankzinnigheid”, “onnozelheid”, “abnormalen” en “achterlijkheid” (van de heer Patrik Vankrunkelsven en mevrouw Martine Taelman; Stuk 4-974/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Voorstellen van resolutie

Voorstel van resolutie met betrekking tot de problematiek van de huishoudelijke economie (van mevrouw Miet Smet; Stuk 4-887/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, en ce qui concerne la répartition des droits de pension entre époux et cohabitants légaux (de Mme Martine Taelman et Mme Nele Lijnen ; Doc. 4-964/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi accordant le droit de vote aux jeunes dès l'âge de seize ans (de Mme Nele Lijnen et consorts ; Doc. 4-965/1).

– **Envoi à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.**

Proposition de loi modifiant le Code civil en ce qui concerne la notification de la cessation unilatérale de la cohabitation légale (de Mme Martine Taelman ; Doc. 4-967/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant le Code civil en ce qui concerne l'action directe intentée par un sous-traitant contre le maître de l'ouvrage (de Mme Martine Taelman ; Doc. 4-968/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 3 de l'arrêté royal du 2 septembre 1985 relatif aux farines, en vue de les enrichir en acide folique (de M. Patrik Vankrunkelsven et consorts ; Doc. 4-970/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à limiter le volume sonore des baladeurs (de M. Patrik Vankrunkelsven et Mme Margriet Hermans ; Doc. 4-971/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant l'article 8 de la loi du 11 mai 2003 relative à la recherche sur les embryons in vitro (de MM. Philippe Mahoux et Philippe Monfils ; Doc. 4-972/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de loi visant à adapter diverses dispositions légales en vue d'introduire le concept général de « maladie mentale » en remplacement des concepts « démence », « imbécillité », « anormaux » et « arriération » (de M. Patrik Vankrunkelsven et Mme Martine Taelman ; Doc. 4-974/1).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Propositions de résolution

Proposition de résolution relative à la problématique de l'économie domestique (de Mme Miet Smet ; Doc. 4-887/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie tot invoering van de jaarlijkse mededeling van de pensioenportefeuille (van mevrouw Nele Lijnen; Stuk 4-892/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie betreffende palliatieve zorg (van de heer Jean-Jacques De Gucht c.s.; Stuk 4-923/1).

– **Verzonden naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie betreffende de bevordering van de toegang tot de informatie- en communicatietechnologie en de ontwikkeling van een internet voor de burger in het kader van de bestrijding van armoede en uitsluiting (van mevrouw Olga Zrihen; Stuk 4-926/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie betreffende de toestand in Georgië (van mevrouw Margriet Hermans c.s.; Stuk 4-927/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Voorstel van resolutie betreffende betere verzekeraarbaarheid van chronische zieken, gehandicapten en definitief genezen zwaar zieken (van mevrouw Margriet Hermans en de heer Patrik Vankrunkelsven; Stuk 4-961/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie over de vrijberoepsbeoefenaars (van de heer Wouter Beke c.s.; Stuk 4-973/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Voorstel van resolutie betreffende de eerlijke handel (van mevrouw Margriet Hermans; Stuk 4-975/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Voorstel van resolutie tot uitbreiding van de verfiende inkomensstoets tot de categorieën 1 en 2 voor de integratietegemoetkoming en voor de inkomensvervangende tegemoetkomingen (van de dames Nele Lijnen en Margriet Hermans; Stuk 4-976/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Voorstel van verklaring tot herziening van de Grondwet

Voorstel van verklaring tot herziening van artikel 167, §1, tweede lid, van de Grondwet, om de democratische controle te verhogen op het vaststellen van de staat van oorlog en op het inzetten of het ter beschikking stellen van de krijgsmacht ter handhaving of bevordering van de internationale rechtsorde (van de heer Geert Lambert; Stuk 4-915/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de résolution relative à l'instauration d'une communication annuelle du portefeuille pension (de Mme Nele Lijnen ; Doc. 4-892/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de résolution relative aux soins palliatifs (de M. Jean-Jacques De Gucht et consorts ; Doc. 4-923/1).

– **Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.**

Proposition de résolution visant à promouvoir l'accessibilité aux technologies de l'information et de la communication et le développement d'un internet citoyen dans le cadre de la lutte contre la pauvreté et l'exclusion (de Mme Olga Zrihen ; Doc. 4-926/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de résolution relative à la situation en Géorgie (de Mme Margriet Hermans et consorts ; Doc. 4-927/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Proposition de résolution visant à garantir une meilleure assurabilité des malades chroniques, des personnes handicapées et des grands malades définitivement guéris (de Mme Margriet Hermans et M. Patrik Vankrunkelsven ; Doc. 4-961/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de résolution relative aux titulaires de profession libérale (de M. Wouter Beke et consorts ; Doc. 4-973/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de résolution relative au commerce équitable (de Mme Margriet Hermans ; Doc. 4-975/1).

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Proposition de résolution étendant le contrôle des ressources affiné aux catégories 1 et 2 pour l'allocation d'intégration et pour les allocations de remplacement des revenus (de Mmes Nele Lijnen et Margriet Hermans ; Doc. 4-976/1).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de déclaration de révision de la Constitution

Proposition de déclaration de révision de l'article 167, §1er, alinéa 2, de la Constitution, visant à renforcer le contrôle démocratique portant sur le constat de l'état de guerre et sur l'engagement ou la mise à disposition des forces armées en vue du maintien ou de la promotion de l'ordre juridique international (de M. Geert Lambert ; Doc. 4-915/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.**

Voorstellen tot oprichting van een onderzoekscommissie

Voorstel tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie belast met een onderzoek naar de interventie van de Belgische regering in een aantal financiële instellingen (van mevrouw Anke Van dermeersch en de heer Freddy Van Gaever; Stuk 4-956/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Voorstel tot oprichting van een parlementaire onderzoekscommissie ter doorlichting van de aanpak van de financiële- en bankcrisis (van de heer Johan Vande Lanotte c.s.; Stuk 4-962/1).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Vragen om uitleg

Het Bureau heeft volgende vragen om uitleg ontvangen:

- van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken over “*de veiligheid in de ziekenhuizen*” (nr. 4-491)
- van de heer Wouter Beke aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “*de ‘Market in Financial Instruments Directive’*” (nr. 4-492)
- van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*vrijwilligerswerk door werkzoekenden*” (nr. 4-493)
- van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*de vrijstelling van werkzoekenden tijdens een opleiding of stage in het buitenland*” (nr. 4-494)
- van mevrouw Sabine de Bethune aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*de wachttijd voor werkzoekenden*” (nr. 4-495)
- van de heer Hugo Vandenberghe aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over “*de BTW-controle*” (nr. 4-496)
- van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over “*de informatisering van de hoven en rechtbanken*” (nr. 4-497)
- van de heer Filip Anthuenis aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over “*de houding van de NMBS in verband met de hogesnelheidslijn richting Breda en Den Haag*” (nr. 4-498)
- van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over “*de regelgeving betreffende arbeidsmigratie*” (nr. 4-499)

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Propositions visant à instituer une commission d’enquête

Proposition visant à instituer une commission d’enquête parlementaire chargée d’enquêter sur l’intervention du gouvernement belge dans plusieurs institutions financières (de Mme Anke Van dermeersch et M. Freddy Van Gaever ; Doc. 4-956/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition visant à instituer une commission d’enquête parlementaire chargée d’analyser la gestion de la crise financière et bancaire (de M. Johan Vande Lanotte et consorts ; Doc. 4-962/1).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Demandes d’explications

Le Bureau a été saisi des demandes d’explications suivantes :

- de M. Hugo Vandenberghe au vice-premier ministre et ministre de l’Intérieur sur « *la sécurité dans les hôpitaux* » (n° 4-491)
- de M. Wouter Beke au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « *la directive sur les marchés d’instruments financiers* » (n° 4-492)
- de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l’Emploi et de l’Égalité des chances sur « *le travail bénévole effectué par des demandeurs d’emploi* » (n° 4-493)
- de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l’Emploi et de l’Égalité des chances sur « *la dispense accordée aux chômeurs pendant qu’ils suivent une formation ou un stage à l’étranger* » (n° 4-494)
- de Mme Sabine de Bethune à la vice-première ministre et ministre de l’Emploi et de l’Égalité des chances sur « *la période d’attente pour les demandeurs d’emploi* » (n° 4-495)
- de M. Hugo Vandenberghe au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur « *le contrôle sur la TVA* » (n° 4-496)
- de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur « *l’informatisation des cours et tribunaux* » (n° 4-497)
- de M. Filip Anthuenis à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur « *l’attitude de la SNCB concernant la ligne TGV en direction de Breda et de La Haye* » (n° 4-498)
- de M. Geert Lambert à la vice-première ministre et ministre de l’Emploi et de l’Égalité des chances sur « *la réglementation concernant la migration liée au travail* » (n° 4-499)

- van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over *“een gedifferentieerd systeem van afschriften uit het strafregister”* (nr. 4-500)
- van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen over *“een werkloosheidsvergoeding voor mensen onder elektronisch toezicht of beperkte detentie”* (nr. 4-501)
- van de heer Bart Martens aan de minister van Klimaat en Energie over *“de kernprovisies”* (nr. 4-502)
- van de heer Bart Martens aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over *“de klimaatproblematiek in het kader van ontwikkelingssamenwerking”* (nr. 4-503)
- van de heer André Van Nieuwkerke aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over *“het niet aanvragen van het OMNIO-statuuat door het overgrote deel van de rechthebbenden”* (nr. 4-504)
- van mevrouw Marleen Temmerman aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over *“de Belgische inspanningen in de strijd tegen aids”* (nr. 4-505)
- van de heer Berni Collas aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over *“het gebruik van Duits bij de Nationale Loterij”* (nr. 4-506)
- van de heer Patrik Vankrunkelsven aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over *“de toepassing van het koninklijk besluit van 13 december 2005 tot het verbieden van roken in openbare plaatsen”* (nr. 4-507)
- **Deze vragen worden naar de plenaire vergadering verzonden.**

Niet-evocaties

Bij boodschappen van 22 en 23 oktober 2008 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de bekrachtiging door de Koning, de volgende niet geëvoceerde wetsontwerpen:

Wetsontwerp betreffende de Belgische bijdrage aan de financiering van de schuldkijschelding door het Internationaal Monetair Fonds ten gunste van Liberia (Stuk 4-864/1).

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 1294bis, §2, van het Gerechtelijk Wetboek teneinde de wet van 27 april 2007 betreffende de hervorming van de echtscheiding te verduidelijken (Stuk 4-867/1).

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 1231-31, 1231-41 en 1231-42 van het Gerechtelijk Wetboek en van artikel 24bis van de wet van 24 april 2003 tot hervorming van de adoptie, met het oog op het verlengen van de geldigheidsduur van geschiktheidsvonnissen en attesten inzake adoptie (Stuk 4-969/1).

- **Voor kennisgeving aangenomen.**

- de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles sur *« un système différencié dans le cadre des extraits du casier judiciaire »* (n° 4-500)
- de M. Geert Lambert à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances sur *« l'octroi d'une allocation de chômage aux personnes qui font l'objet d'une surveillance électronique ou d'une détention limitée »* (n° 4-501)
- de M. Bart Martens au ministre du Climat et de l'Énergie sur *« les provisions nucléaires »* (n° 4-502)
- de M. Bart Martens au ministre de la Coopération au développement sur *« la problématique du climat dans le cadre de la coopération au développement »* (n° 4-503)
- de M. André Van Nieuwkerke à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur *« le fait que la majeure partie des bénéficiaires potentiels du statut OMNIO n'introduisent pas de demande en la matière »* (n° 4-504)
- de Mme Marleen Temmerman au ministre de la Coopération au développement sur *« les efforts de la Belgique dans le combat contre le sida »* (n° 4-505)
- de M. Berni Collas au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur *« l'utilisation de la langue allemande au sein de la Loterie Nationale »* (n° 4-506)
- de M. Patrik Vankrunkelsven à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur *« l'application de l'arrêté royal du 13 décembre 2005 portant interdiction de fumer dans les lieux publics »* (n° 4-507)
- **Ces demandes sont envoyées à la séance plénière.**

Non-évocations

Par messages des 22 et 23 octobre 2008, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, les projets de loi non évoqués qui suivent :

Projet de loi portant sur la contribution belge au financement de l'annulation de la dette consentie par le Fonds Monétaire International au profit du Libéria (Doc. 4-864/1).

Projet de loi modifiant l'article 1294bis, §2, du Code judiciaire afin de clarifier la loi du 27 avril 2007 réformant le divorce (Doc. 4-867/1).

Projet de loi modifiant les articles 1231-31, 1231-41 et 1231-42 du Code judiciaire et 24bis de la loi du 24 avril 2003 réformant l'adoption afin de prolonger la durée de validité des jugements d'aptitude et les certificats en matière d'adoption (Doc. 4-969/1).

- **Pris pour notification.**

Indiening van een wetsontwerp

De Regering heeft volgend wetsontwerp ingediend:

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de deelname van de Republiek Bulgarije en Roemenië aan de Europese Economische Ruimte, en met de Slotakte, gedaan te Brussel op 25 juli 2007 (van de Regering; Stuk 4-978/1).

- **Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging.**

Grondwettelijk Hof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

- het arrest nr. 107/2008, uitgesproken op 17 juli 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 22 maart 2007 houdende instemming met de Overeenkomst van 16 december 2003 tussen de Federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de definitieve regeling van de schulden uit het verleden en de ermee verband houdende lasten inzake sociale huisvesting, ingesteld door de Beroepsvereniging van de Vastgoedsector (rolnummer 4317);
- het arrest nr. 108/2008, uitgesproken op 17 juli 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 369, 20°, en 381, laatste streepje, van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur, zoals gewijzigd bij de artikelen 155 en 157 van de programmawet van 27 april 2007, ingesteld door de vzw “European Aluminium Association” en andere (rolnummer 4328);
- het arrest nr. 109/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 68 van de wet van 25 ventôse jaar XI op het notarisambt, zoals het van kracht was vóór de wijziging ervan bij de wet van 4 mei 1999, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (rolnummer 4263);
- het arrest nr. 110/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake het beroep tot vernietiging van artikel 6 van de wet van 20 december 2006 tot wijziging van het Strafwetboek met het oog op het strenger bestraffen van geweld tegen bepaalde categorieën van personen, ingesteld door de vzw “Ligue des Droits de l’Homme” (rolnummer 4273);
- het arrest nr. 111/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 235ter en 416, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, gesteld door het Hof van Cassatie (rolnummers 4308, 4309, 4335, 4378, 4401 en 4402, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 112/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake:
 - de prejudiciële vraag betreffende artikel 44 van het

Dépôt d'un projet de loi

Le Gouvernement a déposé le projet de loi ci-après :

Projet de loi portant assentiment à l'Accord relatif à la participation de la République de Bulgarie et de la Roumanie à l'Espace économique européen, et à l'Acte final, faits à Bruxelles le 25 juillet 2007 (du Gouvernement ; Doc. 4-978/1).

- **Le projet de loi a été envoyé à la commission des Relations extérieures et de la Défense.**

Cour constitutionnelle – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- l'arrêt n° 107/2008, rendu le 17 juillet 2008, en cause le recours en annulation de l'ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 22 mars 2007 portant assentiment à l'Accord de coopération du 16 décembre 2003 entre le Gouvernement fédéral, le Gouvernement flamand, le Gouvernement wallon et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale relatif au règlement définitif des dettes du passé et des charges qui y sont liées, en matière de logement social, introduit par l'Union professionnelle du secteur immobilier (numéro du rôle 4317) ;
- l'arrêt n° 108/2008, rendu le 17 juillet 2008, en cause le recours en annulation des articles 369, 20°, et 381, dernier tiret, de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, telle qu'elle a été modifiée par les articles 155 et 157 de la loi-programme du 27 avril 2007, introduit par l'ASBL « European Aluminium Association » et autres (numéro du rôle 4328) ;
- l'arrêt n° 109/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 68 de la loi du 25 ventôse an XI contenant organisation du notariat, tel qu'il était en vigueur avant sa modification par la loi du 4 mai 1999, posées par le Tribunal de première instance de Bruxelles (numéro du rôle 4263) ;
- l'arrêt n° 110/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause le recours en annulation de l'article 6 de la loi du 20 décembre 2006 modifiant le Code pénal en vue de réprimer plus sévèrement la violence contre certaines catégories de personnes, introduit par l'ASBL Ligue des Droits de l'Homme (numéro du rôle 4273) ;
- l'arrêt n° 111/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause les questions préjudicielles relatives aux articles 235ter et 416, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle, posées par la Cour de cassation (numéros du rôle 4308, 4309, 4335, 4378, 4401 et 4402, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 112/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause :
 - la question préjudicielle concernant l'article 44 du décret

decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, gesteld door het Hof van Cassatie;

- de prejudiciële vragen over artikel 44 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening en de artikelen 1, 2, 2°, en 6, eerste lid, van de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van giftstoffen slaapmiddelen en verdovende middelen, psychotrope stoffen, ontsmettingsstoffen en antiseptica en van de stoffen die kunnen gebruikt worden voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk,
- (rolnummers 4337 en 4346, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 113/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, gesteld door de Rechtbank van Koophandel te Brussel (rolnummers 4287 en 4288, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 114/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 46, §1, van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, zoals dat artikel werd vervangen bij artikel 25 van het decreet van 18 juli 2002, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4310);
- het arrest nr. 115/2008, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 21 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, zoals vervangen bij artikel 11 van de wet van 25 januari 1999, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (rolnummer 4314);
- het arrest nr. 116/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vraag over artikel 31 van het decreet van het Waalse Gewest van 2 april 1998 houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4323);
- het arrest nr. 117/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 472, §1, van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten (rolnummers 4340 en 4341, samengevoegde zaken);
- het arrest nr. 118/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 470 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het Hof van Beroep te Gent (rolnummer 4347);
- het arrest nr. 119/2008, uitgesproken op 31 juli 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 12, 13 en 14 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 8 maart 2007 houdende diverse maatregelen met het oog op de regularisatie van de inschrijvingen en van de veranderingen van school in het leerplichtonderwijs, alsook van het decreet van 19 oktober 2007 tot wijziging van dat decreet van 8 maart 2007, ingesteld door de vzw “Écoles Libres Efficaces Vivantes et Solidaires” en anderen (rolnummer 4404);

de la Communauté flamande du 27 mars 1991 relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé, posée par la Cour de cassation ;

- les questions préjudicielles concernant l'article 44 du décret de la Communauté flamande du 27 mars 1991 relatif à la pratique du sport dans le respect des impératifs de santé et les articles 1er, 2, 2°, et 6, alinéa 1er, de la loi du 24 février 1921 concernant le trafic des substances vénéneuses, soporifiques, stupéfiantes, psychotropes, désinfectantes ou antiseptiques et des substances pouvant servir à la fabrication illicite de substances stupéfiantes et psychotropes, posées par le Tribunal correctionnel de Courtrai
- (numéros du rôle 4337 et 4346, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 113/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 4 du titre préliminaire du Code de procédure pénale, posées par le Tribunal de commerce de Bruxelles (numéros du rôle 4287 et 4288, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 114/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause la question préjudicielle relative à l'article 46, §1er, du Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine, tel que cet article a été remplacé par l'article 25 du décret du 18 juillet 2002, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 4310) ;
- l'arrêt n° 115/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause la question préjudicielle relative à l'article 21 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, tel qu'il a été remplacé par l'article 11 de la loi du 25 janvier 1999, posée par le Tribunal de première instance de Liège (numéro du rôle 4314) ;
- l'arrêt n° 116/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause la question préjudicielle relative à l'article 31 du décret de la Région wallonne du 2 avril 1998 modifiant la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 4323) ;
- l'arrêt n° 117/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 472, §1er, du Code judiciaire, posées par le Conseil de discipline d'appel néerlandophone des avocats (numéros du rôle 4340 et 4341, affaires jointes) ;
- l'arrêt n° 118/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 470 du Code des impôts sur les revenus 1992, posées par la Cour d'appel de Gand (numéro du rôle 4347) ;
- l'arrêt n° 119/2008, rendu le 31 juillet 2008, en cause le recours en annulation des articles 12, 13 et 14 du décret de la Communauté française du 8 mars 2007 portant diverses mesures visant à réguler les inscriptions et les changements d'école dans l'enseignement obligatoire, ainsi que du décret du 19 octobre 2007 modifiant ledit décret du 8 mars 2007, introduit par l'ASBL Écoles Libres Efficaces Vivantes et Solidaires et autres (numéro du rôle 4404) ;

- het arrest nr. 120/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 234, 1°, a), en 235 van de programmawet (I) van 27 december 2006, ingesteld door de vzw “Plasma Protein Therapeutics Association Europe” (rolnummer 4240);
- het arrest nr. 121/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van artikel 48, §2, 15°, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals ingevoegd bij artikel 46 van het Vlaamse decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, ingesteld door de vzw FEBELCEM en anderen, (rolnummer 4256);
- het arrest nr. 122/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de wet van 18 december 2006 tot wijziging van de artikelen 80, 259*quater*, 259*quinquies*, 259*nonies*, 259*decies*, 259*undecies*, 323*bis*, 340, 341, 346 en 359 van het Gerechtelijk Wetboek, tot herstel in dit Wetboek van artikel 324 en tot wijziging van de artikelen 43 en 43*quater* van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, ingesteld door Béatrix Ceulemans en anderen (rolnummer 4268);
- het arrest nr. 123/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van artikel 47, 14°, van de wet van 31 januari 2007 inzake de gerechtelijke opleiding en tot oprichting van het Instituut voor gerechtelijke opleiding, ingesteld door Frank Bleyen en anderen (rolnummer 4271);
- het arrest nr. 124/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 134 en 135 van de wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen (III) (wijziging van artikel 91 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgesteld belastingen), ingesteld door de nv WIMI (rolnummer 4282);
- het arrest nr. 125/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 22, 27 en 28 van de wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen (III) (wijziging van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde van architecten), ingesteld door de Koninklijke Federatie der Architectenverenigingen van België en anderen (rolnummer 4286);
- het arrest nr. 126/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van artikel 366, §2, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals vervangen bij artikel 128 van de wet van 25 april 2007 tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek inzonderheid met betrekking tot bepalingen inzake het gerechtspersoneel van het niveau A, de griffiers en de secretarissen en inzake de rechterlijke organisatie, ingesteld door Carl Debusschere (rolnummer 4289);
- het arrest nr. 127/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 75, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Namen (rolnummer 4299);
- het arrest nr. 128/2008, uitgesproken op 1 september 2008,
- l’arrêt n° 120/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation des articles 234, 1°, a), et 235 de la loi-programme (I) du 27 décembre 2006, introduit par l’ASBL « Plasma Protein Therapeutics Association Europe » (numéro du rôle 4240) ;
- l’arrêt n° 121/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation de l’article 48, §2, 15°, du décret de la Région flamande du 2 juillet 1981 relatif à la prévention et à la gestion des déchets, tel qu’il a été inséré par l’article 46 du décret flamand du 22 décembre 2006 contenant diverses mesures d’accompagnement du budget 2007, introduit par l’ASBL FEBELCEM et autres (numéro du rôle 4256) ;
- l’arrêt n° 122/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation de la loi du 18 décembre 2006 modifiant les articles 80, 259*quater*, 259*quinquies*, 259*nonies*, 259*decies*, 259*undecies*, 323*bis*, 340, 341, 346 et 359 du Code judiciaire, rétablissant dans celui-ci l’article 324 et modifiant les articles 43 et 43*quater* de la loi du 15 juin 1935 concernant l’emploi des langues en matière judiciaire, introduit par Béatrix Ceulemans et autres (numéro du rôle 4268) ;
- l’arrêt n° 123/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation de l’article 47, 14°, de la loi du 31 janvier 2007 sur la formation judiciaire et portant création de l’Institut de formation judiciaire, introduit par Frank Bleyen et autres (numéro du rôle 4271) ;
- l’arrêt n° 124/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation des articles 134 et 135 de la loi du 1er mars 2007 portant des dispositions diverses (III) (modification de l’article 91 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus), introduit par la SA WIMI (numéro du rôle 4282) ;
- l’arrêt n° 125/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation des articles 22, 27 et 28 de la loi du 1er mars 2007 portant des dispositions diverses (III) (modification de la loi du 26 juin 1963 créant un Ordre des architectes) ; introduit par la Fédération royale des sociétés d’architectes de Belgique et autres (numéro du rôle 4286) ;
- l’arrêt n° 126/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation de l’article 366, §2, du Code judiciaire, tel qu’il a été remplacé par l’article 128 de la loi du 25 avril 2007 modifiant le Code judiciaire, notamment les dispositions relatives au personnel judiciaire de niveau A, aux greffiers et aux secrétaires ainsi que les dispositions relatives à l’organisation judiciaire, introduit par Carl Debusschere (numéro du rôle 4289) ;
- l’arrêt n° 127/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause la question préjudicielle relative à l’article 75, 3°, du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par le Tribunal de première instance de Namur (numéro du rôle 4299) ;
- l’arrêt n° 128/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le

inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 23, 25, 1°, en 74, achtste streepje, van de wet van 25 april 2007 betreffende de pensioenen van de openbare sector, ingesteld door de stad Brussel (rolnummer 4321);

- het arrest nr. 129/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake de prejudiciële vragen betreffende de artikelen 26 en 100 van de faillissementswet van 8 augustus 1997, zoals gewijzigd bij de wet van 6 december 2005, gesteld door de Rechtbank van Koophandel te Brugge (rolnummer 4322);
- het arrest nr. 130/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van artikel 10, §1, vierde lid, van boek III, titel VIII, hoofdstuk II, afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek, zoals dat artikel werd vervangen bij artikel 103 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), ingesteld door de nv ING België en anderen (rolnummer 4326);
- het arrest nr. 131/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 173, 3° en 4°, 200, 202 en 203 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), (wijzigingen van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie), ingesteld door de nv Base en anderen (rolnummer 4330);
- het arrest nr. 132/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake de prejudiciële vragen over artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Brussel (rolnummer 4332);
- het arrest nr. 133/2008, uitgesproken op 1 september 2008, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 116 van het Waalse Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4382);
- het arrest nr. 134/2008, uitgesproken op 2 oktober 2008, inzake de prejudiciële vraag betreffende artikel 1675/7, §1, van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de beslagrechter te Mechelen (rolnummer 4301).
- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

- de prejudiciële vragen over artikel 24, §2, van het Algemeen Verdrag betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Marokko, ondertekend te Rabat op 24 juni 1968 en goedgekeurd bij de wet van 20 juli 1970, gesteld door het Arbeidshof te Antwerpen (rolnummer 4510);
- de prejudiciële vraag over de artikelen 64, 65, 68 en 96 van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, gesteld door de

recours en annulation des articles 23, 25, 1°, et 74, huitième tiret, de la loi du 25 avril 2007 relative aux pensions du secteur public, introduit par la ville de Bruxelles (numéro du rôle 4321) ;

- l'arrêt n° 129/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause les questions préjudicielles relatives aux articles 26 et 100 de la loi du 8 août 1997 sur les faillites, tels qu'ils ont été modifiés par la loi du 6 décembre 2005, posées par le Tribunal de commerce de Bruges (numéro du rôle 4322) ;
- l'arrêt n° 130/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation de l'article 10, §1er, alinéa 4, du livre III, titre VIII, chapitre II, section 2, du Code civil, tel que cet article a été remplacé par l'article 103 de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV), introduit par la SA ING Belgique et autres (numéro du rôle 4326) ;
- l'arrêt n° 131/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause le recours en annulation des articles 173, 3° et 4°, 200, 202 et 203 de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV) (modifications de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques) ; introduit par la SA Base et autres (numéro du rôle 4330) ;
- l'arrêt n° 132/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 14, §1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale, posées par le Tribunal du travail de Bruxelles (numéro du rôle 4332) ;
- l'arrêt n° 133/2008, rendu le 1er septembre 2008, en cause la question préjudicielle relative à l'article 116 du Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 4382) ;
- l'arrêt n° 134/2008, rendu le 2 octobre 2008, en cause la question préjudicielle relative à l'article 1675/7, §1er, du Code judiciaire, posée par le juge des saisies de Malines (numéro du rôle 4301).
- **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

- les questions préjudicielles relatives l'article 24, §2, de la Convention générale sur la sécurité sociale entre le Royaume de Belgique et le Royaume du Maroc, signée à Rabat le 24 juin 1968 et approuvée par la loi du 20 juillet 1970, posées par la Cour du travail d'Anvers (numéro du rôle 4510) ;
- la question préjudicielle concernant les articles 64, 65, 68 et 96 de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, posée par le Tribunal de

Strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen (rolnummer 4517);

- de prejudiciële vraag betreffende artikel 14, §1, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zoals vervangen bij de wet van 15 mei 2007, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4524).

- **Voor kennisgeving aangenomen.**

Vaste Commissie voor taaltoezicht

Bij brief van 14 oktober 2008, heeft de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken, overeenkomstig artikel 62 van de door het koninklijk besluit van 18 juli 1966 samengeordende wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag van de Vaste Commissie voor taaltoezicht voor het jaar 2007.

- **Ter Griffie gedeponneerd.**

l'application des peines d'Anvers (numéro du rôle 4517).

- la question préjudicielle relative à l'article 14, §1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, tel qu'il a été remplacé par la loi du 15 mai 2007, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 4524).

- **Pris pour notification.**

Commission permanente de contrôle linguistique

Par lettre du 14 octobre 2008, le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur a transmis au Sénat, conformément à l'article 62 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées par l'arrêté royal du 18 juillet 1966, le rapport annuel de la Commission permanente de contrôle linguistique pour l'année 2007.

- **Dépôt au Greffe.**